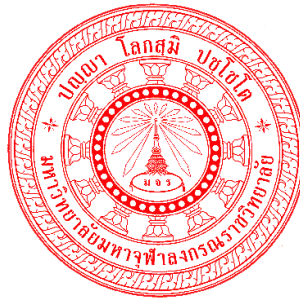

รายงานการวิจัย

รายงานการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง

กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยว
เชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

The Process of Developing a Database and The Potential to
Promote Cultural Tourism in Chachoengsao Province

ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง
การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชน
ในจังหวัดฉะเชิงเทรา

Development of Creative Media to Promote Cultural Tourism
Among Youth in Chachoengsao Province

โดย

ดร.พรภิรมย์ ยอดบุญ

พระมหาประสพสุข ปิยภาณี (สุขล้วน)

พระมหาปิยะ ปิยวฑฒโน (บัวอ่อน)

นางสาวนฤมล โพธิ์ทอง

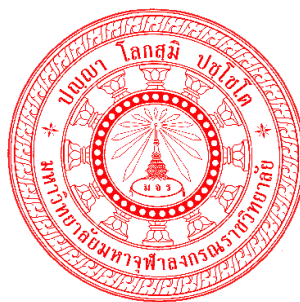
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร

พ.ศ. ๒๕๖๗

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์

วิจัยและนวัตกรรม (สกว.)

MCU RS 800767019

รายงานการวิจัย

รายงานการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง

กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยว

เชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

The Process of Developing a Database and The Potential to
Promote Cultural Tourism in Chachoengsao Province

โดย

ดร.พรภิรมย์ ยอดบุญ

พระมหาประสพสุข ปิยภาณี (สุขล้วน)

พระมหาปิยะ ปิยวฑฺฒโน (บัวอ่อน)

นางสาวนฤมล โพธิ์ทอง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร

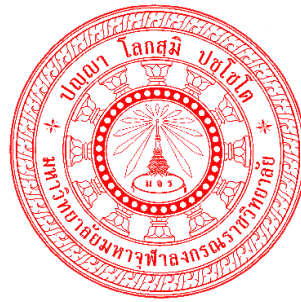
พ.ศ. ๒๕๖๗

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์

วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.)

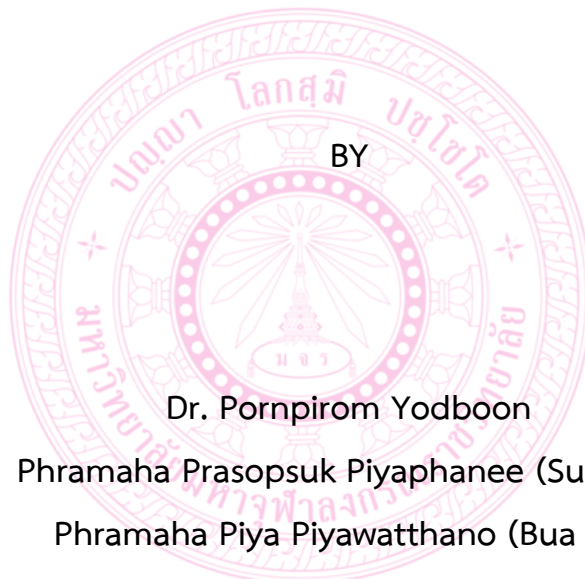
MCU RS 800767019

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

Research Report

The Process of Developing a Database and The Potential to Promote Cultural Tourism in Chachoengsao Province

BY

Dr. Pornpirom Yodboon

Phramaha Prasopsuk Piyaphanee (Sukluan)

Phramaha Piya Piyawatthano (Bua On)

Miss. Naruemon Photong

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Buddhasothorn

Buddhist College

B.E. 2567

Research Project Funded by Thailand Science Research and Innovation

MCU RS 800767019

(Copyright Mahachulalongkornrajavidyalaya University)

ผู้วิจัย: ดร.พรภิรมย์ ยอดบุญ, พระมหาประสพสุข ปิยภาณี, พระมหาปิยะ
ปิยวฒโน, นางสาวนฤมล โพธิ์ทอง

ส่วนงาน: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร

ปีงบประมาณ: ๒๕๖๗

ทุนอุดหนุนการวิจัย: กองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

บทคัดย่อ

งานวิจัย เรื่อง กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรคด้านฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา และเพื่อเสนอกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) พื้นที่วิจัย คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาทางเยือนจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน ๔๐๐ คน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ตัวแทนกลุ่มภาครัฐ ตัวแทนกลุ่มภาคเอกชน และผู้นำชุมชนหรือประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา พื้นที่ละ ๗ รูป/คน รวมผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ๒๑ รูป/คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑๑ รูป/คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี ๒ ชนิด คือ ๑) แบบสอบถาม ๒) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โดยหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percent) ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิเคราะห์เนื้อหาแล้วเขียนบรรยายเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า

๑. การวิเคราะห์ สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรคด้านฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สำคัญ แต่ยังประสบปัญหาด้านฐานข้อมูลที่ขาดความเป็นระบบ ข้อมูลกระจัดกระจาย และไม่มีการจัดเก็บที่มีประสิทธิภาพ วัดโสธรวราราม วรวิหาร ขาดฐานข้อมูลที่เป็นระบบ ไม่มีเว็บไซต์อย่างเป็นทางการ ทำให้การเผยแพร่ข้อมูลไม่ทั่วถึง อีกทั้งยังประสบปัญหาการจราจรติดขัด การหลอกลวงนักท่องเที่ยว และการขาดมัคคุเทศก์ ตลาดบ้านใหม่ ขาดข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ร้านค้า ไม่มีแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ช่วยอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยว วัดสมานรัตนาราม ยังขาดระบบฐานข้อมูลที่ทันสมัย ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมและประวัติศาสตร์ยังไม่ได้จัดเก็บในรูปแบบดิจิทัล ส่งผลให้การประชาสัมพันธ์ขาดประสิทธิภาพ

๒. การพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน และข้อมูลอื่น ๆ และนำเทคโนโลยี Open Source (phpMyAdmin) มาสร้างฐานข้อมูล (MySQL) และนำมาเชื่อมโยงกับซอฟต์แวร์ช่วยจัดการข้อมูลบนเว็บไซต์ (Content Management System: CMS) โดยใช้ภาษา PHP และผสมผสาน (Integrate) กับกูเกิลแมป (Google Map) เพื่อแสดงแผนที่รูปภาพ แล้วนำมาเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์และโซเชียลมีเดีย โดยใช้ Web hosting ที่ตั้งอยู่ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตแบนวิธ (Bandwidth) สูง เพื่อช่วยเพิ่มความเร็วของระบบในการให้บริการข้อมูลได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง

๓. การนำเสนอกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า กระบวนการพัฒนาประกอบด้วย ๘ ขั้นตอน คือ (๑) สำรวจและรวบรวมข้อมูล (๒) พัฒนาฐานข้อมูลดิจิทัล (๓) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก (๔) ส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (๕) ประชาสัมพันธ์และการตลาด (๖) สร้างความร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (๗) ติดตามและประเมินผล และ (๘) อนุรักษ์และพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งกระบวนการเหล่านี้จำเป็นต้องบูรณาการระหว่างการพัฒนาฐานข้อมูลดิจิทัล การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยว และการสร้างความร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างประสบการณ์ท่องเที่ยวที่สมบูรณ์และยั่งยืนให้แก่นักท่องเที่ยว

คำสำคัญ : ฐานข้อมูล, ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยว, การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

Research Title: The Process of Developing a Database and The Potential to Promote Cultural Tourism in Chachoengsao Province

Researchers: Dr. Pornpirom Yodboon, Phramaha Prasopsuk
Piyaphanee (Sukluan), Phramaha Piya Piyawatthano (Bua On), Miss. Naruemon Photong

Department: Mahachulalongkornrajavidyalaya University,
Buddhasothorn Buddhist College

Fiscal Year: 2567/2024

Research Scholarship Sponsor: Thailand Science Research and Innovation Fund

ABSTRACT

This research, titled The Process of Database Development and Potential Enhancement for Cultural Tourism Promotion in Chachoengsao Province, aims to analyze the current state, challenges, and obstacles in database management and cultural tourism promotion in Chachoengsao, develop a database and enhance tourism potential, and propose a systematic development process. This study employs a Research and Development (R&D) approach, focusing on Chachoengsao Province. The sample group consists of 400 tourists, while key informants include 21 representatives from the public sector, private sector, and local community leaders selected through purposive sampling. Additionally, 11 experts participated in focus group discussions. The research utilized two data collection methods: (1) questionnaires and (2) in-depth interviews. Quantitative data were analyzed using frequency, percentage, mean, and standard deviation, while qualitative data were analyzed using content analysis and descriptive interpretation.

Research Findings

1. Current State and Challenges: Chachoengsao is a significant cultural tourism destination but faces issues with unstructured and fragmented data. Wat Sothon Wararam Worawihan lacks a comprehensive database and official website, limiting information dissemination. Additionally, traffic congestion, tourist scams, and

the absence of tour guides are major concerns. Ban Mai Market lacks integrated historical and commercial data, as well as a digital platform for tourist convenience. Wat Saman Rattanam lacks a modern database, with tourism activity and historical data not being stored digitally, leading to ineffective publicity.

2. Database Development and Tourism Promotion: The researcher compiled essential data on tourism sites, activities, facilities, and infrastructure and developed a MySQL database using Open Source technology (phpMyAdmin). The system was integrated with a Content Management System (CMS) using PHP and connected to Google Maps to display interactive images. The information was then disseminated through websites and social media, supported by a high-bandwidth web hosting service to ensure 24-hour accessibility and stability.

3. Development Process: The proposed process consists of eight key steps: (1) data collection and survey, (2) digital database development, (3) infrastructure and facility improvement, (4) cultural tourism activity promotion, (5) marketing and public relations, (6) collaboration with communities and stakeholders, (7) monitoring and evaluation, and (8) sustainable conservation and development. These steps emphasize the integration of digital database development, infrastructure improvement, tourism activity promotion, and stakeholder collaboration to create a comprehensive and sustainable tourism experience.

Keywords: Database, Tourism Promotion Potential, Cultural Tourism

กิตติกรรมประกาศ

ในการศึกษาวิจัยนี้ คณะผู้วิจัยขอขอบคุณสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ และวิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่ได้ส่งเสริมสนับสนุนและอนุมัติงบประมาณเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้ และคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ อ่าน/ตรวจสอบรายงานการวิจัยทุกท่าน ที่ช่วยให้คำแนะนำในการจัดทำโครงการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณพระครูปริยัติวรธรรมาภรณ์, ผศ. รักษาการผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร ผู้บริหาร คณาจารย์-เจ้าหน้าที่ทุกท่าน ที่ให้การส่งเสริมบุคลากรเพื่อการพัฒนาทักษะด้านการวิจัย และขอขอบคุณพระเทพภาวนาวิจิตรคุณ วิ. เจ้าอาวาสวัดโสธรวราราม พระราชวรานุรักษ์ เจ้าอาวาสวัดสมานรัตนาราม ประธานชุมชนตลาดบ้านใหม่ ผู้แทนจากหน่วยงานราชการ ผู้แทนชุมชน และผู้ให้ข้อมูลสำคัญทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในกระบวนการวิจัยในทุกด้าน ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลอย่างครบถ้วน

คุณประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการทำวิจัยในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยขอมอบให้เป็นความดี ความชอบแก่วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผู้แทนชุมชน วัดโสธรวราราม วัดสมานรัตนาราม และตลาดบ้านใหม่ ผู้แทนจากหน่วยงานราชการ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ที่ให้ข้อมูลเพื่อการวิจัยทุกท่านทุกประการ

ดร.พรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	X
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	X
กิตติกรรมประกาศ.....	X
สารบัญ.....	X
สารบัญตาราง.....	X
สารบัญแผนภาพ.....	X
บทที่ ๑ บทนำ.....	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	๔
๑.๓ ขอบเขตของการวิจัย.....	๔
๑.๔ นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	๕
๑.๕ ประโยชน์ได้จากการวิจัย.....	๖
บทที่ ๒ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๗
๒.๑ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการฐานข้อมูล.....	๗
๒.๒ แนวทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....	๑๒
๒.๓ แนวคิดทฤษฎีการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม.....	๒๒
๒.๔ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม.....	๓๐
๒.๕ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับจังหวัดฉะเชิงเทรา.....	๔๕
๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๔๗
๒.๗ กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	๕๖
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย.....	๕๗
๓.๑ รูปแบบการวิจัย.....	๕๗
๓.๒ ประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ.....	๕๘
๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๖๑
๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	๖๔
๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล.....	๖๕

บทที่ ๔ ผลการวิจัย.....	๖๗
๔.๑ ผลการศึกษาวิเคราะห์ สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรคด้านฐานข้อมูลและ ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา.....	๖๘
๔.๒ ผลการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา.....	๘๖
๔.๓ ผลการนำเสนอกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา.....	๙๔
๔.๔ องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย.....	๑๐๑
บทที่ ๕ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	๑๐๔
๕.๑ สรุปผลการวิจัย.....	๑๐๔
๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย.....	๑๐๙
๕.๓ ข้อเสนอแนะ.....	๑๑๓
บรรณานุกรม.....	๑๑๕
ภาคผนวก.....	๑๑๖
ภาคผนวก ก หนังสือรับรองการวิจัยในมนุษย์.....	๑๑๗
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๑๒๐
ภาคผนวก ค หนังสือแนะนำ.....	๑๔๐
ภาคผนวก ง ภาพประกอบ.....	๑๗๙
ภาคผนวก จ การดำเนินงานวิจัยไปใช้ประโยชน์.....	๑๙๘
ภาคผนวก ฉ บทความวิจัย.....	๒๐๐
ประวัติคณะผู้วิจัย.....	๒๑๘

สารบัญตาราง

ตารางที่ ๓.๑	แสดงรายนามผู้ให้ข้อมูลสำคัญ.....	๕๙
ตารางที่ ๓.๒	แสดงรายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการสนทนากลุ่ม.....	๖๐
ตารางที่ ๔.๑	แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามอายุ.....	๖๘
ตารางที่ ๔.๒	แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวม.....	๗๐
ตารางที่ ๔.๓	แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการส่งเสริม การดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว ๑.๑ การส่งเสริมคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม.....	๗๑
ตารางที่ ๔.๔	แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการส่งเสริม การดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว ๑.๒ การส่งเสริมศักยภาพทางกายภาพ และการจัดกิจกรรม.....	๗๒
ตารางที่ ๔.๕	แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ๒. การส่งเสริม ศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยว.....	๗๓
ตารางที่ ๔.๖	แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการส่งเสริม ศักยภาพด้านการบริหารจัดการ ๓.๑ การส่งเสริมการจัดการด้านการอนุรักษ์ แหล่งท่องเที่ยว.....	๗๔
ตารางที่ ๔.๗	แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการส่งเสริม ศักยภาพด้านการบริหารจัดการ ๓.๒ การส่งเสริมการจัดการด้านการบริการ และสาธารณูปโภคแก่นักท่องเที่ยว.....	๗๕
ตารางที่ ๔.๘	แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการส่งเสริม ศักยภาพด้านการบริหารจัดการ ๓.๓ การส่งเสริมการจัดการด้านกิจกรรมการ ท่องเที่ยว.....	๗๖

- ตารางที่ ๔.๙ แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพ
การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการส่งเสริม
ศักยภาพด้านการบริหารจัดการ ๓.๔ การส่งเสริมการจัดการด้านการให้ความรู้
และการสร้างจิตสำนึก.....๗๗
- ตารางที่ ๔.๑๐ แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพ
การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการส่งเสริม
ศักยภาพ ด้านการบริหารจัดการ ๓.๕ การส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วม
ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว.....๗๘
- ตารางที่ ๔.๑๑ แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพ
การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการส่งเสริม
ศักยภาพ ด้านการบริหารจัดการ ๓.๖ การส่งเสริมให้ชุมชนมีรายได้จากการ
ท่องเที่ยว.....๗๙
- ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจ
ต่อเว็บไซต์ฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัด
ฉะเชิงเทรา โดยภาพรวม.....๘๕

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่ ๒.๑	กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	๕๖
แผนภาพที่ ๔.๑	แสดงฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัด ฉะเชิงเทรา.....	๙๐
แผนภาพที่ ๔.๒	แสดงเว็บไซต์ฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา.....	๙๓
แผนภาพที่ ๔.๓	แสดงกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา.....	๑๐๐
แผนภาพที่ ๔.๔	องค์ความรู้ที่ได้จากการการวิจัย.....	๑๐๑

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมไทยได้ตระหนักถึงการให้ความสำคัญกับศิลปวัฒนธรรม เทศกาล และมรดกทางวัฒนธรรมมากขึ้น รวมถึงความตื่นตัวต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมในแต่ละพื้นที่ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม การศึกษาของ UNESCO ระบุว่า การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นแนวทางสำคัญในการรักษาเอกลักษณ์ของแต่ละประเทศและสร้างความเชื่อมโยงระหว่างชุมชนท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ ยังเป็นกลไกสำคัญในการสร้างความเข้าใจและการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืน การศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่าการส่งเสริมเทศกาลทางวัฒนธรรมและกิจกรรมเชิงศิลปะสามารถเพิ่มอัตราการท่องเที่ยวได้ถึง ๒๕% ภายในระยะเวลา ๕ ปี^๑

กระแสการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมจึงได้รับความสนใจเพิ่มขึ้น เนื่องจากประเทศไทยมีทรัพยากรด้านศิลปวัฒนธรรมและมรดกทางวัฒนธรรมที่โดดเด่นในแต่ละภูมิภาค ซึ่งสามารถพัฒนาให้เป็นสินทรัพย์สร้างสรรค์ (Creative Asset) และต่อยอดเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industry) การศึกษาของ Florida อธิบายว่าอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศที่มีวัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์ งานวิจัยชิ้นนี้เน้นให้เห็นว่าการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีมิติด้านศิลปะ การแสดง และการออกแบบเมือง สามารถเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวได้ถึง ๓๐% ในช่วงเวลา ๑๐ ปี และส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานทางวัฒนธรรม ซึ่งช่วยให้ชุมชนสามารถรักษาอัตลักษณ์ของตนเองได้^๒

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเป็นรูปแบบของกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการใช้องค์ความรู้และนวัตกรรมในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการการท่องเที่ยว เพื่อสร้างประสบการณ์ใหม่ ๆ แก่นักท่องเที่ยวจากแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับวัตถุสิ่งของ ภูมิปัญญา จิตวิญญาณ และประวัติศาสตร์หรือผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมทั้งที่จับต้องได้ (Tangible Culture) และที่จับต้องไม่ได้ (Intangible Culture) ทั้งนี้ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เป็นประเภทการท่องเที่ยวที่

^๑ UNESCO, *The power of culture for development*, (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, 2022), p. 34.

^๒ Florida, R., *The rise of the creative class*, (Basic Books, 2021), p. 56.

ประเทศไทยมีศักยภาพควรได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างมาก เนื่องด้วยประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สร้างขึ้นมามีในอดีตนานมาก เช่น วัด โบราณสถาน เป็นต้น สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในประเทศไทย^๓ จากสถิติการศึกษาพฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยวไทย จัดทำโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ในปี ๒๕๖๒^๔ พบว่า นักท่องเที่ยวไทยเลือกที่จะท่องเที่ยวเพื่อสักการะศาสนสถานและมีความต้องการท่องเที่ยวเพื่อศึกษาพื้นที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ ศึกษาวิถีชีวิตวัฒนธรรมตามชุมชนในระดับสูง โดยมากกว่าครึ่งของนักท่องเที่ยวไทยเลือกที่จะท่องเที่ยวทางศาสนา รองลงมาคือท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ร้อยละ ๓๘.๖

จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นจังหวัดที่โดดเด่นทั้งด้านแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ด้านศิลปวัฒนธรรม และอัตลักษณ์วิถีชุมชน ประกอบด้วย แหล่งท่องเที่ยว (๑) วัดโสธรวราราม วรวิหาร ศาลหลักเมืองจังหวัดฉะเชิงเทรา บ่อน้ำพุร้อนเมืองฉะเชิงเทรา/สวนมรุพงษ์ สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ฉะเชิงเทรา ตลาดบ้านใหม่ ๑๐๐ ปีตลาดโบราณนครเนื่องเขต เขื่อนทดน้ำบางปะกง วัดปิตุลาธิราชวังสุฤฎี วัดสมานรัตนาราม (๒) วัฒนธรรมประเพณี ๑. ประเพณีแห่หลวงพ่อบุญรอดโสธร ๒. การแข่งเรือ ๓. งานสักการะพระยาศรีสุนทรโวหาร ๔. ประเพณีทำบุญล้อมบ้าน (พิธีกรรมฮีบ่านของชาวไทพวน อำเภอพนมสารคาม) ๕. ประเพณีบุญข้าวหลามหรืองานเผาข้าวหลาม ๖. ประเพณีวันกตัญญูต่อสายน้ำ อำเภอบ้านโพธิ์ ๗. ประเพณีบุญบั้งไฟ อำเภอบ้านฉะเชิงเทรา เป็นต้น^๕ ซึ่งมีทรัพยากรทางธรรมชาติและทรัพยากรทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย เหมาะแก่การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งมีลักษณะพิเศษที่น่าสนใจ ไม่ว่าจะเป็นลักษณะภูมิประเทศที่มีทั้งแม่น้ำบางปะกงและป่าไม้สมบูรณ์ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน ลักษณะเมืองวิถีชีวิตที่สงบเรียบง่ายของชุมชนเก่าแก่ ความศรัทธาของประชาชนที่มีต่อหลวงพ่อบุญรอดโสธรที่ศักดิ์สิทธิ์ วัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาดั้งเดิม กิจกรรมทางการท่องเที่ยวหลากหลาย ประกอบกับจังหวัดฉะเชิงเทรามีกลุ่มเยาวชนอาสาที่มีพลังในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ **ธนากร ทองธรรมสิริ และโอษฐ์ญา บัวธรรม** ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อสัมผัสประสบการณ์ท้องถิ่นในเขตพื้นที่เมืองเก่าบุรีรัมย์ อำเภอมือง จังหวัดบุรีรัมย์

^๓ คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ, แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐), (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, ๒๕๖๖), หน้า ๔๖.

^๔ สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการสำรวจพฤติกรรม การเดินทางท่องเที่ยวของชาวไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๒), (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา: กระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬา, ๒๕๖๒).

^๕ กองแผนและงบประมาณ, แผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕), องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา, ๒๕๖๒).

พบว่า พื้นที่เมืองเก่าบุรีรัมย์เป็นเมืองเก่ามีศักยภาพของพื้นที่ตรงตามองค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยว ๕ ประการ ได้แก่ มีสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) การเดินทางสะดวก (Accessibility) มีบริการที่พัก (Accommodation) มีกิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities) และสิ่งอำนวยความสะดวก (Destination Amenities) ศักยภาพของเขตพื้นที่เมืองเก่าบุรีรัมย์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก และเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จะต้องได้รับความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ถึงสถานที่ภายในชุมชน ภาครัฐ และภาคเอกชนต้องช่วยเหลือด้านงบประมาณการจัดการทำนุบำรุงอาคาร สถานที่ ประชาชนในชุมชน ต้องมีการวางแผนกิจกรรมท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมในชุมชนให้เป็นที่รับรู้ของนักท่องเที่ยว และคนในชุมชนต้องช่วยรักษาสภาพชุมชนให้มีความสะอาด และให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ ภายในชุมชน^๖

ดังนั้น การที่นักท่องเที่ยวจะเลือกเข้าไปเยี่ยมชมในแหล่งท่องเที่ยวใดนั้นแหล่งท่องเที่ยว นั้นจะต้องมีความดึงดูดใจและความน่าสนใจอยู่ในระดับที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวได้ ซึ่งศักยภาพในการดึงดูดใจสำหรับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประกอบด้วยหลายปัจจัย ได้แก่ คุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม ความเป็นเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว ความสะดวกในการเข้าถึง ความปลอดภัย และความสามารถในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว เป็นต้น นอกจากองค์ประกอบด้าน ศักยภาพในการดึงดูดใจแล้ว แหล่งท่องเที่ยวควรมีศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยวด้วย ไม่ว่าจะเป็นในด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานและการสนับสนุนทางด้านนโยบาย ด้านงบประมาณ และด้านบุคลากร จากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรท้องถิ่น ซึ่งจะทำให้แหล่งท่องเที่ยวสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามการที่แหล่งท่องเที่ยวจะสามารถดำรง อยู่ได้นั้น การบริหารจัดการเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญทั้งในด้านการจัดการด้านการอนุรักษ์ การฟื้นฟูสภาพของแหล่งท่องเที่ยว การมีมาตรการป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับตัวแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งการจัดการด้านการบริการและการจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสม นอกจากนี้ จากเป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เน้นการท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความรู้ ความเข้าใจต่อวิถีชีวิต ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมของท้องถิ่น รวมถึงการสร้างจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อการรักษาวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยที่ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการบริหารจัดการท่องเที่ยวนั้น^๗

^๖ ธนากร ทองธรรมศิริ และโอชัยญา บัวธรรม, แนวทางสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อสัมผัสประสบการณ์ท้องถิ่นในเขตพื้นที่เมืองเก่าบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์, วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑ (มกราคม – กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔), หน้า ๒๑-๓๔.

^๗ กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, คู่มือการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม, (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์, ๒๕๕๗), หน้า ๔.

จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” เพื่อศึกษาฐานข้อมูลและศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ตลอดจนวิเคราะห์ฐานข้อมูลและศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งผลผลิตหรือผลลัพธ์ จะเกิดผลผลิตที่เป็นองค์ความรู้ คือ ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว การรองรับด้านการท่องเที่ยว และการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว อันจะก่อให้เกิดการพัฒนาที่สามารถสร้างประโยชน์แก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างประสบการณ์ และความประทับใจให้นักท่องเที่ยวให้เกิดการมาเที่ยวซ้ำ และส่งเสริมให้เยาวชนในพื้นที่มีจิตสำนึกรักบ้านเกิด รับผิดชอบต่อคุณค่าและสืบสานภูมิปัญญา ศิลปวัฒนธรรม โบราณสถาน ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ให้คงอยู่ต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรคด้านฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา
๒. เพื่อพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา
๓. เพื่อเสนอกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

๑.๓ ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการดำเนินวิจัยที่หลากหลาย โดยการสัมภาษณ์ (Interview) การสนทนากลุ่ม (Focus Group) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ด้วยการใช้เทคนิควิธีวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) แล้วนำเสนอผลการศึกษาตามแบบวิธีการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เพื่อศึกษา วิเคราะห์ สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรคด้านฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา และเพื่อเสนอกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

๑.๓.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรคด้านฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา พัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพ

การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา และเสนอกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูล และศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาฐานข้อมูล แนวคิดการท่องเที่ยว แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และแนวคิดศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยพิจารณาถึงรายละเอียดต่าง ๆ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ กำหนดหัวข้อแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยมีผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ (Key-Informant) เกี่ยวกับการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

๑.๓.๒ ขอบเขตด้านประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาทางเยือนจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน ๔๗๐,๖๔๗ คน^๘

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาทางเยือนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในช่วงเดือนเมษายน ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวน ๔๐๐ คน ได้มาโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยมีการคำนวณขนาดตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่างตามสูตรการหาขนาดของทาโร ยามาเน (Taro Yamane)^๙ คำนวณกลุ่มตัวอย่างระดับความเชื่อมั่น ๙๕%

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ได้แก่ ตัวแทนกลุ่มภาครัฐ ตัวแทนกลุ่มภาคเอกชน และผู้นำชุมชนหรือประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา พื้นที่ละ ๗ รูป/คน รวมผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ๒๑ คน โดยการใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)^{๑๐}

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญสำหรับการสนทนากลุ่ม (Focus group) ได้แก่ ตัวแทนกลุ่มหน่วยงานภาครัฐ จำนวน ๓ คน ผู้นำชุมชนหรือประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน ๖ คน ตัวแทนกลุ่มนักวิชาการ จำนวน ๒ คน รวมผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน ๑๑ คน โดยการใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

๑.๓.๓ พื้นที่และระยะเวลาการศึกษา

^๘ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา, สรุปสถานการณ์ท่องเที่ยวจังหวัดฉะเชิงเทรา เดือน กันยายน ๒๕๖๖, <https://province.mots.go.th/ewtadmin/ewt/chachoengsao/download/article/article_20231102143853.jpg> ๓ มีนาคม ๒๕๖๗.

^๙ Taro Yamane, *Statistics: an introductory analysis*, (New York: New York: Harper & Row, 1973).

^{๑๐} Creswell, J. W., *Qualitative Inquiry and Research Design: Choosing Among Five Approaches* (3rd ed.), (SAGE Publications, 2013).

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ๑) ชุมชนวัดโสธรวราราม วรวิหาร ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ๒) ชุมชนตลาดบ้านใหม่ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ๓) ชุมชนวัดสมานรัตนาราม ตำบลบางแก้ว อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

ระยะเวลาในการศึกษา รวมทั้งสิ้น ๑๖ เดือน ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๖ ถึง ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

๑.๔ นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ฐานข้อมูล หมายถึง ที่เก็บและรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสามารถเก็บข้อมูลได้ทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นคำ ตัวเลข รูปภาพ วิดีโอ และไฟล์

ศักยภาพการท่องเที่ยว หมายถึง ความสามารถในการรองรับการท่องเที่ยวในแง่ของความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งที่สามารถรองรับการท่องเที่ยวได้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ประยุกต์ใช้เกณฑ์มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว ตามหลักเกณฑ์องค์ประกอบมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ๓ ด้าน คือ ด้านสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และด้านการบริหารจัดการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึก

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมายถึง รูปแบบการท่องเที่ยวที่ต้องการศึกษาความรู้ ความเข้าใจอัตลักษณ์วิถีการดำเนินชีวิต ประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรมของจังหวัดฉะเชิงเทรา

นักท่องเที่ยว หมายถึง บุคคลที่เดินทางจากท้องถิ่นที่อยู่ของตนไปยังท้องถิ่นอื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจ และด้วยวัตถุประสงค์มิใช่เพื่อไปประกอบอาชีพหรือหารายได้, ผู้ที่เดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ เพื่อความเพลิดเพลิน

๑.๕ ประโยชน์ที่ได้รับการวิจัย

๑.๕.๑ ได้ข้อมูลสภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรคด้านฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

๑.๕.๒ ได้ฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

๑.๕.๓ ได้กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

บทที่ ๒

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษากระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งในการนำเสนอการประมวลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบและประเด็นการวิจัย โดยแยกเป็นหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาฐานข้อมูล
- ๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
- ๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
- ๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
- ๒.๕ บริบทพื้นที่วิจัย
- ๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๗ กรอบแนวคิดในการวิจัย

๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาฐานข้อมูล

การพัฒนาฐานข้อมูลเป็นกระบวนการออกแบบและพัฒนาโครงสร้างข้อมูลให้เหมาะสมกับการจัดเก็บและบริหารจัดการ เพื่อสนับสนุนระบบสารสนเทศให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๑.๑ ความหมายของการพัฒนาฐานข้อมูล

เอลมาสรีและนาวาเท (Elmasri & Navathe) อธิบายว่า การพัฒนาฐานข้อมูล เป็นกระบวนการออกแบบและพัฒนาโครงสร้างฐานข้อมูลให้เหมาะสมกับการจัดเก็บและบริหารจัดการข้อมูล เพื่อตอบสนองความต้องการขององค์กรหรือระบบสารสนเทศ^๑

คอนโนลลีและเบกก์ (Connolly & Begg) ได้กล่าวว่า การพัฒนาฐานข้อมูลเกี่ยวข้องกับหลายขั้นตอน เช่น การวิเคราะห์ความต้องการ (Requirement Analysis) การออกแบบเชิง

^๑ Elmasri, R., & Navathe, S. B., *Fundamentals of Database Systems*, (7th ed.), (Boston: Pearson, 2016), p. 95.

ตรรกะ (Logical Design) และการออกแบบเชิงกายภาพ (Physical Design) เพื่อให้ฐานข้อมูลสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ^๒

ซิลเบอ์ชาทซ์ คอร์ท และซูดาร์ชาน (Silberschatz, Korth, & Sudarshan) อธิบายว่า การพัฒนาฐานข้อมูล เป็นกระบวนการที่รวมถึงการออกแบบโครงสร้างข้อมูล การบริหารจัดการธุรกรรม และการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบฐานข้อมูล^๓

เดท (Date) ได้กล่าวถึงแนวคิดของการพัฒนาฐานข้อมูลว่า เป็นศาสตร์ที่รวมถึงการออกแบบข้อมูล การกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล และการดูแลความถูกต้องของข้อมูล (Data Integrity)^๔

สรุปได้ว่า การพัฒนาฐานข้อมูลเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญในการจัดเก็บและบริหารจัดการข้อมูลให้มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการ การออกแบบโครงสร้าง ไปจนถึงการบริหารจัดการเพื่อให้ระบบฐานข้อมูลสามารถรองรับการทำงานขององค์กรหรือระบบสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย

๒.๑.๒ การจัดการฐานข้อมูล (Database Management)

การจัดการฐานข้อมูล (Database Management) ฐานข้อมูล (Database) เป็นศูนย์รวมของข้อมูลต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน โดยจะมี กระบวนการจัดหมวดหมู่ข้อมูลอย่างมีระเบียบแบบแผน ก่อให้เกิดฐานข้อมูลที่เป็นแหล่งรวมข้อมูล จากแผนกต่าง ๆ ที่ถูกนำมาจัดเก็บรวมกันไว้ภายใต้ฐานข้อมูลเพียงชุดเดียวระบบฐานข้อมูล (Database System) เป็นระบบที่รวบรวมกลุ่มของข้อมูลที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันไว้ด้วยกันและสามารถเรียกใช้ความสัมพันธ์นั้น ๆ ได้อย่างมีระบบ ในระบบฐานข้อมูลประกอบด้วยแฟ้มข้อมูลหลายแฟ้มที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันเข้าไว้ด้วยกัน อย่างเป็นระบบและเปิดโอกาสผู้ใช้สามารถใช้งานและดูแลรักษาป้องกันข้อมูลเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีซอฟต์แวร์ที่เปรียบเสมือนสื่อกลางระหว่างผู้ใช้และโปรแกรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับการใช้ฐานข้อมูล ซึ่งเรียกว่า ระบบจัดการฐานข้อมูล หรือ DBMS (Database Management System) ซึ่งมีหน้าที่ช่วยให้ผู้ใช้เข้าถึงข้อมูลได้ง่ายสะดวกและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ผู้ใช้สามารถโต้ตอบกับฐานข้อมูลได้โดยผ่านชุดคำสั่ง SQL หรือนาชุดคำสั่ง SQL ไปผนวกลงในโปรแกรมประยุกต์เพื่อใช้งานร่วมกับโปรแกรมที่เขียนขึ้นก็ได้เช่น ได้เขียนโค้ดโปรแกรมด้วยภาษา Visual Basic หรือ

^๒ Connolly, T., & Begg, C. Database Systems: A Practical Approach to Design, Implementation, and Management (6th ed.). (Harlow: Pearson, 2015). p. 120.

^๓ Silberschatz, A., Korth, H. F., & Sudarshan, S. Database System Concepts, (7th ed.), (New York: McGraw-Hill, 2020), p. 185.

^๔ Date, C. J., An Introduction to Database Systems, (8th ed.), (Boston: Addison-Wesley, 2019), p. 210.

PHP ซึ่งภายในโปรแกรมมีโมดูลประมวลผลต่าง ๆ พร้อมกับโมดูลที่ใช้โต้ตอบกับ ฐานข้อมูลด้วยชุดคำสั่งภาษา SQL^๕

๑. รูปแบบของระบบฐานข้อมูลแบ่งเป็น ๓ ประเภท คือ

๑) ฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์ (Relational Database) เป็นการเก็บข้อมูลในรูปแบบที่เป็นตาราง (Table) หรือเรียกว่า รีเลชัน (Relation) มีลักษณะเป็น ๒ มิติ คือเป็นแถวและ เป็นคอลัมน์ การเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างตารางจะเชื่อมโยงโดยใช้แอททริบิวต์ (Attribute) หรือ คอลัมน์ที่เหมือนกันทั้งสองตารางเป็นตัวเชื่อมโยงข้อมูล

๒) ฐานข้อมูลแบบลำดับชั้น (Hierarchical Database) เป็นโครงสร้างที่จัดเก็บข้อมูลในลักษณะความสัมพันธ์แบบพ่อ ลูก หรือเป็นโครงสร้างรูปแบบ ต้นไม้ Tree ข้อมูล ที่จัดเก็บในที่นี้ คือ ระเบียน (Record) ซึ่งประกอบด้วยค่าของเขตข้อมูล Field ของ เอนทิตีหนึ่งๆ

๓) ฐานข้อมูลแบบเครือข่าย (Network Database) เป็นการรวมระเบียน ต่าง ๆ และความสัมพันธ์ระหว่างระเบียนแต่จะต่างกับฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์คือ ในฐานข้อมูลเชิง สัมพันธ์จะแฝงความสัมพันธ์เอาไว้ โดยระเบียนที่มีความสัมพันธ์กัน จะต้องมียาของข้อมูลในแอท ทริบิวต์หนึ่งที่เหมือนกันแต่ฐานข้อมูลแบบเครือข่าย จะแสดงความสัมพันธ์ อย่างชัดเจน

๒. ความสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ (relationship) เป็นการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างเอนทิตีที่มีความสัมพันธ์กันว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร โดยในอี-อาร์ไดอะแกรมใช้สัญลักษณ์รูป สี่เหลี่ยมข้าวหลามตัดที่มีชื่อของความสัมพันธ์นั้นกำกับอยู่ภายใน และเชื่อมต่อกับเอนทิตีที่ เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ด้วยเส้นตรง

๑) ความสัมพันธ์แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (one to one relationship หรือ 1:1) คือข้อมูลในเอนทิตีหนึ่ง ที่มีความสัมพันธ์กับข้อมูลในอีกหนึ่งเอนทิตีเพียงข้อมูลเดียว ตัวอย่างเช่น นักศึกษาแต่ละคนจะมีสูติบัตรได้เพียงใบเดียวเท่านั้น และสูติบัตรหนึ่งใบก็เป็นของนักศึกษาได้ เพียงคนเดียวเท่านั้นเช่นกัน

๒) ความสัมพันธ์แบบหนึ่งต่อกลุ่ม (one to many relationship หรือ 1:M) หมายถึง ข้อมูลในเอนทิตีหนึ่ง มีความสัมพันธ์กับข้อมูลในอีกหนึ่งเอนทิตีมากกว่าหนึ่งข้อมูล ตัวอย่างเช่น ลูกค้านึงคนมีใบเสร็จได้หลายใบ เนื่องจากลูกค้าหนึ่งคนอาจมาซื้อสินค้าหลายครั้ง แต่ใบเสร็จหนึ่งใบต้องเป็นของลูกค้าเพียงคนเดียวเท่านั้น

๓) ความสัมพันธ์แบบกลุ่มต่อกลุ่ม (many to many relationship หรือ M:M) หมายถึง ข้อมูลมากกว่าหนึ่งข้อมูลในเอนทิตีหนึ่ง มีความสัมพันธ์กับข้อมูลในอีกหนึ่งเอนทิตี มากกว่า

^๕ สิริชัย ชูสำโรง, เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการจัดการฐานข้อมูลและ ฐานข้อมูลภูมิสารสนเทศ ๑๐๔๓๓๓, (พิษณุโลก, ๒๕๕๙), หน้า ๑๑-๑๓.

หนึ่งข้อมูล ตัวอย่างเช่น นักศึกษาหนึ่งคนสามารถลงทะเบียนเรียนได้หลายวิชา และวิชาแต่ละวิชามี นักศึกษาลงทะเบียนเรียนได้หลายคน

๒.๑.๓ Open Source

เป็นซอฟต์แวร์ประเภทฟรีอีกชนิดหนึ่งโดยจะเปิดให้ผู้ใช้งานสามารถเห็น Source Code ของโปรแกรมที่พัฒนาขึ้น หรือนำเอาโปรแกรมหรือซอฟต์แวร์นั้น ๆ ไปพัฒนาต่อ ยอดในแนวทางของ อื่น ๆ ก็ได้แต่ก็ต้องอยู่ภายใต้ข้อตกลงและข้อกำหนดของผู้พัฒนา Open Source อาจเรียกได้อีกแบบ ว่า “ซอฟต์แวร์เสรี” ซึ่งไม่มีข้อจำกัดในการนำไปใช้งาน Open Source ยังรวมไปถึง ระบบปฏิบัติการ Linux ซึ่งเป็นระบบปฏิบัติการที่เปิดให้ผู้ใช้งานได้ใช้งาน รวมถึงมีนักพัฒนาระบบ ทั้งหลายนำเอา Linux มาสร้างประโยชน์ให้สังคมออนไลน์มากมาย ไม่ว่าจะนำไป Config เป็น Web Server ที่นำเอาซอฟต์แวร์เสรีอย่างเช่น PHP และ Posgre SQL รวมไปถึง phppg Admin มาใช้งาน ซอฟต์แวร์เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นซอฟต์แวร์ Open Source ด้วยกันทั้งสิ้น แต่ถ้าเป็น ซอฟต์แวร์ Open Source ในฝั่งของระบบปฏิบัติการ Windows เช่น โปรแกรมเว็บ เบราวเซอร์ Firefox ก็ถือว่าเป็นซอฟต์แวร์ Open Source ที่สามารถนำเอา Source Code มาพัฒนาต่อยอดได้ เองเช่นกัน^๖

๒.๑.๔ ระบบจัดการเนื้อหาบนเว็บไซต์ (Content Management System: CMS)

WordPress คือระบบจัดการเนื้อหาบนเว็บไซต์ (Content Management System: CMS) ที่ได้รับอนุญาตภายใต้ GPLv2 ซึ่งหมายความว่าทุกคนสามารถใช้หรือแก้ไขซอฟต์แวร์ WordPress ได้ฟรี ทำให้ทุกคนสามารถสร้างเว็บไซต์ได้ด้วยตัวเอง WordPress เป็นแพลตฟอร์มที่เหมาะสมกับเว็บไซต์ที่เน้นนำเสนอข้อมูลหรือเนื้อหาเป็นหลัก เช่น เว็บไซต์บล็อก เว็บไซต์ข่าว เว็บไซต์ ธุรกิจ เป็นต้น ส่วนเว็บไซต์ประเภทที่มีความซับซ้อนของระบบมากกว่า เช่น เว็บไซต์ Marketplace หรือเว็บไซต์ที่จำเป็นต้องใช้ปลั๊กอินหรือส่วนเสริมจำนวนมาก อาจต้องสร้างเว็บไซต์ในรูปแบบอื่นแทน เพื่อป้องกันไม่ให้เว็บไซต์เกิดความผิดพลาดในการแสดงผลได้นอกจากนี้ WordPress ยังมีธีมและปลั๊กอินให้เลือกใช้กว่า ๖๐,๐๐๐ ตัวทั้งแบบฟรีและแบบพรีเมียม ช่วยให้คุณสามารถออกแบบและ ปรับแต่งเว็บไซต์ให้ตรงกับความต้องการของแบรนด์และธุรกิจของคุณได้อย่างง่ายดายโดยไม่ต้องมีความรู้หรือทักษะด้านการเขียนโค้ดมาก่อน^๗

^๖ เ จ า ะ ลี ก Open Source (โอ อี เ พ น ซ อ ร์ ซ) , <<https://downloaddd.in.th/knowledge/computer/open-source/>>, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖.

^๗ Cotactic Media Digital Marketing Agency, WORDPRESS คืออะไร? ทำไมส่วนใหญ่จึงนิยมใช้ สร้างเว็บไซต์ (2023), <<https://www.cotactic.com/blog/what-is-wordpress/>>, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖.

๒.๑.๕ ภาษา HTML

HTML ย่อมาจาก HyperText Markup Language เป็นภาษาคอมพิวเตอร์ที่ใช้สร้างหน้าเว็บ (Web Page) ในรูปแบบของไฟล์ HTML (คือไฟล์ที่มีนามสกุลเป็น .htm หรือ .html) ซึ่งมีเว็บเบราว์เซอร์ (Web Browser) เป็นโปรแกรมที่ใช้แปลงไฟล์ HTML เพื่อแสดงผลในรูปแบบของหน้าเว็บไฟล์ HTML เป็นไฟล์รหัสแอสกี (ASCII) ถูกบันทึกในรูปแบบของไฟล์เอกสาร (Text File) ที่สามารถถูกสร้างจากโปรแกรมสร้างไฟล์ข้อความ (Text Editor) เช่น Notepad หรือ Word Processing ทั่ว ๆ ไป ซึ่งลักษณะของไฟล์ HTML ประกอบไปด้วยแท็ก (Tag) ต่างๆ ที่เป็นคำสั่งของ HTML ซึ่งแท็กจะอยู่ภายในเครื่องหมาย < และ > แท็กใน HTML แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ คอนเทนเนอร์แท็ก (Container Tag) และแท็กเปล่า (Empty Tag) โดยที่คอนเทนเนอร์แท็ก ประกอบไปด้วยแท็กเปิดและแท็กปิด โดยที่แท็กปิดจะมีเครื่องหมาย / นำหน้าแท็ก เช่น <H1> . . . </H1> ส่วนแท็กเปล่าจะมีแท็กเปิดอย่างเดียว เช่น <HR> ซึ่งแท็กจะถูกเขียนด้วยตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ หรือพิมพ์เล็กก็ได้ จะไม่มีผลต่อการแสดงผลของเว็บเบราว์เซอร์ เช่น
,
,
 หรือ
 เว็บเบราว์เซอร์จะแปลความหมายเหมือนกัน

โครงสร้างไฟล์ HTML แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนหัวเรื่อง (Head Section) และส่วนเนื้อหา (Body Section) โดยจะมีแท็ก <HTML> และ </HTML> เป็นตัวกำหนดขอบเขตไฟล์ ซึ่งส่วนหัวเรื่อง มีไว้กำหนดข้อมูลเฉพาะของหน้าเว็บ เช่น ชื่อเรื่องของเว็บภายในแท็ก <HEAD> และ </HEAD> และสำหรับส่วนเนื้อหามีไว้กำหนดรายละเอียดต่างๆ ที่ต้องการแสดงบนหน้าเว็บเช่น ข้อความ และรูปภาพภายในแท็ก <BODY> และ </BODY> ในปัจจุบัน แม้ว่าจะมีโปรแกรมประยุกต์สำหรับหน้าเว็บต่าง ๆ ออกมามากมาย เพื่อสร้างความสะดวกในการสร้างหน้าเว็บให้กับผู้ใช้ ด้วยการแปลงสิ่งที่ผู้ใช้ออกแบบหน้าเว็บ ให้เป็นไฟล์ HTML โดยที่ผู้สร้างหน้าเว็บ ไม่จำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับ HTML แต่โปรแกรมประยุกต์ดังกล่าว มักจะแปลงสิ่งที่ออกแบบให้เป็นคำสั่ง HTML ที่มากเกินไป ทำให้ไฟล์ HTML มีขนาดใหญ่ และมีผลทำให้เวลาในการแสดงผลหน้าเว็บ ในเว็บเบราว์เซอร์นานขึ้น ดังนั้น การเรียนรู้ HTML ยังเป็นสิ่งที่จำเป็น นอกจากจะใช้สร้างหน้าเว็บแล้ว ยังสามารถใช้ในการแก้ไขเนื้อหาหน้าเว็บที่มีอยู่แล้ว โดยไม่ต้องติดตั้งโปรแกรมประยุกต์ใด รวมทั้งสามารถเพิ่มสีสัน และความน่าสนใจให้กับหน้าเว็บ ด้วยการแทรกสคริปต์ต่าง ๆ ลงในไฟล์ HTML ได้อีกด้วย^๔

๒.๑.๖ PHP

PHP ย่อมาจากคำว่า PHP Hypertext Preprocessor แต่สมัยก่อนย่อมาจากคำว่า Personal Home Page Tools เป็นโปรแกรมภาษาคอมพิวเตอร์ระดับสูง ประเภท Scripting

^๔ พิชิต วิจิตรบุญรักษ์, “HTML: ภาษาเขียนเว็บ”, วารสารนักบริหาร มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, ปีที่ ๓๑ ฉบับที่ ๓ (๒๕๕๔): หน้า ๑๙๙-๒๐๒.

Language ซึ่งภาษาประเภทนี้เก็บคำสั่งต่าง ๆ ในไฟล์ที่เรียกว่า Script และเวลาใช้งานต้องอาศัยตัวแปลชุดคำสั่ง โดยมีรากฐานโครงสร้างคำสั่งมาจากภาษาซี (C Programming Language) ภาษาจาวาสคริปต์ (JavaScript) และ ภาษาเพิร์ล (Practical Extraction and Report Language)

PHP สามารถใช้งานผ่านอินเทอร์เน็ต มีความสามารถสูง และมีผู้นิยมใช้เป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังสามารถดาวน์โหลดมาใช้งานได้ฟรี จากเว็บไซต์ <http://php.net/>

ลักษณะของ PHP แตกต่างจากภาษาสคริปต์แบบอื่น ๆ เพราะ PHP ได้รับการพัฒนาและออกแบบมาเพื่อใช้งานในการสร้างเอกสารแบบ HTML สามารถสอดแทรกหรือแก้ไขเนื้อหาได้อัตโนมัติ ดังนั้น PHP จึงเป็นภาษาที่เรียกว่า Server-Side หรือ HTML-Embedded Scripting Language สามารถประมวลผลตามคำสั่งและแสดงผลลัพธ์เป็นเว็บเพจตามที่ต้องการ ถือได้ว่า PHP เป็นเครื่องมือที่สำคัญชนิดหนึ่งที่ช่วยให้เราสามารถสร้าง Dynamic Web Pages (เว็บเพจที่มีการโต้ตอบกับผู้ใช้) ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีลูกเล่นมากขึ้น

PHP เกิดขึ้นมาจากกลุ่มนักพัฒนาที่มีการเปิดเผยโค้ดต้นฉบับ ดังนั้น PHP จึงมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วและแพร่หลายโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อใช้ร่วมกับ Apache Web Server, ระบบปฏิบัติการ เช่น Linux หรือ FreeBSD เป็นต้น ในปัจจุบัน PHP สามารถใช้ร่วมกับ Web Server หลาย ๆ ตัวบนระบบปฏิบัติการต่าง ๆ เช่น Windows 95/98/NT เป็นต้น

PHP เป็นภาษาสคริปต์ (Scripting Language) คำสั่งต่าง ๆ จะเก็บในรูปแบบของข้อความ (Text) อาจเขียนแทรกอยู่ภายในภาษา HTML หรือถูกเขียนอย่างอิสระ แต่ในการใช้งานจริงมักใช้งานร่วมกับภาษา HTML ดังนั้นการเขียนโปรแกรมด้วยภาษา PHP ต้องมีความรู้ด้านภาษา HTML เป็นอย่างดีจึงสามารถเขียนโปรแกรมได้สมบูรณ์แบบ อย่างไรก็ตามเราสามารถใช้อุปกรณ์ประยุกต์มาช่วยอำนวยความสะดวกในการสร้างงานได้เช่นกัน เช่น Macromedia, Dreamweaver หรือโปรแกรมประเภท Editor ต่าง ๆ เช่น Edit Plus เป็นต้น ซึ่งโปรแกรมเหล่านี้จะช่วยจำแนกคำสั่งต่าง ๆ ด้วยสีที่แตกต่างกันออกไป เช่น คำสั่ง คำทั่วไป ตัวแปร ฯลฯ เพื่อความสะดวกในการสังเกตและยังมีตัวเลขบอกบรรทัดทำให้สะดวกในการแก้ไขมากขึ้นอีกด้วย

PHP จึงเหมาะสำหรับการจัดทำเว็บไซต์และสามารถประมวลผลออกมาในรูปแบบ HTML โดยเป้าหมายหลักของภาษา PHP คือให้นักพัฒนาเว็บไซต์สามารถเขียนเว็บเพจ ที่มีความตอบโต้ได้อย่างรวดเร็ว^๔

^๔ Thanatcha Veeravattanayothin, PHP คืออะไร? มาทำความรู้จักภาษาคอมพิวเตอร์ที่ได้รับความนิยมและวิธีติดตั้งบน Ubuntu, <<https://blog.openlandscape.cloud/php-ubuntu>>, ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖.

๒.๒ แนวทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ด้วยวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน เช่น การพักผ่อน ศึกษา ดูงาน หรือประกอบธุรกิจ การท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคม โดยสามารถสร้างรายได้จากนักท่องเที่ยว ช่วยกระจายรายได้ และส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๑ ความหมายของการท่องเที่ยว

การศึกษาค้นคว้าเอกสารผลงานวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้เสนอความหมายการท่องเที่ยวไว้ดังนี้

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ (ค.ศ. ๑๙๖๓) องค์การสหประชาชาติได้จัดประชุมว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยวระหว่างประเทศขึ้นที่กรุงโรม ประเทศอิตาลี และได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “การท่องเที่ยว” ไว้ว่า “การเดินทางเพื่อความบันเทิงรื่นเริงใจ เยี่ยมญาติ หรือการไปร่วมประชุมแต่มิใช่เพื่อการประกอบอาชีพเป็นหลักฐานหรือไม่พ านักอยู่เป็นการถาวร”

องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization)^{๑๐} ให้ความหมายของ การท่องเที่ยว ว่าหมายถึง การเดินทางใดๆ ก็ตามเป็นการเดินทางตามเงื่อนไขสากล ๓ ประการ ได้แก่ ประการที่หนึ่ง การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว แต่มิใช่ไปตั้งหลักแหล่งเป็นการถาวร ประการที่สอง การเดินทางนั้นเป็นไปด้วยความสมัครใจ หรือความพึงพอใจของผู้เดินทางเองมิใช่การบีบบังคับ มิใช่เพื่อทำสงคราม ประการที่สามเป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตาม ที่มิใช่ประกอบอาชีพหรือหารายได้ แต่เดินทางมาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อเยี่ยมเยียนญาติมิตร เพื่อความเบิกบาน บันเทิงรื่นรมย์ เพื่อเล่นกีฬาต่าง ๆ เพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อหาความรู้ และเพื่อติดต่อดูธุรกิจ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย^{๑๑} ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยว (Tourism) ไว้ว่า หมายถึง กิจกรรมเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากกิจการงานประจำของมนุษย์ ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ๓ ประการ

๑. เป็นการเดินทางที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
๒. การเดินทางต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจ
๓. เป็นการเดินทางเพื่อวัตถุประสงค์ใดก็ได้ ที่มีใช้การประกอบอาชีพหรือหารายได้ แต่เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายๆ อย่างต่อไปนี้

^{๑๐} World Tourism Organization, *World Tourism Trends and Forecasts*, (Madrid, Spain: World Tourism Organization, 2002), p. 22.

^{๑๑} การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, *คือถิ่นฐาน คือบ้านเรา อบต. กับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน*, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แปลน โมทิฟ, ๒๕๔๓), หน้า ๔๔.

เพื่อพักผ่อนในวันหยุด
 เพื่อวัฒนธรรมหรือศาสนา
 เพื่อการศึกษา
 เพื่อการกีฬาและบันเทิง
 เพื่อชมประวัติศาสตร์ และความสนใจพิเศษ
 เพื่องานอดิเรก
 เพื่อนเยี่ยมเยือนญาติมิตร
 เพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ
 เพื่อเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนา

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว^{๑๒} ได้อธิบายถึงความหมายของคำว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางเพื่อผ่อนคลายความเครียด แสวงหาประสบการณ์แปลกใหม่ โดยมีเงื่อนไขว่า การเดินทางนั้น เป็นการเดินทางเพียงชั่วคราว ผู้เดินทางจะต้องไม่ถูกบังคับให้เดินทาง

อัครพร เถลิ้มชิต และคณะ^{๑๓} ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวได้ว่า กิจกรรมรูปแบบหนึ่งที่มีการเดินทางเข้ามาเกี่ยวข้องโดยเป็นการเดินทางออกจากสถานที่หนึ่งไปยังสถานที่อื่น ๆ เพื่อความรื่นรมย์ ความพึงพอใจ การพักผ่อนหย่อนใจ ความสนุกสนาน หรือตามความต้องการของตนเอง ซึ่งการเดินทางนั้นเป็นการเดินทางเพียงชั่วคราวและมิได้ประกอบอาชีพและการไปอยู่อาศัย

จุฑามาศ คงสวัสดิ์^{๑๔} กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมพื้นฐานอย่างหนึ่งของมนุษย์ เป็นการนันทนาการรูปแบบหนึ่งโดยทั่วไปการท่องเที่ยวจะหมายถึงการเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งโดยไม่คำนึงถึงระยะทางนั้นจะใกล้หรือไกลการเดินทางนั้นจะมีการค้างแรมหรือไม่และไม่ได้มีความหมายเฉพาะเพียงแต่การเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเพื่อความสนุกสนานเท่านั้น

๒.๒.๒ ความสำคัญของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่ประเทศชาติเป็นจำนวนมากศาสตร์ที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น เพราะจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวนั้นมีทั้ง ชาวไทยและ

^{๑๒} สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว, การท่องเที่ยว, (กรุงเทพมหานคร : กองวิชาการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว, ๒๕๕๖), หน้า ๗.

^{๑๓} อัครพร เถลิ้มชิต, การจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมบนแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของจังหวัดชายแดนไทย-ลาวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, รายงานการวิจัย, (มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, ๒๕๖๒), หน้า ๑๒.

^{๑๔} จุฑามาศ คงสวัสดิ์, การศึกษาแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเมืองโบราณ อุทง จังหวัดสุพรรณบุรี, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา, (นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๖๐).

ชาวต่างชาติ เข้ามาใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศ ซึ่งจะต้องจ่ายเป็นค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าบริการค่านอื่น ๆ และรวมค่าซื้อของฝากของที่ระลึก เป็นผลทำให้เศรษฐกิจของท้องถิ่นและประเทศโดยรวมมีความเจริญก้าวหน้าขึ้นอย่างรวดเร็ว จะเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่ง **ศรัญยา วรากุลวิทย์**^{๑๕} ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ดังต่อไปนี้

- ๑) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ
- ๒) รายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ได้มาในรูปของเงินตราต่างประเทศมีส่วนช่วยในการสร้างเสถียรภาพให้กับดุลยภาพการชำระเงิน
- ๓) รายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นรายได้ที่กระจายไปสู่ประชากรอย่างกว้างขวาง สร้างงาน สร้างอาชีพมากมาย และเป็นการสร้างอาชีพเสริมที่ต่อเนื่องจากการท่องเที่ยว เช่น การผลิตหัตถกรรมพื้นบ้าน การผลิตอาหาร เป็นต้น
- ๔) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีบทบาทในการสร้างงานสร้างอาชีพโดยเฉพาะในธุรกิจทางตรง เช่น โรงแรม ภัตตาคาร บริษัทนำเที่ยว เป็นต้น
- ๕) การท่องเที่ยวมีบทบาทในการกระตุ้นให้เกิดการผลิต และการนำเอาทรัพยากรของประเทศมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- ๖) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ไม่มีขีดจำกัดในการจำหน่าย ซึ่งถือว่าการเดินทางท่องเที่ยวเป็นสิทธิมนุษยชนอย่างหนึ่งที่รัฐพึงสนับสนุน
- ๗) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไม่มีขีดจำกัดในเรื่องการผลิต เพราะไม่ต้องพึ่งดินฟ้าอากาศเหมือนการเกษตรอื่น ๆ ผลผลิตของการท่องเที่ยวจึงเสนอขายให้นักท่องเที่ยวได้โดยมีความยั่งยืนไม่ผันแปร
- ๘) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวช่วยสนับสนุนฟื้นฟูอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณี ที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นเป็นมรดกตกทอดที่ควรค่าแก่การนำออกเผยแพร่ฟื้นฟูและอนุรักษ์ไว้
- ๙) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะมีบทบาทในการสร้างสรรค์ความเจริญไปสู่ภูมิภาคต่างๆ เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา เป็นต้น
- ๑๐) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นมาตรการที่ช่วยส่งเสริมความปลอดภัย และความมั่นคงให้แก่พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว
- ๑๑) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีส่วนช่วยเสริมสร้างสันติภาพ สัมพันธไมตรีและความเข้าใจอันดี ซึ่งเป็นหนทางที่มนุษย์ต่างสังคมได้พบปะทำความรู้จักและเข้าใจกัน

^{๑๕} ศรัญยา วรากุลวิทย์, **ปฐมนิเทศอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**, (พระนครศรีอยุธยา: สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกี, ๒๕๔๖), หน้า ๙-๑๓.

นิคม จารุณี^{๑๖} ได้สรุปภาพรวมของสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองซึ่งอธิบายได้ดังนี้

๑) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ นับตั้งแต่ปี ๒๕๒๕ เป็นต้นมารายได้จากการท่องเที่ยวได้กลายเป็นรายได้ลำดับต้น ๆ เมื่อเทียบกับรายได้สินค้าอื่นๆ

๒) รายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นรายได้ที่กระจายไปสู่ประชากรอย่างกว้างขวางสร้างงาน สร้างอาชีพมากมาย และเป็นการเสริมอาชีพด้วย อาชีพที่เกิดขึ้นเนื่องจากการท่องเที่ยว เช่น การผลิตหัตถกรรมพื้นบ้าน หรือการผลิตอาหารไปป้อนตามเมืองท่องเที่ยวต่าง ๆ ก็จะเป็นอาชีพเสริมที่ทำรายได้เป็นอย่างดี หรือในเมืองท่องเที่ยวก็อาจเป็นผู้นำเที่ยวด้วย

๓) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีบทบาทในการสร้างงาน สร้างอาชีพอย่างมากมาย และกว้างขวาง เนื่องจากอุตสาหกรรมบริการต้องใช้คนทำหน้าที่บริการ โดยเฉพาะธุรกิจทางตรง เช่น โรงแรม ภัตตาคาร บริษัทนำเที่ยว ฯลฯ ส่วนในธุรกิจทางอ้อมอาจเป็นอาชีพเสริม เช่น หัตถกรรมพื้นบ้าน การใช้เวลารว่างมารับจ้างก่อสร้าง เป็นต้น

๔) การท่องเที่ยวจะมีบทบาทในการกระตุ้นให้เกิดการผลิต และนำทรัพยากรของประเทศมาใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางไปที่ใดก็จะต้องใช้จ่ายเป็นค่าอาหาร ซื้อผลิตภัณฑ์พื้นเมือง และหากพักแรมก็จะต้องใช้เป็นค่าที่พัก เงินที่จ่ายออกไปนี้จะไม่ตกอยู่เฉพาะโรงแรม แต่จะกระจายไปสู่เกษตรกรรายย่อยต่างๆ เมื่อหัตถกรรมพื้นเมืองขายเป็นของที่ระลึกได้ก็จะมีคนนำเอาวัสดุพื้นบ้านมาประดิษฐ์เป็นของที่ระลึก แม้จะเป็นรายได้เพียงเล็กๆ น้อยๆ แต่เมื่อรวมกันเป็นปริมาณมากๆ ก็เป็นรายได้สำคัญ ซึ่งส่งผลต่อการกระตุ้นการผลิต หรือที่เรียกว่า Multiplier Effect ทางการท่องเที่ยวที่มีลักษณะที่สูงมากเทียบกับการผลิตสินค้าหรืออุตสาหกรรมอื่นๆ

๕) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ไม่มีขีดจำกัดในการจำหน่าย อาจเรียกว่า เป็น Limitless Industry เมื่อเปรียบเทียบกับอุตสาหกรรมอื่นๆ จากสถิติที่ผ่านมาจำนวนนักท่องเที่ยวนานาชาติของโลกได้มีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ด้วยประชากรของโลกเพิ่มขึ้นตลอดเวลาในขณะที่วิวัฒนาการในการขนส่งที่สามารถส่งผู้โดยสารได้เป็นจำนวนมาก ทำให้ค่าใช้จ่ายในการเดินทางถูกลงการเดินทางท่องเที่ยวจึงมีได้จำกัดอยู่เฉพาะในกลุ่มผู้มีรายได้สูงเท่านั้นดังแต่ก่อนการท่องเที่ยวถือว่าเป็นเรื่องความพึงพอใจของแต่ละบุคคล องค์การสหประชาชาติประกาศว่า “การเดินทางท่องเที่ยวเป็นสิทธิมนุษยชนอย่างหนึ่งที่รัฐต้องสนับสนุน”

^{๑๖} นิคม จารุณี, การท่องเที่ยวอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว, (กรุงเทพมหานคร: แพร่พิทยา, ๒๕๕๓), หน้า ๕.

๖) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไม่มีข้อจำกัดในการผลิต เพราะไม่ต้องพึ่งดินฟ้าอากาศเหมือนการเกษตร ผลผลิตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่เสนอขายให้แก่นักท่องเที่ยว ความสวยงามของธรรมชาติ หาดทราย ชายทะเล ไม้ ภูเขา สภาพอากาศ และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น เช่น พระบรมมหาราชวัง วัดวาอาราม โบราณสถาน อาคารในท้องถิ่น ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชน เช่น ตลาดน้ำ ประเพณีสงกรานต์ ลอยกระทง เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นรูปธรรมและมีความยั่งยืน ไม่ผันแปร หรือขึ้นอยู่กับสภาพฝนฟ้าอากาศ เช่น การผลิตด้านเกษตรหรืออุตสาหกรรมอื่น ๆ ไม่ต้องลงทุนและใช้เทคโนโลยีเป็นจำนวนมาก ดังนั้นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจึงได้รับการสนับสนุน และกระตุ้นจากองค์การท่องเที่ยวโลกอย่างจริงจัง เพื่อที่จะให้ประเทศที่กำลังพัฒนาให้ความสนใจ และหันมาใช้อุตสาหกรรมนี้เป็นประโยชน์เพิ่มเติมต่ออาชีพ

๗) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวช่วยสนับสนุนฟื้นฟู อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณี ซึ่งเป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว สังคมไทยเป็นสังคมของชาติเก่าแก่สืบเนื่องมาเป็นพันปีจึงมีวัฒนธรรม ระเบียบ ประเพณี นาฏศิลป์ การละเล่น ฯลฯ ที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นเป็นมรดกตกทอดที่ควรแก่การนำออกเผยแพร่ ฟื้นฟู และอนุรักษ์ไว้

๘) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะมีบทบาทในการสร้างสรรค์ความเจริญไปสู่ภูมิภาคต่างๆเมื่อเกิดการเดินทางท่องเที่ยวจากภูมิภาคหนึ่งไปยังภูมิภาคหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นคนไทยหรือคนต่างประเทศก็ย่อมหลีกเลี่ยงไม่พ้นที่จะสร้างสรรค์ให้เกิดสิ่งใหม่ๆ ในท้องถิ่น เช่น โรงแรมภัตตาคาร สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ซึ่งจะต้องมีผู้ลงทุนในหลายๆ ลักษณะเป็นการสร้างความเจริญให้แก่ท้องถิ่นเหล่านั้น

๙) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีมาตรการที่ช่วยเสริมความปลอดภัย และความมั่นคงในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว เพราะนักท่องเที่ยวจะเลือกเดินทางไปที่ไหน จะต้องมั่นใจว่ามีความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ฉะนั้นแหล่งใดที่นักท่องเที่ยวเข้าไป แหล่งนั้นจะต้องมีความปลอดภัย

๑๐) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีส่วนช่วยสร้างสันติภาพสัมพันธไมตรี และความเข้าใจอันดีด้วยการเข้าใจซึ่งกันและกัน เมื่อประชากรในประเทศเดียวกันมีความเข้าใจซึ่งกันและกันโดยการเดินทางไปมาหาสู่กัน ผลก็คือความสามัคคีสมานฉันท์ของคนในชาติ ในทำนองเดียวกันการท่องเที่ยวระหว่างประเทศก็จะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดี ที่จะนำไปสู่ความเป็นเพื่อนร่วมโลกที่จะช่วยรักษาสัมพันธไมตรีให้มั่นคง

โดยสรุปแล้วการท่องเที่ยวได้มีความสำคัญต่อประเทศเป็นอย่างมากทั้งในด้านเศรษฐกิจ เกิดรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ สร้างเสถียรภาพให้กับบุคคล การชำระหนี้ สร้างงาน สร้างอาชีพ กระตุ้นให้เกิดการผลิตและการนำทรัพยากรของประเทศมาใช้ประโยชน์อย่างสูงที่สุด กระตุ้นการคิดค้นนำทรัพยากรส่วนเกิน มาผลิตให้เกิดรายได้เพิ่มพูน ด้านวัฒนธรรมการท่องเที่ยวช่วยสนับสนุน

การฟื้นฟู อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิต และในด้านสังคมการท่องเที่ยวยังมีบทบาทในการสร้างสรรค์ความเจริญไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาาระบบสาธารณูปโภค ลดปัญหาการอพยพเข้าสู่เมืองหลวงอีกด้วย

๒.๒.๓ องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวจัดเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมใหญ่ที่สุดที่มีองค์ประกอบเป็นอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมจำนวนมาก พยอมน ธรรมบุตร^{๑๗} ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็น ๕ ประเภทดังนี้

(๑) แหล่งท่องเที่ยว (Attractions) นับเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญสูงสุด เพราะเป็นจุดดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวอาจเป็นแหล่งธรรมชาติที่มีความโดดเด่น เช่น ดอยอินทนนท์ ซึ่งมีความหลากหลายทางชีวภาพของเทือกเขาหิมาลัยหรือแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ เช่น ปราสาทพนมรุ้ง ซึ่งแสดงถึงความรุ่งเรืองของอาณาจักรขอมตลอดจนการท่องเที่ยวชนบท เพื่อสัมผัสวิถีชีวิตชาวบ้าน เรียนรู้ถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนโบราณสถานยุคเก่าแก่ก่อนประวัติศาสตร์ เช่น วัฒนธรรมบ้านเชียง เป็นต้น

(๒) การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) ได้แก่ การมีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม เช่น สนามบิน ระบบคมนาคม ตลอดจนบริการด้านอุตสาหกรรมขนส่ง เช่น การขนส่งทางอากาศ ทางบก และทางน้ำ ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปถึงจุดหมายปลายทาง (Destination) หรือแหล่งท่องเที่ยว (Attraction) ได้อย่างสะดวกรวดเร็วและปลอดภัย

(๓) ที่พักแรมและสิ่งอำนวยความสะดวกในการต้อนรับ (Accommodation) ได้แก่ โรงแรม รีสอร์ท Bed&Breakfast เกสต์เฮาส์ โฮมสเตย์ ที่พักแรมประเภทต่าง ๆ จะมีสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) ในระดับต่าง ๆ กัน ซึ่งจะทำให้มีราคาและบริการในระดับต่างกัน เช่น ภัตตาคาร สระว่ายน้ำ บาร์ ฟิตเนสเซ็นเตอร์ ซาวน่า บิสซิเนสเซ็นเตอร์ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ

(๔) กิจกรรมการท่องเที่ยวและกิจกรรมนันทนาการ (Tourist activities and recreational activities) นับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเช่นกันในยุคปัจจุบัน ซึ่งการท่องเที่ยวมิได้หมายเพียงแค่การเดินทางไปชมโบราณสถาน อนุสาวรีย์ ความงดงามของธรรมชาติเท่านั้น หากมีความสำคัญสำหรับผู้มาเยือน คือ การได้มีโอกาสทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การเดินป่าศึกษาระบบนิเวศเขตเส้นศูนย์สูตรในป่าดิบชื้น (Rainforest) การล่องแก่งในแม่น้ำท้องถิ่น การปีนหน้าผา การดำน้ำในรูปแบบ Scuba diving หรือ Snorkeling การพายเรือแคนูในบริเวณป่าชายเลน การตกปลาหมึก ในทะเลลึก ตลอดจนการร่วมกิจกรรมกับชุมชนเจ้าบ้าน เช่น การดำนา การเกี่ยวข้าว การ

^{๑๗} พยอมน ธรรมบุตร, เอกสารประกอบการสอนสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม, (กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม, ๒๕๔๙), หน้า ๑-๓.

ร่วมพิชิตชัยศรีสู่ขวัญ เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมทั้งหมดจะเป็นประสบการณ์ (Experience) ที่อยู่ในความทรงจำของนักท่องเที่ยว และกิจกรรมดังกล่าวมักก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น

(๕) ส่วนประกอบอื่น ๆ บริการเบ็ดเตล็ด (Ancillary) ได้แก่ ทั้งหมดที่มีให้นักท่องเที่ยว อาทิเช่น บริการด้านร้านอาหาร โรงพยาบาล ไปรษณีย์ สถานีบริการน้ำมัน ร้านค้า ร้านขายของ ที่ระลึกและห้องสุขา ฯลฯ

นิคม จารุมณี^{๑๘} กล่าวว่า องค์ประกอบการท่องเที่ยว มี ๓ องค์ประกอบ ได้แก่

๑) สิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว (Attraction) หมายถึง สิ่งที่สามารถดึงดูดโน้มน้าวใจให้เกิดความสนใจปรารถนาที่จะไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ

๒) สิ่งอำนวยความสะดวก (Facility) หมายถึง สรรพสิ่งทีรองรับในการเดินทางท่องเที่ยว เพื่อให้การท่องเที่ยวเป็นไปด้วยความสะดวก สิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งถือว่าสำคัญที่สุด เช่น ที่พัก แรม ไม่ว่าจะเป็นที่พักในรูปแบบใด

๓) การเข้าถึงได้ (Accessibility) หมายถึง การไปถึงแหล่งท่องเที่ยวนั้นได้ นั่นคือ จะต้องมีการคมนาคมขนส่งท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวนั้นอย่างสะดวก การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมีด้วยกัน ๓ ทาง คือ ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ถ้าแหล่งท่องเที่ยวสามารถไปได้ทั้ง ๓ ทางแหล่งท่องเที่ยวนั้นจะสามารถพัฒนาได้ดี เมื่อมีทางคมนาคมขนส่งจะต้องมีทางพาหนะขนส่ง ทางบกทางน้ำทางอากาศ ที่จะขนส่งนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยว สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญของการเข้าถึง

พิมพ์พรณ สุจารินพงศ์^{๑๙} กล่าวว่า องค์ประกอบของการท่องเที่ยวมีดังนี้

๑. นักท่องเที่ยว แบ่งได้เป็น ๖ ประเภท

๑.๑ นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Visitor) หมายถึง บุคคลที่มีได้พำนักรถรอยู่ในราชอาณาจักร

๑.๒ นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ค้างคืน (International Tourist) หมายถึง นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เข้ามาในราชอาณาจักรไทยแต่ละครั้งอย่างน้อย ๑ คืน แต่ไม่เกิน ๖๐ วัน

๑.๓ นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศไม่ค้างคืน (International Excursionist) หมายถึง นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เข้าอยู่ในราชอาณาจักรไทยแต่ละครั้งโดยมิได้ค้างคืน

^{๑๘} นิคม จารุมณี, การท่องเที่ยวอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว, (กรุงเทพมหานคร : แพร่พิทยา, ๒๕๕๓), หน้า ๔๔.

^{๑๙} พิมพ์พรณ สุจารินพงศ์, มัคคุเทศก์, (กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๙), หน้า

๑.๔ นักท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Visitor) หมายถึง บุคคลทุกสัญชาติที่พำนักรักษาตัวอยู่ในราชอาณาจักรไทย และเดินทางไปยังสถานที่หนึ่งในอีกจังหวัดหนึ่ง ซึ่งมีใช่เป็นถิ่นที่อยู่ประจำ

๑.๕ นักท่องเที่ยวภายในประเทศค้างคืน (Domestic Tourist) หมายถึง นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ไปค้างคืนนอกที่พำนักรักษาตัวปัจจุบันแต่ละครั้งอย่างน้อย ๑ คืน

๑.๖ นักท่องเที่ยวภายในประเทศไม่ค้างคืน (Domestic Excursionist) หมายถึง นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่มีได้พักค้างคืนนอกที่พำนักรักษาตัวปัจจุบัน

๒. การตลาดการท่องเที่ยว เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะเข้ามาท่องเที่ยวมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับตลาดท่องเที่ยวจะชักชวนจูงใจนักท่องเที่ยว มากแค่ไหน ซึ่งมีวิธีสำคัญ คือ

๒.๑ การให้บริการข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว เช่น แหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว การคมนาคมขนส่ง ความปลอดภัยทางด้านการท่องเที่ยวอสังหาริมทรัพย์ของผู้คน เป็นต้น

๒.๒ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น เพื่อเชิญชวน กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในแหล่งท่องเที่ยวของตน

๓. ทรัพยากรการท่องเที่ยว แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

๓.๑ ทรัพยากรการท่องเที่ยวตามธรรมชาติ คือ แหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น ทะเล น้ำตก หาด เกาะ แก่ง ป่าไม้ เป็นต้น

๓.๒ ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น ทางด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และทางด้านประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศาสนสถาน เป็นต้น

๔. สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เช่น การบริการด้านการขนส่ง บริการที่พักแรมบริการร้านอาหารและภัตตาคาร บริการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ บริการจำหน่ายสินค้าที่ระลึก รวมไปถึงการอำนวยความสะดวกด้านพิธีการเข้า-ออกประเทศ และให้ความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

๕. การต้อนรับอย่างมีไมตรีจิต เพราะเมื่อนักท่องเที่ยวมาใช้บริการและกลับบ้านแล้วสิ่งที่เขาจะรำลึกถึง คือ ความประทับใจของผู้ให้บริการ ดังนั้น ควรที่จะมีการคำนึงถึงแรงงานที่มีหน้าที่บริการนักท่องเที่ยว ให้มีลักษณะที่สุภาพอ่อนน้อม ซื่อสัตย์ บุคลิกที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส และมีจิตใจที่พร้อมจะบริการผู้มาใช้บริการอยู่เสมอ

๒.๒.๔ ประเภทของการท่องเที่ยว

เศกสรรค์ ยงวณิชย์^{๒๐} ได้กล่าวถึงประเภทของการท่องเที่ยวหรือ ทรัพยากรการท่องเที่ยว นั้น หมายรวมถึง แหล่งท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมและวัฒนธรรมประเพณีสามารถดึงดูด ความสนใจ ให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเยี่ยมชมได้ ทรัพยากรการท่องเที่ยว สามารถแบ่งออกเป็น ๕ ประเภท ดังนี้

๑. แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ หมายถึง ทรัพยากรท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น ภูเขา แม่น้ำ น้ำตก เกาะ สันดอน แก่ง ถ้ำ เพิงผา เหลือบหิน อุทยานแห่งชาติ วนอุทยานเขตรักษา พันธุ์สัตว์ป่า สวนสัตว์เปิด ป่าสงวน สวนรุกขชาติ แหล่งน้ำเขื่อน หนองบึง อ่างเก็บน้ำ โปรง น้ำพุ น้ำร้อน หาดทราย หาดหิน หุ่นหยา แหล่งแร่ธาตุ แหล่งซากดึกดำบรรพ์ ฯลฯ

๒. แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์และโบราณคดี หมายถึง แหล่งหลักฐานบอกอดีตของ มนุษยชาติ เช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ ปรางค์ ปราสาท กู่สุบุ ธาตุ เมืองและ ชุมชนโบราณ ศาสนสถานเก่า คูเมือง คลองเมือง กำแพงเมือง อนุสาวรีย์ อนุสรณ์สถาน วัง ศิลจารึก พิพิธภัณฑ

๓. แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม หมายถึง แหล่งหรือสถานที่ที่แสดงขนบธรรมเนียม ประเพณี วิถีชีวิต ความเป็นอยู่และวัดอาราม ที่เป็นศูนย์รวมวัฒนธรรมในปัจจุบัน เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณี การละเล่นพื้นบ้าน วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของกลุ่มชนหรือเผ่าชนต่าง ๆ ในท้องถิ่นที่สืบทอดทางวัฒนธรรมมีเอกลักษณ์เด่น ศาสนสถานหรือสำนักสงฆ์ ที่เด่นด้านปฏิบัติธรรม ตลอดทั้งงานเทศกาลประเพณีเด่น ๆ และสำคัญ ๆ ในท้องถิ่น

๔. แหล่งท่องเที่ยวศิลปกรรม หมายถึงแหล่งหรือสถานที่ที่มีศิลปกรรมด้านต่าง ๆ เช่น แหล่งรวมวรรณกรรมพื้นบ้าน แหล่งศิลปะการแสดงท้องถิ่น ดนตรีพื้นเมือง นาฏศิลป์พื้นบ้าน จิตรกรรมฝาผนัง ปฎิมากรรมสถาปัตยกรรมท้องถิ่น

๕. แหล่งท่องเที่ยวกิจกรรมการผลิต หมายถึง แหล่งกำเนิดผลผลิตด้านต่าง ๆ ทั้ง เกษตรกรรมอุตสาหกรรมในครัวเรือน อุตสาหกรรมโรงงาน เช่น แหล่งหัตถกรรมพื้นบ้าน หมู่บ้านทอ ผ้า ทอเสื่อ แหล่งจักสาน แหล่งปั้น แหล่งพื้นบ้าน แหล่งเจียรไน แหล่งผลิตอุตสาหกรรมพื้นบ้านที่ สำคัญ และแหล่งผลิตพืชผลทางการเกษตรที่เด่น ๆ และสำคัญ ๆ ในท้องถิ่น

ดำเกิง โถทอง และคณะ^{๒๑} ได้กล่าวถึง การจำแนกประเภทของการท่องเที่ยวว่า การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่มนุษย์ใช้เป็นกิจกรรมนันทนาการ การเรียนรู้ไปในโลกกว้างตลอดจนการ เสริมสร้างความสัมพันธ์ภายในครอบครัว หรือการศึกษาดูงานในหน่วยงานบูรณาการหลากหลาย

^{๒๐} เศกสรรค์ ยงวณิชย์, การท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ยั่งยืน แนวคิดหลักการและการจัดการ, (ขอนแก่น: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๕๕), หน้า ๒.

^{๒๑} ดำเกิง โถทอง และคณะ, เส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอมในประเทศไทย กัมพูชา ลาว, (กรุงเทพมหานคร: สำนักกองทุนสนับสนุนการวิจัย, ๒๕๕๐), หน้า ๑๗.

รูปแบบ ดังนี้ ประเภทของการท่องเที่ยวในที่นี้ หมายถึง ประสบการณ์ในการท่องเที่ยว กล่าวคือในการจำแนกจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว (Type of destination) หรือ แหล่งท่องเที่ยวสามารถแบ่งออกเป็นกลุ่ม หรือประเภทของประสบการณ์ (Travel experience) ที่นักท่องเที่ยวได้รับออกเป็น ๖ ประเภท คือ

(๑) การท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์ (Ethnic tourism) เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ที่จะสังเกตการแสดงออกทางวัฒนธรรม และแบบแผนการใช้ชีวิตของประชากรต่างเผ่าพันธุ์ ซึ่งจะรวมไปถึงการไปเยือนบ้านเกิดเมืองนอน การเข้าร่วมพิธีกรรมราฟ่อน และเข้าร่วมพิธีทางศาสนาต่าง ๆ

(๒) การท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรม (Cultural tourism) เป็นการเดินทางเพื่อสัมผัสและบางกรณีก็เข้าร่วมใช้ชีวิตดั้งเดิมที่ได้สูญหายไปหมดแล้ว กลับมาสืบสร้างสืบตอดูใจนักท่องเที่ยวซึ่งอาจจัดอาหารงานเทศกาลเครื่องแต่งกายตามประเพณี การราฟ่อนบ้าน การแสดงศิลปะ และกิจกรรมหุ่นโอรณ ๆ ไว้บริการด้วย เป็นต้น

(๓) การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์ (Historical tourist) เป็นการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑสถานและโบสถ์เก่า ๆ ที่เน้นความรุ่งเรืองของอดีต อาจเป็นการเยือนอนุสาวรีย์โบสถ์วิหารวังต่าง ๆ การแสดงแสง สี เสียง เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์ เป็นต้น

(๔) การท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อม (Environmental tourism) คล้ายคลึงกับการท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์ กล่าวคือ ดึงดูดนักท่องเที่ยวมาจากแดนไกล แต่การท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อมเน้นสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) ที่เป็นสิ่งธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากกว่าที่จะเน้นชาติพันธุ์มนุษย์การกลับคืนสู่ธรรมชาติ และการชื่นชมต่อความสัมพันธ์ของผู้คนกับพื้นพิภพที่อยู่ในกลุ่มนี้ ซึ่งจะรวมการถ่ายภาพการเดินทางไกล การปีนเขา การล่องเรือเล็ก และการตั้งแคมป์ เป็นต้น

(๕) การท่องเที่ยวเพื่อสันทนาการ (Recreational tourism) เป็นการเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬา น้ำพุแร่รักษาโรค การอาบแดด และการเข้าร่วมสมาคมเพื่อผ่อนคลายจิต ตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น หาดทราย ชายทะเล ชายหาด ที่แนวต้นปาล์มไสว สนามกอล์ฟชั้นเยี่ยม หรือสนามเทนนิสชั้นเลิศ การส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มนี้จะดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนหย่อนใจโดยเฉพาะ

(๖) การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ (Business tourism) มีลักษณะเด่น คือ การประชุมหรือการพบปะกัน หรือการสัมมนา ซึ่งมักจะรวมเอาการท่องเที่ยวประเภทอื่นเข้ามาไว้ด้วย เมื่อมีการท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจเกิดขึ้น แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งจะมีการท่องเที่ยวได้หลายประเภทบางแห่งเป็นทั้งแหล่งท่องเที่ยวเพื่อสันทนาการสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ทั้งนี้แล้วแต่ความต้องการของนักท่องเที่ยว

(๗) การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล (Incentive tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่จัดขึ้นเพื่อเป็นรางวัลแก่พนักงาน เพื่อเป็นสวัสดิการของหน่วยงานและบริษัทห้างร้านต่าง ๆ เพื่อการดูงาน ประชุม ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมและเพื่อสนั่นทางการ โดยหน่วยงานและบริษัทห้างร้านจะเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทั้งหมด

สรุปได้ว่า การท่องเที่ยวมีองค์ประกอบที่สำคัญ ๕ ส่วน คือ แหล่งท่องเที่ยว การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ที่พักแรมและสิ่งอำนวยความสะดวกในการต้อนรับ กิจกรรมการท่องเที่ยวและกิจกรรมนันทนาการ และส่วนประกอบอื่น ๆ บริการเบ็ดเตล็ดจากที่กล่าวมาข้างต้นได้สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของระบบการจัดการ การท่องเที่ยวที่จะทำให้การท่องเที่ยวประสบผลสำเร็จอันเนื่องมาจากระบบการจัดการที่ดี แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ จึงมีความจำเป็นที่ต้องพัฒนาระบบการจัดการที่ดี เพื่อใช้เป็นกลไกในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้

๒.๓ แนวคิดทฤษฎีการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นการเดินทางเพื่อเรียนรู้และสัมผัสวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตของชุมชนในแต่ละท้องถิ่น โดยเน้นการอนุรักษ์และส่งเสริมคุณค่าทางวัฒนธรรม ซึ่งเกี่ยวข้องกับแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม ศาสนา ศิลปะ และประเพณีของแต่ละพื้นที่

๒.๓.๑ ความเป็นมาของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เกิดจากการท่องเที่ยวโดยชุมชน เป็นการท่องเที่ยวที่เกิดจากกระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งผลักดันให้เกิดกระแสการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นการสร้างระบบให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว เพื่อฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม คงรักษาเอกลักษณ์ และอัตลักษณ์ของท้องถิ่นไว้ เป็นการจัดการท่องเที่ยวที่ชุมชนเข้ามำกำหนดทิศทางของการท่องเที่ยวในฐานะที่ชาวบ้านทุกคนเป็นเจ้าของทรัพยากร โดยการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นด้านต่างๆ อันประกอบไปด้วย ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวิถีการผลิตของชุมชน มาใช้เป็นต้นทุนในการจัดการท่องเที่ยว โดยต้องคำนึงถึงความสามารถในการรองรับของธรรมชาติเป็นสำคัญ เพื่อให้เกิดให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน^{๒๒}

นอกจากนี้ Jafari^{๒๓} ได้นำเสนอแนวคิดสนับสนุนการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวที่เป็นธุรกิจสร้างรายได้ โดยการจะพัฒนาเศรษฐกิจให้ยั่งยืนนั้นต้องอาศัยทรัพยากรทางธรรมชาติ และ

^{๒๒} สินธุ์ สโรบล และคณะ. การจัดการการท่องเที่ยวชุมชน, *ประชาคมวิจัย*, ๑๐(๕๗), (๒๕๕๗). หน้า ๑๕ – ๒๑.

^{๒๓} Jafari อ้างถึงใน ชนัญ วงษ์วิภาค, ชนัญ วงษ์วิภาค, *การท่องเที่ยววัฒนธรรม*, (กรุงเทพมหานคร: คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๒), หน้า ๒๓-๒๔.

ทรัพยากรทางวัฒนธรรมเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว จึงจะเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวช่วยก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคม และกระตุ้นให้มีการรักษาสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ในปี พ.ศ.๒๕๒๓ ได้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยใช้สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเป็นจุดเด่นในการดึงดูดนักท่องเที่ยว แต่ต่อมาได้เกิดการวิตกกังวล และตื่นตัวต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวจึงเสนอการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ คือ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีรูปแบบคล้ายกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่รัฐบาล และเอกชนให้ความสนใจและพร้อมสนับสนุนเป็นอย่างมาก โดยการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนี้เกิดจากความต้องการของคนทั่วโลก ที่อยากปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ในขณะที่ท่องเที่ยว โดยเริ่มจากอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมระดับท้องถิ่นจนขยายตัวไปทั่วโลก ซึ่งความต้องการนี้เกิดขึ้นทั้งกับนักท่องเที่ยว และชุมชนท้องถิ่น กล่าวคือ

๑. ความต้องการของนักท่องเที่ยว ที่อยากแสวงหาความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ควบคู่ไปกับการท่องเที่ยวมีเพิ่มขึ้น ไม่ใช่เพื่อความสนุกสนานเพียงอย่างเดียว

๒. ความต้องการของชุมชนในท้องถิ่น ที่อยากพัฒนาการท่องเที่ยวให้ดีขึ้น และยังสามารถกระจายรายได้ไปให้ทั่วถึง เป็นประโยชน์ทั้งกับชุมชนในท้องถิ่น และเศรษฐกิจ

ความต้องการข้างต้น ทำให้เกิดเป็นกระแสที่ในการพัฒนาการท่องเที่ยว มีการจัดการประชุมนานาชาติด้านสิ่งแวดล้อม และพัฒนาอย่างยั่งยืน ณ ประเทศแคนาดา ในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมีข้อสรุปว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่อที่ปลูกจิตสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อม และเอกลักษณ์วัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้นๆไว้ ซึ่งเป็นความต้องการของนักท่องเที่ยว และชุมชนในท้องถิ่นกรอบแนวคิด และแนวทางการปฏิบัติให้การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ทั้งนี้นำไปสู่การประชุมครั้งสำคัญ ณ ประเทศบราซิล ในเดือนมิถุนายน พ.ศ.๒๕๓๕ พร้อมทั้งที่มาของแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และวัฒนธรรม^{๒๔} ต่อมาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมก็ได้รับการตอบสนองที่ดีจากทั้งของภาครัฐ และเอกชน รวมถึงก่อให้เกิดกระแสการท่องเที่ยว ๓ ประการ ดังนี้^{๒๕}

๑. ประชาชนทั่วโลกเกิดสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อมในสถานที่ท่องเที่ยว สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับนานาชาติ

^{๒๔} บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน, (กรุงเทพมหานคร: บริษัท เพรส แอนด์ ดีไซน์ จำกัด, ๒๕๔๘).

^{๒๕} วราวุธ ช่างชัย, “การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กรณีศึกษา ย่านท่าช้าง – ท่าพระจันทร์”, วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมภายในมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน, (คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๓).

๒. ความต้องการของนักท่องเที่ยว คือการศึกษาเรียนรู้ และเข้าใจสถานที่ท่องเที่ยว มากกว่าการมาเที่ยวเพื่อความสนุกสนานเพียงอย่างเดียว อีกทั้งเป็นการสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวอีกด้วย

๓. ความต้องการของชุมชนท้องถิ่น ที่ต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว ในสถานที่ของตน เพื่อให้การพัฒนานั้นเป็นไปอย่างถูกต้อง และชุมชนจะได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ กล่าวคือ มีการกระจายรายได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น พบว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเกิดจากการท่องเที่ยวโดยชุมชน ที่เน้นเอาทุนทางวัฒนธรรมมาใช้พัฒนาเศรษฐกิจ และเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว รวมถึงกระแสด้านความต้องการประชาชนทั่วโลก นักท่องเที่ยว และคนในท้องถิ่นที่เห็นถึงประโยชน์จากการท่องเที่ยวในเชิงนิเวศและวัฒนธรรม จนได้พัฒนามาเป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในปัจจุบัน

๒.๓.๒ ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา^{๒๖} ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวเพื่อชมสิ่งที่แสดงความเป็นวัฒนธรรม เช่น ปราสาท พระราชวัง วัด โบราณสถาน โบราณวัตถุประเพณี วิถีการดำเนินชีวิต ศิลปะทุกแขนง และสิ่งต่างๆ ที่แสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองที่มีการพัฒนาให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม การดำเนินชีวิตของบุคคลในแต่ละยุคสมัยผู้ที่ท่องเที่ยวจะได้รับทราบประวัติความเป็นมา ความเชื่อ มุมมอง ความคิด ความศรัทธาความนิยมของบุคคลในอดีตที่ถ่ายทอดมาถึงคนรุ่นปัจจุบันผ่านสิ่งเหล่านี้

นุชนารถ รัตนวงศ์ชัย^{๒๗} ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม คือ การท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวได้แรงบันดาลใจให้เดินทางหรือถูกกระตุ้นให้เดินทางไปยังจุดหมายปลายทางเพื่อการเรียนรู้ ค้นหาประสบการณ์ใหม่ โดยความตระหนักในคุณค่าวัฒนธรรมของชุมชนชนบทนิยมประเพณี และกิจกรรมต่างๆ ทั้งนี้นักท่องเที่ยวและคนในชุมชนต้องเคารพ เรียนรู้ และเข้าใจวัฒนธรรมระหว่างกันเพื่อให้เกิดดุลยภาพ อย่างยั่งยืน

วัลลภ ทองอ่อน^{๒๘} ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) ว่าเป็นการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปยังจุดหมายปลายทางที่เป็นแหล่ง

^{๒๖} กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, คู่มือการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม, (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์, ๒๕๕๓), หน้า ๒.

^{๒๗} นุชนารถ รัตนวงศ์ชัย, กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม, วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ปีที่ ๑๘ ฉบับที่ ๑ (ม.ค.-มิ.ย. ๒๕๕๔), หน้า ๓๑-๕๐,

^{๒๘} วัลลภ ทองอ่อน, การเชื่อมโยงทางพื้นที่ของการท่องเที่ยวเขตมรดกโลกกลุ่มเมืองประวัติศาสตร์สุโขทัยและเมืองบริวารด้วยการประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และการสร้างคู่มือการท่องเที่ยว, การประชุม

ท่องเที่ยวที่เป็นศิลปะ วัฒนธรรม โบราณสถาน ศาสนา งานประเพณี วิถีชีวิตชุมชน จากการเดินทางท่องเที่ยว เป็นการเรียนรู้ ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิตของชุมชนแต่ละท้องถิ่นที่แตกต่างกันและต้องเคารพวัฒนธรรมของกันและกัน ซึ่งจะก่อให้เกิดมิตรภาพความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมของชุมชน และคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อบุคคลในชุมชนนั้นๆ โดยให้น้อยที่สุด

บุญยสฤงฆ์ อเนกสุข^{๒๔} ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) คือ การท่องเที่ยวที่นำสินค้าทางวัฒนธรรม (Cultural Product) ในความหมายของการใช้ทุนทาง ประวัติศาสตร์ สังคม วัฒนธรรม และประเพณี ผังตัวในกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดการท่องเที่ยว

ทองคำ ดวงจันทร์ เพ็ชร และคณะ^{๒๕} กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมายถึง การท่องเที่ยวที่ผู้มาเยือนต้องการสัมผัสถึงวัฒนธรรมอันแท้จริง ความแตกต่างของวิถีชีวิต วิถีชีวิตที่เรียบง่ายของท้องถิ่นที่ไปเยือน และการได้แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดซึ่งกันและกัน ระหว่างเจ้าของท้องถิ่นและผู้มาเยือน เช่น การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชื่นชมศิลปวัฒนธรรม หรือเข้าร่วมประเพณี เทศกาล ของท้องถิ่นที่ไปเยือน การเดินทางเพื่อศึกษาขนบธรรมเนียมความเชื่อที่สืบทอดกันมาของชุมชนท้องถิ่น ตลอดจนความเชื่อทางศาสนา เรื่องราว และงานเทศกาลที่จัดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว จะต้องสะท้อนให้เห็นถึงประวัติศาสตร์วิถีชีวิตความเป็นอยู่ และสภาพทางภูมิศาสตร์ของท้องถิ่น โดยเมืองที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมได้นั้นควรมีองค์ประกอบที่เป็นสิ่งดึงดูดใจของการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมอันได้แก่ พิพิธภัณฑสถาน สถาปัตยกรรม สิ่งปลูกสร้าง รวมถึงซากผังเมืองในอดีต ศิลปะ หัตถกรรม ประติมากรรม ประเพณี และเทศกาลต่างๆดนตรีพื้นบ้าน การแสดงละคร และมหรสพ ภาษาและวรรณกรรม ประเพณีความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและวัฒนธรรมเก่าแก่โบราณ วัฒนธรรมพื้นบ้าน หรือวัฒนธรรมย่อย การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน จำเป็นต้องส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นเห็นความสำคัญของการท่องเที่ยวว่ามีผลต่อเศรษฐกิจในสังคมของตนเสียก่อน เพราะโดยธรรมชาติมนุษย์ย่อมคำนึงถึงผลประโยชน์ของตนเป็นที่ตั้งเสมอ การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์จึงสำคัญยิ่ง เงินลงทุน แรงงาน รวมทั้งนักบริหารทางการท่องเที่ยว ควรสนับสนุนให้คนในชุมชนเจ้าของถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น หากสามารถสร้างความเข้าใจแก่คนในชุมชนได้ว่า การ

วิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ ๕, (นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, ๒๕๕๘), หน้า ๒๐.

^{๒๔} บุญยสฤงฆ์ อเนกสุข, ยล เยี่ยม เยื่อน เหยา แนวคิดและทฤษฎีว่าด้วยการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยเนตรศวร, ๒๕๕๙), หน้า ๑๖.

^{๒๕} ทองคำ ดวงจันทร์ เพ็ชร และคณะ, การพัฒนาศักยภาพของชุมชนและองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรมไทย – ลาว, รายงานการวิจัย, (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่, ๒๕๖๑), หน้า ๓๖.

ท่องเที่ยวและการบริการเป็นส่วนที่ทำให้เกิดรายได้แก่ท้องถิ่นมากที่สุด เกิดการจ้างงาน สร้างรายได้ทั้งในทางตรงและทางอ้อม การรักษาวัฒนธรรมและทรัพยากรท้องถิ่นไว้จะเป็นผลดีต่อการท่องเที่ยวจะทำให้คนในท้องถิ่นมีความรู้สึกในความเป็นเจ้าของทรัพยากรร่วมกัน สิ่งเหล่านี้จะสามารถสร้างความตระหนักในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและทรัพยากรของแต่ละท้องถิ่นได้

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา^{๓๑} ได้อธิบายหลักการของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ไว้ดังนี้

๑. เป็นการท่องเที่ยวที่มีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความสำคัญคุณค่าประวัติศาสตร์ความเป็นมาของทรัพยากรวัฒนธรรม เพื่อเป็นข้อมูลในการเพิ่มคุณค่าของประสบการณ์ในการเข้าชมของนักท่องเที่ยว ในขณะที่เดียวกัน ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น

๒. เป็นการท่องเที่ยวที่มีการปลูกฝังสร้างจิตสำนึกของคนในชุมชนท้องถิ่นให้เกิดความรัก ห่วงแหน รักษา และดึงดูดชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรของตนด้วย และได้รับประโยชน์ตอบแทน เช่น การจ้างงาน การบริการนำเที่ยว การให้บริการขนส่งการขายของที่ระลึก เป็นต้น

๓. เป็นการท่องเที่ยวที่มีการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมและได้รับความเพลิดเพลิน พร้อมทั้งสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

๔. เป็นการท่องเที่ยวที่มีการเคารพวัฒนธรรมของชุมชนอื่น รวมทั้งเคารพในวัฒนธรรม ศักดิ์ศรี และคนในท้องถิ่นของตนเองด้วย

สรุปได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวได้รับแรงบันดาลใจหรือสิ่งกระตุ้นให้เดินทางเพื่อสังเกตเรียนรู้ รับประสบการณ์ร่วม และตระหนักคุณค่าวัฒนธรรมของชุมชนในจุดหมายปลายทางที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นศิลปะ วัฒนธรรม โบราณสถาน ศาสนา งานประเพณี วิถีชีวิตชุมชน จากการเดินทางท่องเที่ยวเป็นการเรียนรู้ ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมเช่น โบราณสถาน วัด ปราสาท พระราชวัง โบราณวัตถุประเพณี วิธีการดำเนินชีวิต ศิลปะทุกแขนง และรวมถึงสิ่งต่าง ๆ ที่แสดงถึงความเจริญรุ่งเรือง ที่มีการพัฒนาให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และการดำเนินชีวิตของบุคคล และสัมผัสถึงวัฒนธรรมอันแท้จริง ความแตกต่างของวิถีชีวิต วิถีชีวิตที่เรียบง่ายของท้องถิ่นที่ไปเยือนและการได้แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดซึ่งกันละกัน

๒.๓.๓ ประเภทของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา^{๓๒} ได้อธิบายประเภทของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมว่าเป็นการท่องเที่ยวและการเดินทางชมโบราณสถาน ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่นต่าง ๆ เพื่อได้รับ

^{๓๑} บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน, (กรุงเทพมหานคร: เพรส แอนด์ดีไซน์, ๒๕๔๘), หน้า ๒๘๖-๒๘๘.

ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ศึกษาความเชื่อ พิธีกรรมต่าง ๆ ให้มีความเข้าใจวัฒนธรรมใหม่ๆ เพิ่มขึ้น อยู่บนพื้นฐานความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของชุมชนท้องถิ่น โดยระบุไว้ ๕ ประเภท ดังนี้

๑. การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) หมายถึงการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวโบราณคดีและประวัติศาสตร์เพื่อชม และได้รับความเพลิดเพลิน ได้รับความรู้ความเข้าใจในประวัติศาสตร์และโบราณคดีของท้องถิ่น

๒. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional Tourism) หมายถึงการเดินทางเพื่อชมศิลปวัฒนธรรมและประเพณีชุมชน ที่คนในท้องถิ่นจัดขึ้นเพื่อเพลิดเพลินในสุนทรียศิลป์ รวมถึงการศึกษาความเชื่อ พิธีกรรมต่าง ๆ และได้รับความรู้ความเข้าใจ สังคมและวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น

๓. การท่องเที่ยววิถีชีวิต/หมู่บ้านชนบท (Rural / Village Tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวในหมู่บ้านชนบทที่มีลักษณะวิถีชีวิตและมีผลงานสร้างสรรค์ที่มีลักษณะพิเศษโดดเด่นให้ได้รับความเพลิดเพลิน ได้ความรู้ ด้านภูมิปัญญาพื้นบ้านและเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรม

๔. การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) หมายถึง การเดินทางไปท่องเที่ยวออกกำลังกายหรือแข่งขันกีฬา ในรูปแบบของรายการกีฬาตามเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจทำให้เกิดประสบการณ์ใหม่ ที่มีความสนุกสนานและเพลิดเพลิน

๕. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพทางวัฒนธรรม (Cultural Health Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีการส่งเสริมสุขภาพและฟื้นฟูร่างกาย เช่น การนวดตัว นวดเท้าแบบไทย การอบประคบสมุนไพร ฝึกกายใจและบริหารจัดการ ฝึกสมาธิ เป็นต้น เป็นการส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้นักท่องเที่ยว

สุดชีวัน นันทวัน ณ ออยุธยา^{๓๓} ได้แบ่งความหมายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมออกเป็นตามสถานที่การท่องเที่ยวดังนี้ ๑. เป็นการท่องเที่ยวทางโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานต่างๆ ๒. เป็นการท่องเที่ยวทางสถาปัตยกรรม สิ่งปลูกสร้างรวมถึงซากผังเมืองในอดีต ๓. เป็นการท่องเที่ยวแหล่งศิลปะ หัตถกรรม ประติมากรรม ประเพณีและเทศกาลต่าง ๆ ๔. เป็นการท่องเที่ยวความน่าสนใจทางดนตรี ๕. เป็นการท่องเที่ยว ชมการแสดงละคร ภาพยนตร์มหรสพต่าง ๆ ๖. เป็นการท่องเที่ยวเกี่ยวทาง

^{๓๒} บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน, หน้า ๒๘๖-๒๘๘.

^{๓๓} สุดชีวัน นันทวัน ณ ออยุธยา, การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยชุมชนเป็นศูนย์กลาง, (เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๑), หน้า ๑๖.

ภาษาและวรรณกรรม ๗. เป็นการท่องเที่ยวทางแหล่งประเพณีความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับศาสนา ๘. เป็นการท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรมเก่าแก่โบราณ วัฒนธรรมพื้นบ้าน หรือวัฒนธรรมย่อย

ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แบ่งประเภทของการท่องเที่ยวไว้ในคู่มือพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวซึ่งเสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยแหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้อาจเป็นแหล่งท่องเที่ยวถาวรตลอดปี อย่างสม่ำเสมอหรือเป็นแหล่งท่องเที่ยวชั่วคราวคือมีเป็นบางช่วงระยะเวลา ออกเป็น ๗ ประเภท ดังนี้^{๓๔}

๑. ประเภทโบราณสถาน ได้แก่ พระราชวัง สิ่งก่อสร้างและอาคารที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์

๒. ประเภทศาสนสถาน ได้แก่ วัด อุโบสถ และ เจดีย์ เป็นต้น

๓. ประเภทธรรมชาติ ได้แก่ ทะเล ชายทะเล ป่าไม้ น้ำตก น้ำพุร้อน เป็นต้น

๔. ประเภทศิลปวัฒนธรรมและการศึกษา ได้แก่ พิพิธภัณฑ์ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น

๕. ประเภทสถานเริงรม ได้แก่ โรงละครและการแสดง ย่านกิจกรรมกลางคืน เป็นต้น

๖. ประเภทอุตสาหกรรมและหัตถกรรม อาจเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ทำเครื่องเงิน เครื่องจักสาน เป็นต้น

๗. ประเภทอื่น ๆ ได้แก่ สวนสาธารณะ สวนสนุก เป็นต้น

๒.๓.๔ องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา^{๓๕} ได้กล่าวว่าสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ถือเป็นผลิตภัณฑ์ของการท่องเที่ยว โดยแบ่งองค์ประกอบไว้ ๓ ประเภท ดังนี้

๑) สิ่งดึงดูดที่ใจ (Attraction) เป็นสิ่งที่ดึงดูดให้คนเข้าไปท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านั้น อาจจะมาในรูปแบบการให้ความรู้ สร้างความเพลิดเพลินใจแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวจะมีสิ่งดึงดูดที่แตกต่างกันไป เนื่องจากนักท่องเที่ยวมีความสนใจหลายกลุ่มซึ่งแต่ละกลุ่มก็มีเป้าหมายในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน ยกตัวอย่างเช่น เน้นการท่องเที่ยวแบบวัฒนธรรมวิถีชีวิตของชุมชนพักผ่อนอย่างแท้จริง รวมไปถึงกิจกรรมในแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวด้วย

๒) การเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว (Accessibility) เป็นเส้นทางที่เข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวได้อย่างสะดวก ง่ายต่อการเข้าถึงความปลอดภัยในการเดินทาง และมีสถานที่ท่องเที่ยวอื่นอยู่ในบริเวณรอบเพื่อเกิดความคุ้มค่า หรือสร้างความแตกต่างในการมาท่องเที่ยวแต่ละครั้ง

^{๓๔} ฟาฟิโล ทวีสินโสภณ, กิตติศักดิ์ ทวีสินโสภณ, แนวทางการฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมต. นานเมืองเก่า เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ของหมู่บ้านหงษ์สตาร์ จังหวัดตรัง, รายงานการวิจัย, (วิทยาเขตตรัง: วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย, ๒๕๖๑), หน้า ๒๔-๒๕.

^{๓๕} บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน, หน้า ๑๐-๑๒.

๓) สิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ท่องเที่ยว (Amenity) เป็นการบริการด้านต่าง ๆ ในขณะท่องเที่ยวเพื่อเสริมสร้างให้เกิดความประทับใจต่อสถานที่ท่องเที่ยวและอยากกลับมาอีกครั้ง โดยแบ่งสิ่งอำนวยความสะดวกไว้ ๓ อย่างดังนี้

๓.๑ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสถานที่ เช่น จุดจำหน่ายบัตรเข้าชมอยู่ด้านหน้าสามารถเห็นได้ชัดเจน ร้านอาหารอยู่รวมตัวกันเพื่อความสะดวกและมีความหลากหลาย ห้องน้ำกระจายอยู่ทุกจุด และห้องน้ำสำหรับคนชรา หรือผู้พิการ

๓.๒ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัยจากขโมย เหตุฉุกเฉิน เช่น อุบัติเหตุระหว่างการท่องเที่ยวทั้งจากที่เกิดขึ้นด้วยตัวเอง คนรอบข้างหรือจากธรรมชาติ และการหลงทาง พลัดหลงในระหว่างท่องเที่ยว

๓.๓ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการบริการ เช่น การมีแผ่นพับบอกข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ป้ายต่างไม่ว่าจะเป็นป้ายบอกทาง ป้าย เตือนระวังอันตรายจากสิ่งต่าง ๆ ป้ายแผนที่ เป็นต้น

ชาญวิทย์ เกษตรศิริ^{๓๖} ได้แบ่งองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมที่สำคัญ ๖ ด้าน ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมีดังนี้

๑. องค์ประกอบด้านแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น อันประกอบด้วยสิ่งดึงดูดใจ ๑๐ ประการ ได้แก่

(๑) ประวัติศาสตร์และร่องรอยทางประวัติศาสตร์ที่ยังปรากฏให้เห็น

(๒) โบราณคดี และพิพิธภัณฑ์สถานต่างๆ

(๓) งานสถาปัตยกรรมเก่าแก่ดั้งเดิมในท้องถิ่นและสิ่งปลูกสร้าง ผังเมือง

รวมทั้งซากปรักหักพัง

(๔) ศิลปะ หัตถกรรม ประติมากรรม ภาพวาด รูปปั้น และงานแกะสลัก

(๕) ศาสนารวมถึงพิธีกรรมต่างๆ ทางศาสนา

(๖) ดนตรี การแสดง มหรสพต่างๆ

(๗) ภาษาและวรรณกรรม

(๘) วิถีชีวิต เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย การทำอาหาร ธรรมเนียมการ

รับประทานอาหาร

(๙) ประเพณีวัฒนธรรมพื้นบ้าน ขนบธรรมเนียม และเทศกาลต่าง ๆ และ

^{๓๖} ชาญวิทย์ เกษตรศิริ, **วิถีไทย : การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม**, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง มหาชน, ๒๕๔๐), หน้า ๑๘-๒๐.

(๑๐) ลักษณะงานหรือเทคโนโลยีต่างๆ ที่นำเข้ามาใช้ในการประชาสัมพันธ์ แนะนำเพื่อจูงใจ ที่นำมาใช้เฉพาะท้องถิ่น

๒) องค์ประกอบด้านกระบวนการศึกษาสิ่งแวดล้อม เป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการศึกษาสิ่งแวดล้อม โดยมีการศึกษาเรียนรู้สภาพแวดล้อมและระบบนิเวศน์ในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เพื่อปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่ผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

๓) องค์ประกอบด้านธุรกิจท่องเที่ยว เป็นการท่องเที่ยวที่มีการให้บริการทางการท่องเที่ยวโดยผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว และได้ผลตอบแทนในกำไรสู่ธุรกิจท่องเที่ยว ซึ่งเป็นผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเพื่อที่จะได้ช่วยในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

๔) องค์ประกอบด้านการตลาดท่องเที่ยว เป็นการท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการตลาดท่องเที่ยวคุณภาพ โดยแสวงหานักท่องเที่ยวคุณภาพให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวคุณภาพได้รับรู้และประสบการณ์จากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างพึงพอใจ อีกทั้งช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

๕) องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น เป็นการท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยให้ชุมชนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม มีส่วนร่วมในการพัฒนาหรือจัดการท่องเที่ยวอย่างเต็มรูปแบบ และได้รับผลประโยชน์ตอบแทน เพื่อกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนท้องถิ่น

๖) องค์ประกอบด้านการสร้างจิตสำนึกแก่ผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเป็นการท่องเที่ยวที่ต้องคำนึงถึงการปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องทางการท่องเที่ยวแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายโดยมีการให้ความรู้และสื่อความหมายในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

๒.๔ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ศักยภาพของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม คือ ความสามารถของแหล่งท่องเที่ยวในการดึงดูดนักท่องเที่ยว และความพร้อมด้านทรัพยากร การจัดการ และการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งต้องอาศัยการวิเคราะห์ด้านสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม การมีส่วนร่วมของชุมชน และการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๔.๑ ลักษณะของศักยภาพการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวมีความหลากหลายและสามารถสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวแตกต่างกัน การที่ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวจะมีความสามารถในการดึงดูด และพร้อมที่จะ

ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้นั้น โดยขั้นตอนพิจารณาโดยดูจากลักษณะของศักยภาพ ดังนี้^{๓๓๗}

๑. คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ ความสวยงาม ลักษณะเด่นในตัวเอง ความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์ ความสำคัญทางลัทธิและศาสนา บรรยากาศ สภาพภูมิทัศน์ทางธรรมชาติและวิถีชีวิต

๒. ความสะดวกในการเข้าถึง ได้แก่ สภาพของเส้นทางท่องเที่ยว ลักษณะการเดินทาง ระยะเวลาจากตัวเมืองไปยังแหล่งท่องเที่ยว

๓. สิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ที่พักแรม ร้านอาหาร เครื่องดื่ม สถานบริการต่างๆ ระบบไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ และการรักษาความปลอดภัย

๔. สภาพแวดล้อม ได้แก่ สภาพทางกายภาพ สภาพอากาศ ระบบนิเวศ และสภาพอื่นๆ ของแหล่งท่องเที่ยว

๕. ข้อจำกัดในการรองรับนักท่องเที่ยว ได้แก่ ข้อจำกัดด้านพื้นที่ ข้อจำกัดทางด้านบริการสาธารณูปโภค ปัญหาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

๖. ความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ได้แก่ ความเป็นที่รู้จักของแหล่งท่องเที่ยว และจำนวนนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว

๒.๔.๒ การประเมินศักยภาพทรัพยากรการท่องเที่ยว

การประเมินศักยภาพ ทรัพยากร การท่องเที่ยวเป็นการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพการท่องเที่ยวนั้นเป็นอยู่อย่างแท้จริง ซึ่งจะส่งผลให้มีการจัดการที่ยั่งยืน ทั้งยังส่งเสริมการเรียนรู้ การกำหนดเกณฑ์ในการประเมินศักยภาพทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีผู้กำหนดไว้ดังนี้^{๓๓๘}

๑. ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยว พิจารณาจากสภาพทรัพยากรที่เหมาะสมมีเอกลักษณ์เฉพาะ โดยเน้นความสำคัญของระบบนิเวศ หรือวัฒนธรรมท้องถิ่น และความดึงดูดใจว่า มีมากน้อยเพียงใด เพื่อให้ความสำคัญที่แตกต่างกันในแต่ละปัจจัย ดังนี้

๑.๑ ชนิดของแหล่งท่องเที่ยว พิจารณาจากสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว โดยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีสภาพธรรมชาติดั้งเดิม หรือเป็นแหล่งธรรมชาติถูกดัดแปลง

^{๓๓๗} วิวัฒน์ชัย บุญยภักดี, การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว, (กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, ๒๕๕๐), หน้า ๔๐-๔๒.

^{๓๓๘} สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, รายงานขั้นสุดท้ายการดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, (กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, ๒๕๔๐), หน้า ๑๒-๑๔.

ตกแต่บางส่วน แต่ยังคงลักษณะเดิมไว้เป็นหลัก หรือเป็นแหล่งธรรมชาติที่สร้างขึ้นโดยการผสมผสานจำลอง หรือตกแต่ใหม่โดยไม่มีลักษณะเป็นระบบนิเวศที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ มีค่าต่อความเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน้อยลง

๑.๒ องค์ประกอบที่เป็นเอกลักษณ์ พิจารณาความสำคัญของระบบนิเวศความสมบูรณ์ความหลากหลาย ความสัมพันธ์ที่เป็นระบบในพื้นที่ ความโดดเด่นด้านศักยภาพคือมีความโดดเด่นมาก หรือมีความโดดเด่นลดลงตามลำดับ มีองค์ประกอบด้านธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่ผสมผสาน หรือเพิ่มความดึงดูดใจมาน้อยเพียงไร

๒. ศักยภาพของการจัดการ พิจารณาจากสภาพการจัดการในปัจจุบันว่าอยู่ในรอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากน้อยเพียงใด การพิจารณาการจัดการนี้จะบ่งชี้ถึงโอกาสในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวให้สูงขึ้น ได้ ศักยภาพการจัดการประกอบด้วย

๒.๑ มีการให้การศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม พิจารณาจากรูปแบบการจัดการสื่อความหมายกิจกรรมด้านการศึกษามีลักษณะของการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว

๒.๒ การจัดการป้องกันและรักษาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว โดยมีมาตรการควบคุมดูแลสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และมีมาตรการควบคุมจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวและบริการอย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

๒.๓ องค์การในการจัดการที่ให้ความสำคัญของการร่วมมือ พิจารณาจากรูปแบบองค์การในการจัดการ เน้นความเป็นองค์กรประชาชน รัฐและเอกชน และระดับของการมีส่วนร่วมว่าชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการควบคุมการท่องเที่ยวมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ยังมีการเสนอหลักเกณฑ์การพิจารณาและกำหนดศักยภาพหรือความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว โดยพิจารณาจากองค์ประกอบหลักๆ ดังนี้^{๓๙}

- คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ ความสวยงาม ลักษณะเด่นในตัวเอง ความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์ความเป็นมา ความสำคัญทางลัทธิความเชื่อและศาสนา บรรยายากศ สภาพภูมิทัศน์ทางธรรมชาติ และ วิถีชีวิต เป็นต้น

- สภาพการเข้าถึง ได้แก่ สภาพของเส้นทาง ลักษณะการเดินทาง ระยะทางจากตัวเมืองไปยังแหล่งท่องเที่ยว

- สิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ที่พักแรม ร้านอาหาร สถานบริการต่างๆ ระบบไฟฟ้าประปา โทรศัพท์ สถานที่รักษาพยาบาล สถานที่รักษาความปลอดภัย

- สภาพแวดล้อม ได้แก่ สภาพทางกายภาพ สภาพอากาศ กลิ่น เสียง ควีน เป็นต้น

^{๓๙} สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, รายงานขั้นสุดท้ายการดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, หน้า ๑๔-๑๖.

- ข้อจำกัดในการรองรับนักท่องเที่ยว ได้แก่ ข้อจำกัดทางพื้นที่ ข้อจำกัดทางการบริการสาธารณสุข ปัญหาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เป็นต้น

- ความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ได้แก่ ความเป็นที่รู้จักแพร่หลายของแหล่งท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งโดยที่ การประเมินศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวจะต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์พิจารณาที่ครอบคลุมองค์ประกอบการท่องเที่ยว

- องค์ประกอบด้านพื้นที่ คือสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวด้วยทรัพยากรที่มีลักษณะเฉพาะหรือมีความเป็นเอก ลักษณะ ประ วัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ วัฒนธรรมประเพณี ลักษณะภูมิทัศน์ความยากง่ายในการเข้าถึง

- องค์ประกอบด้านการจัดการ คือความปลอดภัยในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียงการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดการควบคุมนักท่องเที่ยวไม่ให้เกินขีดความสามารถในการรองรับ

- องค์ประกอบด้านกิจกรรมและกระบวนการ คือการพิจารณาถึงความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่โอกาสในการสร้างจิตสำนึกและการให้การศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม

- องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วม คือการที่ประชาชนในท้องถิ่นมีความพอใจหรือสนใจที่จะให้สถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตนได้รับการพัฒนาหรือไม่

บุญเลิศ จิตตั้งพัฒนา^{๔๐} ได้นำเสนอหลักเกณฑ์การประเมินศักยภาพทรัพยากรท่องเที่ยวเพื่อจัดอันดับความสำคัญ เป็นการประเมินศักยภาพทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีอยู่ในพื้นที่ของประเทศหรือจังหวัดนั้นว่าทรัพยากรท่องเที่ยวใดมีความสำคัญมากน้อยกว่ากัน โดยใช้หลักเกณฑ์ในการตัดสินใจอยู่ ๕ ด้าน ดังต่อไปนี้

๑.๑ ด้านกายภาพของทรัพยากรท่องเที่ยวประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญอยู่ ๒ ประเภท คือ

(๑) ที่ตั้งของทรัพยากรท่องเที่ยว โดยพิจารณาถึงทำเลที่ตั้งและสภาพแวดล้อมว่ามีความเหมาะสมที่จะพัฒนาเป็นทรัพยากรท่องเที่ยวได้มากน้อยเพียงใด และชุมชนท้องถิ่นมีความพึงพอใจและยอมรับการเป็นทรัพยากรท่องเที่ยวมากน้อยเพียงใด

(๒) การเข้าถึงของทรัพยากรท่องเที่ยว โดยพิจารณาถึงความใกล้/ไกลจากตัวเมือง ความสะดวกและความปลอดภัยในการเข้าไปเยี่ยมชมทรัพยากรท่องเที่ยวนั้น

๑.๒ ด้านคุณค่าของทรัพยากรท่องเที่ยว ประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญอยู่ ๕ ประการ คือ

^{๔๐} บุญเลิศ จิตตั้งพัฒนา, การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน, (กรุงเทพมหานคร: เพรส แอนด์ ดีไซน์, ๒๕๔๘), หน้า ๒๙-๓๒.

(๑) คุณค่าทางเอกลักษณ์ของทรัพยากรท่องเที่ยว โดยพิจารณาถึงความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะทางตามประเภทของทรัพยากรท่องเที่ยว

(๒) คุณค่าทางความสมบูรณ์ของทรัพยากรท่องเที่ยว โดยพิจารณาถึงความสมบูรณ์และความเป็นสภาพดั้งเดิมของทรัพยากรท่องเที่ยว

(๓) คุณค่าทางสังคมของทรัพยากรท่องเที่ยว โดยพิจารณาถึงลักษณะเด่นเฉพาะทางสังคมที่ได้รับจากทรัพยากรท่องเที่ยว

(๔) คุณค่าทางวิทยาการและการศึกษาของทรัพยากรท่องเที่ยว โดยพิจารณาถึงลักษณะเด่นทางวิทยาการและการศึกษาของทรัพยากรท่องเที่ยว

(๕) คุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ของทรัพยากรท่องเที่ยว โดยพิจารณาถึงลักษณะเด่นเฉพาะทางด้านสุนทรียศาสตร์ของทรัพยากรท่องเที่ยว

๑.๓ ด้านความนิยมของทรัพยากรท่องเที่ยว ประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญอยู่ ๓ ประการคือ

(๑) ความมีชื่อเสียงของทรัพยากรท่องเที่ยว โดยพิจารณาถึงการรู้จักอย่างกว้างขวางของนักท่องเที่ยวต่อทรัพยากรท่องเที่ยว

(๒) ความหนาแน่นของนักท่องเที่ยวในทรัพยากรท่องเที่ยว โดยพิจารณาถึงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าไปเที่ยวชมทรัพยากรท่องเที่ยว

(๓) ภาพลักษณ์ของทรัพยากรท่องเที่ยว โดยพิจารณาถึงความนึกคิดและคาดหวังของนักท่องเที่ยวต่อทรัพยากรท่องเที่ยว

๑.๔ ด้านความปลอดภัยของทรัพยากรท่องเที่ยว ประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญอยู่ ๔ ประการคือ

(๑) การให้ข้อมูลด้านความปลอดภัยของทรัพยากรท่องเที่ยว โดยพิจารณาถึงข้อมูลและวิธีการให้ข้อมูลด้านความปลอดภัยของทรัพยากรท่องเที่ยว

(๒) การป้องกันอุบัติเหตุในขณะเยี่ยมชมทรัพยากรท่องเที่ยว โดยพิจารณาถึงมาตรการป้องกันความปลอดภัยในขณะเยี่ยมชมของทรัพยากรท่องเที่ยว

(๓) การป้องกันการโกงราคาค่าบริการของทรัพยากรท่องเที่ยว โดยพิจารณาถึงมาตรการการป้องกันการโกงราคาจากการให้บริการของทรัพยากรท่องเที่ยว

(๔) การดูแลความปลอดภัยจากเจ้าหน้าที่ของทรัพยากรท่องเที่ยว โดยพิจารณาถึงจำนวนเจ้าหน้าที่และประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของทรัพยากรท่องเที่ยว

๑.๕ ด้านความเปราะบางของสิ่งแวดล้อมในทรัพยากรท่องเที่ยว ประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญอยู่ ๓ ประการคือ

(๑) การป้องกันพื้นที่เปราะบางของทรัพยากรท่องเที่ยว โดยพิจารณาถึงการแบ่งแยกพื้นที่ตามลักษณะความเปราะบางของสิ่งแวดล้อมในทรัพยากรท่องเที่ยว

(๒) การควบคุมการเข้าไปใช้พื้นที่เปราะบางของทรัพยากรท่องเที่ยว โดยพิจารณาถึงมาตรการการควบคุมนักท่องเที่ยวที่จะเข้าไปใช้พื้นที่เปราะบางของทรัพยากรท่องเที่ยว

(๓) มาตรการทางกฎหมายในการดูแลพื้นที่เปราะบางของทรัพยากรท่องเที่ยว โดยพิจารณาถึงมาตรการลงโทษทางกฎหมายต่อผู้ฝ่าฝืนการควบคุมในพื้นที่เปราะบางของทรัพยากรท่องเที่ยว

ซึ่งสอดคล้องกับหลักเกณฑ์การพิจารณาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวของ **จารุจน์ กลิ่นดีปัส^{๔๑}** โดยต้องครอบคลุมองค์ประกอบการท่องเที่ยวทั้ง ๔ ด้าน ดังนี้

๑. เกณฑ์การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวที่ครอบคลุมองค์ประกอบด้านพื้นที่ คือ การดึงดูดนักท่องเที่ยวด้วยทรัพยากรทางธรรมชาติที่มีลักษณะเฉพาะ หรือมีความเป็นเอกลักษณ์ ประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุสถานที่มีความเกี่ยวข้องกับระบบนิเวศวัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่น รวมทั้งมีปัจจัยอื่นที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ ได้แก่ ลักษณะภูมิทัศน์ ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เช่น สภาพของเส้นทาง ฤดูกาล ระยะทางจากจุดศูนย์กลางการท่องเที่ยวในพื้นที่ เป็นต้น

๒. เกณฑ์การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวที่ครอบคลุมองค์ประกอบด้านการจัดการ คือ ความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ และบริเวณใกล้เคียง การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกในการเข้าถึง เช่น ถนน ไฟฟ้า แหล่งน้ำ การจัดการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่ท่องเที่ยวไม่ให้เกิดขีดความสามารถในการรองรับ การจัดการควบคุมกิจการท่องเที่ยวในพื้นที่

๓. เกณฑ์การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวที่ครอบคลุมองค์ประกอบด้านกิจกรรมและกระบวนการ คือ การพิจารณาเรื่องความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่โอกาสในการสร้างจิตสำนึก และการให้การศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม

๔. เกณฑ์การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวที่ครอบคลุมองค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วม คือ การพิจารณาว่า องค์กรท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการควบคุมดูแลแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบใดบ้าง และประชาชนในท้องถิ่นมีความพอใจ หรือสนใจที่จะให้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตนได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือไม่

^{๔๑} จารุจน์ กลิ่นดีปัส, อ่างใน วิภา ศรีระทุ, ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์, ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, (กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๕๑).

ทั้งนี้ในการพิจารณาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนา เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการศึกษาทรัพยากรที่มีอยู่ ก่อนที่จะวางแผนพัฒนาหรือส่งเสริมใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมายและ ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนอย่างมีประสิทธิภาพ

การที่นักท่องเที่ยวจะเลือกไปในแหล่งท่องเที่ยว นั้น แหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีความดึงดูดใจ และมีความน่าสนใจที่สามารถทำให้นักท่องเที่ยวได้รับความพึงพอใจ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเป็นความพร้อมที่เอื้อต่อการพัฒนา และปรับปรุง หรือทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง รวมถึงทำให้นักท่องเที่ยวในท้องถิ่นนั้นมีเพียงพอที่จะดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้ตัดสินใจเดินทางไปหรือไม่โดย **ชนัญญ์ พงศ์ธราธิก^{๓๓}** ได้ศึกษาแนวคิด และสรุปศักยภาพแหล่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมไว้ ๓ ด้าน ดังนี้

๑. ด้านศักยภาพในการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว

คันสนีย์ วุฒิยาภาธีรกุล^{๓๓} และนราวดี บัวขวัญ^{๓๔} กล่าวว่า ศักยภาพการดึงดูดใจ หมายถึงการที่แหล่งท่องเที่ยวมีจุดดึงดูด หรือมีคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมและสามารถสร้างความประทับใจและความพึงพอใจให้นักท่องเที่ยวได้ เช่น มีอัตลักษณ์และมีเอกลักษณ์ของวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่โดดเด่นและ มีความงดงาม มีเอกลักษณ์เฉพาะ ดังนั้นการสืบทอดทางวัฒนธรรม ความต่อเนื่องของการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม ความผูกพันและความเข้มแข็งในการรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่น มีความสำคัญต่อศักยภาพการดึงดูดใจ อีกทั้งศักยภาพทางกายภาพและการจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว เช่น การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ที่สะดวก สะอาดและปลอดภัย และมีความหลากหลายของกิจกรรม ก็มีความสำคัญในการดึงดูดใจ องค์ประกอบศักยภาพการดึงดูดใจ มี ๒ ด้าน ได้แก่ คุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมมี ๗ ด้าน ได้แก่ ๑) มีเอกลักษณ์ วิถีชีวิต ภูมิปัญญาและองค์ความรู้ ๒) มีความต่อเนื่องของการสืบสานวัฒนธรรมและประเพณี ๓) มีความงดงาม ๔) มีความสามารถในการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นและองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง ๕) ความเป็นมาทางประวัติศาสตร์วัฒนธรรมและประเพณีที่สืบค้นหาได้ ๖) มีความผูกพันต่อท้องถิ่น และ๗) มีความเข้มแข็งในการรักษาเอกลักษณ์ ส่วนในด้านศักยภาพกายภาพและการจัดกิจกรรม ประกอบด้วย ๓ ส่วน ได้แก่ ๑) การเข้าถึง ๒) ความปลอดภัย และ ๓) ความหลากหลายของกิจกรรม

^{๓๓} ชนัญญ์ พงศ์ธราธิก, การพัฒนากลยุทธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์, ปริญญาานิพนธ์ปริญญาโทชั้นบริหาร สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ, (คณะพลศึกษา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๖๔), หน้า ๑๐๖-๑๑๔.

^{๓๓} คันสนีย์ วุฒิยาภาธีรกุล, มาตรฐานการท่องเที่ยว ยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยว, For Quality, ๑๕ (๑๓๘), (๒๕๕๒), หน้า ๘๕-๘๘.

^{๓๔} นราวดี บัวขวัญ, แผนงานวิจัยแนวทางการพัฒนามาตรฐานที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน ใน ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้สู่อาเซียน, รายงานการวิจัย, (สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, ๒๕๕๗).

ธรรมศักดิ์ โรจนสุนทร^{๔๕} ได้แบ่งปัจจัยปัจจัยศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้ ๑) ปัจจัยจิตใจหลัก พิจารณาจากสถานที่ตั้งและลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว เช่น ความต้องการความสงบในการพักผ่อน ความสนุกสนาน การค้นหาประสบการณ์ ซึ่งปัจจัยจิตใจหลักแบ่งได้ ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านธรรมชาติ ด้านประวัติศาสตร์และศาสนา และด้านกิจกรรมที่มนุษย์สร้างขึ้น ๒) ปัจจัยปัจจัยประกอบ ได้แก่ การดึงดูดใจจากสภาพแวดล้อม ภูมิอากาศ ภูมิประเทศและลักษณะภูมิทัศน์ที่เฉพาะ รวมถึงความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน สภาพเศรษฐกิจและบริบททางสังคม ภัยธรรมชาติและการเมือง เป็นต้น ๓) ปัจจัยสนับสนุนและสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ มาตรฐานด้านที่พักและอาหาร การสื่อความหมาย ข้อมูลและข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ตลอดจนมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ร้านจำหน่ายของที่ระลึก เป็นต้น ๔) ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ไฟฟ้า น้ำ การระบายน้ำ การกำจัดขยะและจากระบบการสื่อสารโทรคมนาคม เป็นต้น

จารุณี กลิ่นดีปสี^{๔๖} ได้อธิบายว่า สิ่งสำคัญในการศึกษาคือทรัพยากรที่มีอยู่ ก่อนที่จะวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว และได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการท่องเที่ยวทั้ง ๔ ด้านได้แก่ ๑) ด้านพื้นที่ ได้แก่ ทรัพยากรทางธรรมชาติที่มีลักษณะเฉพาะหรือมีความเป็นเอกลักษณ์ ประวัติศาสตร์ และโบราณวัตถุสถานที่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่น รวมทั้งความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เช่น สภาพของเส้นทางฤดูกาล ระยะทางจากจุดศูนย์กลางการท่องเที่ยวในพื้นที่ เป็นต้น ๒) ด้านการจัดการ เป็นด้านความปลอดภัยในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียง การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงชุมชน ถนน ไฟฟ้า แหล่งน้ำดี กำจัดของเสีย การควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่ท่องเที่ยวไม่ให้เกินขีดความสามารถในการรองรับในพื้นที่ ๓) ด้านกิจกรรมเป็นการพิจารณาถึงความหลากหลายของการท่องเที่ยวในพื้นที่ โอกาสในการสร้างจิตสำนึกและการให้การศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม ๔) ด้านการมีส่วนร่วมคือประชาชนในพื้นที่มีความพอใจหรือไม่ หรือสนใจที่จะให้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตนได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือไม่

สมบัติ กาญจนกิจ^{๔๗} ได้สรุปเกี่ยวกับจุดสนใจเพื่อการท่องเที่ยว ด้านการจัดกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตมีรูปแบบที่น่าสนใจ หรือเรียกว่า “จุดสนใจเพื่อการท่องเที่ยว (Tourism Attraction)” ไว้ดังนี้ ๑) กิจกรรมทางวัฒนธรรม ประเพณีวัฒนธรรมและกิจกรรมที่ส่งเสริมทาง

^{๔๕} ธรรมศักดิ์ โรจนสุนทร, **สรุปผลการสัมมนาการพัฒนาการท่องเที่ยวภาคเหนือ**, (กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, ๒๕๔๘).

^{๔๖} จารุณี กลิ่นดีปสี, การประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกรณศึกษา : อุทยานแห่งชาติไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี, ภาคนิพนธ์หลักสูตรการจัดการสิ่งแวดล้อม, (สำนักพัฒนาบัณฑิตศึกษา: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๔๑).

^{๔๗} สมบัติ กาญจนกิจ, **นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**, (กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๔).

วัฒนธรรม แบ่งออกได้เป็น เทศกาล (Festivals) เพื่อความสนุกสนานตื่นเต้นเล่นเกมส์ เช่น เทศกาล สงกรานต์ ลอยกระทง แห่ผึ้งไฟ ปีใหม่ เป็นต้น ศิลปะ (Arts) เช่น ภาพวาดรูปปั้นแกะสลัก ภาพเขียน สถาปัตยกรรม หรือแหล่งผลิตทางศิลปหัตถกรรม งานหัตถกรรม(Handicrafts) เช่นงานหัตถกรรม ของชาวเกาะชาวเขา เครื่องปั้นดินเผาของชาวอินเดียแดง งานแกะสลัก เครื่องเฟอร์นิเจอร์ เครื่องเงิน เครื่องหนัง เครื่องประดับ อัญมณี เป็นต้น ดนตรีและการเต้นรำ (Music and Dance) เช่น การฟ้อนรำและรำวงของไทย การเต้นแบบโพลินีเซียนของฮาวาย การเต้นบัลเลต์ โอเปร่า การเต้นรำ นานาชาติของชาวเกาหลี ญี่ปุ่น และชาวยุโรป เป็นต้น ประเพณีและวิถีชีวิตพื้นบ้าน (Native Live and Customs) เกี่ยวกับวิถีชีวิตและการแต่งกายของชาวบ้านในท้องถิ่นหรืออาจเรียกว่า ประเพณี และชีวิตพื้นบ้าน เช่น กรุงเทพมหานคร ในอดีตเคยมีคูคลองมากมาย การคมนาคมก็ต้องสัญจรกัน ทางน้ำ หรือ กลุ่มชนกลุ่มน้อยที่มีอยู่ร่วมกันในสหรัฐอเมริกาก่อตัวเป็น China Town, Little Tokyo, Korea Town, และ Solwang ของชาวต่างชาติ เป็นต้น และภาษา (Language) นักท่องเที่ยวมีความ สนใจจุดหมายปลายทางว่าประเทศนั้นสามารถสื่อสารความเข้าใจกันได้ดีหรือไม่ ภาษาจึงมีบทบาท สำคัญและเป็นตัวแปรในการเลือกจุดหมายปลายทางด้วยนอกเหนือจากเรื่องความมั่นคงและปลอดภัย ๒). สิ่งแวดล้อมที่สร้างขึ้น (The Built Environment) เป็นสิ่งดึงดูดความสนใจที่สร้างขึ้นจากแรง บันดาลใจ ทั้งในอดีตจนถึงปัจจุบันเป็นสิ่งประดิษฐ์ตลอดจนวัฒนธรรม ความเชื่อ ได้แก่ สิ่งประดิษฐ์ ทางอุตสาหกรรม (Industrial Archeology) เช่นเขื่อนเก็บน้ำ อุโมงค์เรือ โรงงานผลิตน้ำตาล นิคม อุตสาหกรรม เป็นต้น สิ่งดึงดูดใจทางประวัติศาสตร์ (Historica Attracion) เช่นพระบรมมหาราชวัง พระราชวังจักรพรรดิราชมังคลาภิเษก อุทยานประวัติศาสตร์อยุธยา วังจันทน์ดีซี เป็นต้น พิพิธภัณฑ์สถาน (Museum) เช่น พิพิธภัณฑ์สถานทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศิลปวัฒนธรรม อุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น ๓) จุดสนใจทางศาสนา (Reigion Attractions) เป็นโอกาสชม และสัมผัสกับสถานที่สำคัญ ที่เป็นจุดเริ่มต้นการเผยแพร่ทางศาสนา หรือเป็นต้นกำเนิดของศาสนา ต่าง ๆ เช่น เมืองเมกกะซึ่งเป็นศูนย์กลางศาสนาอิสลามเมืองเยรูซาเลมของชาวยิวและศาสนาคริสต์ เช่นเดียวกับการมาประเทศไทย เพราะเป็นประเทศที่ยังมีความเจริญรุ่งเรืองทางพุทธศาสนามากกว่าที่อื่นใด ปัจจุบันนอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังได้เลือกที่จะใช้เวลาว่างขณะท่องเที่ยว ณ ประเทศจุดหมาย ปลายทางเยี่ยมชมสถานที่สำคัญทางศาสนา เช่น วัด โบสถ์เพื่อการศึกษาเรียนรู้เปรียบเทียบกับสิ่งที่ ตนเองชอบศรัทธาอีกด้วย ๔) จุดสนใจทางการเมือง (Political Attractions) นักท่องเที่ยวจำนวนมากมีความสนใจอยากรู้ถึงวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของประชากรที่มีระบบการปกครอง ๓ ระบบ การปกครองได้แก่ โลกเสรีประชาธิปไตย คอมมิวนิสต์และสังคมนิยม ในทำนองเดียวกันประเทศที่มีความ ไม่มั่นคงปลอดภัยทางการเมืองกลับเป็นปัจจัยที่สำคัญ ที่ทำให้นักท่องเที่ยวมีความลี้ภัย หรือเลี่ยงหนี ไม่ไปท่องเที่ยวที่ประเทศนั้นศึกษา เช่น พม่า เป็นต้น ๕) จุดสนใจทางวิทยาศาสตร์ (Science Attractions) พบว่าเมืองที่มีชื่อเสียงในด้านความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์ หรือ

มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงทางด้านนี้ ก็จะเรียกความสนใจให้กับนักท่องเที่ยวได้มาก เช่น ยูซีแอลเอ มหาวิทยาลัยในแคลิฟอร์เนีย หรือ แทจอน เมืองวิทยาศาสตร์ในเกาหลีใต้ เป็นต้น ๖) ธรรมชาติทางกายภาพ (Physical Nature Attractions) ส่วนใหญ่เป็นสถานที่ที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติที่นำมาพัฒนาปรับปรุง เช่น อุทยานแห่งชาติแกรนด์แคนยอน เยลโลว์สโตน หรือไดโนเสาร์ เนเชอร์รอลปาร์ค ในมลรัฐโคโลราโด หรือเมืองโรโตกัว หาดดำ ในอุทยานแห่งชาติตะรุเตา แพะเมืองผีจังหวัดแพร่ ที่มีการกักเซาะหินและดินทำให้เป็นแกรนแคนยอน เป็นต้น ๗) จุดสนใจทางภูมิอากาศ (Climate Attractions) จะช่วยในการตัดสินใจให้เกิดการท่องเที่ยว เช่น ในฤดูร้อนปีนการสร้างบรรยากาศให้คนท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ ผู้อยู่ในโซนอากาศหนาวจะท่องเที่ยวไปยังประเทศที่มีอุณหภูมิอบอุ่น หรือเมดิเตอร์เรเนียน หรือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ๘) จุดสนใจทางทัศนียภาพ (Scenery Attractions) ที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ หรือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นก็มีส่วนช่วยในการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว เช่น นักท่องเที่ยวต่างชาติชอบ อัมดามัน ภูเก็ต กระบี่ เพราะทัศนียภาพที่งดงาม ในขณะที่นักท่องเที่ยวชาวไทยชอบทัศนศึกษา ภูกระดึง ภูเรือและภูหลวงของจังหวัดเลย เพราะได้เพลิดเพลินกับทัศนียภาพ เมืองทะเลหมอกภูเขาส ๙) จุดสนใจทางชีวิตสัตว์ป่า (Wildlife Attraction) การดำรงชีวิตของสัตว์ป่าในเชิงนิเวศวิทยา ทำให้ดูเป็นระบบที่มีศิลปะน่าประทับใจ เพราะบรรยากาศและวิถีชีวิตของสัตว์ป่าจะเป็นสิ่งดึงดูดใจของนักท่องเที่ยว ๑๐) จุดสนใจทางกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งและกีฬา (Outdoor Recreation and Sport Attractions) เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ชอบผจญภัยหรือใกล้ชิดธรรมชาติหรือเลือกกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถของตนเอง เช่น ประเทศนิวซีแลนด์และออสเตรเลีย จะมีกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งให้เลือกพักผ่อนตากอากาศและเล่นเกมสกีฬาที่ท้าทายเป็นจำนวนมาก และ ๑๑) จุดสนใจทางการบันเทิง มหรสพ (Entertainment Attractions) เป็นกิจกรรมที่สนองความต้องการเพื่อคลายเครียดและปรับอารมณ์หนีความวุ่นวายหาความสบายใจ เช่น เมืองลาสเวกัส แอตแลนติกซิตีหรือมิวนิคในยุโรป ได้รับการยอมรับจากนักท่องเที่ยวว่ามีแหล่งบันเทิงที่มีความหลากหลายเหมาะที่จะไปท่องเที่ยวพักผ่อน

๒. ด้านศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยว

ศันสนีย์ วุฒิภากริรุกุล^{๔๔} และนราวดี บัวขวัญ^{๔๕} ได้อธิบายว่า เป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีส่วนช่วยเสริมแหล่งวัฒนธรรมนั้นให้มีความสำคัญ มีความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว เช่น แหล่งวัฒนธรรมมีความดึงดูดใจสูง แต่ไม่มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานก็จะทำให้

^{๔๔} ศันสนีย์ วุฒิภากริรุกุล, มาตรฐานการท่องเที่ยว ยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยว, For Quality, ๑๕ (๑๓๘), ๘๕-๘๘.

^{๔๕} นราวดี บัวขวัญ, แผนงานวิจัยแนวทางการพัฒนามาตรฐานที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน ใน ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้สู่อาเซียน, รายงานการวิจัย, (สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, ๒๕๕๗).

นักท่องเที่ยวไม่นิยมไป ทำให้ศักยภาพในการจัดการด้านการท่องเที่ยวลดลงไปด้วย ศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยวมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณา ๒ ด้าน คือ ๑) ศักยภาพในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานที่จะต้องพิจารณาตามความเหมาะสมของแต่ละชุมชน และ ๒ ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอกควรคำนึงถึงศักยภาพภายใน โดยไม่ทำการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยนอกที่มากเกินไปจนเกินความเป็นจริง เช่น การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ควรนึกถึงสภาพความเป็นจริง ไม่สร้างความคาดหวังในกับนักท่องเที่ยวมากเกินไป และไม่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวให้มามากเกินไปจนการรองรับหลักการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนั้น ให้เน้นการสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยว และสร้างประโยชน์ให้ผู้มีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน ทั้งที่สามารถจับต้องได้ เช่น รายได้ และที่จับต้องไม่ได้ เช่น ความสามัคคี ความหวงแหนในท้องถิ่น ควรคำนึงถึงผลกระทบด้านลบที่ด้วย ดังนั้นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนั้นเป็นแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน และใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมในแหล่งท่องเที่ยว โดยมีการคำนึงถึงศักยภาพของชุมชนเป็นหลัก หากมีการจัดการที่ดี การพัฒนาไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ที่การท่องเที่ยวจะส่งสิ่งดีต่อชุมชนและวัฒนธรรมได้อย่างยาวนานและสืบไป

กาญจนา สุระ^{๕๐} กล่าวถึง กำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวในพื้นที่ใดๆ สามารถจำแนก ได้เป็น ๔ ลักษณะ ดังนี้

๑. ขีดความสามารถในการรองรับด้านเศรษฐกิจ (Economic Carrying Capacity) พิจารณาความสามารถในการรองรับของพื้นที่ว่าควรใช้พื้นที่ในระดับความเข้มข้นเท่าใดจึงจะให้ผลประโยชน์สูงสุดด้านเศรษฐกิจ เช่น จำนวนแรงงานจากภายนอกต่อจำนวนแรงงานใน เป็นต้น

๒. ขีดความสามารถในการรองรับด้านกายภาพ (Physical Carrying Capacity) เป็นขีดจำกัดที่กำหนดได้ค่อนข้างชัดเจนมากกว่าการพิจารณาในแง่อื่นๆ เช่น ขนาดของพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ซึ่งมีอยู่แน่นอนตายตัว ย่อมเป็นตัวกำหนดว่าจะสามารถสร้างอาคารหรือสิ่งก่อสร้างได้จำนวนมากน้อยเพียงใด เช่น ระยะทางและเวลาเฉลี่ยจนถึงปลายทางต่อนักท่องเที่ยว จำนวนประชากรต่อพื้นที่ เป็นต้น

๓. ขีดความสามารถในการรองรับด้านนิเวศวิทยา (Ecological Carrying Capacity) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะการใช้ประโยชน์หรือระดับการใช้ประโยชน์สูงสุดด้านนันทนาการ หรือ การท่องเที่ยวของพื้นที่ที่ระบบนิเวศจะแบกรับได้ หรือมีปัจจัยใดบ้างที่จะก่อให้เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อมก่อนที่สภาพแวดล้อมจะเสื่อมโทรมลงจนยากที่จะแก้ไขให้กลับคืนสู่สภาวะเดิมอย่างที่เคยเป็น โดยมีการกำหนดเกณฑ์ว่าผลกระทบขนาดไหนจะเป็นค่าสูงสุดที่ยอมให้เกิดขึ้น หรือที่เรียกว่า ค่าวิกฤติ (Threshold Level) ซึ่งหมายถึงว่า ถ้าผลกระทบมีค่าสูงไปกว่านี้ เมื่อใดจะก่อให้เกิดผลเสียหายหรือ

^{๕๐} กาญจนา สุระ, การวิจัยเพื่อพัฒนาต้นแบบการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ปีที่ ๓, รายงานการวิจัย, (สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.), ๒๕๕๖).

เป็น อันตรายต่อระบบนิเวศ เช่น อัตราสวนของปริมาณน้ำเสียในฤดูการท่องเที่ยวต่อความสามารถในการรองรับของระบบบำบัดน้ำเสีย ปริมาณการเกิดขยะต่อความสามารถในการจัดเก็บและรวบรวมขยะ ค่าเฉลี่ยของระดับเสียงต่อวันที่เกินมาตรฐานมลพิษทางเสียงในช่วงฤดูการท่องเที่ยว

๔. ชีตความสามารถในการรองรับทางความรู้สึก (Perceptual Carrying Capacity) หรือ ชีตความสามารถด้านจิตวิทยา เป็นการศึกษาลักษณะการใช้ประโยชน์ด้านนันทนาการหรือการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวว่าก่อให้เกิดผลกระทบต่อความรู้สึกของนักท่องเที่ยวอย่างไรบ้าง โดยเฉพาะเรื่องความรู้สึกแออัดที่นักท่องเที่ยวมีต่อแหล่งท่องเที่ยววันนั้น ๆ

๓. ด้านศักยภาพในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว

นราวดี บัวขวัญ^{๔๑} อธิบายว่าเป็นความสามารถในการควบคุม ดูแลการดำเนินงานการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ ๑) ด้านการจัดการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความยั่งยืนประกอบด้วย การจัดการด้านการอนุรักษ์ และการจัดการ ๒) การจัดการด้านการให้ความรู้ และการสร้างจิตสำนึก และการเรียนรู้ในเรื่องคุณค่าของแหล่งวัฒนธรรมแก่นักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ดูแลพื้นที่ ผู้ประกอบการ และชุมชนท้องถิ่น และ ๓) การจัดการด้านเศรษฐกิจและสังคม เป็นการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น และได้กล่าวถึงเกณฑ์ประเมินด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ๒ ด้าน ดังนี้ ๑) การจัดการด้านการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวประกอบด้วย ๓ ดัชนีชี้วัด ได้แก่ การจัดการด้านการรักษา สภาพและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว การจัดการด้านการใช้ประโยชน์พื้นที่ และการจัดการด้านการติดตาม และการประเมินการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยว ๒) การจัดการด้านการท่องเที่ยว ประกอบด้วย ได้แก่ ด้านการบริการและสาธารณูปโภคด้านกิจกรรม ด้านการให้ความรู้และการสร้างจิตสำนึกชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว และชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว

กาญจนา สุระ^{๔๒} ได้กล่าวถึงศักยภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวไว้ดังนี้

๑. ศักยภาพของผู้นำและการบริหารจัดการองค์กร คือ มีความรับผิดชอบต่อการใช้ทรัพยากรที่เป็นสาธารณะ กำหนดเป้าหมาย ทิศทางและแผนการดำเนินงานความสามารถในการจัดคนให้เหมาะสมกับงานและความสามารถในการบริหารงานให้มีผลกำไร

^{๔๑} นราวดี บัวขวัญ, แผนงานวิจัยแนวทางการพัฒนามาตรฐานที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน ใน ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้สู่อาเซียน, ๒๕๕๗.

^{๔๒} กาญจนา สุระ, การวิจัยเพื่อพัฒนาด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นจังหวัด เชียงใหม่ ปีที่ ๓, หน้า ๗-๘.

๒. ศักยภาพด้านการเงินและบัญชี ได้แก่การจดบันทึกทางการเงินหรือทางบัญชี การใช้ประโยชน์จากการบันทึกการเงินหรือบัญชี การจัดสรรรายได้และผลประโยชน์โดยกำหนดวิธีการที่แน่นอน

๓. ศักยภาพการบริหารจัดการด้านการตลาด ได้แก่ความสามารถในการจัดหาลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวโดยกลุ่มเอง มีเครือข่ายด้านการตลาดที่สามารถเชื่อมโยงหรือขยายตลาดได้ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการมีการรวบรวมติดตามข้อมูลความต้องการของลูกค้าและมีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยว

๔. ศักยภาพการบริหารจัดการด้านการผลิตและการให้บริการ ได้แก่ ความสามารถในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย ความสามารถในการนำเอาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในชุมชนมาจัดเป็นโปรแกรมการท่องเที่ยวความสามารถในการจัดทำแผนการท่องเที่ยวเป็นรายเดือนครบทั้ง ๑๒ เดือนมีการติดตามและประเมินคุณภาพการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวหรือการให้บริการ

๒.๔.๓ กรอบแนวคิดและการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

การที่นักท่องเที่ยวจะเลือกเข้าไปเยี่ยมชมในแหล่งท่องเที่ยวใดนั้นแหล่งท่องเที่ยววันนั้นจะต้องมีความดึงดูดใจและความน่าสนใจอยู่ในระดับที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวได้ ซึ่งศักยภาพในการดึงดูดใจสำหรับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประกอบด้วยหลายปัจจัย ได้แก่ คุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม ความเป็นเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว ความสะดวกในการเข้าถึง ความปลอดภัย และความสามารถในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว เป็นต้น นอกจากองค์ประกอบด้านศักยภาพในการดึงดูดใจแล้ว แหล่งท่องเที่ยวควรมีศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยวด้วย ไม่ว่าจะเป็นในด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานและการสนับสนุนทางด้านนโยบาย ด้านงบประมาณ และด้านบุคลากร จากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรท้องถิ่น ซึ่งจะทำให้แหล่งท่องเที่ยวสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามการที่แหล่งท่องเที่ยวจะสามารถดำรงอยู่ได้นั้น การบริหารจัดการเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญทั้งในด้านการจัดการด้านการอนุรักษ์ การฟื้นฟูสภาพของแหล่งท่องเที่ยว การมีมาตรการป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับตัวแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งการจัดการด้านการบริการและการจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสม นอกจากนี้ จากเป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เน้นการท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความรู้ ความเข้าใจต่อวิถีชีวิต ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมของท้องถิ่น รวมถึงการสร้างจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อการรักษาวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยที่ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการบริหารจัดการท่องเที่ยวนั้น ดังนั้นการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวในครั้งนี้จึงให้ความสำคัญต่อการให้ความรู้และการสร้างจิตสำนึก รวมทั้งการจัดการด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นด้วย จากแนวคิดในการกำหนดมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมดังกล่าวข้างต้น จึงได้

กำหนดองค์ประกอบพื้นฐานสำหรับประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมไว้ ๓ ด้าน ได้แก่^{๕๓}

องค์ประกอบที่ ๑ ศักยภาพในการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว

ศักยภาพในการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว หมายถึง การที่แหล่งท่องเที่ยวมีจุดดึงดูดความสนใจหรือมีคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม ซึ่งสามารถสร้างความประทับใจและความพึงพอใจให้นักท่องเที่ยว เช่น มีความโดดเด่นและมีเอกลักษณ์ของวิถีชีวิตและ ภูมิปัญญา มีความงดงามทางศิลปวัฒนธรรม และจากการที่วัฒนธรรมเป็นมรดกทางสังคมของมนุษย์ที่สั่งสมมาต่อดีดีและมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะในแต่ละท้องถิ่น ดังนั้น ความสามารถในการสืบทอดทางวัฒนธรรม ความต่อเนื่องของการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม ความผูกพันต่อท้องถิ่น และความเข้มแข็งในการรักษาวัฒนธรรม จึงมีความสำคัญในการรักษาวัฒนธรรมให้คงอยู่ ซึ่งเป็นจุดเสริมศักยภาพในการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สำคัญ อีกทั้งศักยภาพในทางกายภาพและการจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวได้แก่ การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวความปลอดภัย และความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญในการดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเข้าไปเยือนแหล่งท่องเที่ยวด้วย

สำหรับองค์ประกอบด้านศักยภาพในการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณา ๒ ด้าน ได้แก่

๑. คุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม ประกอบด้วย ๗ ดัชนีชี้วัด ได้แก่ ๑) ความเป็นเอกลักษณ์ด้านวิถีชีวิต ภูมิปัญญา และองค์ความรู้ ๒) ความต่อเนื่องของการสืบสานวัฒนธรรม ประเพณี ๓) ความงดงามทางศิลปวัฒนธรรม ๔) ความสามารถในการสืบทอดภูมิปัญญาและองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง ๕) ความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมประเพณีที่สืบทอดได้ ๖) ความผูกพันต่อท้องถิ่น ๗) ความเข้มแข็งในการรักษาเอกลักษณ์

๒. ศักยภาพทางกายภาพและการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ประกอบด้วย ๓ ดัชนีชี้วัด ได้แก่ ๑) การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ๒) ความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว ๓) ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ ๒ ศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยว

ศักยภาพในการรองรับด้านท่องเที่ยว หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ที่มีส่วนช่วยเสริมแหล่งวัฒนธรรมนั้นๆ ให้มีความสำคัญ มีความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว ตัวอย่างเช่น แหล่ง

^{๕๓} กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, คู่มือการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม, (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์, ๒๕๕๗), หน้า ๒.

วัฒนธรรมอาจมีความดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยวสูงแต่มีข้อจำกัดสูงในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน ทำให้นักท่องเที่ยวไม่นิยมเข้าไปท่องเที่ยว ทำให้ศักยภาพในการจัดการด้านการท่องเที่ยวลดลงไปด้วย

สำหรับศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยว มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณา ๒ ด้าน ได้แก่

๑. ศักยภาพในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน

๒. ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก

องค์ประกอบที่ ๓ การบริหารจัดการ

การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง ความสามารถในการควบคุมดูแล การดำเนินงาน การจัดการแหล่งท่องเที่ยว โดยมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

๑) ด้านการจัดการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ประกอบด้วย การจัดการด้านการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว และการจัดการด้านการท่องเที่ยว

๒) การจัดการด้านการให้ความรู้และการสร้างจิตสำนึก โดยพิจารณาจากการดำเนินงานขององค์กรที่ดูแลรับผิดชอบพื้นที่ในการสร้างเสริมจิตสำนึกและการเรียนรู้ในเรื่องคุณค่าของแหล่งวัฒนธรรมแก่นักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ดูแลพื้นที่ ผู้ประกอบการและชุมชนท้องถิ่นที่อยู่โดยรอบแหล่งท่องเที่ยว

๓) การจัดการด้านเศรษฐกิจและสังคม พิจารณาจากการมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือชุมชน ได้มีส่วนร่วมในการคิด การพิจารณาตัดสินใจ การดำเนินการและร่วมรับผิดชอบในการเรื่องต่าง ๆ ที่จะมีผลกระทบต่อประชาชนหรือชุมชนนั้นๆ รวมทั้งการกระจายรายได้หรือผลประโยชน์สู่ท้องถิ่น

เกณฑ์ประเมินด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม มี ๒ ด้าน ได้แก่

๑. การจัดการด้านการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วย ๓ ดัชนีชี้วัด ได้แก่ ๑) การจัดการด้านรักษาสภาพและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ๒) การจัดการด้านการใช้ประโยชน์พื้นที่ ๓) การจัดการด้านการติดตามและการประเมินการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยว

๒. การจัดการด้านการท่องเที่ยว ประกอบด้วย ๕ ดัชนีชี้วัด ได้แก่ ๑) การจัดการด้านการบริการและสาธารณูปโภคแก่นักท่องเที่ยว ๒) การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ๓) การจัดการด้านการให้ความรู้และการสร้างจิตสำนึก ๔) ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ๕) ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว

สรุปได้ว่าการประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การจัดการท่องเที่ยวดังกล่าวประสบความสำเร็จ และทำให้ทราบถึงความพร้อมของแต่ละสถานที่ว่าอยู่ในระดับใดซึ่งสามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้เป็นพื้นฐานในการกำหนดเส้นทางและกิจกรรมการ

ท่องเที่ยวในเบื้องต้น สำหรับในการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามองค์ประกอบ ๓ ด้าน คือ ด้านศักยภาพในการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว ด้านศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยว และด้านการบริหารจัดการ

๒.๕ บริบทพื้นที่วิจัย

การพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมต้องคำนึงถึงบริบทของพื้นที่วิจัย ซึ่งครอบคลุมลักษณะทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และสภาพเศรษฐกิจ-สังคมของพื้นที่ เพื่อให้เข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่นั้น ๆ

๒.๕.๑ วัดโสธรวรารามวรวิหาร เป็นอารามหลวงชั้นตรีที่มีความเก่าแก่ ตั้งอยู่ริมแม่น้ำบางปะกง ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา มีเนื้อที่รวมประมาณ ๓๓,๗๖๘ ตารางเมตร สันนิษฐานว่าพระอารามแห่งนี้ถูกสร้างขึ้นในสมัยอยุธยาตอนปลายโดยชาวบ้านผู้มีความศรัทธาในพระพุทธศาสนา และได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานใน พ.ศ. ๒๔๙๗ ในยุคเริ่มต้นวัดโสธรวรารามวรวิหารมีนามเดิมว่า “วัดหงส์” ชื่อเรียกดังกล่าวเป็นการตั้งตามลักษณะเด่นของวัดซึ่งมีเสาหงส์ปรากฏอยู่ในบริเวณวัด ดังที่ทราบกันว่า เสาหงส์ถือเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญของชาวมอญและชุมชนชาวมอญ ต่อมาวัดแห่งนี้ได้รับการสถาปนาขึ้นเป็น พระอารามหลวงใน พ.ศ. ๒๕๐๓ และเปลี่ยนชื่อเป็น “วัดโสธรวรารามวรวิหาร” ตามชื่อของพระคูเมืองที่ประดิษฐาน อยู่คือ “หลวงพ่อโสธร” ซึ่งเป็นที่เคารพบูชาของชาวฉะเชิงเทรา และชาวพุทธทั่วประเทศ

กล่าวกันว่าผู้คนส่วนมากที่มาสักการะและขอพรต่อองค์พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์นี้ มักสมหวังในสิ่งที่ปรารถนา ในเรื่องต่าง ๆ เช่น ผู้ที่มาขอพรมักจะอธิษฐานให้ประสบความสำเร็จในด้านต่าง ๆ เช่น โชคลาภ การค้าขาย สุขภาพ และการบำบัดรักษาโรค ความเจริญรุ่งเรืองในหน้าที่การงาน การแคล้วคลาดจากภัยอันตรายทั้งหลาย ฯลฯ เป็นเหตุให้ ผู้คนบอกเล่าต่อกัน จนทำให้หลวงพ่อพุทธโสธรเป็นพระพุทธรูปที่ได้รับการรู้จักและศรัทธาอย่างกว้างขวางทั้งในระดับ ท้องถิ่นและในระดับประเทศ วัดพระอาราม^{๕๔}

พระพุทธรโสธร หรือที่โดยทั่วไปนิยมเรียกว่า หลวงพ่อโสธร ตามประวัติความเป็นมากล่าวว่ประดิษฐานที่วัดโสธรวรารามวรวิหาร อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ตั้งแต่ราว พ.ศ. ๒๓๑๓ มีตำนานแสดงถึงพุทธานุภาพอันศักดิ์สิทธิ์ที่เล่าขานสืบต่อกันมาว่าเดิมทีนั้นประดิษฐานอยู่ทางภาคเหนือ ต่อมาบ้านเมืองเกิดเหตุการณ์ระส่ำระสายจึงได้แสดงปาฏิหาริย์ลอยน้ำลงมาพร้อมกับปี

^{๕๔} วชิรพงศ์ มณีนันทวัฒน์, วัดพระอารามหลวงในกลุ่มจังหวัดเบญจบุรพาสุวรรณภูมิ, ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์, ฉะเชิงเทรา : บริษัทเอ็มเอ็นคอมพิวอเพช จำกัด, ๒๕๖๔, หน้า ๑๕.

น้อง ๓ องค์ พระพุทธรูปองค์ที่มีขนาดใหญ่ล่องไปถึงแม่น้ำแม่กลอง ชาวประมงอัญเชิญขึ้นประดิษฐานไว้ที่วัดบ้านแหลม จังหวัดสมุทรสงคราม และเป็นที่รู้จักกันในชื่อ “หลวงพ่อบ้านแหลม” พระพุทธรูปองค์เล็กล่องเข้าไปที่คลองบางพลี คือหลวงพ่โตะ วัดบางพลีใหญ่ จังหวัดสมุทรปราการ ส่วนพระพุทธรูปองค์กลางนั้นล่องไปทางแม่น้ำบางปะกง เมื่อมาถึงบริเวณหน้าวัดหงส์ ชาวบ้านจำนวนมากช่วยกันยกจุดแต่ก็ไม่สามารถนำขึ้นจากน้ำได้ จนมีอาจารย์ผู้หนึ่งได้ทำพิธีบวงสรวง และใช้ด้ายสายสิญจน์คล้องพระหัตถ์อัญเชิญขึ้นจากน้ำเป็นอันสำเร็จ วัดหงส์นี้กาลภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็นวัดโสธร และขนานนามพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์นี้ตามชื่อวัดคือ “หลวงพ่โสธร”^{๕๕}

๒.๕.๒ ตลาดบ้านใหม่ร้อยปี เป็นชุมชนเก่าแก่ มาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๓ ส่วนใหญ่เป็นชาวไทยเชื้อสายจีน ตั้งแต่อดีตที่แห่งนี้มีความคับคั่งด้วยผู้คนที่มาประกอบอาชีพค้าขาย เป็นตลาดบริเวณน้ำที่เจริญรุ่งเรืองมากซึ่งจะดูได้จากอาคารบ้านเรือนที่ปลูกสร้างติด ๆ กัน และอยู่ชิดริมน้ำแทบทุกหลัง และเป็นจุดแลกเปลี่ยนสินค้าสำคัญของจังหวัดฉะเชิงเทรา ตลาดบ้านใหม่ เป็นตลาดเก่าอายุกว่า ๑๐๐ ปี จากหลักฐานที่ปรากฏในจดหมายเหตุ พระราชกิจรายวันในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จ.ศ. ๑๒๖๙ (พ.ศ. ๒๔๕๐) ได้เสด็จมาที่ตลาดบ้านใหม่เมื่อวันเสาร์ เดือนยี่แรมแปดค่ำ ทรงทอดพระเนตรตลาดไปจนสุดตลาด

แม้ว่าวันเวลาผ่านพ้นไปนานเป็นร้อยปีแต่ความสำคัญของตลาดริมน้ำแห่งนี้ก็ยังคงดำรงอยู่จนถึงปัจจุบันด้วยความมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว อาคารห้องแถวที่มีอายุยาวนานมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๕ และยังคงสภาพเหมือนเดิมมาจนถึงปัจจุบัน ห้องแถวในตลาดใหม่มากกว่า ๖๐ ห้องยังคงเป็นบ้านไม้แบบโบราณทั้งหมดประตูไม้พับมีช่องทางเดินตรงกลางลักษณะ หน้าบ้านหันหน้าเข้าหากัน ภายในชุมชนตลาดก็ยังมีคนรุ่นคุณปู่คุณย่า อาศัยพำนักอยู่ และยังคงรักษาวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมไว้อย่างน่าทึ่งเป็นภาพวิถีชีวิต ที่คอยบอกเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีต ให้กับผู้มาเยือนได้เห็นเป็นอย่างดี

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๗ ชุมชนบ้านใหม่พร้อมใจฟื้นฟูตลาดชุมชนอายุกว่า ๑๐๐ ปี เปิดตลาดบ้านใหม่ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดฉะเชิงเทรา พร้อมให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมวิถีชีวิตย้อนยุค ตลาดบ้านใหม่ เป็นแหล่งรวมอาหารอร่อยเมนูแบบโบราณ ให้เลือกชิมอาหารรสอร่อย เลือกซื้อของฝากจากแปดริ้วในช่วงวันเสาร์ อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ อีกทั้งอาคารบ้านเรือนทั่วไปได้รับการปรับปรุงให้อยู่ในสภาพดีขึ้น ถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทางวัฒนธรรมของจังหวัดฉะเชิงเทรา อีกแห่งหนึ่ง^{๕๖}

๒.๕.๓ วัดสมานรัตนาราม (ใหม่ขุนสมานเพิ่มนคร) ตั้งอยู่ริมแม่น้ำบางปะกง หมู่ที่ ๑๑ ตำบลบางแก้ว (ตำบลไผ่สวกเดิม) อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา และใกล้กับโครงการเขื่อนทดน้ำ

^{๕๕} เลิศลักษณ์ บุญเจริญ, โสธรวรารามวรวิหาร มงคลคู่แปดริ้ว (ที่ระลึกในงานพระราชพิธียกยอฉัตรพระอุโบสถหลังใหม่), กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ดาวฤกษ์ จำกัด, ๒๕๕๔, หน้า ๗๘.

^{๕๖} อ้างถึงแล้ว, ๒๕๖๔, หน้า ๒๒.

บางปะกง มีเนื้อที่ตามโฉนดวัด ๒๖ ไร่ ๓ งาน ๕๐ ตารางวา และเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ พระปลัดไพรัตน์ (นิง) ปัญญะโร ได้รวบรวมผู้มีจิตศรัทธาซื้อที่ดินเพิ่มเติมอีก ๑๔ ไร่ ๑ งาน ๓๖ ตารางวา

ตามคำบอกเล่าขานของผู้เฒ่าผู้แก่ในสมัยนั้นเล่าสืบกันต่อกันมาว่า มีครอบครัวหนึ่งอยู่ในฐานะมั่นคงเป็นคนคหบดีมีคนเคารพนับถือ คือ ครอบครัวท่านขุนสมานจินประชา (เดิมชื่อจ่าย) เมื่อท่านขุนสมานจินประชาถึงแก่กรรมแล้ว ภรรยาทั้ง ๒ ของท่านขุนสมานจินประชานางทิม สืบสมาน และนางผ่องสืบสมาน (เพิ่นคร) พร้อมด้วย นางยี่สุ่น วิริยะพานิช (ผู้เป็นน้องสาว) มีความศรัทธาคิดจะสร้างวัด เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้สามีผู้ล่วงลับ จึงได้ดำเนินการสร้างวัด ปรากฏตามหลักฐาน เมื่อ พ.ศ. ๒๔๒๒ ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (ร.๕) ทรงเสด็จทางชลมารคผ่านมาได้ ทรงแวะเยี่ยมวัด นอกจากนี้บริเวณท่าน้ำหน้าวัดยังมีพระพิฆเนศปางนอนเสวยสุขของค์ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย มีความสูง ๑๖ เมตร ความยาว ๒๒ เมตร ความหมายของพระพิฆเนศปางนอนเสวยสุข คือ ความสุขสบาย ความสุขบริบูรณ์มั่งคั่งพร้อมทุกด้านรื่นรมย์ ไร้ทุกข์ ไร้ความเศร้าหมอง อิ่มหนำสำราญ มีกิน มีใช้คลาภ จะนำความความสุขสบายมาสู่ผู้บูชาถือเป็นมหามงคลสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่คู่ประชาชนในจังหวัดฉะเชิงเทราอีกด้วย^{๕๗}

ในงานวิจัยนี้ได้เลือกพื้นที่ในการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมจากชุมชนที่มีประวัติศาสตร์มายาวนาน รวมไปถึงสถาปัตยกรรมที่เป็นอัตลักษณ์

๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุเทพ สารบรรณ และคณะ^{๕๘} ได้ศึกษาเรื่อง กระบวนการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนต่อการส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดพะเยา ผลการวิจัย พบว่า กระบวนการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดพะเยา โดยรวม (วัดศรีโคมคำ (วัดพระเจ้าตนหลวง) วัดอนาลโยทิพยาราม (ดอยบุษราคัม) และวัดพระเจ้านั่งดิน) อยู่ในระดับปานกลาง ควรให้เด็ก เยาวชน เข้ามามีบทบาทในกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น มัคคุเทศก์อาสาแนะนำแหล่งท่องเที่ยว วัดอุปประสงค์ข้อที่ ๒ การพัฒนาเครือข่ายกระบวนการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชน ต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดพะเยา ควรเริ่มจากคนในชุมชนต้องมีความช่วยเหลือ

^{๕๗} นิคม โขมะนาม, การจัดการวัดไทยเพื่อการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม : กรณีศึกษาวัดสมานรัตนาราม อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา, วารสารศิลปกรรมบูรพา, ๒๕๕๘, หน้า ๑๐๑-๑๑๔.

^{๕๘} สุเทพ สารบรรณ และคณะ, กระบวนการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนต่อการส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดพะเยา, รายงานการวิจัย, (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตพะเยา, ๒๕๖๐), บทคัดย่อ

เกี่ยวคู่กัน คิดถึงผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตน รวมทั้งให้หน่วยงานทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องออกนโยบาย และจัดทำโครงการต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้ยั่งยืน และวัตถุประสงค์ข้อที่ ๓ วิเคราะห์ศักยภาพและเครือข่ายของชุมชนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดพะเยา ทั้ง ๓ วัด ส่วนใหญ่มีศักยภาพสิ่งอำนวยความสะดวกที่ค่อนข้างพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว ซึ่งแต่ละวัดมีสิ่งที่จะพัฒนาแตกต่างกันเป็นอันดับต้น ๆ

กฤษนันท์ แสงมาศ และคณะ ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาระบบ GPS เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมปราสาทโบราณจังหวัดสุรินทร์ ผลวิจัยพบว่า ข้อมูลทั่วไปขั้นพื้นฐานที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกตามปราสาทโบราณสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่การวิจัย มีสภาพที่เก่าถูกการใช้งานมาหลายปี สิ่งอำนวยความสะดวก ที่เป็นส่วนช่วยเสริมนักท่องเที่ยวเพื่อความเข้าใจเข้าถึง แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม ยังไม่มีที่มีความหลากหลายที่สามารถเลือกศึกษาได้ แผ่นพับที่ปรากฏมีเพียง ปราสาทบ้านพลวง ตำบลบ้านพลวง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ เท่านั้น ที่สามารถให้บริการได้ ก่อนเข้าเที่ยวชม พร้อมทั้งเสียค่าบริการ จัดทำขึ้นโดยกรมศิลปากร นอกจากนั้นคือ ปราสาทภูมิโปน ตำบลดม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ยังไม่มีการบริการแผ่นพับที่มีคุณภาพที่สามารถบอกพื้นที่ท่องเที่ยวเพิ่มเติมได้ และข้อมูลด้านอื่นๆ น้อย ปราสาทบ้านไพล ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ยังไม่มีการบริการแผ่นพับ และข้อมูลการเข้าถึงน้อยมากทั้งทั้งที่พื้นที่ดังกล่าวมีแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มเติมในสถานที่ชุมชนมีฐานการเรียนรู้ และสามารถเสริมการท่องเที่ยวตามแบบวิถีชุมชนได้ส่วนมากเป็นข้อมูลที่ต้องเข้าศึกษาดูในอินเทอร์เน็ตเสียส่วนใหญ่ แต่ข้อมูลก็ไม่ครอบคลุมในด้านอื่นๆ ที่จำเป็น ปราสาทตาควาย ตำบลบักได อำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์ ถือเป็นปราสาทที่นักท่องเที่ยวต้องการเข้าเที่ยวชมเพราะมีความน่าสนใจ ทั้งแหล่งธรรมชาติที่สมบูรณ์ และอยู่ติดเขตแดนระหว่าง ราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชาสร้างความน่าสนใจมาก พื้นที่ได้รองรับทั้งสถานที่จอดรถ ห้องน้ำร้านอาหารเครื่องดื่ม และสามารถดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวได้ สิ่งที่ขาดการนำเสนอในพื้นที่นี้คือ แผ่นพับ ที่สามารถบอก ความเป็นมา การสร้าง งานประเพณีประจำปี การให้ความสำคัญของระหว่าง ๖ ประเทศ และกิจกรรมอื่นๆที่สำคัญ ตลอดถึง เพิ่มเติมแหล่งท่องเที่ยวสำคัญที่อยู่แถบบริเวณนั้นได้ จึงถือเป็นเรื่องที่น่าเสียดายเพื่อการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเป็นต้น^{๕๙}

^{๕๙} กฤษนันท์ แสงมาศ และคณะ, การพัฒนาระบบ GPS เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมปราสาทโบราณจังหวัดสุรินทร์, รายงานการวิจัย, (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์, ๒๕๖๑).

ชณัฐ พงศ์ธราธิก^{๖๐} ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมใน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ๑) สภาพและความต้องการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจาก นักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวมีคุณภาพ และสนใจกิจกรรมทางวัฒนธรรมทั้ง ๕ ด้าน โดยเน้นการพักผ่อนและการรับประทานอาหาร และ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีศักยภาพในการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมใน ๕ ด้าน อยู่ใน ระดับมากมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๓.๗๔๔ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๙๕๓ ด้านศักยภาพในการรองรับ ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๓.๘๗๘ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๘๗๗ และ ศักยภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๓.๕๘๒ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๘๙๗ ๒) ผลการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัย พบว่า ปัจจัยสำคัญในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้ประสบความสำเร็จคือการบูรณาการร่วมกันใน ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยส่งเสริมจุดเน้นในแต่ละอำเภอให้มีความเข้มแข็งใน ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว ๓) ผลการพัฒนากลยุทธ์ ผู้วิจัยพบว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์จะประสบความสำเร็จควรเริ่มจากการสัมผัสใหม่แห่งการเดินทาง (Feel a Journey) โดยเน้นมิติสัมผัสทางวัฒนธรรมรูปแบบ AGILE และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมใน ๕ ด้าน ผ่านกลไก “HIPSKMTBB” Inclusive Model และนำกลยุทธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ๘ กลยุทธ์ ได้แก่ “ACTIVE+ME” มาส่งเสริมศักยภาพในด้านการดึงดูดใจ ส่งเสริมศักยภาพในด้านการรองรับ และส่งเสริมศักยภาพในด้านการบริหารจัดการ โดยทุกภาคส่วนจะต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาในทุก มิติ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Growth : SDG) และ ๔) ผล การประเมินความเป็นไปได้เชิงศักยภาพของกลยุทธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ผ่านและอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ๔.๕๗๘ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๕๓๒ ซึ่งในขั้นตอนการนำเสนอกลยุทธ์ให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยทั้งหมดได้เสนอให้นำไปขับเคลื่อนให้ เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

ธนากร ทองธรรมสิริ และโอชัญญา บัวธรรม^{๖๑} ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางสำหรับการ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อสัมผัสประสบการณ์ท้องถิ่นในเขตพื้นที่เมืองเก่าบุรีรัมย์ อำเภอ เมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า พื้นที่เมืองเก่าบุรีรัมย์เป็นเมืองเก่ามีศักยภาพของพื้นที่ตรงตาม

^{๖๐} ชณัฐ พงศ์ธราธิก, การพัฒนากลยุทธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์, **ปริญญาพนธ์ปรัชญาดุขภูมิจิต** สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ, (คณะพลศึกษา: มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ, ๒๕๖๔), บทคัดย่อ.

^{๖๑} ธนากร ทองธรรมสิริ และโอชัญญา บัวธรรม, แนวทางสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมเพื่อสัมผัสประสบการณ์ท้องถิ่นในเขตพื้นที่เมืองเก่าบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์, **วารสาร วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี**, ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑ (มกราคม – กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔), หน้า ๒๑-๓๔.

องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยว ๕ ประการ ได้แก่ มีสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) การเดินทางสะดวก (Accessibility) มีบริการที่พัก (Accommodation) มีกิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities) และสิ่งอำนวยความสะดวก (Destination Amenities) ศักยภาพของเขตพื้นที่เมืองเก่าบุรีรัมย์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก และเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จะต้องได้รับความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ถึงสถานที่ภายในชุมชน ภาครัฐ และภาคเอกชนต้องช่วยเหลือด้านงบประมาณการจัดการทำนุบำรุงอาคาร สถานที่ ประชาชนในชุมชน ต้องมีการวางแผนกิจกรรมท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมในชุมชนให้เป็นที่รับรู้ของนักท่องเที่ยว และคนในชุมชนต้องช่วยรักษาสภาพชุมชนให้มีความสะอาด และให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ ภายในชุมชน

อัจฉพร เถลิ้มชิต และคณะ^{๒๒} ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมบนแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของจังหวัดชายแดนไทย-ลาวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า ๑) ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ประกอบด้วย การจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ได้แก่ ด้านข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ด้านสินค้าทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และตัวชี้วัดการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่ ด้านแหล่งท่องเที่ยวที่ดึงดูดใจ ด้านความสามารถเข้าถึงได้ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสามารถในการจัดทำโปรแกรมนำเที่ยว ด้านความตระหนัก/จิตสำนึก และด้านที่พัก ๒) การจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้านข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีค่า $r = 0.504$ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีค่า $r = 0.524$ ด้านสินค้าทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีค่า $r = 0.491$ และด้านการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีค่า $r = 0.555$ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวชี้วัดการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์โดยรวม ๒) การจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ด้านข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ($\beta = 0.123$) ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ($\beta = 0.148$) ด้านสินค้าทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ($\beta = 0.108$) และด้านการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ($\beta = 0.147$) มีผลกระทบเชิงบวกกับตัวชี้วัดการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์โดยรวม

^{๒๒} อัจฉพร เถลิ้มชิต และคณะ, การจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมบนแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของจังหวัดชายแดนไทย-ลาวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, รายงานการวิจัย, (หลักสูตรการจัดการ หลักสูตรการบัญชี และหลักสูตรรัฐศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, ๒๕๖๒), บทคัดย่อ.

นภธร ศิวารัตน์^{๖๓} ได้ศึกษาเรื่อง การยกระดับการจัดการการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ผลการวิจัย พบว่า (๑) แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ได้แก่ หมู่บ้านหนองหิน ตำบลโคกก่อ อำเภอมะนังมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม หมู่บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ หมู่บ้านสนามชัย ตำบลโพธิ์เมือง อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด และหมู่บ้านป่าเหลื่อม ตำบลดอนช้าง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น (๒) กลยุทธ์เพื่อยกระดับการจัดการการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ได้แก่ กลยุทธ์การสร้างอัตลักษณ์ให้มีความทันสมัยและเป็นเลิศในด้านท่องเที่ยว กลยุทธ์การพัฒนาเส้นทางบอกเล่าเรื่องราวของชุมชน กลยุทธ์ตัวแสดง และวิธีหนุนเสริม กลยุทธ์การร่วมคิดร่วมทำด้วยความพร้อมใจ

อุดมลักษณ์ เพ็ญรพัฒน์^{๖๔} ได้ศึกษาเรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่า ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดศรีสะเกษ มี ๕ ยุทธศาสตร์ ๒๕ กลยุทธ์ ๙๐ มาตรการ ๘๖ ตัวชี้วัด ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การผลักดันจังหวัดศรีสะเกษเป็นศูนย์กลางความหลากหลายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเขตอีสานใต้ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การยกระดับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดศรีสะเกษสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มมูลค่าให้ชุมชน ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดศรีสะเกษ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างปัจจัยทางการท่องเที่ยวที่เอื้อต่อการแข่งขันเพื่อส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดศรีสะเกษ และยุทธศาสตร์ที่ ๕ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชน ชุมชนและเครือข่ายในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมบนฐานของทุนทางสังคมวัฒนธรรม

นราวดี บัวขวัญ และปรัชญากรณ์ ไชยคช^{๖๕} ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจศักยภาพและพัฒนาฐานข้อมูลการท่องเที่ยวโดยชุมชนของประเทศไทย ระยะที่ ๒ ผลการวิจัย พบว่า ชุมชนที่มีคุณสมบัติและความพร้อมในการจัดเก็บข้อมูลทั่วประเทศจำนวนทั้งสิ้น ๓๕๕ ชุมชนทั่วประเทศ โดย

^{๖๓} นภธร ศิวารัตน์ ได้ศึกษาเรื่อง การยกระดับการจัดการการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์, ปริญญารัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์), (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, ๒๕๖๒), บทคัดย่อ.

^{๖๔} อุดมลักษณ์ เพ็ญรพัฒน์ ได้ศึกษาเรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดศรีสะเกษ, วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย, ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม - ธันวาคม ๒๕๖๐), หน้า ๒๘-๔๓.

^{๖๕} นราวดี บัวขวัญ และปรัชญากรณ์ ไชยคช, การสำรวจศักยภาพและพัฒนาฐานข้อมูลการท่องเที่ยวโดยชุมชนของประเทศไทย ระยะที่ ๒, รายงานการวิจัย, (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.), ๒๕๖๒), บทคัดย่อ.

ให้ชุมชนเป็นผู้กรอกข้อมูลชุมชนด้วยตัวเอง ผ่านระบบฐานข้อมูลที่ได้รับการออกแบบ การทำงานในลักษณะของ Cloud Platform เลือกใช้ฐานข้อมูลเป็น NoSQL แทน Relational Database ที่ถูกพัฒนาขึ้นมาสำหรับข้อมูลขนาดใหญ่ งานผ่าน Internet หรือ 4G และสามารถเปิดใช้ได้ตลอดโดยบนมือถือคอมพิวเตอร์ PC หรือ Tablet ด้านมาตรฐานการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของประเทศ พบว่า ภาคเหนือ ชุมชนมีมาตรฐานด้านการจัดการเศรษฐกิจ สังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ ชุมชนมีมาตรฐานด้านการอนุรักษ์และส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมชุมชน เป็นอันดับ ๑ ในด้านการส่งมอบฐานข้อมูลทำได้ ๒ รูปแบบ คือ ส่งมอบระบบฐานข้อมูลไปทั้งระบบโดยให้หน่วยงานที่รับไป ดำเนินการผ่านระบบยังอยู่ใน Flat form หรือส่งมอบข้อมูลทั้งหมดด้วยโปรแกรม Excel หรือโปรแกรมอื่นขึ้นอยู่กับความประสงค์ของหน่วยงานรับมอบ ในด้านการจัดทำแผนสื่อสารการตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชนประกอบด้วย การแบ่งส่วนการตลาดสื่อสารการตลาดผ่านสื่อสังคมออนไลน์และกิจกรรมการท่องเที่ยว จัดทำกลยุทธ์การบริหารเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้า และสร้างคุณค่าที่ส่งมอบให้ลูกค้า (Value Proposition) อย่างไรก็ตามการท่องเที่ยวโดยชุมชนของประเทศไทยต้องได้รับการพัฒนาการทำงานร่วมกับผู้ประกอบการนำเที่ยว ซึ่งถือว่าเป็นจุดอ่อนที่สำคัญที่สุด และการพัฒนาคุณภาพการบริการการท่องเที่ยว

สมบุรณ์ เวสน์ และคณะ^{๖๖} ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการบริหารจัดการและศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่สวนดุสิตและพื้นที่ต่อเนื่อง ผลการวิจัยพบว่า แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่สวนดุสิตและพื้นที่ต่อเนื่องซึ่ง มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าและศักยภาพจำนวน ๔๗ แห่ง ผู้วิจัยจึงมีการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อสร้างแผนที่ข้อมูล ได้แก่ ข้อมูลเชิงประวัติศาสตร์ รูปแบบวัฒนธรรม และกิจกรรมของพื้นที่ โดยในส่วนของเรื่องราว ความเป็นมาและความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ได้นำมาลำดับเป็นแผนภาพข้อมูลแผนที่เชิงวัฒนธรรม โดยมีแนวทางการเพิ่มศักยภาพสำหรับแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่สวนดุสิตและพื้นที่ต่อเนื่อง ในด้านการเพิ่มคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว การปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพของแหล่งท่องเที่ยว พัฒนากิจกรรมทางการท่องเที่ยว พัฒนาศักยภาพด้านการรองรับการท่องเที่ยวทางด้านระบบโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคม และการเชื่อมโยงระบบขนส่ง การให้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้แก่นักท่องเที่ยว และมีแนวทางการจัดการตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่สวนดุสิตและพื้นที่ต่อเนื่องโดยการกำหนดกลยุทธ์การตลาดตามหลักการของ STP คือ การแบ่งส่วนการตลาด การกำหนดเป้าหมาย และกำหนดจุดยืนของการตลาดสำหรับนักท่องเที่ยว มีแนวทางการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่สวนดุสิตและพื้นที่ต่อเนื่อง

^{๖๖} สมบุรณ์ เวสน์ และคณะ, การพัฒนาการบริหารจัดการและศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่สวนดุสิตและพื้นที่ต่อเนื่อง, รายงานการวิจัย, (สำนักคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.), ๒๕๖๒), บทคัดย่อ.

ลธิชัย อุ่นสวน^{๖๗} ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาระบบภูมิสารสนเทศของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดน่าน ผลการวิจัยพบว่า การใช้งานระบบภูมิสารสนเทศของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดน่าน โดย การนำเสนอผ่านเว็บไซต์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลช่วยในการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวเพื่อเผยแพร่ข้อมูลเชิงพื้นที่ (Spatial Database) ของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดน่าน โดยผู้วิจัยได้ออกแบบการสร้างเว็บไซต์ เพื่อนำเสนอข้อมูลทั้งที่เป็นแผนที่รูปภาพให้กับนักท่องเที่ยวในรูปแบบเว็บไซต์ โดยใช้โปรแกรมเวิร์ดเพส (WordPress) ที่สนับสนุนการปรับแต่งเว็บไซต์ที่สร้างขึ้นให้ติดอันดับต้นๆ ในหน้าผลการค้นหา ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้ผู้ใช้บริการทั้งนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ ผู้ดูแลหลักของสถานที่ท่องเที่ยว สามารถเข้าถึงสารสนเทศได้มากขึ้น อีกทั้งยังนำ URL ของเว็บไซต์ทำเป็น QR Code เพื่อให้ง่ายต่อการเข้าถึงหน้าเว็บไซต์ สำหรับให้นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจในการท่องเที่ยวจังหวัดน่าน ได้ศึกษาข้อมูลและเส้นทางที่ผู้วิจัยได้จัดทำไว้

ชัยทัศน์ เกียรติยากุล และคณะ^{๖๘} ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาระบบฐานข้อมูลท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ตำบลแม่วิน อำเภอแม่วางจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ระบบที่พัฒนาขึ้นในรูปแบบเว็บแอปพลิเคชัน (Web-Based Application) โดยใช้ภาษาพีเอชพี (PHP) ร่วมกับระบบจัดการฐานข้อมูลมายเอสคิวแอล (MySQL Database Management System) ซึ่งสามารถเพิ่มข้อมูล การลบข้อมูล การค้นหาข้อมูล การปรับปรุงแก้ไขข้อมูล และการแสดงผลข้อมูลท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และผลจากการประเมินความพึงพอใจในการใช้งานระบบฐานข้อมูล พบว่าผู้ใช้งานฐานข้อมูลท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๘ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๓

สุมาลี นันทศิริพล^{๖๙} ได้ศึกษาเรื่อง ศักยภาพการจัดการบริการผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงอายุระหว่าง ๒๐ - ๒๙ ปี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี รายได้ต่อเดือน ๑๐,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (ค่า B) พบว่า ตัวแปรกระบวนการ

^{๖๗}ลธิชัย อุ่นสวน, การพัฒนาระบบภูมิสารสนเทศของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดน่าน, รายงานการวิจัย, (วิทยาลัยสงฆ์นครน่าน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๒) หน้า ๑๓๓.

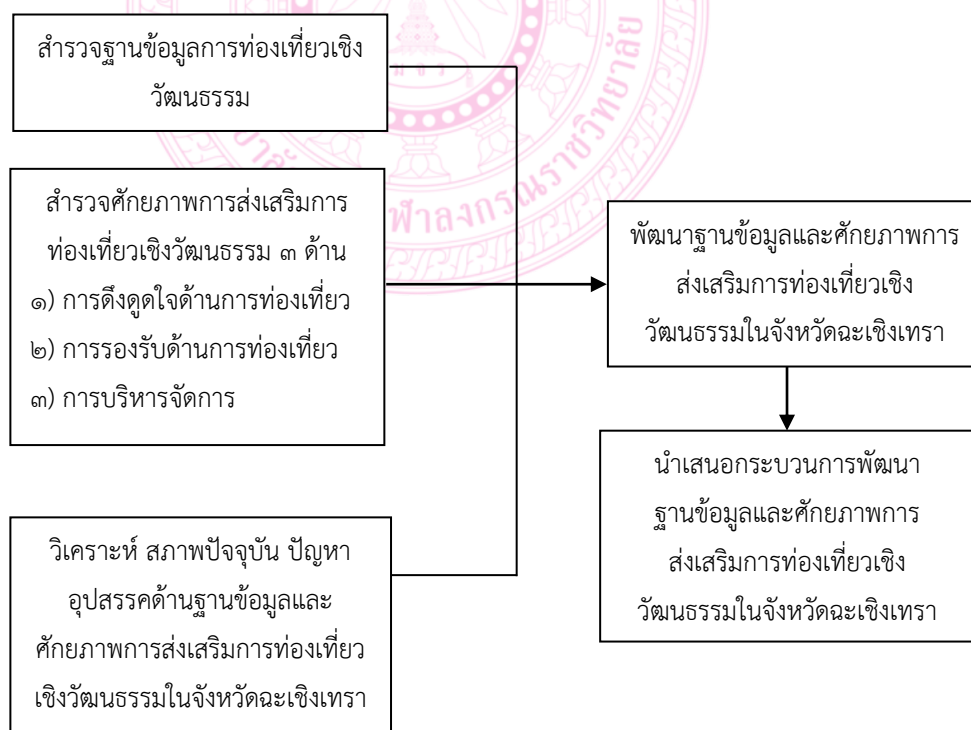
^{๖๘}ชัยทัศน์ เกียรติยากุล และคณะ, การพัฒนาระบบฐานข้อมูลท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ตำบลแม่วิน อำเภอแม่วางจังหวัดเชียงใหม่, วารสารแม่โจ้เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม, ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๓ (กันยายน - ธันวาคม ๒๕๖๓): ๘๗-๙๙.

^{๖๙}สุมาลี นันทศิริพล, ศักยภาพการจัดการบริการผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม, วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-มิถุนายน ๒๕๖๐): ๑๓๘ - ๑๕๑.

บริการที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารมีอิทธิพลต่อศักยภาพการจัดการบริการของแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด ร้อยละ ๒๑.๒ ($B=0.๒๑๒$) ตัวแปรกระบวนการบริการที่เกี่ยวกับความเป็นเจ้าของมีอิทธิพลต่อศักยภาพการจัดการบริการขนส่งเพื่อการท่องเที่ยวมากที่สุดร้อยละ ๒๖.๗ ($B=0.๒๖๗$) และมีอิทธิพลต่อศักยภาพการจัดการบริการของผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นมากที่สุดเช่นกัน คือร้อยละ ๒๙.๒ ($B=0.๒๙๒$) ข้อเสนอแนะจากการวิจัย คือ ชุมชนควรรักษาสถาปัตยกรรมดั้งเดิม สร้างการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวในกิจกรรมท่องเที่ยว จัดป้ายให้ความรู้แนะนำเส้นทางท่องเที่ยว สร้างความร่มรื่น ดูแลความสะอาด ควบคุมราคาการขนส่งและสินค้า เพิ่มรถประจำทาง จัดระเบียบร้านค้าและส่งเสริมการผลิตสินค้าท้องถิ่น

๒.๗ กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษากระบวนการพัฒนาฐานข้อมูล และศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทราแล้วนำมาวิเคราะห์ ประมวลองค์ความรู้ ได้กำหนดเป็นกรอบแนวคิด (Conceptual Framework) เพื่อประกอบการศึกษาตามโครงสร้าง ดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ ๒.๑ กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการดำเนินวิจัยที่หลากหลาย โดยการสัมภาษณ์ (Interview) การสนทนากลุ่ม (Focus Group) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ด้วยการใช้เทคนิควิธีวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) แล้วนำเสนอผลการศึกษาตามแบบวิธีการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive Research) มุ่งศึกษากระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งได้มีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

๓.๒ ประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการดำเนินวิจัยที่หลากหลาย โดยการสัมภาษณ์ (Interview) การสนทนากลุ่ม (Focus Group) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ด้วยการใช้เทคนิควิธีวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) แล้วนำเสนอผลการศึกษาตามแบบวิธีการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive Research)

๓.๒ ประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

๓.๒.๑ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาทางเยือนจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน ๔๗๐,๖๔๗ คน^๑

๓.๒.๒ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาทางเยือนจังหวัดฉะเชิงเทรา ในช่วงเดือนเมษายน ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยใช้วิธีการสุ่มโดยบังเอิญ (Accidental sampling) เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๔๐๐ คน ได้มาโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยมีการคำนวณขนาดตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่างตามสูตรการหาขนาดของทาโร ยามานะ (Taro Yamane)^๒ คำนวณกลุ่มตัวอย่างระดับความเชื่อมั่น ๙๕%

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n = จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (0.05)

ดังนั้น

$$\begin{aligned} n &= \frac{474,647}{1 + 474,647 (0.05)^2} \\ &= 399.66 \sim 400 \text{ คน} \end{aligned}$$

๓.๒.๓ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ได้แก่ ตัวแทนกลุ่มภาครัฐ ตัวแทนกลุ่มภาคเอกชน และผู้นำชุมชนหรือประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา พื้นที่ละ ๗ รูป/คน รวมผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ๒๑ คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย

^๑ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา, สรุปสถานการณ์ท่องเที่ยวจังหวัดฉะเชิงเทรา เดือนกันยายน ๒๕๖๖, ออนไลน์, เข้าถึงจาก https://province.mots.go.th/ewtadmin/ewt/chachoengsao/download/article/article_20231102143853.jpg (๓ มีนาคม ๒๕๖๗).

^๒ Taro Yamane, *Statistics: an introductory analysis*, (New York: New York: Harper & Row, 1973).

ตารางที่ ๓.๑ แสดงรายนามผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ลำดับ	ชื่อ สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด
๑	พระครูโสภณสรกิจ	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดโสธรวราราม วรวิหาร	วัดโสธรวราราม วรวิหาร
๒	พระครูภาวนากิจพิลาส, ดร.	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดโสธรวราราม วรวิหาร	วัดโสธรวราราม วรวิหาร
๓	พระครูศรีปริยัติวิมล	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดโสธรวราราม วรวิหาร	วัดโสธรวราราม วรวิหาร
๔	พระครูสิริวิริยธาดา	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดโสธรวราราม วรวิหาร	วัดโสธรวราราม วรวิหาร
๕	พระมหาพิชัยมก์ ปริบุญโญ	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดโสธรวราราม วรวิหาร	วัดโสธรวราราม วรวิหาร
๖	นายประสาน จันทมาลา	ข้าราชการบำนาญ	กระทรวงศึกษาธิการ
๗	นายสุวัฒน์ สว่างเวียง	เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์วัดโสธรวราราม วรวิหาร	วัดโสธรวราราม วรวิหาร
๘	พระครูพินิจวรกิจพิมล	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดเทพนิมิต	วัดเทพนิมิต
๙	พระครูวินัยธรพงษ์ศักดิ์ วรสโก	วัดเทพนิมิต	วัดเทพนิมิต
๑๐	องปัดศรายุทธ เพื่อกเตื่อง (จันทนะ), ดร.	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดอุภัยภาติการาม	วัดอุภัยภาติการาม
๑๑	คุณทับทิม กักสุวรรณ	ประธานชุมชนตลาดบ้านใหม่	ตลาดบ้านใหม่
๑๒	คุณยุวดี กิตาการ	เลขานุการ	ตลาดบ้านใหม่
๑๓	คุณสาคร กนกทิพย์พรชัย	เหรียญก	ตลาดบ้านใหม่
๑๔	คุณฉันทย์ชยา ภริรักษ์จิรบูรณ์	เจ้าหน้าที่วัดอุภัยภาติการาม	วัดอุภัยภาติการาม
๑๕	พระราชวชิรประชานาถ	เจ้าอาวาสวัดสมานรัตนาราม	วัดสมานรัตนาราม
๑๖	พระครูกรมลธรรมรัต	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดสมานรัตนาราม	วัดสมานรัตนาราม
๑๗	พระสมุห์สราวุฒิ	วัดสมานรัตนาราม	วัดสมานรัตนาราม

ลำดับ	ชื่อ สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด
๑๘	คุณสุรัสวดี มหาวิริโยทัย	เจ้าของร้านขายของฝาก	วัดสมานรัตนาราม
๑๙	ดร.คณิตศาสตร์ มั่นในบุญธรรม	นักวิชาการวัฒนธรรม	กลุ่มอำนวยการพิธีการศพที่ได้รับพระราชทาน ที่ ๔ ณะเชิงเทรา
๒๐	นายปิติวัฒน์ โคยะทา	นักวิชาการวัฒนธรรม	กลุ่มอำนวยการพิธีการศพที่ได้รับพระราชทาน ที่ ๔ ณะเชิงเทรา
๒๑	คุณประเสริฐ ผู้เพชร	เจ้าของร้านค้าเครื่องดื่ม	วัดสมานรัตนาราม

๓.๒.๔ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญสำหรับการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ได้แก่ ตัวแทนกลุ่มหน่วยงานภาครัฐ จำนวน ๓ คน และผู้นำชุมชนหรือประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน ๖ คน ตัวแทนกลุ่มนักวิชาการ จำนวน ๒ รูป/คน รวมผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน ๑๑ รูป/คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย

ตารางที่ ๓.๒ แสดงรายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการสนทนากลุ่ม

ลำดับ	ชื่อ สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด
๑	พระครูสุตธรรมาภรณ์, ผศ.ดร.	รองเจ้าคณะจังหวัดฉะเชิงเทรา	วัดปิตุลาธิราชรังสฤษฎ์
๒	พระครูสิริวิริยธาดา	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดโสธรวราราม วรวิหาร	วัดโสธรวราราม วรวิหาร
๓	นางพวงผกา วิมลภักตร์	วัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา
๔	นางสาวสุภัสสร ประภาเลิศ	ผู้อำนวยการกลุ่มยุทธศาสตร์และแผนการทางวัฒนธรรม	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา
๕	นางสาวสุนทรี เจียสุวรรณ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดฉะเชิงเทรา
๖	อาจารย์วิชพงศ์ มณีนันทวัฒน์	รองผู้อำนวยการศูนย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏราช

ลำดับ	ชื่อ สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด
		ศิลปะวัฒนธรรมและท้องถิ่น	นครินทร์
๗	นางนุชนาถ ธงทองทิพย์	ผู้แทนจากวัดโสธรวราราม วรวิหาร	วัดโสธรวราราม วรวิหาร
๘	นายสรพงษ์ สุรพิพิธ	คณะกรรมการชมรมรักษ์ ตลาดบ้านใหม่ ฝ่าย ประชาสัมพันธ์	ตลาดบ้านใหม่
๙	นางสาวธารทิพย์ สุบิน	ผู้แทนจากตลาดบ้านใหม่	ตลาดบ้านใหม่
๑๐	นายวิทยาพล เป่าเปี่ยมทรัพย์	กรรมการมูลนิธิโรงพยาบาล วัดสมานรัตนาราม	วัดสมานรัตนาราม
๑๑	นายมานิช เถาว์เพ็ง	กรรมการมูลนิธิโรงพยาบาล วัดสมานรัตนาราม	วัดสมานรัตนาราม

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๓.๑ แบบสอบถาม (Questionnaire)

๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูล และศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นมี ๒ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และแบบเติมข้อความ ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยต่อเดือน และชื่อสถานที่ท่องเที่ยว

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน ๔๒ ข้อ โดยใช้ข้อความแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี ๕ ระดับ ตามหลักการของลิเคิร์ต (Likert) โดยกำหนดค่าของลำดับคะแนนดังนี้

๕	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
๔	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับมาก
๓	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับปานกลาง
๒	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับน้อย
๑	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยโดยรวมรายด้าน แบ่งกลุ่มค่าเฉลี่ยเป็น ๕ ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยใช้เกณฑ์การแบ่งระดับ ดังนี้^๓

๔.๕๐ – ๕.๐๐ หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

๓.๕๐ – ๔.๔๙ หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

๒.๕๐ – ๓.๔๙ หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

๑.๕๐ – ๒.๔๙ หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

๑.๐๐ – ๑.๔๙ หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

๓.๓.๒ แบบสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview)

เป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเป็นแบบแบบเจาะลึก (In-depth Interview) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบความคิดในการสร้างแบบสัมภาษณ์ ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารการวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาถึงรายละเอียดต่าง ๆ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ กำหนดหัวข้อการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก คณะผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกได้แก่บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และสร้างแบบสัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ซึ่งมีการกำหนดคำถามในการสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้าโดยคณะผู้วิจัยได้ทำการกำหนดคำถามในการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลอย่างกว้างในการสัมภาษณ์

การตั้งคำถามในแบบสัมภาษณ์สำหรับตัวแทนกลุ่มภาครัฐ ตัวแทนกลุ่มภาคเอกชน และผู้นำชุมชนหรือประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เกี่ยวกับการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยแบ่งแบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น ๗ ตอนดังนี้

ตอนที่ ๑ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ ๒ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว

ตอนที่ ๓ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว

ตอนที่ ๔ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก

ตอนที่ ๕ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน

ตอนที่ ๖ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลอื่น ๆ

^๓ ชูศรี วงศ์รัตน์, เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย, พิมพ์ครั้งที่ ๗, (กรุงเทพมหานคร: เทพเนรมิต, ๒๕๔๑), หน้า ๗๕.

ตอนที่ ๗ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการสภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรคด้านฐานข้อมูล และศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

๓.๓.๓ แบบสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ มาสร้างเป็นรูปแบบการสนทนากลุ่ม แล้วนำไปเป็นแบบในการสนทนากลุ่มกับตัวแทนกลุ่มหน่วยงานภาครัฐ ตัวแทนกลุ่มภาคเอกชน ผู้นำชุมชนหรือประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา และตัวแทนกลุ่มนักวิชาการ เพื่อร่วมกันพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา และนำเสนอกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ต่อไป

๓.๓.๔ ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

๑. ศึกษาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อนำแนวคิดและทฤษฎีของนักวิชาการทางการศึกษามาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์

๒. สร้างแบบสัมภาษณ์ที่ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการที่จะศึกษา

๓. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อปรับปรุง

๔. ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ให้สมบูรณ์ตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนะ

๕. นำแบบสัมภาษณ์ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ๓ ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)

๓.๓.๕ การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

คณะผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น สำหรับการศึกษาวิจัยไปทำการทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) ดังนี้

๑. การหาค่าความเที่ยงตรง โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๓ ท่าน ดังนี้

๑.๑) นายฤกษ์ วิศิษฐ์สิน นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา

๑.๒) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชิน นิธิไชโย ประธานสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

๑.๓) อาจารย์ณัฐ สบายสุข ประธานสาขาวิชานิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ทั้งนี้คณะผู้วิจัยเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า ๐.๕ มาใช้เป็นข้อคำถามจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง ๕ ท่านซึ่งได้ตรวจสอบแบบสอบถามแล้วเห็นว่าแบบสอบถามทุกข้อที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงของเนื้อหา ครอบคลุมในแต่ละด้าน และครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย

๒. การหาความเชื่อมั่น คณะผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างชุมชนวัดชมโพธาราม อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๓๐ ฉบับ และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ระดับ .๙๘๓

๓. ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

๓.๔.๑ แบบสอบถาม (Questionnaire)

แบบสอบถามมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

๑. ทำหนังสือขออนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมในการทำวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในการดำเนินการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม

๒. ลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย พร้อมทั้งแบบสอบถาม จำนวน ๔๐๐ ฉบับ เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ด้วยวิธีการไปแจกด้วยตนเองและรับกลับคืนด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน ๔๐๐ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๓. นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

๓.๔.๒ สัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview)

แบบสัมภาษณ์มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

๑. ทำหนังสือถึงผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์ พร้อมแบบสัมภาษณ์ เพื่อเป็นข้อมูลในการเตรียมความพร้อมในการให้สัมภาษณ์ พร้อมนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์

๒. ทำการนัดวัน เวลา และสถานที่กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) เพื่อสัมภาษณ์ตามที่กำหนดไว้

๓. ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยแบบสัมภาษณ์ ตามที่นัดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์ โดยมีการบันทึกเทป จดบันทึก และถ่ายภาพนิ่งระหว่างการสัมภาษณ์

๔. นำข้อมูลดิบที่ได้มารวบรวมเพื่อวิเคราะห์โดยวิธีการที่เหมาะสมและนำเสนอต่อไป

๓.๔.๓ การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

๑. ขั้นตอนการเตรียมการ ประกอบด้วย การกำหนดวันสนทนากลุ่ม การจัดทำกำหนดการสนทนากลุ่ม การประสานงานเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ การขออนุมัติใช้สถานที่พร้อมสื่อทัศนูปกรณ์ในการจัดสนทนากลุ่ม และการจัดทำเอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม ประกอบด้วยแบบคำถามสำหรับการสนทนากลุ่ม และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

๒. ขั้นตอนการสนทนากลุ่ม ประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรคด้านฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา พัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา และนำเสนอกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา การดำเนินการอภิปราย และจัดบันทึกข้อเสนอแนะ พร้อมทั้งทำการบันทึกเทปบันทึกภาพเคลื่อนไหวและภาพนิ่ง

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๕.๑ แบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

๑. แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยต่อเดือน ใช้การวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percent)

๒. แบบสอบถามเกี่ยวกับศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อและรายด้าน

๓.๕.๒ แบบสัมภาษณ์

คณะผู้วิจัยมีลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ ดังนี้

๑. คณะผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยนำคำสัมภาษณ์จากผู้ถูกสัมภาษณ์มาเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของแต่ละบุคคล และจัดลำดับความสำคัญและคุณลักษณะของข้อมูล

๒. นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่จัดลำดับความสำคัญแล้วนำมาเปรียบเทียบกับข้อมูลทางเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นแนวคิดทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะทราบถึงลักษณะที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกันของข้อมูล

๓. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และจากการศึกษาต่าง ๆ มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกันอย่างเป็นระบบและนำไปสู่การเชื่อมโยงข้อมูลเข้าด้วยกัน แสดงความสำคัญของข้อมูลได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อสะดวกในการวิเคราะห์และเขียนรายงานข้อมูลที่ได้จากการวิจัย

๓.๕.๓ การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

การสนทนากลุ่ม (Focus Group) ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสรุปผลการสนทนากลุ่ม และการสร้างข้อมูล เพื่อได้กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

ดังนั้น ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการตอบประเด็นสัมภาษณ์ (Interview Research) ข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ (Document Research) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) จะถูกนำมาวิเคราะห์และประมวลผลออกมาในลักษณะของการพรรณนาซึ่งนำไปสู่คำตอบในการวิจัยและสรุปผลตามหลักวิชาการประกอบการเขียนรายงานเพื่อชี้ให้เห็นถึงกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทราต่อไป

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น ๔ ตอน ดังนี้

๔.๑ ผลการศึกษาวิเคราะห์ สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรคด้านฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

๔.๒ ผลการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

๔.๓ ผลการนำเสนอกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

๔.๔ องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	หมายถึง	ประชากรทั้งหมด
n	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	หมายถึง	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

๔.๑ ผลการศึกษาวิเคราะห์ สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรคด้านฐานข้อมูลและศักยภาพ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

๔.๑.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับศักยภาพการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

วิเคราะห์จำนวนและร้อยละ จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ
ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ ๔.๑ แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามอายุ

๑. เพศ	จำนวน	ร้อยละ
๑.๑ ชาย	๒๐๓	๕๐.๗๕
๑.๒ หญิง	๑๙๗	๔๙.๒๕
รวม	๔๐๐	๑๐๐.๐๐
๒. อายุ		
๒.๑ ต่ำกว่า ๒๐ ปี	๖๐	๑๕.๐๐
๒.๒ ๒๐-๓๐ ปี	๑๐๒	๒๕.๕๐
๒.๓ ๓๑-๔๐ ปี	๗๐	๑๗.๕๐
๒.๔ ๔๑-๕๐ ปี	๙๙	๒๔.๗๕
๒.๕ ๕๑-๖๐ ปี	๕๖	๑๑.๕๐
๒.๖ ๖๑ ปี ขึ้นไป	๒๓	๕.๗๕
รวม	๔๐๐	๑๐๐.๐๐
๓. ระดับการศึกษา		
๓.๑ ประถมศึกษา	๕๐	๑๒.๕๐
๓.๒ มัธยมศึกษาตอนต้น	๔๘	๑๒.๐๐
๓.๓ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	๑๒๖	๓๑.๕๐
๓.๔ อนุปริญญา/ปวส.	๔๗	๑๑.๗๕
๓.๕ ปริญญาตรี	๑๐๑	๒๕.๒๕
๓.๖ สูงกว่าปริญญาตรี	๒๘	๗.๐๐
รวม	๔๐๐	๑๐๐.๐๐

๔. อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
๔.๑ เกษตรกร	๑๒	๓.๐๐
๔.๒ รับจ้าง	๙๗	๒๔.๒๕
๔.๓ ธุรกิจส่วนตัว	๙๒	๒๓.๐๐
๔.๔ ข้าราชการ	๖๐	๑๕.๐๐
๔.๕ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	๒๐	๕.๐๐
๔.๖ พนักงานบริษัทเอกชน	๑๙	๔.๗๕
๔.๗ นักเรียน/นักศึกษา	๖๓	๑๕.๗๕
๔.๘ อื่น ๆ	๓๗	๙.๒๕
รวม	๔๐๐	๑๐๐.๐๐
๕. รายได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยต่อเดือน		
๕.๑ ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท	๗๘	๑๙.๕๐
๕.๒ ๕,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท	๙๗	๒๔.๒๕
๕.๓ ๑๐,๐๐๑-๒๐,๐๐๐ บาท	๑๐๔	๒๖.๐๐
๕.๔ ๒๐,๐๐๑-๓๐,๐๐๐ บาท	๙๑	๒๒.๗๕
๕.๕ มากกว่า ๓๐,๐๐๑ บาท	๓๐	๗.๕๐
รวม	๔๐๐	๑๐๐.๐๐
๖. สถานที่ท่องเที่ยว		
๖.๑ วัดโสธรวราราม วรวิหาร	๑๓๕	๓๓.๗๕
๖.๒ ตลาดบ้านใหม่ ๑๐๐ ปี	๑๓๐	๓๒.๕๐
๖.๓ วัดสมานรัตนาราม	๑๓๕	๓๓.๗๕
รวม	๔๐๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๒ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน ๕๐.๗๕ คน (ร้อยละ ๕๐.๗๕) เพศหญิง จำนวน ๑๙๗ คน (ร้อยละ ๔๙.๒๕) ตามลำดับ

จำแนกตามอายุ พบว่า มีอายุ ๒๐-๓๐ ปี จำนวน ๑๐๒ คน (ร้อยละ ๒๕.๕๐) อายุ ๔๑-๕๐ ปี จำนวน ๙๙ คน (ร้อยละ ๒๔.๗๕) อายุ ๓๑-๔๐ ปี จำนวน ๗๐ (ร้อยละ ๑๗.๕๐) อายุ ๕๑-๖๐ ปี จำนวน ๔๖ คน (ร้อยละ ๑๑.๕๐) และ อายุ ๖๑ ปี ขึ้นไป จำนวน ๒๓ คน (ร้อยละ ๕.๗๕) ตามลำดับ

จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน ๑๒๖ คน (ร้อยละ ๓๑.๕๐) ระดับปริญญาตรี จำนวน ๑๐๑ คน (ร้อยละ ๒๕.๒๕) ระดับประถมศึกษา จำนวน ๕๐ คน (ร้อยละ ๑๒.๕๐) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๔๘ คน (ร้อยละ ๑๒.๐๐) ระดับอนุปริญญา/ปวส. จำนวน ๔๗ (ร้อยละ ๑๑.๗๕) และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน ๒๘ คน (ร้อยละ ๗.๐๐) ตามลำดับ

จำแนกตามอาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอาชีพรับจ้าง จำนวน ๙๗ คน (ร้อยละ ๒๔.๒๕) ธุรกิจส่วนตัว จำนวน ๙๒ คน (ร้อยละ ๒๓.๐๐) นักเรียน/นักศึกษา จำนวน ๖๓ คน (ร้อยละ ๑๕.๗๕) ข้าราชการ จำนวน ๖๐ คน (ร้อยละ ๑๕.๐๐) อื่น ๆ จำนวน ๓๗ คน (ร้อยละ ๙.๒๕) พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๒๐ คน (ร้อยละ ๕.๐๐) และเกษตรกร จำนวน ๑๒ คน (ร้อยละ ๓.๐๐)

จำแนกตามรายได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีรายได้ ๑๐,๐๐๑-๒๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๐๔ คน (ร้อยละ ๒๖.๐๐) มีรายได้ ๕,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๙๗ คน (ร้อยละ ๒๔.๒๕) มีรายได้ ๒๐,๐๐๑-๓๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๙๑ คน (ร้อยละ ๒๒.๗๕) มีรายได้ ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๗๘ คน (ร้อยละ ๑๙.๕๐) และมีรายได้มากกว่า ๓๐,๐๐๑ บาท จำนวน ๓๐ คน (ร้อยละ ๗.๕๐) ตามลำดับ

จำแนกตามสถานที่ท่องเที่ยว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมาเที่ยววัดโสธรวราราม วรวิหาร จำนวน ๑๓๕ คน (ร้อยละ ๓๓.๗๕) วัดสมานรัตนาราม จำนวน ๑๓๕ คน (ร้อยละ ๓๓.๗๕) และตลาดบ้านใหม่ ๑๐๐ ปี จำนวน ๑๓๐ คน (ร้อยละ ๓๒.๕๐) ตามลำดับ

๔.๑.๒ ผลการวิเคราะห์ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ ๔.๒ แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวม

ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา	n = ๔๐๐		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๑. ด้านการส่งเสริมการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว	๓.๖๗	๐.๖๕๓	มาก
๒. ด้านการส่งเสริมศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยว	๓.๕๖	๐.๙๓๒	มาก
๓. ด้านการส่งเสริมศักยภาพด้านการบริหารจัดการ	๓.๕๒	๐.๗๖๐	มาก
รวม	๓.๕๙	๐.๗๑๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า ผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.71) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสาม ลำดับแรก พบว่า อันดับหนึ่ง ด้านการส่งเสริมการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.65) อันดับสอง ด้านการส่งเสริมศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.83) และอันดับสาม ด้านการส่งเสริมศักยภาพด้านการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.76)

ตารางที่ ๔.๓ แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการส่งเสริมการดึงดูดใจด้านการ ท่องเที่ยว ๑.๑ การส่งเสริมคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม

ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา	n = ๔๐๐		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๑.๑ การส่งเสริมคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม			
๑. ความเป็นเอกลักษณ์ด้านวิถีชีวิต ภูมิปัญญา และองค์ความรู้	๓.๘๙	๐.๘๔๙	มาก
๒. มีการจัดกิจกรรมสืบสานวัฒนธรรมประเพณี และจัดต่อเนื่องกันทุกปี	๓.๗๓	๐.๙๘๒	มาก
๓. ความงดงามทางด้านศิลปวัฒนธรรม หรือการสร้าง ความประทับใจแก่ผู้พบเห็น	๓.๗๒	๑.๐๑๖	มาก
๔. ความสามารถในการสืบทอดภูมิปัญญาและองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง	๓.๕๕	๐.๙๕๖	มาก
๕. ความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี ที่สืบค้นได้	๓.๖๓	๑.๐๐๗	มาก
๖. มีความสัมพันธ์กับชุมชน เช่น การมีประเพณี ความเชื่อ ตำนาน นิทานพื้นบ้าน นิทานปรัมปรา โดยชุมชนมีการจัดงานหรือพิธีการ เป็นประจำทุกปี	๓.๖๙	๐.๙๔๒	มาก
๗. ความเข้มแข็งในการรักษาเอกลักษณ์ เช่น มีการจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์วัฒนธรรม	๓.๖๔	๑.๐๓๘	มาก
รวม	๓.๖๙	๐.๖๙๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า ผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการส่งเสริมการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว ๑.๑ การส่งเสริมคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.697) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก พบว่า อันดับหนึ่ง ข้อที่ ๑. ความเป็นเอกลักษณ์ด้านวิถีชีวิต ภูมิปัญญา และองค์ความรู้ ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.849) อันดับสอง ข้อที่ ๒. มีการจัดกิจกรรมสืบสานวัฒนธรรมประเพณี และจัดต่อเนื่องกันทุกปี ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.982) และอันดับสาม ข้อที่ ๓. ความงดงามทางด้านศิลปวัฒนธรรม หรือการสร้างประทับใจแก่ผู้พบเห็น ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 1.016)

ตารางที่ ๔.๔ แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการส่งเสริมการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว ๑.๒ การส่งเสริมศักยภาพทางกายภาพและการจัดกิจกรรม

ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา	n = ๔๐๐		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๑.๒ การส่งเสริมศักยภาพทางกายภาพและการจัดกิจกรรม			
๘. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีทางเข้าถึงได้สะดวกด้วยรถขนาดใหญ่ ได้แก่ รถโดยสารหรือรถจักรยาน	3.72	0.972	มาก
๙. ความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว เช่น ไม่มีเหตุอันตราย ๑-๒ ครั้ง ในรอบ ๑๐ ปี หรือนานกว่า	3.64	0.937	มาก
๑๐. นอกเหนือจากการเที่ยวชมแหล่งวัฒนธรรม ยังมีกิจกรรมการท่องเที่ยวชนิดอื่นภายในแหล่งวัฒนธรรม	3.53	0.939	มาก
รวม	3.63	0.902	มาก

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า ผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการส่งเสริมการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว ๑.๒ การส่งเสริมศักยภาพทางกายภาพและการจัดกิจกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.902) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก พบว่า อันดับหนึ่ง ข้อที่ ๘. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีทางเข้าถึงได้สะดวกด้วยรถขนาดใหญ่ ได้แก่ รถโดยสารหรือรถจักรยาน ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.972) อันดับสอง ข้อที่ ๙. ความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว เช่น ไม่มีเหตุอันตราย ๑-๒ ครั้ง ในรอบ ๑๐ ปี หรือนานกว่า ($\bar{X} =$

๓.๖๔, S.D. = ๐.๙๓๗) และอันดับสาม ข้อที่ ๑๐. นอกเหนือจากการเที่ยวชมแหล่งวัฒนธรรม ยังมีกิจกรรมการท่องเที่ยวชนิดอื่นภายในแหล่งวัฒนธรรม ($\bar{X}$ = ๓.๕๓, S.D. = ๐.๙๓๙)

ตารางที่ ๔.๕ แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ๒. การส่งเสริมศักยภาพในการรองรับ ด้านการท่องเที่ยว

ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา	n = ๔๐๐		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๑๑. แหล่งท่องเที่ยวมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ขั้นพื้นฐานซึ่งสามารถรองรับนักท่องเที่ยวในปัจจุบันได้ อย่างสะดวกสบาย และยังสามารถพัฒนาต่อไปได้อีก	๓.๕๘	๑.๐๑๓	มาก
๑๒. มีหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กร ท้องถิ่น ร่วมกันให้การสนับสนุนและจัดการด้าน นโยบาย งบประมาณ และบุคลากรในการพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยว	๓.๕๕	๑.๐๘๙	มาก
รวม	๓.๕๖	๐.๙๓๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า ผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ๒. การส่งเสริมศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๓.๕๖, S.D. = ๐.๙๓๒) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก พบว่า อันดับหนึ่ง ข้อที่ ๑๑. แหล่งท่องเที่ยวมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานซึ่งสามารถรองรับนักท่องเที่ยวในปัจจุบันได้อย่างสะดวกสบาย และยังสามารถพัฒนาต่อไปได้อีก ($\bar{X}$ = ๓.๕๘, S.D. = ๑.๐๑๓) อันดับสอง ข้อที่ ๑๒. มีหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรท้องถิ่น ร่วมกันให้การสนับสนุนและจัดการด้านนโยบาย งบประมาณ และบุคลากรในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X}$ = ๓.๕๕, S.D. = ๑.๐๘๙)

ตารางที่ ๔.๖ แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการส่งเสริมศักยภาพด้านการบริหารจัดการ ๓.๑ การส่งเสริมการจัดการด้านการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว

ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา	n = ๔๐๐		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๑.๑ การส่งเสริมคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม			
๑๓. มีการจัดการด้านการรักษาสภาพและฟื้นฟูแหล่ง ท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ	๓.๕๓	๑.๐๑๓	มาก
๑๔. การกำหนดเขตการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการ ท่องเที่ยว เช่น มีการแบ่งเขตพื้นที่สงวน พื้นที่ นันทนาการ และพื้นที่พักอาศัย	๓.๕๖	๐.๙๙๔	มาก
๑๕. การกำหนดช่วงเวลาในการเข้าพื้นที่ที่เหมาะสม ตามช่วงเวลาของวันและ/หรือฤดูกาล	๓.๔๘	๑.๐๗๑	ปานกลาง
๑๖. การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว ให้พอเหมาะกับ ศักยภาพของพื้นที่และการบริการ	๓.๖๓	๑.๑๓๓	มาก
๑๗. มีแผนการดำเนินงาน มีการเก็บข้อมูลการ เปลี่ยนแปลงตามแผนการดำเนินงาน มีการ ประเมินผล มีการปรับปรุงและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องทุกปี	๓.๖๕	๑.๐๐๑	มาก
รวม	๓.๕๗	๐.๘๐๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า ผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการส่งเสริมศักยภาพด้านการบริหารจัดการ ๓.๑ การส่งเสริมการจัดการด้านการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๓.๕๗, S.D. = ๐.๘๐๔) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก พบว่า อันดับหนึ่ง ข้อที่ ๑๗. มีแผนการดำเนินงาน มีการเก็บข้อมูลการเปลี่ยนแปลงตามแผนการดำเนินงาน มีการประเมินผล มีการปรับปรุงและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องทุกปี ($\bar{X}$ = ๓.๖๕, S.D. = ๑.๐๐๑) อันดับสอง ข้อที่ ๑๖. การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว ให้พอเหมาะกับศักยภาพของพื้นที่และการบริการ ($\bar{X}$ = ๓.๖๓, S.D. = ๑.๑๓๓) และอันดับสาม ข้อที่ ๑๔. การกำหนดเขตการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยว เช่น มีการแบ่งเขตพื้นที่สงวน พื้นที่นันทนาการ และพื้นที่พักอาศัย ($\bar{X}$ = ๓.๕๖, S.D. = ๐.๙๙๔)

ตารางที่ ๔.๗ แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการส่งเสริมศักยภาพด้านการบริหารจัดการ ๓.๒ การส่งเสริมการจัดการด้านการบริการและสาธารณูปโภคแก่นักท่องเที่ยว

ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา	n = ๔๐๐		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๓.๒ การส่งเสริมการจัดการด้านการบริการและ สาธารณูปโภคแก่นักท่องเที่ยว			
๑๘. มีจำนวนบุคลากรด้านบริการเพียงพอต่อการ ให้บริการนักท่องเที่ยว	๓.๕๓	๐.๙๖๐	มาก
๑๙. มีระบบเตือนภัย และระบบรักษาความปลอดภัย แก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	๓.๔๘	๑.๐๗๖	ปานกลาง
๒๐. มีการจัดการด้านสิ่งก่อสร้างและสาธารณูปโภคขั้น พื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวและ ต้องมีความเหมาะสมกลมกลืนกับสภาพพื้นที่	๓.๔๓	๑.๐๔๐	ปานกลาง
๒๑. มีการจัดการด้านอาหารและโภชนาการที่พอเพียง และถูกสุขลักษณะ	๓.๔๙	๑.๑๑๐	ปานกลาง
๒๒. มีการจัดการด้านที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวอย่าง เหมาะสม เช่น มีการออกแบบและใช้วัสดุก่อสร้างที่ กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมประหยัดพลังงาน และมี ระบบกำจัดของเสียที่ได้มาตรฐาน	๓.๕๓	๑.๑๐๘	มาก
รวม	๓.๔๙	๐.๘๕๒	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า ผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการส่งเสริมศักยภาพด้าน การบริหารจัดการ ๓.๒ การส่งเสริมการจัดการด้านการบริการและสาธารณูปโภคแก่นักท่องเที่ยว โดย ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๔๙$, S.D. = ๐.๘๕๒) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก พบว่า อันดับหนึ่ง ข้อที่ ๑๘. มีจำนวนบุคลากรด้านบริการ เพียงพอต่อการให้บริการนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = ๓.๕๓$, S.D. = ๐.๙๖๐) และข้อที่ ๒๒. มีการจัดการด้านที่ พักสำหรับนักท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม เช่น มีการออกแบบและใช้วัสดุก่อสร้างที่กลมกลืนกับ สภาพแวดล้อมประหยัดพลังงาน และมีระบบกำจัดของเสียที่ได้มาตรฐาน ($\bar{X} = ๓.๕๓$, S.D. = ๑.๑๐๘) อันดับสอง ข้อที่ ๒๑. มีการจัดการด้านอาหารและโภชนาการที่พอเพียงและถูกสุขลักษณะ ($\bar{X} =$

๓.๔๙, S.D. = ๑.๑๑๐) และอันดับสาม ข้อที่ ๑๙. มีระบบเตือนภัย และระบบรักษาความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ($\bar{X}$ = ๓.๔๘, S.D. = ๑.๐๗๖)

ตารางที่ ๔.๘ แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการส่งเสริมศักยภาพด้านการบริหารจัดการ ๓.๓ การส่งเสริมการจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา	n = ๔๐๐		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๓.๓ การส่งเสริมการจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว			
ท่องเที่ยว			
๒๓. กิจกรรมการท่องเที่ยวไม่มีผลกระทบต่อพื้นที่สงวนและพื้นที่อนุรักษ์ของแหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	๓.๖๑	๑.๐๓๐	มาก
๒๔. กิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นที่ยอมรับของคนในท้องถิ่น ไม่รบกวนความสงบสุขของคนส่วนใหญ่ในพื้นที่ และไม่ขัดต่อกฎหมายศีลธรรมอันดี หรือวัฒนธรรมของชาติ	๓.๕๕	๑.๑๕๑	มาก
๒๕. มีการศึกษา วิจัยสภาพแวดล้อมของพื้นที่ และนำข้อมูลที่ได้มาวาง แนวทางที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อแหล่งวัฒนธรรม	๓.๗๓	๑.๐๘๓	มาก
๒๖. มีการศึกษา วิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมในท้องถิ่น และนำข้อมูลที่ได้มาวางแนวทางการดำเนินการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ประเพณีของคนในท้องถิ่น	๓.๖๖	๐.๙๒๖	มาก
๒๗. กิจกรรมการท่องเที่ยวไม่ส่งผลให้แหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์เกิดความเสื่อมโทรม เช่น ไม่ทำให้เกิดปริมาณขยะและของเสียที่ขัดต่อทัศนียภาพ	๓.๕๕	๐.๙๙๓	มาก
รวม	๓.๖๒	๐.๗๙๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า ผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการส่งเสริมศักยภาพด้านการบริหารจัดการ ๓.๓ การส่งเสริมการจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยภาพรวมอยู่ในระดับ

มาก ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 0.790) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามลำดับแรก พบว่า อันดับหนึ่ง ข้อที่ ๒๕. มีการศึกษา วิจัยสภาพแวดล้อมของพื้นที่ และนำข้อมูลที่ได้มาวาง แนวทางที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อแหล่งวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 1.083) อันดับสอง ข้อที่ ๒๖. มีการศึกษา วิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมในท้องถิ่น และนำข้อมูลที่ได้มาวางแนวทางการดำเนินการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ประเพณีของคนในท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.926) และอันดับสาม ข้อที่ ๒๓. กิจกรรมการท่องเที่ยวไม่มีผลกระทบต่อพื้นที่สงวนและพื้นที่อนุรักษ์ของแหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 1.030)

ตารางที่ ๔.๙ แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการส่งเสริมศักยภาพด้านการบริหารจัดการ ๓.๔ การส่งเสริมการจัดการด้านการให้ความรู้และการสร้างจิตสำนึก

ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา	n = ๔๐๐		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๓.๔ การส่งเสริมการจัดการด้านการให้ความรู้และการสร้างจิตสำนึก			
๒๘. มีศูนย์บริการหรือมีการกำหนดพื้นที่เพื่อเป็นศูนย์บริการอย่างชัดเจน และมีเจ้าหน้าที่ประจำ	๓.๔๘	๑.๐๕๓	ปานกลาง
๒๙. มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ให้บริการ ด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนโดยรอบ	๓.๕๐	๑.๐๔๑	มาก
๓๐. มีการจัดเส้นทางศึกษาแหล่งวัฒนธรรมและป้ายสื่อความหมาย บนเส้นทางเพื่อให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	๓.๕๑	๑.๐๐๔	มาก
๓๑. มีการจัดอบรมเจ้าหน้าที่ ผู้ประกอบการ และชุมชนเป็นระยะ ๆ ตามความเหมาะสม เกี่ยวกับคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว และการอนุรักษ์	๓.๕๐	๑.๐๑๖	มาก
๓๒. มีสื่อหลากหลายประเภททั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ นิทรรศการ เป็นต้น	๓.๕๘	๑.๑๓๐	มาก
รวม	๓.๕๑	๐.๘๓๘	มาก

จากตารางที่ ๔.๙ พบว่า ผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการส่งเสริมศักยภาพด้านการบริหารจัดการ ๓.๔ การส่งเสริมการจัดการด้านการให้ความรู้และการสร้างจิตสำนึก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๑$, S.D. = ๐.๘๓๘) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก พบว่า อันดับหนึ่ง ข้อที่ ๓๒. มีสื่อหลากหลายประเภททั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ นิทรรศการ เป็นต้น ($\bar{X} = ๓.๕๘$, S.D. = ๑.๑๓๐) อันดับสอง ข้อที่ ๓๐. มีการจัดเส้นทางศึกษาแหล่งวัฒนธรรมและป้ายสื่อความหมายบนเส้นทางเพื่อให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว ($\bar{X} = ๓.๕๑$, S.D. = ๑.๐๐๔) และอันดับสาม ข้อที่ ๒๙. มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ให้บริการ ด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนโดยรอบ ($\bar{X} = ๓.๕๐$, S.D. = ๑.๐๔๑) และข้อที่ ๓๑. มีการจัดอบรมเจ้าหน้าที่ ผู้ประกอบการ และชุมชนเป็นระยะ ๆ ตามความเหมาะสม เกี่ยวกับคุณค่า ของแหล่งท่องเที่ยว และการอนุรักษ์ ($\bar{X} = ๓.๕๐$, S.D. = ๑.๐๑๖)

ตารางที่ ๔.๑๐ แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการส่งเสริมศักยภาพด้านการบริหารจัดการ ๓.๕ การส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา	n = ๔๐๐		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๓.๕ การส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว			
๓๓. ชุมชนท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น การนำเที่ยวการให้บริการต่าง ๆ	๓.๔๘	๑.๐๗๔	ปานกลาง
๓๔. ชุมชนได้รับข้อมูลข่าวสารและมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตน	๓.๔๗	๐.๙๙๑	ปานกลาง
๓๕. ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการวางแผนหรือบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว	๓.๔๓	๑.๐๕๐	ปานกลาง
๓๖. ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการวางแผนหรือบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว	๓.๔๓	๑.๐๕๒	ปานกลาง

ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา	n = ๔๐๐		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๓๗. มีการก่อตั้งองค์กรหรือโครงการอนุรักษ์ต่างๆ ที่เกิดจากท้องถิ่นซึ่งมีบทบาทหลักต่อการจัดการการท่องเที่ยว	๓.๕๓	๑.๐๓๐	มาก
รวม	๓.๔๗	๐.๘๗๓	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า ผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการส่งเสริมศักยภาพด้านการบริหารจัดการ ๓.๕ การส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๔๗$, S.D. = ๐.๘๗๓) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก พบว่า อันดับหนึ่ง ข้อที่ ๓๗. มีการก่อตั้งองค์กรหรือโครงการอนุรักษ์ต่างๆ ที่เกิดจากท้องถิ่นซึ่งมีบทบาทหลักต่อการจัดการการท่องเที่ยว ($\bar{X} = ๓.๕๓$, S.D. = ๑.๐๓๐) อันดับสอง ข้อที่ ๓๓. ชุมชนท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น การนำเที่ยวการให้บริการต่าง ๆ ($\bar{X} = ๓.๔๘$, S.D. = ๑.๐๗๔) และอันดับสาม ข้อที่ ๓๔. ชุมชนได้รับข้อมูลข่าวสารและมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตน ($\bar{X} = ๓.๔๗$, S.D. = ๐.๙๙๑)

ตารางที่ ๔.๑๑ แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการส่งเสริมศักยภาพด้านการบริหารจัดการ ๓.๖ การส่งเสริมให้ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว

ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา	n = ๔๐๐		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๓.๖ การส่งเสริมให้ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว			
๓๘. ชุมชนมีรายได้หรือเงินเดือนจากการถูกจ้างงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	๓.๕๓	๑.๐๑๖	มาก
๓๙. ชุมชนมีรายได้จากการนำเที่ยวและให้บริการในกิจกรรมการท่องเที่ยว	๓.๔๗	๑.๐๘๕	ปานกลาง
๔๐. ชุมชนมีรายได้จากการขายอาหารและสินค้าพื้นเมือง	๓.๕๒	๑.๐๗๖	มาก

ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา	n = ๔๐๐		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๔๑. ชุมชนมีรายได้จากการให้บริการด้านที่พัก เช่น การจัดโฮมสเตย์	๓.๔๒	๑.๑๕๔	ปานกลาง
๔๒. ชุมชนมีรายได้จากการแสดงศิลปพื้นเมือง	๓.๒๘	๑.๑๙๐	ปานกลาง
รวม	๓.๔๔	๐.๙๓๓	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า ผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการส่งเสริมศักยภาพด้านการบริหารจัดการ ๓.๖ การส่งเสริมให้ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๔๔$, S.D. = ๐.๙๓๓) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก พบว่า อันดับหนึ่ง ข้อที่ ๓๘. ชุมชนมีรายได้หรือเงินเดือนจากการถูกจ้างงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ($\bar{X} = ๓.๕๓$, S.D. = ๑.๐๑๖) อันดับสอง ข้อที่ ๔๐. ชุมชนมีรายได้จากการขายอาหารและสินค้าพื้นเมือง ($\bar{X} = ๓.๕๒$, S.D. = ๑.๐๗๖) และอันดับสาม ข้อที่ ๓๙. ชุมชนมีรายได้จากการนำเที่ยวและให้บริการในกิจกรรมการท่องเที่ยว ($\bar{X} = ๓.๔๗$, S.D. = ๑.๐๘๕)

๔.๑.๓ ผลการวิเคราะห์ สภาพปัจจุบัน ด้านฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

จากลงพื้นที่ทำการสำรวจข้อมูลสารสนเทศของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ใน ๓ พื้นที่ ได้แก่ ๑) วัดโสธรวราราม วรวิหาร ๒) ตลาดบ้านใหม่ ๓) วัดสมานรัตนาราม พบว่า ฐานข้อมูลการท่องเที่ยวในจังหวัดฉะเชิงเทรา ปัจจุบันได้มีหน่วยงานของภาครัฐเข้ามาดำเนินการบริการข้อมูลการท่องเที่ยวและประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งมีหน่วยงานภาครัฐ เอกชน เจ้าของพื้นที่ และรูปแบบการให้บริการข้อมูลท่องเที่ยวดังนี้

๑. จังหวัดฉะเชิงเทรา มีวิสัยทัศน์ “เมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว น่าลงทุน พัฒนาสู่เมืองอัจฉริยะ EEC” ประเด็นพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและมีอัตลักษณ์สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ชุมชน ตั้งอยู่ที่ สำนักงานจังหวัดฉะเชิงเทรา ศาลากลางจังหวัดฉะเชิงเทรา ถนนเรืองวุฒิ อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ๒๔๐๐๐ เบอร์โทรศัพท์ ๐๓๘ ๕๑๒๕๒๐ ต่อ ๑๑๕ มีรูปแบบการให้บริการข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ผ่านทางเว็บไซต์ <http://www.chachoengsao.go.th/> และทางเฟสบุ๊ก facebook : จังหวัดฉะเชิงเทรา

๒. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานฉะเชิงเทรา ตั้งอยู่ที่ เลขที่ ๑ ถนนหน้าเมือง ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ๒๔๐๐๐ โทรศัพท์ ๐๓๘ ๕๑๔๐๐๙ มี

รูปแบบการให้บริการข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ผ่านทางเว็บไซต์ <https://thai.tourismthailand.org> และทางเฟสบุ๊ก facebook ททท.สำนักงานฉะเชิงเทรา : TAT Chachoengsao

๓. สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา อยู่ที่ถนนยุทธดำเนิน ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ๒๔๐๐๐ โทรศัพท์ ๐๓๘ ๕๑๔๘๑๒ มีรูปแบบการให้บริการข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ผ่านทางเว็บไซต์ <https://province.mots.go.th/ewtadmin/ewt/chachoengsao/> และทางเฟสบุ๊ก facebook สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา

๔. แหล่งข้อมูลภาคเอกชน หรือเจ้าของสถานที่ โดยแบ่งออกเป็น ๓ พื้นที่ ดังนี้

๔.๑ วัดโสธรวรารามวรวิหาร ที่อยู่ ๑๓๔ ถนนเทพคุณากร ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ๒๔๐๐๐ โทรศัพท์ ๐๓๘ ๕๑๑ ๐๔๘ มีรูปแบบการให้บริการข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ผ่านทางเฟสบุ๊ก facebook วัดโสธรวราราม วรวิหาร

๔.๒ ตลาดบ้านใหม่ ที่อยู่ ถนนศุภกิจ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ๒๔๐๐๐ โทรศัพท์ ๐๙ ๗๒๕๙ ๖๔๓๘ มีรูปแบบการให้บริการข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ผ่านทางเฟสบุ๊ก facebook ตลาดบ้านใหม่เมืองแปดริ้ว และ facebook ตลาดบ้านใหม่ ๑๐๐ ปี เมืองแปดริ้ว

๔.๓ วัดสมานรัตนาราม ที่อยู่ ๑ ตำบลบางแก้ว อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา ฉะเชิงเทรา ๒๔๐๐๐ โทรศัพท์ ๐๘ ๑๙๘๓ ๐๔๐๐ มีรูปแบบการให้บริการข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ผ่านทางเฟสบุ๊ก facebook วัดสมานรัตนาราม จ.ฉะเชิงเทรา และ facebook Watsaman Rattanaram

สรุปได้ว่า จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นจังหวัดที่มีฐานข้อมูลและศักยภาพในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยมีการสำรวจข้อมูลสารสนเทศของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมใน ๓ พื้นที่หลัก ได้แก่ วัดโสธรวรารามวรวิหาร ตลาดบ้านใหม่ และวัดสมานรัตนาราม พบว่า มีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการให้บริการข้อมูลการท่องเที่ยวและประชาสัมพันธ์เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

๔.๑.๓.๑ สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรค ด้านฐานข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของวัดโสธรวราราม วรวิหาร

วัดโสธรวรารามเป็นวัดที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักในเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อโสธร ซึ่งดึงดูดผู้คนจำนวนมากให้เดินทางมาทำบุญ กราบไหว้ขอพร และแก้บน แต่วัดยังคงเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม^๑

๑. การทำบุญแบบพิธีกรรม ปัจจุบันวัดโสธรวราราม มีการทำบุญในรูปแบบการบริจาคทาน การไหว้พระขอพร และการแก้บน ผู้คนส่วนใหญ่มุ่งเน้นการทำบุญเพื่อขอพรมากกว่าการพัฒนาจิตใจและปฏิบัติตนตามหลักธรรมคำสอน^๒

๒. การประชาสัมพันธ์ วัดยังขาดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อนักท่องเที่ยว เช่น จุดบริการนักท่องเที่ยว ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติและความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อโสธร นอกจากนี้ วัดยังไม่มีเว็บไซต์อย่างเป็นทางการ แต่มีเพจ Facebook ซึ่งอาจไม่เพียงพอสำหรับการเผยแพร่ข้อมูล^๓

๓. การบริหารจัดการ การบริหารจัดการภายในบริเวณวัด โดยเฉพาะการจัดการพื้นที่จอดรถในช่วงวันหยุดราชการ หรือวันนักขัตฤกษ์ การจัดการดูแลต้นไม้ และการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ให้สามารถให้บริการนักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม เจ้าหน้าที่บางส่วนยังขาดความรู้ความสามารถในการให้บริการนักท่องเที่ยว บางรายถึงขั้นหลีกเลี่ยงการให้บริการ^๔

๔. การขาดฐานข้อมูล วัดไม่มีฐานข้อมูลที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประวัติ ความเป็นมา สถาปัตยกรรม และกิจกรรมต่าง ๆ ภายในวัด ซึ่งเป็นข้อมูลที่จำเป็นต่อการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ข้อมูลที่มีอยู่กระจัดกระจาย ยังไม่เป็นระบบ และเข้าถึงได้ยาก แม้ว่าจะมีหน่วยงานต่าง ๆ^๕ เช่น กรมศิลปากร และจังหวัด เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวัดโสธรวราราม แต่ข้อมูลเหล่านี้ยังคงกระจัดกระจายไม่เป็นระบบ มีโรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวรารามเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น เช่น ข้อมูลพระภิกษุ สามเณร และประวัติวัด แต่ข้อมูลบางส่วนยังไม่ครอบคลุม^๖

๕. ปัญหาการจราจร ปัญหาการจราจรติดขัดเป็นอุปสรรคสำคัญ โดยเฉพาะในช่วงเทศกาล^๗

^๑ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ และ ๓, ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗.

^๒ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓, ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗.

^๓ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔, ๒ มกราคม ๒๕๖๘.

^๔ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓, ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗.

^๕ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔, ๒ มกราคม ๒๕๖๘.

^๖ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕, ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๗.

^๗ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗, ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๗.

๖. การหลอกลวงนักท่องเที่ยว ยังคงมีปัญหากล่องนักท่องเที่ยว เช่น การเรียกเก็บค่าจองรถเกินราคา และการขายสินค้าราคาสูง^๘

๗. การขาดมัคคุเทศก์ วัดไม่มีมัคคุเทศก์ประจำ หรือศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวไม่ได้รับข้อมูลที่เพียงพอ^๙

๔.๑.๓.๒ สภาพปัจจุบัน ปัญหา และอุปสรรคด้านฐานข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของตลาดบ้านใหม่

ตลาดบ้านใหม่ ตั้งอยู่ในจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และเอกลักษณ์ที่โดดเด่น ตลาดแห่งนี้มีความเป็นมายาวนานกว่าหนึ่งศตวรรษ^{๑๐} และมีบทบาทเป็นศูนย์กลางของการค้าขายในอดีต ซึ่งยังคงสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของชุมชนชาวไทยเชื้อสายจีนและชาวไทยพื้นถิ่นในพื้นที่^{๑๑} บรรยากาศของตลาดบ้านใหม่ เต็มไปด้วยเสน่ห์ของอาคารไม้เก่าแก่ที่ยังคงได้รับการอนุรักษ์ไว้อย่างดี ตลอดจนร้านค้าและร้านอาหารที่มีเอกลักษณ์ เช่น ร้านขายของโบราณ ร้านขนมไทย และร้านอาหารพื้นบ้าน^{๑๒} นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมที่น่าสนใจ เช่น การแสดงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และการจัดกิจกรรมเฉลิมฉลองในเทศกาลสำคัญ เช่น เทศกาลตรุษจีน ซึ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศให้มาสัมผัสประสบการณ์อันล้ำค่า^{๑๓}

การจัดการข้อมูลเกี่ยวกับตลาดบ้านใหม่ พบว่า การจัดการข้อมูลยังต้องได้รับการพัฒนาเพิ่มเติม เช่น ประวัติความเป็นมาของตลาด รายชื่อร้านค้า และกิจกรรมที่น่าสนใจ ซึ่งกระจายอยู่ในหลายแหล่ง เช่น เว็บไซต์การท่องเที่ยว สื่อโซเชียลมีเดีย หรือแพลตฟอร์มรีวิวออนไลน์ ทำให้นักท่องเที่ยวและผู้สนใจต้องใช้ความพยายามในการค้นหา^{๑๔}

การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตลาดในรูปแบบดิจิทัลยังมีข้อจำกัด ข้อมูลที่เผยแพร่ซึ่งยังขาดความลึกซึ้งเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ทำให้ไม่สามารถสร้างความเข้าใจและความประทับใจที่ลึกซึ้งแก่ผู้มาเยือนได้อย่างเต็มที่ ส่งผลให้การเชื่อมโยงระหว่างตลาดกับนักท่องเที่ยวในเชิงอารมณ์และคุณค่าทางวัฒนธรรมยังไม่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน^{๑๕}

การบริหารจัดการข้อมูล พบว่า ยังขาดการจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบและครบถ้วน ข้อมูลเกี่ยวกับร้านค้า กิจกรรม และแหล่งท่องเที่ยวในตลาดยังไม่มีรวบรวมไว้ในแหล่งเดียวที่สามารถ

^๘ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒, ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗.

^๙ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ และ ๔, ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗.

^{๑๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘, ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗.

^{๑๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐, ๒๓ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๑๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๑, ๒๓ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๑๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๒, ๒๓ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๑๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๓, ๒๓ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๑๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔, ๒๓ มกราคม ๒๕๖๘.

เข้าถึงได้ง่ายสำหรับนักท่องเที่ยว ข้อมูลที่เผยแพร่ส่วนใหญ่มักกระจายตัวและไม่มีระบบ บางร้านมีข้อมูลในโซเชียลมีเดียของตนเอง แต่ไม่มีการอัปเดตข้อมูลที่สม่ำเสมอ ในขณะที่ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดในภาพรวม เช่น รายละเอียดกิจกรรมที่จัดขึ้นในแต่ละปี ยังขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง^{๑๖}

การเก็บข้อมูลนักท่องเที่ยว จำนวนผู้เข้าชม รูปแบบการใช้จ่าย และความคิดเห็นเกี่ยวกับประสบการณ์การท่องเที่ยว ยังไม่ถูกดำเนินการอย่างเป็นระบบ ทำให้ไม่สามารถนำข้อมูลเหล่านี้มาใช้ในการวางแผนการพัฒนาตลาด^{๑๗}

ด้านเทคโนโลยี ตลาดบ้านใหม่ ยังขาดเครื่องมือดิจิทัลที่ช่วยเสริมการเข้าถึงข้อมูล ไม่ว่าจะเป็นเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันเฉพาะสำหรับตลาดบ้านใหม่ ที่รวบรวมข้อมูลทั้งหมดไว้ในที่เดียว ที่จะช่วยให้นักท่องเที่ยววางแผนการเดินทาง เช่น การแสดงแผนที่ร้านค้า หรือการแจ้งเตือนกิจกรรมพิเศษ^{๑๘}

๔.๑.๓.๓ สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรค ด้านฐานข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดสมานรัตนาราม

วัดสมานรัตนารามเป็นวัดที่มีความสำคัญทางศาสนาและวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา มีจุดเด่นที่สถาปัตยกรรมและศิลปะทางศาสนา และมีตลาดร้านค้ามากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง องค์พระพิฆเนศปางนอนเสวยสูง ซึ่งมีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทย เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ วัดสมานรัตนารามเป็นศูนย์รวมจิตใจของพุทธศาสนิกชน และเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดฉะเชิงเทรา มีการจัดกิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอ เช่น การทำบุญ การปฏิบัติธรรม และเทศกาลต่าง ๆ ซึ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวและผู้สนใจเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง^{๑๙}

๑) กิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรม วัดสมานรัตนารามมีการจัดกิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรมที่หลากหลายตลอดทั้งปี เช่น การจัดพิธีกรรมทางศาสนา การจัดนิทรรศการทางวัฒนธรรม และการแสดงศิลปะต่าง ๆ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศให้เข้ามาเยี่ยมชมและร่วมกิจกรรม^{๒๐}

^{๑๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ และ ๑๓, ๒๓ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๑๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๒, ๒๓ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๑๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๓, ๒๓ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๑๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕, ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๘.

^{๒๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๙, ๒๔ มกราคม ๒๕๖๘.

๒) ข้อมูลและประวัติ วัดมีข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ตารางการจัดกิจกรรม, ข้อมูลเกี่ยวกับพระพุทธรูป, และประวัติของวัด แต่ข้อมูลเหล่านี้ ยังไม่ได้จัดเก็บในรูปแบบดิจิทัล และยังขาดระบบการจัดการฐานข้อมูลที่ทันสมัย ทำให้การเข้าถึงข้อมูลไม่สะดวกเท่าที่ควร^{๒๑}

๓) การประชาสัมพันธ์ ปัจจุบันการประชาสัมพันธ์ของวัดมีเพจ Facebook จำนวน ๒ เพจ ไว้สำหรับประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารและกิจกรรมต่าง ๆ ภายในวัด และมีการตีพิมพ์ตามพื้นที่ต่าง ๆ ซึ่งอาจจะยังไม่สามารถเข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวในวงกว้างได้เท่าที่ควร^{๒๒}

๔) วัดสมานรัตนารามมีศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แต่ยังคงเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านฐานข้อมูลและการประชาสัมพันธ์^{๒๓}

๕) ระบบฐานข้อมูล ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ประวัติความเป็นมาของวัด และศิลปวัตถุ ยังไม่มีการจัดเก็บในรูปแบบที่เข้าถึงได้ง่าย ทำให้ผู้ที่ต้องการข้อมูลต้องติดต่อกับเจ้าหน้าที่โดยตรง ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการ^{๒๔}

๖) การใช้เทคโนโลยี วัดยังไม่ได้นำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดเก็บข้อมูล ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทุกที่ทุกเวลา ซึ่งเป็นข้อจำกัดในการเผยแพร่ข้อมูลให้นักท่องเที่ยวและผู้สนใจ^{๒๕}

๗) ข้อมูลไม่ทันสมัย ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ของวัดไม่สามารถปรับปรุงหรือเผยแพร่ได้อย่างทันท่วงที เนื่องจากขาดการเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลกลางหรือระบบที่สามารถอัปเดตข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว อาจทำให้นักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นปัจจุบัน^{๒๖} การจัดเก็บข้อมูล ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นระบบ แต่ใช้วิธีการบันทึกในรูปแบบเอกสารกระดาษ หรือไฟล์ในคอมพิวเตอร์ที่ไม่มีการเชื่อมโยงกัน ทำให้การค้นหาข้อมูลค่อนข้างล่าช้าลำบาก และยังไม่มีการใช้เครื่องมือดิจิทัลหรือซอฟต์แวร์ที่สามารถจัดการข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ^{๒๗}

สรุปได้ว่า สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรค ด้านฐานข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สำคัญ แต่ยังคงเผชิญปัญหาด้านฐานข้อมูลการท่องเที่ยวที่ยังไม่เป็นระบบ ข้อมูลกระจัดกระจายและขาดการจัดเก็บที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในสถานที่สำคัญอย่างวัดโสธรวราราม วรวิหาร ตลาดบ้านใหม่ และวัดสมานรัตนาราม ซึ่งล้วนมีจุดเด่นด้านศาสนา ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้

^{๒๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒๐, ๒๔ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๒๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๖, ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๘.

^{๒๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕ และ ๑๘, ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๘.

^{๒๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๙, ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๘.

^{๒๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๖ และ ๑๗, ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๘.

^{๒๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๘, ๒๔ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๒๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕, ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๘.

อย่างมาก ๑) วัดโสธรวราราม วรวิหาร มีชื่อเสียงในเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อโสธร แต่ขาดระบบฐานข้อมูลที่รวบรวมข้อมูลประวัติ สถาปัตยกรรม และกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ วัดยังไม่มีเว็บไซต์อย่างเป็นทางการและอาศัยเพียงช่องทางโซเชียลมีเดีย ซึ่งไม่สามารถรองรับการเผยแพร่ข้อมูลได้อย่างครอบคลุม ปัญหาการจราจร การหลอกลวงนักท่องเที่ยว และการขาดมัคคุเทศก์ยังเป็นอุปสรรคสำคัญที่ต้องได้รับการแก้ไข ๒) ตลาดบ้านใหม่เป็นตลาดเก่าแก่ที่สะท้อนวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชนไทยเชื้อสายจีน ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ร้านค้า และกิจกรรมยังไม่มีรวบรวมไว้ในแหล่งเดียว ทำให้นักท่องเที่ยวต้องใช้ความพยายามในการค้นหาข้อมูล ข้อมูลที่เผยแพร่ในปัจจุบันขาดความลึกซึ้งด้านวัฒนธรรม และไม่มีแพลตฟอร์มออนไลน์ที่ช่วยให้การเข้าถึงข้อมูลและการวางแผนการเดินทางเป็นไปอย่างสะดวก ๓) วัดสมานรัตนาราม มีพระพิฆเนศปางนอนเสวยที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมาก แต่ขาดระบบฐานข้อมูลที่ทันสมัย ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรม ประวัติศาสตร์ และศิลปวัตถุยังไม่ได้จัดเก็บในรูปแบบดิจิทัล ทำให้เข้าถึงได้ยาก ข้อมูลกิจกรรมที่เผยแพร่ยังไม่สามารถอัปเดตได้อย่างรวดเร็วเนื่องจากไม่มีระบบจัดการข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ ๔) การแก้ไขปัญหาฐานฐานข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดฉะเชิงเทราสามารถดำเนินการได้โดยการพัฒนาฐานข้อมูลกลางที่รวบรวมข้อมูลสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ การจัดทำแพลตฟอร์มออนไลน์ที่ครอบคลุมทุกสถานที่สำคัญ การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดเก็บและอัปเดตข้อมูลให้ทันสมัย รวมถึงการปรับปรุงการประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งควรมีระบบเก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวเพื่อนำมาวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะยาว

๔.๒ ผลการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

๔.๒.๑ แนวทางการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

การวิจัยเรื่อง กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณนั้น ทำการเก็บรวบรวมโดยใช้แบบสอบถามจากประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน ๔๐๐ คน และข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ ตัวแทนกลุ่มภาครัฐ ตัวแทนกลุ่มภาคเอกชน และผู้นำชุมชนหรือประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา พื้นที่ ๗ รูป/คน รวมผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ๒๑ คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อเรื่อง การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่า และสังเคราะห์ บุรณาการ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ กับเชิงปริมาณเพื่อนำไปสู่แนวทางการพัฒนา

ฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้ผลการวิจัยดังต่อไปนี้

๑. การพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

๑.๑ การรวบรวมข้อมูล ควรดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานที่และบริบททางวัฒนธรรม เพื่อสร้างความเข้าใจและเพิ่มคุณค่าให้แก่นักท่องเที่ยวที่มาเยือน ดังนี้ (๑) วัดโสธรวรารามวรวิหาร ควรรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของวัด ความสำคัญทางศาสนา และตำนานหลวงพ่อโสธรที่ลอยน้ำมา ซึ่งถือเป็นตำนานสำคัญที่เชื่อมโยงกับความเชื่อและศรัทธาของคนไทย^{๒๘} ควรจัดทำเอกสารหรือโบชัวร์เกี่ยวกับสถาปัตยกรรมภายในวัด เช่น พระอุโบสถหลังใหม่ พระวิหารหลวงพ่อโสธร และจิตรกรรมต่าง ๆ ที่แสดงถึงความงามของศิลปกรรมไทย^{๒๙} (๒) ตลาดบ้านใหม่ ข้อมูลที่ควรจัดเก็บ คือ ประวัติความเป็นมาของตลาด วิถีชีวิตดั้งเดิมของคนในชุมชน สถาปัตยกรรมบ้านเรือนเก่า และสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์^{๓๐} เช่น ขนมไทย อาหารพื้นบ้าน และสินค้าหัตถกรรมแบบดั้งเดิม^{๓๑} การบันทึกเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการค้าขายในอดีตจะช่วยเพิ่มคุณค่าให้แก่ตลาดในฐานะมรดกทางวัฒนธรรม^{๓๒} (๓) วัดสมานรัตนาราม การรวบรวมข้อมูลควรเน้นที่พระพิฆเนศปางนอนเสวยสุข ซึ่งเป็นจุดเด่นสำคัญของวัด ตลอดจนพิธีกรรมและความเชื่อที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมและศิลปกรรมในวัด เช่น พระอุโบสถ เจดีย์ และศาลา รวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและพิธีกรรมตามความเชื่อเฉพาะท้องถิ่น^{๓๓}

๑.๒ การพัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัล การจัดทำฐานข้อมูลออนไลน์ช่วยให้ข้อมูลเข้าถึงง่ายและเพิ่มประสบการณ์การท่องเที่ยวให้แก่ นักท่องเที่ยว ได้แก่ (๑) สร้างเว็บไซต์และแอปพลิเคชันรวมข้อมูลประวัติศาสตร์ ตำนาน พิธีกรรม เวลาเปิด-ปิด และแผนที่สถานที่^{๓๔} (๒) การติดตั้ง QR Code ใช้ QR Code ในจุดสำคัญ เช่น พระอุโบสถ ตลาด และจุดชมวิว เพื่อให้ นักท่องเที่ยวสามารถดู

^{๒๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔, ๒ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๒๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕, ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๗.

^{๓๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐, ๒๓ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๓๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๑, ๒๓ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๓๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔, ๒๓ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๓๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕, ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๘.

^{๓๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐, ๒๓ มกราคม ๒๕๖๘.

ข้อมูลผ่านมือถือในรูปแบบภาพ เสียง และวิดีโอ^{๓๕} (๓) สร้างคลังข้อมูลมัลติมีเดีย บันทึกวิดีโอ ภาพถ่าย และเสียงบรรยายเกี่ยวกับสถานที่ เพื่อใช้ในงานประชาสัมพันธ์และการศึกษาวัฒนธรรม^{๓๖}

๑.๓ การเก็บข้อมูลนักท่องเที่ยว ควรจัดทำระบบเก็บข้อมูลที่สามารถวิเคราะห์ความต้องการและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวได้ เช่น การใช้แบบสอบถามออนไลน์หรือแอปพลิเคชันที่รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เยี่ยมชม^{๓๗}

๒. การพัฒนาศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

๒.๑ การส่งเสริมกิจกรรม ได้แก่ (๑) วัดโสธรวราราม วรวิหาร จัดงานนมัสการหลวงพ่อโสธรประจำปี โดยเพิ่มความน่าสนใจของขบวนแห่ทางน้ำ พร้อมแสดงดนตรีไทยและการแสดงพื้นบ้าน^{๓๘} จัดกิจกรรมปฏิบัติธรรมสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการสัมผัสศาสนาอย่างลึกซึ้ง เช่น การทำสมาธิและสวดมนต์^{๓๙} (๒) ตลาดบ้านใหม่ จัดกิจกรรมย้อนยุค เช่น การแต่งกายโบราณ การแสดงวิถีชีวิตในอดีต^{๔๐} และการทำอาหารพื้นบ้าน เพิ่มการแสดงศิลปวัฒนธรรม เช่น การแสดงจ๊วหรือการร้องเพลงลูกทุ่งในบรรยากาศตลาดเก่า^{๔๑} (๓) วัดสมานรัตนาราม ส่งเสริมพิธีบูชาพระพิฆเนศและจัดกิจกรรมเวิร์กช็อป^{๔๒} เช่น การทำเครื่องสักการะและการปั้นพระพิฆเนศจำลอง เพิ่มโปรแกรมการเยี่ยมชมสถานที่แบบลึกซึ้งพร้อมการบรรยายตำนานพระพิฆเนศ^{๔๓}

๒.๒ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การจัดการทางเดินในพื้นที่ที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุและผู้พิการ การเพิ่มทางลาดและพื้นที่ร่มพักผ่อน^{๔๔} เพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวก ห้องน้ำสะอาด จุดบริการข้อมูลนักท่องเที่ยว และที่จอดรถเพียงพอ^{๔๕}

๒.๓ การสร้างประสบการณ์เชิงลึก ได้แก่ (๑) วัดโสธรวราราม วรวิหาร ควรพัฒนาโปรแกรมทัวร์เชิงศรัทธา พร้อมคำบรรยายเรื่องตำนานหลวงพ่อโสธร^{๔๖} (๒) ตลาดบ้านใหม่ ควรจัด

^{๓๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๙, ๒๔ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๓๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔, ๒๓ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๓๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔, ๒๓ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๓๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗, ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๗.

^{๓๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖, ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๗.

^{๔๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๒, ๒๓ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๔๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๓, ๒๓ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๔๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒๐, ๒๔ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๔๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒๑, ๒๔ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๔๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑, ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗.

^{๔๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๑, ๒๓ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๔๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒, ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗.

กิจกรรมเรียนรู้เชิงวัฒนธรรม เช่น การทำขนมไทยและการเรียนรู้เกี่ยวกับการค้าขายในอดีต^{๔๗} (๓) วัดสมานรัตนาราม ควรจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ เช่น การปั้นเครื่องรางพระพิฆเนศหรือการจัดบูชาที่เหมาะสม^{๔๘}

๒.๔ การส่งเสริมชุมชนมีส่วนร่วม เช่น ฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเล่าเรื่องและสร้างปฏิสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยว ส่งเสริมสินค้าและบริการของชุมชน เช่น อาหารพื้นบ้าน งานหัตถกรรม และของที่ระลึกเชิงวัฒนธรรม^{๔๙}

๓. การประชาสัมพันธ์และการตลาด เช่น การใช้สื่อออนไลน์ เช่น เว็บไซต์ เฟซบุ๊ก อินสตาแกรม และ TikTok ในการโปรโมตข้อมูลสถานที่และกิจกรรมต่าง ๆ^{๕๐} สร้างแคมเปญการตลาด เช่น “ทัวร์ ๓ ศรัทธา” เชื่อมโยงวัดโสธร วัดสมาน และตลาดบ้านใหม่^{๕๑} ร่วมมือกับหน่วยงานท่องเที่ยว โรงแรม และบริษัททัวร์ในการจัดแพ็คเกจเที่ยวแบบเชื่อมโยง^{๕๒}

๔. การอนุรักษ์และพัฒนาอย่างยั่งยืน เช่น การอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม รณรงค์การลดขยะในแหล่งท่องเที่ยว และใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ดูแลรักษาอาคารและศิลปกรรมดั้งเดิม^{๕๓} และสร้างแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ไม่รบกวนวิถีชีวิตของชุมชน^{๕๔}

สรุปได้ว่า แนวทางการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทราที่สังเคราะห์จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ต้องอาศัยการรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การส่งเสริมกิจกรรมและประสบการณ์เชิงลึก การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมถึงการประชาสัมพันธ์และการอนุรักษ์อย่างยั่งยืน โดยประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน และข้อมูลอื่น ๆ เพื่อสร้างการท่องเที่ยวที่มีคุณค่าและยั่งยืนสำหรับจังหวัดฉะเชิงเทรา

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยและทีมงานผู้เชี่ยวชาญระบบเทคโนโลยีดิจิทัล คำนึงถึงการออกแบบระบบฐานข้อมูลที่จำเป็นต่อนักท่องเที่ยว เจ้าของพื้นที่ และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาข้อมูลทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว สิ่ง

^{๔๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๒, ๒๓ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๔๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๙, ๒๔ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๔๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒๑, ๒๔ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๕๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕, ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๘.

^{๕๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐, ๒๓ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๕๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔, ๒๓ มกราคม ๒๕๖๘.

^{๕๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘, ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗.

^{๕๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔, ๒๓ มกราคม ๒๕๖๘.

อำนวยความสะดวก ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน และข้อมูลอื่น ๆ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากจากสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ตัวแทนกลุ่มภาครัฐ ตัวแทนกลุ่มภาคเอกชน และผู้นำชุมชนหรือประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา พื้นที่ละ ๗ รูป/คน รวมผู้ให้ข้อมูลสำคัญ รูป/๒๑ คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งศึกษาจากเอกสารข้อมูลเว็บไซต์ข้อมูลการท่องเที่ยว และโปรแกรมสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต (Internet) ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

เครื่องมือที่ใช้ในการออกแบบฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยได้นำเทคโนโลยี Open Source (phpMyAdmin) มาสร้างฐานข้อมูล (MySQL) และนำมาเชื่อมโยงกับซอฟต์แวร์ช่วยจัดการข้อมูลบนเว็บไซต์ (Content Management System: CMS) โดยใช้ภาษา PHP และผสมผสาน (Integrate) กับกูเกิลแมป (Google Map) เพื่อแสดงแผนที่รูปภาพ นำมาจัดทำฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ดังนี้

แผนภาพที่ ๔.๑ แสดงฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
ในจังหวัดฉะเชิงเทรา

๑. ข้อมูลทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว โดยมีข้อมูลประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับชื่อแหล่งท่องเที่ยว วันที่ก่อตั้งแหล่งท่องเที่ยว ประวัติความเป็นมาและรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง ที่อยู่ ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของแหล่งท่องเที่ยว เบอร์โทรศัพท์ติดต่อ วัน เวลา เปิดทำการ ช่วงเดือนที่เหมาะสมต่อการท่องเที่ยว ขนาดพื้นที่ การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวต่อวัน การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ลักษณะเด่นของแหล่งท่องเที่ยว และงานเทศกาลหรือประเพณีที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว

๒. กิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว โดยมีข้อมูลประกอบด้วย กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมเชิงนิเวศ กิจกรรมทางศาสนา กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ และกิจกรรมอื่น ๆ

๓. สิ่งอำนวยความสะดวก โดยมีข้อมูลประกอบด้วย สิ่งอำนวยความสะดวกด้านกายภาพ ด้านอารยสถาปัตย์ (สำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการ) ด้านประชาสัมพันธ์ และด้านบริการ

๔. ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน โดยมีข้อมูลประกอบด้วย ระบบขนส่งในแหล่งท่องเที่ยว ระบบกำจัดขยะ ระบบไฟฟ้า ระบบน้ำใช้ ระบบรักษาความปลอดภัย ระบบการสื่อสาร และระบบบำบัดน้ำเสีย

๕. ข้อมูลอื่น ๆ โดยมีข้อมูลประกอบด้วย ห้องน้ำ ที่พัก ลานกางเต็นท์ ถังขยะ หน่วยปฐมพยาบาลหรือโรงพยาบาลที่ใกล้ ปิมน้ำมัน สถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียง และผลกระทบจากภัยธรรมชาติในรอบ ๑๐ ปี

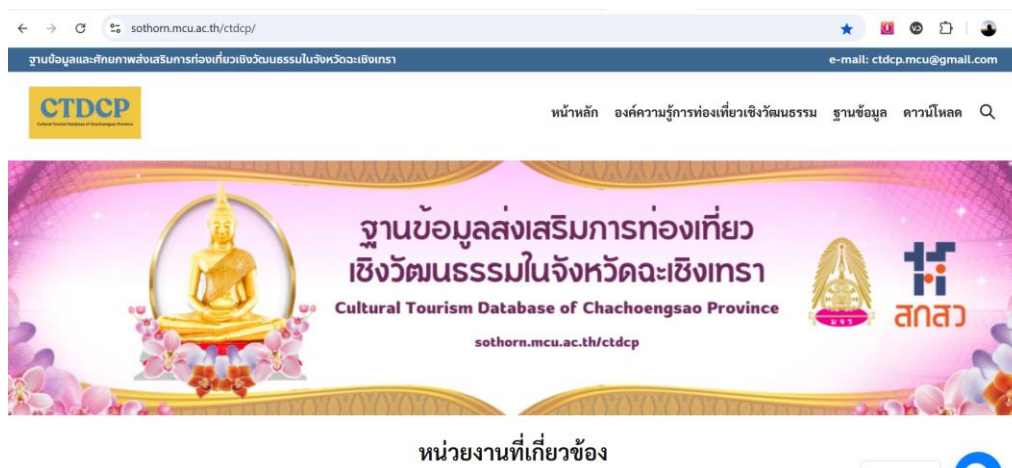
สรุปได้ว่า ฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว ทำให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและบริการต่าง ๆ สามารถเข้าถึงได้ง่าย ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจในท้องถิ่น การมีฐานข้อมูลที่เป็นระบบยังช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาและวางแผนเชิงกลยุทธ์เพื่อยกระดับการท่องเที่ยวของจังหวัดให้มีมาตรฐานและรองรับนักท่องเที่ยวได้ดียิ่งขึ้น

๔.๒.๒ ผลการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

การวิจัยเรื่อง กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยและทีมงานผู้เชี่ยวชาญระบบเทคโนโลยีดิจิทัลได้ใช้เทคโนโลยี Open Source (phpMyAdmin) ในการจัดเก็บและสร้างฐานข้อมูลของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ในรูปแบบของฐานข้อมูล (MySQL) เชื่อมโยงกับซอฟต์แวร์ช่วยจัดการข้อมูลบนเว็บไซต์ (Content Management System: CMS) โดยใช้ภาษา PHP ซึ่งมีระบบการจัดการความปลอดภัยทางไซเบอร์ และเชื่อมโยงไปยังข้อมูลสารสนเทศของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นข้อมูลดิบที่ยังไม่ได้รับการปรับแต่ง ทั้งข้อมูลในรูปของเชิงเส้น รูปภาพ ค่า

พิกัดของแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น กระบวนการนี้เป็นการพัฒนาที่ต่อเนื่องจากกระบวนการสร้างเครื่องมือการจัดเก็บข้อมูล เมื่อได้ข้อมูลจากการสำรวจลงพื้นที่ จากการสัมภาษณ์ตัวแทนกลุ่มภาครัฐ ตัวแทนกลุ่มภาคเอกชน และผู้นำชุมชนหรือประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัด ฉะเชิงเทรา โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) การจัดเวทีเสวนากลุ่มย่อย (Focus group) รวมทั้งศึกษาจากเอกสารข้อมูล เว็บไซต์ข้อมูลการท่องเที่ยว และโปรแกรมสืบค้นข้อมูลทาง อินเทอร์เน็ต (Internet) ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม นำมาทำการแยกชั้นของข้อมูลที่ได้มาแบ่งเป็นประเภทของข้อมูล เช่น ข้อมูลเชิงภาพ ข้อมูลเชิงกราฟ และข้อมูลการบรรยาย เป็นข้อมูลประกอบการสร้างระบบสารสนเทศฐานข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวที่ทำการวิจัย เชื่อมต่อในระบบ เครือข่าย (network) ผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต ให้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้โดยง่าย และสะดวกรวดเร็ว กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัด ฉะเชิงเทรา มีกระบวนการพัฒนาระบบเครือข่ายได้ดังนี้

๑. กระบวนการสร้างเว็บไซต์จำลองบนคอมพิวเตอร์ คือ การพัฒนาฐานข้อมูลและ ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา กระบวนการนี้เป็นการออกแบบ การสร้างเว็บไซต์เพื่อนำเสนอข้อมูลทั้งที่เป็นแผนที่รูปภาพให้กับนักท่องเที่ยวในรูปแบบของการจำลอง เว็บไซต์ โดยใช้ซอฟต์แวร์ช่วยจัดการข้อมูลบนเว็บไซต์ (Content Management System: CMS) หรือ WordPress โดยทำการนำข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัด ฉะเชิงเทรา ทั้งที่เป็นข้อมูลทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน และข้อมูลอื่น ๆ นำมาจัดวางให้อยู่ในรูปแบบการนำเสนอบน เว็บไซต์ โดยออกแบบหน้าเว็บไซต์ฐานข้อมูล Landing page (แลตดิงเพจ) ให้เกิด Conversion กระตุ้นความน่าสนใจที่จะเข้ามาดูข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งยังได้สร้างช่องทางการรับรู้ ข้อมูลผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (เพจ Facebook) เพื่อเป็นข้อมูลประกอบในการตัดสินใจของ นักท่องเที่ยว ดังตัวอย่างการออกแบบหน้าเว็บไซต์เพื่อนำเสนอฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

แผนภาพที่ ๔.๒ แสดงเว็บไซต์ฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
ในจังหวัดฉะเชิงเทรา

๒. กระบวนการขอใช้โดเมนย่อย (Subdomain) คือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอใช้โดเมนย่อย กับส่วนเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักหอสมุดและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยโดเมนย่อย (Subdomain) เป็นส่วนเพิ่มเติมจากโดเมน เนม (Domain Name) ซึ่งเป็นชื่อที่ใช้ระบุลงในคอมพิวเตอร์ เพื่อค้นหาในระบบโดเมนเนมซิสเต็ม (Domain Name System: DNS) เพื่อระบุถึงไอพีแอดเดรสของชื่อโดเมน เป็นเทคโนโลยีทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างผู้ใช้และเว็บเบราว์เซอร์ และบริการอื่น ๆ ผ่านอินเทอร์เน็ต ในการวิจัยการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยและคณะทีมงานผู้เชี่ยวชาญระบบเทคโนโลยีดิจิทัล ได้ทำการขอใช้ซับโดเมน เนม ในชื่อของ CTDCP ซึ่งเป็นคำย่อจาก Cultural Tourism Database of Chachoengsao Province ที่ต้องการสื่อถึงฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา อีกทั้งเป็นชื่อซับโดเมนเนมที่สั้น สามารถเข้าถึงได้ง่ายไม่ยุ่งยาก

๓. กระบวนการขอให้พื้นที่เก็บข้อมูล (เว็บโฮสติ้ง) เว็บโฮสติ้ง คือ รูปแบบการให้บริการสำหรับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างหนึ่ง ซึ่งผู้ใช้งานนั้นมีความต้องการที่จะฝากเว็บไซต์ของตนเองไว้กับผู้ให้บริการเซิร์ฟเวอร์ (HSP: Hosting Service Provider) เพื่อให้เว็บไซต์ของตนเองนั้น ออนไลน์อยู่บนโลกอินเทอร์เน็ตตลอด ๒๔ ชั่วโมง เพื่อให้บริการนักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมเว็บไซต์ข้อมูลการบริการด้านการท่องเที่ยวได้ตลอดเวลา กระบวนการนี้ทางผู้วิจัยและคณะทีมงานผู้เชี่ยวชาญระบบเทคโนโลยีดิจิทัล ดำเนินการขอใช้บริการพื้นที่กับส่วนเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักหอสมุดและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งมี SSL certificate ให้ ทำให้สามารถอัปเดตเว็บไซต์ HTTPS ซึ่งมีความปลอดภัยสูงได้ และมีระบบดูแล Hosting ตลอด ๒๔ ชั่วโมง

สรุปได้ว่า การพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นกระบวนการที่ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการจัดการข้อมูลการท่องเที่ยว โดยใช้ phpMyAdmin และ MySQL ในการจัดเก็บข้อมูล เชื่อมโยงกับระบบ CMS เพื่อให้สามารถเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์และโซเชียลมีเดียได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ Web hosting ที่ตั้งอยู่ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตแบนวิท (Bandwidth) สูง เพื่อช่วยเพิ่มความเร็วของระบบในการให้บริการข้อมูลได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ผลจากการพัฒนานี้ช่วยให้แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดฉะเชิงเทราได้รับการประชาสัมพันธ์ที่ดีขึ้น เพิ่มโอกาสในการดึงดูดนักท่องเที่ยว และส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่น ต่อยอดไปสู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ยั่งยืน

๔.๓ ผลการนำเสนอกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

การวิจัยเรื่อง กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยได้จัดประชุมกลุ่ม (Focus Group Discussion) มีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑๑ ท่าน ในวันศุกร์ที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘ ณ ห้องประชุม ๔๐๙ วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อนำเสนอกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา และวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อเว็บไซต์ฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และแปลเป็นความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งการบรรยายเชิงพรรณนา มีตารางแสดงรายละเอียดตามลำดับดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการประเมินความเหมาะสมของฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวม

การประเมินความเหมาะสมของฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา	n = ๑๑		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๑. ด้านเนื้อหา			
๑. มีความชัดเจน ถูกต้อง น่าเชื่อถือ และข้อมูลมีการปรับปรุงอยู่เสมอ	๔.๒๗	๐.๔๖๗	มาก
๒. การประชาสัมพันธ์ข่าวสาร ภาพ ในเว็บไซต์มีความเหมาะสม น่าสนใจ	๔.๒๗	๐.๔๖๗	มาก

การประเมินความเหมาะสมของฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา	n = ๑๑		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๓. ปริมาณเนื้อหาไม่เพียงพอกับความต้องการ	๔.๑๘	๐.๔๐๕	มาก
๔. การจัดลำดับเนื้อหาเป็นขั้นตอน มีความต่อเนื่อง อ่านแล้วเข้าใจ	๔.๓๖	๐.๕๐๕	มาก
๕. มีการจัดหมวดหมู่ให้ง่ายต่อการ ค้นหาและทำความเข้าใจ	๔.๖๔	๐.๕๐๕	มากที่สุด
๖. ข้อความในเว็บไซต์ถูกต้องตามหลักภาษา และไวยากรณ์	๔.๑๘	๐.๔๐๕	มาก
๗. เนื้อหากับภาพมีความสอดคล้องกัน	๔.๓๖	๐.๕๐๕	มาก
๒. ด้านการออกแบบและการจัดรูปแบบเว็บไซต์			
๘. การจัดรูปแบบในเว็บไซต์ง่ายต่อการอ่านและการทำงาน	๔.๓๖	๐.๕๐๕	มาก
๙. หน้าโฮมเพจมีความสวยงาม มีความทันสมัย น่าสนใจ	๔.๔๕	๐.๕๒๒	มาก
๑๐. สีสีนในการออกแบบเว็บไซต์มีความเหมาะสม	๔.๒๗	๐.๔๖๗	มาก
๑๑. สีพื้นหลังกับสีตัวอักษรมีความเหมาะสมต่อการอ่าน	๔.๓๖	๐.๕๐๕	มาก
๑๒. ขนาดตัวอักษร และรูปแบบตัวอักษร มีความสวยงามและอ่านได้ง่าย	๔.๕๕	๐.๕๒๒	มากที่สุด
๑๓. มีความเร็วในการแสดงภาพ ตัวอักษร และข้อมูลต่างๆ	๔.๔๕	๐.๕๒๒	มาก
๑๔. ภาพประกอบสามารถสื่อความหมายได้	๔.๗๓	๐.๔๖๗	มากที่สุด
๑๕. ความถูกต้องในการเชื่อมโยงภายในเว็บไซต์	๔.๓๖	๐.๕๐๕	มาก
๑๖. ความถูกต้องในการเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์อื่น	๓.๘๒	๐.๗๕๑	มาก
๓. ด้านประโยชน์และการนำไปใช้			
๑๗. เนื้อหาไม่ประโยชน์ต่อผู้ใช้งาน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้	๔.๕๕	๐.๕๒๒	มากที่สุด
๑๘. เป็นสื่อในการเผยแพร่ข่าวประชาสัมพันธ์ และงานวิจัย	๔.๕๕	๐.๕๒๒	มากที่สุด
๑๙. สามารถเป็นแหล่งความรู้ได้	๔.๔๕	๐.๖๘๘	มาก
๒๐. เป็นแหล่งข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้งาน	๔.๖๔	๐.๕๐๕	มาก
รวม	๔.๓๙	๐.๒๗๘	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า ผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจต่อเว็บไซต์ฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๓๙$, S.D. = ๐.๒๗๘) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก พบว่า อันดับหนึ่ง ข้อที่ ๑๔. ภาพประกอบสามารถสื่อ

ความหมายได้ ($\bar{x} = 4.73$, S.D. = 0.467) อันดับสอง ข้อที่ ๕. มีการจัดหมวดหมู่ให้ง่ายต่อการค้นหาและทำความเข้าใจ และข้อที่ ๒๐. เป็นแหล่งข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้งาน ($\bar{x} = 4.64$, S.D. = 0.505) และอันดับสาม ข้อที่ ๑๒. ขนาดตัวอักษร และรูปแบบตัวอักษร มีความสวยงามและอ่านได้ง่าย ข้อที่ ๑๗. เนื้อหา มีประโยชน์ต่อผู้ใช้งาน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ และข้อที่ ๑๘. เป็นสื่อในการเผยแพร่ข่าวประชาสัมพันธ์ และงานวิจัย ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.522)

ผลการประเมินความพึงพอใจและตรวจสอบความเหมาะสมของกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยผู้ทรงคุณวุฒิจากการจัดประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) สามารถสรุปประเด็นการสนทนากลุ่มได้ดังต่อไปนี้

๑. ชื่นชมทีมวิจัยที่มีความชำนาญในแต่ละด้าน มีการประชาสัมพันธ์เว็บไซต์และ QR code แนะนำให้ฝากลิ้งค์และ QR code ไว้กับแหล่งท่องเที่ยวที่มี Facebook และได้สแกน QR code เพื่อเข้าชมเว็บไซต์ มีกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูล ๘ ขั้นตอน สืบค้นและรวบรวมข้อมูลจาก ๓ แหล่งท่องเที่ยว พัฒนาข้อมูล จัดระบบข้อมูลทั่วไป กิจกรรม สิ่งอำนวยความสะดวก สร้างแพลตฟอร์มดิจิทัล เว็บไซต์ และแผนที่ท่องเที่ยว ใช้ QR code เพื่อเชื่อมโยงไปยังฐานข้อมูล เก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวเพื่อวิเคราะห์พฤติกรรม ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ห้องน้ำและป้ายสื่อความหมาย จัดสิ่งแวดล้อมดูแลความสะอาด และที่พัก ส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เช่น งานนมัสการหลวงพ่อโสธร และเทศกาลตรุษจีน พัฒนาทัวร์เชิงวัฒนธรรมและอบรมยุวมัคคุเทศก์ ประชาสัมพันธ์และทำการตลาดผ่านสื่อออนไลน์ สร้างความร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และติดตามประเมินผลและปรับปรุงเพื่อความยั่งยืน^{๕๕}

๒. ข้อมูลพื้นฐานขอให้เพิ่มข้อมูลปัจจุบันให้มาก โดยเฉพาะข้อมูลผู้เข้าพักที่ดูเหมือนเป็นข้อมูลเก่า ส่วนการจัดทำฐานข้อมูลบนระบบเว็บไซต์ดีงามมาก ๆ ควรเชื่อมโยงให้เข้ากับเว็บหลักของแต่ละแห่ง ซึ่งจะเชื่อมโยงสู่ฐานข้อมูลวิจัย สถานที่ทั้ง ๓ แห่งยังขาดฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ ข้อมูลความเป็นมาของแต่ละที่ไม่ละเอียด สังเกตว่าข้อมูลวัดหลวงพ่อโสธรในหน้า ๗ ลึกซึ้ง แต่หน้า ๘-๙ ข้อมูลเริ่มไม่ชัดเจน พัฒนาการของวัดหลังจากยกเป็นวัดพระอารามหลวงหายไป วัดโสธรเป็นที่มั่งกร แต่ไม่กล่าวถึงส่วนอื่น และประเพณีเดือน ๕ ซึ่งเป็นวันเกิดหลวงพ่อโสธร แต่ข้อมูลไม่ละเอียด^{๕๖}

๓. วัดโสธรเป็นท้องมั่งกร หัวมั่งกรอยู่ที่วัดมั่งกรที่กรุงเทพฯ ประเพณีวัดโสธรกำหนดวันขึ้น ๑๕ ค่ำ ถึงแรม ๑ ค่ำ แต่ปัจจุบันจัด ๕ วัน มีประเพณีแห่หลวงพ่อโสธรทางน้ำไปอำเภอบางปะกงและบ้านโพธิ์เป็นประจำทุกปี เว็บไซต์วัดโสธรเคยมีแต่ไม่ได้สานต่อ จะรวบรวมข้อมูลให้เป็นกิจลักษณะและค้นหาได้ง่าย การอัญเชิญหลวงพ่อโสธรขึ้นจากน้ำในช่วงเดือนเมษายน ประเพณีอัญเชิญหลวงพ่อโสธร

^{๕๕} สนทนากลุ่ม ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๑, ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘.

^{๕๖} สนทนากลุ่ม ผู้ทรงคุณวุฒิ ลำดับที่ ๖, ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘.

มีมาประมาณ ๑๐๐ ปี และวัดมีอายุ ๒๕๔ ปี พิธีจำลองอัญเชิญหลวงพ่อกู้ขึ้นจากน้ำเริ่มเมื่อไม่นานมานี้ เห็นว่าการรำในพิธีสั้นเกินไป ควรจะให้ยาวนานกว่านี้ เสนอให้ใช้เพลงพื้นเมืองของฉะเชิงเทราในการรำ แนะนำให้ทำประวัติหลวงพ่โสธรใหม่ โดยเฉพาะเรื่องที่มาจากหินทราย กล่าวถึงข้อมูลการบูรณะ หลวงพ่โสธรโดยกรมศิลปากร เสนอให้ข้อมูลทั้งตำนานและความจริงเรื่องการลอยน้ำของหลวงพ่โสธร ความเชื่อเป็นสิ่งที่ไม่ห้ามไม่ได้ และควรนำเสนอทั้งสองมุมมอง^{๕๗}

๔. สำนักงานวัฒนธรรมไม่มีบุคลากรที่เชี่ยวชาญด้านวิจัย แต่ต้องการใช้ผลวิจัยเพื่อขับเคลื่อนงาน พื้นที่เป้าหมายเป็นพื้นที่ที่สำนักงานวัฒนธรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนอยู่แล้ว วัดโสธรส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยธรรมชาติจากความเชื่อและความศรัทธา วัดสมานส่งเสริมการท่องเที่ยวสายมูโดยมีทฤษฎีรองรับ ตลาดบ้านใหม่ได้รับการคัดเลือกเป็นชุมชนยลวิถีตามนโยบายกระทรวงวัฒนธรรม ชุมชนยลวิถีส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วยวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี และศาสนา ชุมชนตลาดบ้านใหม่ไม่ได้มีแค่ในตัวตลาด แต่รวมถึงบริเวณโดยรอบ เช่น วัดชำปอกง วัดเทพ และวัดจีนประชาสโมสร แนะนำให้ทีมวิจัยกลับไปดูฐานข้อมูลของตลาดบ้านใหม่ให้ลึกซึ้งกว่าเดิม ข้อมูลที่นำเสนอเป็นการประชาสัมพันธ์พื้นฐาน ควรทำวิจัยให้ลึกซึ้งกว่านั้น แนะนำให้ทำโฟกัสกรุปกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มข้อมูล และเว็บไซต์ทำได้ดีแล้ว ควรนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ชี้ให้เห็นว่าตลาดบ้านใหม่ขาดแคลนห้องน้ำสาธารณะ ควรมีหน่วยงานราชการเข้าไปช่วยพัฒนาตลาดบ้านใหม่ งานวิจัยควรเน้นการพัฒนาฐานข้อมูลให้ครบถ้วน เสถียร และอัปเดต ข้อมูลในเพจควรเข้าถึงง่าย ถูกต้อง และครบถ้วน ตั้งข้อสังเกตว่า ยังไม่เห็นข้อมูลผู้ประกอบการในตลาดบ้านใหม่ในงานวิจัย ควรเจาะลึกถึงฐานข้อมูลที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น สถาปัตยกรรม วัฒนธรรม และภูมิปัญญา งานวิจัยควรมุ่งสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการ แต่ฐานข้อมูลยังไม่แน่น แนะนำให้ชุมชนมีส่วนร่วมในงานวิจัยเพื่อตอบโจทย์ความต้องการของชุมชน ควรเก็บข้อมูลสถานะของนักท่องเที่ยวในปัจจุบันและภูมิปัญญาของแต่ละที่เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว มองว่างานวิจัยเน้นการประชาสัมพันธ์มากเกินไป ควรเก็บฐานข้อมูลให้แน่นเชิงวิชาการ แนะนำให้รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานอื่น ๆ มาเสริมงานวิจัย การทำข้อมูลท่องเที่ยวในอดีตที่ครอบคลุมทั้งจังหวัด แต่ปัจจุบันเน้นแค่ ๓ แหล่ง เห็นว่า การทำข้อมูลในอดีตนั้นครอบคลุมมากกว่า ทั้งเส้นทางเชื่อมโยงและข้อมูลต่าง ๆ กังวลเรื่องงบประมาณสำหรับการทำเว็บไซต์ที่ไม่ต่อเนื่องและไม่ยั่งยืน สิ่งที่คุณะทำงานทำมานั้นดี แต่จะไม่ต่อเนื่องและไม่เป็นปัจจุบัน ความพยายามของจังหวัดในการผลักดันการท่องเที่ยว^{๕๘}

๕. ปัญหาห้องน้ำในตลาดบ้านใหม่ที่ไม่สามารถสร้างได้ เนื่องจากข้อจำกัดด้านสถานที่ ตลาดบ้านใหม่ไม่มีพื้นที่สำหรับก่อสร้างตามรูปแบบที่กำหนด และไม่ประสงค์จะรับการสำรวจในปี^{๕๙}

^{๕๗} สทนากลุ่ม ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๒, ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘.

^{๕๘} สทนากลุ่ม ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๓, ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘.

^{๕๙} สทนากลุ่ม ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๘, ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘.

๖. การพัฒนาฐานข้อมูลมีประโยชน์ต่อจังหวัดฉะเชิงเทราเป็นอย่างมาก แนะนำในการขยายผลในระยะต่อไป ควรทำฐานข้อมูลเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบสร้างสรรค์ด้านอื่น ๆ เพื่อขับเคลื่อนนโยบาย Soft Power ของประเทศในระยะต่อไป^{๖๐}

๗. ควรมีข้อมูลของที่พัก ร้านอาหาร ร้านของฝาก สถานีขนส่ง สถานีรถไฟ และสถานที่แนะนำเพิ่มเติม เพื่อเชื่อมโยงจากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่นำเสนอในงานวิจัย นอกจากนี้ยังมีตลาดใหม่ สปก. ที่กำลังจะเปิดด้านหลังวัดโสธร ตลาดนี้จะสนับสนุนผู้ประกอบการและสินค้าจากชุมชน หน่วยงานต่าง ๆ เข้าไปจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ตลาดเปิดถึง ๒๑.๐๐ น. – ๒๒.๐๐ น. และจะคงรูปแบบและคัดเลือกผลิตภัณฑ์ ตลาดมีสินค้าของดีของเด่น ร้านค้าจากกลุ่มเกษตรกร และกาแฟ ตลาดจะคงต้นไม้ใหญ่ไว้ให้เป็นที่ร่มเงา^{๖๑}

๘. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาพื้นที่ทั้ง ๓ แห่งในเล่มสรุป ควรเพิ่มข้อมูลจุดไหว้พระ จุดชมวิว และจุดทำบุญในวัดโสธร เสนอให้วัดโสธรเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณให้เว็บไซต์คงอยู่ เสนอให้เพิ่มข้อมูลหลวงพ่อโสธรว่า เป็นพระคู่บ้านคู่เมือง เป็นพระพุทธรูปสมัยไหน ทำด้วยอะไร เสนอให้เพิ่มข้อมูลไหมเส้นของวัดโสธรที่เชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์ของเมืองฉะเชิงเทรา ให้เพิ่มข้อมูลการขึ้นทะเบียนโบราณสถานของวัดโสธร แนะนำให้ทีมวิจัยดูข้อมูลจากหลายแหล่งและสรุปแก่นสำคัญ^{๖๒}

๔.๔.๒ ผลการปรับปรุงกระบวนการ

ผลการปรับปรุงกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยเน้นการพัฒนาฐานข้อมูลและการส่งเสริมศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กระบวนการนี้สามารถแบ่งออกเป็น ๘ ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ การสำรวจและรวบรวมข้อมูล

๑) **สำรวจแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม** ดำเนินการโดยจัดทีมงานเพื่อสำรวจแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เช่น วัดโสธรวรารามวรวิหาร ตลาดบ้านใหม่ และวัดสมานรัตนาราม เก็บข้อมูลทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน และข้อมูลอื่น ๆ

๒) **รวบรวมข้อมูลจากชุมชนและผู้เกี่ยวข้อง** ดำเนินการโดยสัมภาษณ์ผู้นำชุมชนผู้ประกอบการ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นและวิถีชีวิต เก็บข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวผ่านแบบสอบถามหรือการสนทนา

ขั้นตอนที่ ๒ การพัฒนาฐานข้อมูลดิจิทัล

^{๖๐} สนทนากลุ่ม ผู้ทรงคุณวุฒิ ลำดับที่ ๔, ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘.

^{๖๑} สนทนากลุ่ม ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๕, ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘.

^{๖๒} สนทนากลุ่ม ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๓, ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘.

๑) **จัดระบบข้อมูล** ดำเนินการจัดหมวดหมู่ข้อมูลที่รวบรวมได้ ประกอบด้วยข้อมูลทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน และข้อมูลอื่น ๆ และสร้างฐานข้อมูลกลางที่รวบรวมข้อมูลจากแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดฉะเชิงเทรา

๒) **พัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัล** ดำเนินการสร้างเว็บไซต์ที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และเพิ่มฟังก์ชันการใช้งาน เช่น แผนที่เส้นทางท่องเที่ยว เป็นต้น

๓) **ใช้เทคโนโลยีเสริม** ดำเนินการขออนุญาตจากเจ้าของพื้นที่สำหรับการติดตั้ง QR Code ในจุดที่สำคัญของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถสแกนและเข้าถึงข้อมูลเพิ่มเติมได้ และพัฒนาระบบเก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวเพื่อสอบถามความพึงพอใจและสิ่งที่ควรพัฒนา

ขั้นตอนที่ ๓ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก

๑) **พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก** เช่น ปรับปรุงห้องน้ำ ที่จอดรถ และจุดบริการข้อมูลนักท่องเที่ยว และจัดทำป้ายสื่อความหมายในหลายภาษาเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ

๒) **จัดการสิ่งแวดล้อม** เช่น จัดระบบการจัดการขยะและรักษาความสะอาดในแหล่งท่องเที่ยว และสร้างพื้นที่พักผ่อนและจุดชมวิที่สวยงาม

ขั้นตอนที่ ๔ การส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

๑) **จัดกิจกรรมที่หลากหลาย** เช่น จัดงานเทศกาลทางวัฒนธรรม เช่น งานนมัสการหลวงปู่โสธร เทศกาลตรุษจีน และกิจกรรมไหว้พระบูชาเทพ สร้างประสบการณ์เชิงลึก เช่น การสาธิตการทำอาหารพื้นบ้าน และการแสดงศิลปวัฒนธรรม

๒) **พัฒนาทัวร์เชิงวัฒนธรรม** ได้แก่ (๑) ออกแบบเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ เช่น “ทัวร์ ๓ ศรัทธา” (วัดโสธรฯ – ตลาดบ้านใหม่ – วัดสมานฯ) (๒) จัดฝึกอบรมยังไกด์ (Youth Guide) เพื่อให้บริการข้อมูลและนำเที่ยว

ขั้นตอนที่ ๕ การประชาสัมพันธ์และการตลาด

๑) **ใช้สื่อออนไลน์และโซเชียลมีเดีย** ได้แก่ (๑) สร้างเนื้อหาที่น่าสนใจ เช่น วิดีโอแนะนำสถานที่ บล็อกท่องเที่ยว และการถ่ายทอดสดกิจกรรม (๒) ใช้แพลตฟอร์มต่าง ๆ เช่น Facebook, Instagram, TikTok และ YouTube เพื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว

๒) **สร้างแคมเปญการตลาด** ได้แก่ (๑) จัดแคมเปญส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น “เที่ยวแปดริ้ว สัมผัสวัฒนธรรมไทย” (๒) ร่วมมือกับบริษัททัวร์และโรงแรมในการจัดแพ็คเกจท่องเที่ยว

ขั้นตอนที่ ๖ การสร้างความร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ได้แก่ (๑) ฝึกอบรมทักษะให้กับประชาชนในชุมชน ในการให้บริการนักท่องเที่ยว (๒) สนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวและการ ขายสินค้าพื้นเมือง

๒) สร้างเครือข่ายความร่วมมือ ได้แก่ (๑) จัดตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่มีตัวแทนจากชุมชน ภาครัฐ และเอกชน (๒) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ขั้นตอนที่ ๗ การติดตามและประเมินผล

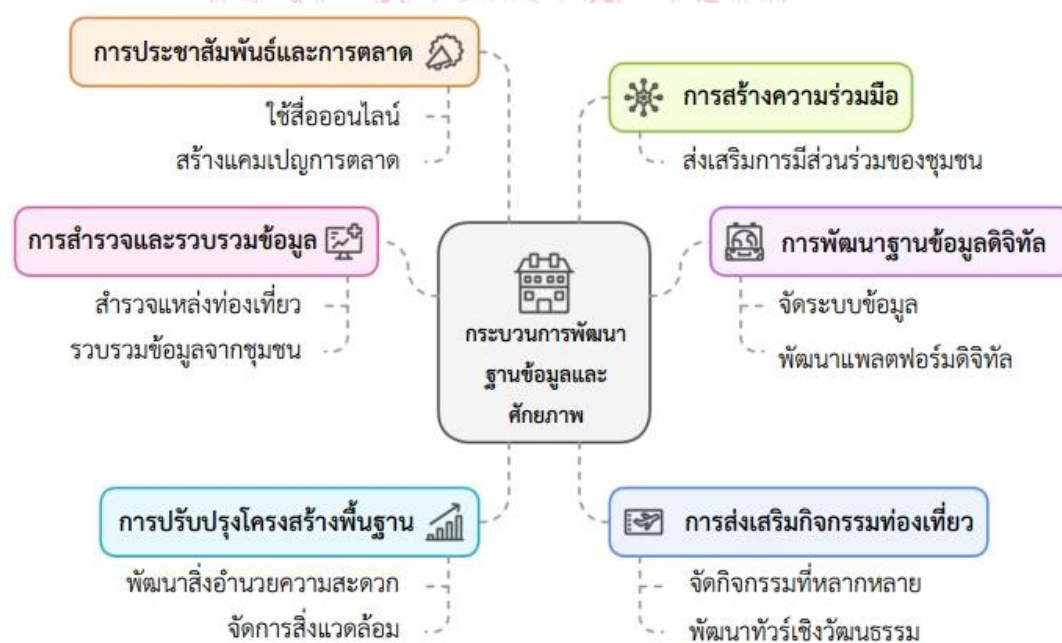
๑) ติดตามผลการดำเนินงาน ได้แก่ (๑) จัดทำระบบติดตามจำนวนนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจ (๒) เก็บข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากนักท่องเที่ยว

๒) ประเมินผลและปรับปรุง ได้แก่ (๑) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินประสิทธิภาพของ กิจกรรมและบริการต่าง ๆ (๒) ปรับปรุงกระบวนการและกิจกรรมตามผลการประเมิน

ขั้นตอนที่ ๘ การอนุรักษ์และพัฒนาอย่างยั่งยืน

๑) อนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ (๑) การรณรงค์การลดขยะและใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๒) ดูแลรักษาอาคารและศิลปกรรมดั้งเดิม

๒) ควบคุมผลกระทบจากการท่องเที่ยว ได้แก่ การสร้างแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ไม่รบกวนวิถีชีวิตของชุมชน

แผนภาพที่ ๔.๓ แสดงกระบวนการพัฒนารฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา

๔.๔ องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษากระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นองค์ความรู้ได้ดังนี้

แผนภาพที่ ๔.๔ องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

อธิบายได้ดังนี้

๑. ฐานข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

๑.๑ ฐานข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ยังขาดระบบการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นมาตรฐานและครบถ้วน ข้อมูลที่มีอยู่กระจัดกระจายอยู่ตามหน่วยงานต่างๆ และขาดการบูรณาการร่วมกัน

๑.๒ การจัดทำฐานข้อมูลที่สมบูรณ์ควรประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว ประวัติความเป็นมา กิจกรรมทางวัฒนธรรม แผนที่นำทาง และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว เช่น การเดินทาง สิ่งอำนวยความสะดวก และข้อควรระวัง

๑.๓ การพัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อรองรับการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล เช่น เว็บไซต์ แอปพลิเคชัน หรือฐานข้อมูลที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว

๒. ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

๒.๑ แหล่งท่องเที่ยวหลัก เช่น วัดโสธรวราราม วรวิหาร ตลาดบ้านใหม่ และวัดสมานรัตนาราม ต่างประสบปัญหาในการจัดการข้อมูลและประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะการขาดแหล่งข้อมูลกลางที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงได้ง่าย

๒.๒ ปัญหาด้านการบริหารจัดการ เช่น การจราจรติดขัด ขาดแคลนมัคคุเทศก์ การหลอกลวงนักท่องเที่ยว และการขาดแผนพัฒนาที่เป็นระบบ เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

๒.๓ การมีส่วนร่วมของชุมชนในกระบวนการพัฒนาและบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวยังอยู่ในระดับปานกลาง ชุมชนยังขาดบทบาทสำคัญในการเป็นเจ้าของและดูแลแหล่งท่องเที่ยวของตนเอง

๓. ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

๓.๑ ศักยภาพของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทราโดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะด้านการดึงดูดนักท่องเที่ยว การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว

๓.๒ การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ระบบขนส่ง การให้ข้อมูลนักท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่รองรับนักท่องเที่ยว มีความจำเป็นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว

๓.๓ การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ควรคำนึงถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตชุมชน เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

๔. การพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

๔.๑ การพัฒนาฐานข้อมูลดิจิทัลที่ครอบคลุมข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวทุกแห่ง รวมถึงการเชื่อมโยงกับแพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น Google Maps และโซเชียลมีเดีย เพื่อเพิ่มการเข้าถึงของนักท่องเที่ยว

๔.๒ การพัฒนาระบบการจัดการท่องเที่ยวที่ใช้เทคโนโลยี เช่น การใช้ Big Data หรือ AI เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมนักท่องเที่ยว และนำมาใช้วางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๔.๓ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผ่านการอบรมให้ความรู้ ส่งเสริมบทบาทของมัคคุเทศก์ท้องถิ่น และพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ครอบคลุมทุกภาคส่วน

๕. ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๕.๑ ควรมีการจัดตั้ง ศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูล และให้บริการข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวในรูปแบบดิจิทัล

๕.๒ ควรมีการส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism) เช่น การให้ชุมชนเป็นผู้นำกิจกรรมท่องเที่ยว การจัดกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวสามารถมีส่วนร่วมกับวัฒนธรรมท้องถิ่นได้

๕.๓ ควรมีการพัฒนาหลักสูตรหรืออบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแก่บุคลากรในภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อให้การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

สรุปได้ว่า การพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทราจำเป็นต้องมีการบูรณาการข้อมูลและการจัดการที่เป็นระบบ ใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมถึงส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการพัฒนาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ยั่งยืนและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับจังหวัดในระยะยาว

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรค ด้านฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา และเพื่อเสนอกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาทางเยือนจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน ๔๐๐ คน โดยการแจกแบบสอบถาม และสัมภาษณ์ ตัวแทนกลุ่มภาครัฐ ตัวแทนกลุ่มภาคเอกชน และผู้นำชุมชนหรือประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา พื้นที่ละ ๗ รูป/คน รวมผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ๒๑ รูป/คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญสำหรับการสนทนากลุ่ม (Focus group) ได้แก่ ตัวแทนกลุ่มหน่วยงานภาครัฐ จำนวน ๓ คน ผู้นำชุมชนหรือประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน ๖ คน ตัวแทนกลุ่มนักวิชาการ จำนวน ๒ คน รวมทั้งสิ้น จำนวน ๑๑ รูป/คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview)

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” สามารถสรุปได้ดังนี้

๕.๑.๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน ๕๐.๗๕ คน (ร้อยละ ๕๐.๗๕) เพศหญิง จำนวน ๑๙๗ คน (ร้อยละ ๔๙.๒๕) ตามลำดับ

จำแนกตามอายุ พบว่า มีอายุ ๒๐-๓๐ ปี จำนวน ๑๐๒ คน (ร้อยละ ๒๕.๕๐) อายุ ๔๑-๕๐ ปี จำนวน ๙๙ คน (ร้อยละ ๒๔.๗๕) อายุ ๓๑-๔๐ ปี จำนวน ๗๐ (ร้อยละ ๑๗.๕๐) อายุ ๕๑-๖๐ ปี จำนวน ๔๖ คน (ร้อยละ ๑๑.๕๐) และ อายุ ๖๑ ปี ขึ้นไป จำนวน ๒๓ คน (ร้อยละ ๕.๗๕) ตามลำดับ

จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน ๑๒๖ คน (ร้อยละ ๓๑.๕๐) ระดับปริญญาตรี จำนวน ๑๐๑ คน (ร้อยละ ๒๕.๒๕) ระดับประถมศึกษา จำนวน ๕๐ คน (ร้อยละ ๑๒.๕๐) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๔๘ คน (ร้อยละ ๑๒.๐๐) ระดับอนุปริญญา/ปวส. จำนวน ๔๗ (ร้อยละ ๑๑.๗๕) และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน ๒๘ คน (ร้อยละ ๗.๐๐) ตามลำดับ

จำแนกตามอาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอาชีพรับจ้าง จำนวน ๙๗ คน (ร้อยละ ๒๔.๒๕) ธุรกิจส่วนตัว จำนวน ๙๒ คน (ร้อยละ ๒๓.๐๐) นักเรียน/นักศึกษา จำนวน ๖๓ คน (ร้อยละ ๑๕.๗๕) ข้าราชการ จำนวน ๖๐ คน (ร้อยละ ๑๕.๐๐) อื่น ๆ จำนวน ๓๗ คน (ร้อยละ ๙.๒๕) พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๒๐ คน (ร้อยละ ๕.๐๐) และเกษตรกร จำนวน ๑๒ คน (ร้อยละ ๓.๐๐)

จำแนกตามรายได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีรายได้ ๑๐,๐๐๑-๒๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๐๔ คน (ร้อยละ ๒๖.๐๐) มีรายได้ ๕,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๙๗ คน (ร้อยละ ๒๔.๒๕) มีรายได้ ๒๐,๐๐๑-๓๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๙๑ คน (ร้อยละ ๒๒.๗๕) มีรายได้ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๗๘ คน (ร้อยละ ๑๙.๕๐) และมีรายได้มากกว่า ๓๐,๐๐๑ บาท จำนวน ๓๐ คน (ร้อยละ ๗.๕๐) ตามลำดับ

จำแนกตามสถานที่ท่องเที่ยว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมาเที่ยววัดโสธรวราราม วรวิหาร จำนวน ๑๓๕ คน (ร้อยละ ๓๓.๗๕) วัดสมานรัตนาราม จำนวน ๑๓๕ คน (ร้อยละ ๓๓.๗๕) และตลาดบ้านใหม่ ๑๐๐ ปี จำนวน ๑๓๐ คน (ร้อยละ ๓๒.๕๐) ตามลำดับ

๕.๑.๒ ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ดังต่อไปนี้

ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๙$, S.D. = ๐.๗๑๑) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก พบว่า อันดับหนึ่ง ด้านการส่งเสริมการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว ($\bar{X} = ๓.๖๗$, S.D. = ๐.๖๕๓) อันดับสอง ด้านการส่งเสริมศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยว ($\bar{X} = ๓.๕๖$, S.D. = ๐.๙๓๒) และอันดับสาม ด้านการส่งเสริมศักยภาพด้านการบริหารจัดการ ($\bar{X} = ๓.๕๒$, S.D. = ๐.๗๖๐)

๕.๑.๓ สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรค ด้านฐานข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ดังต่อไปนี้

สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรค ด้านฐานข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สำคัญ แต่ยังเผชิญปัญหาด้านฐานข้อมูลการท่องเที่ยวที่ยังไม่เป็นระบบ ข้อมูลกระจัดกระจายและขาดการจัดเก็บที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในสถานที่สำคัญอย่างวัดโสธรวราราม วรวิหาร ตลาดบ้านใหม่ และวัดสมานรัตนาราม ซึ่งล้วนมีจุดเด่นด้านศาสนา ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้อย่างมาก ๑)

วัดโสธรวราราม วรวิหาร มีชื่อเสียงในเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อโสธร แต่ขาดระบบฐานข้อมูลที่รวบรวมข้อมูลประวัติ สถาปัตยกรรม และกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ วัดยังไม่มีเว็บไซต์อย่างเป็นทางการและอาศัยเพียงช่องทางโซเชียลมีเดีย ซึ่งไม่สามารถรองรับการเผยแพร่ข้อมูลได้อย่างครอบคลุม ปัญหาการจราจร การล่อลวงนักท่องเที่ยว และการขาดมัคคุเทศก์ยังเป็นอุปสรรคสำคัญที่ต้องได้รับการแก้ไข ๒) ตลาดบ้านใหม่เป็นตลาดเก่าแก่ที่สะท้อนวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชนไทยเชื้อสายจีน ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ร้านค้า และกิจกรรมยังไม่มีรวบรวมไว้ในแหล่งเดียว ทำให้นักท่องเที่ยวต้องใช้ความพยายามในการค้นหาข้อมูล ข้อมูลที่เผยแพร่ในปัจจุบันขาดความลึกซึ้งด้านวัฒนธรรม และไม่มีแพลตฟอร์มออนไลน์ที่ช่วยให้การเข้าถึงข้อมูลและการวางแผนการเดินทางเป็นไปอย่างสะดวก ๓) วัดสมานรัตนาราม มีพระพิฆเนศปางนอนเสวยที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมาก แต่ขาดระบบฐานข้อมูลที่ทันสมัย ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรม ประวัติศาสตร์ และศิลปวัตถุยังไม่ได้จัดเก็บในรูปแบบดิจิทัล ทำให้เข้าถึงได้ยาก ข้อมูลกิจกรรมที่เผยแพร่ยังไม่สามารถอัปเดตได้อย่างรวดเร็วเนื่องจากไม่มีระบบจัดการข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ ๔) การแก้ไขปัญหาด้านฐานข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดฉะเชิงเทราสามารถดำเนินการได้โดยการพัฒนาฐานข้อมูลกลางที่รวบรวมข้อมูลสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ การจัดทำแพลตฟอร์มออนไลน์ที่ครอบคลุมทุกสถานที่สำคัญ การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดเก็บและอัปเดตข้อมูลให้ทันสมัย รวมถึงการปรับปรุงการประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งควรมีระบบเก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวเพื่อนำมาวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะยาว

๕.๑.๔ แนวทางการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

แนวทางการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยการรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การส่งเสริมกิจกรรมและประสบการณ์เชิงลึก การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมถึงการประชาสัมพันธ์และการอนุรักษ์อย่างยั่งยืน โดยประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน และข้อมูลอื่น ๆ เพื่อสร้างการท่องเที่ยวที่มีคุณค่าและยั่งยืนสำหรับจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยเครื่องมือที่ใช้ในการออกแบบฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยได้นำเทคโนโลยี Open Source (phpMyAdmin) มาสร้างฐานข้อมูล (MySQL) และนำมาเชื่อมโยงกับซอฟต์แวร์ช่วยจัดการข้อมูลบนเว็บไซต์ (Content Management System: CMS) โดยใช้ภาษา PHP และผสมผสาน (Integrate) กับกูเกิลแมป (Google Map) เพื่อแสดงแผนที่รูปภาพ นำมาจัดทำฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

๕.๑.๕ ผลการพัฒนารฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

การพัฒนารฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นกระบวนการที่ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการจัดการข้อมูลการท่องเที่ยว โดยใช้ phpMyAdmin และ MySQL ในการจัดเก็บข้อมูล เชื่อมโยงกับระบบ CMS เพื่อให้สามารถเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์และโซเชียลมีเดียได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ Web hosting ที่ตั้งอยู่ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตแบนวิท (Bandwidth) สูง เพื่อช่วยเพิ่มความเร็วของระบบในการให้บริการข้อมูลได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ผลจากการพัฒนานี้ช่วยให้แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดฉะเชิงเทราได้รับการประชาสัมพันธ์ที่ดีขึ้น เพิ่มโอกาสในการดึงดูดนักท่องเที่ยว และส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่น ต่อยอดไปสู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ยั่งยืนต่อไปในอนาคต

๕.๑.๖ การนำเสนอกระบวนการพัฒนารฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

การนำเสนอกระบวนการพัฒนารฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ร่วมประชุมกลุ่ม (Focus Group Discussion) และประเมินความพึงพอใจต่อเว็บไซต์ฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๓๙$, S.D. = ๐.๒๗๘) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก พบว่า อันดับหนึ่ง ข้อที่ ๑๔. ภาพประกอบสามารถสื่อความหมายได้ ($\bar{X} = ๔.๗๓$, S.D. = ๐.๔๖๗) อันดับสอง ข้อที่ ๕. มีการจัดหมวดหมู่ให้ง่ายต่อการ ค้นหาและทำความเข้าใจ และข้อที่ ๒๐. เป็นแหล่งข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้งาน ($\bar{X} = ๔.๖๔$, S.D. = ๐.๕๐๕) และอันดับสาม ข้อที่ ๑๒. ขนาดตัวอักษร และรูปแบบตัวอักษร มีความสวยงามและอ่านได้ง่าย ข้อที่ ๑๗. เนื้อหา มีประโยชน์ต่อผู้ใช้งาน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ และข้อที่ ๑๘. เป็นสื่อในการเผยแพร่ข่าวประชาสัมพันธ์ และงานวิจัย ($\bar{X} = ๔.๕๕$, S.D. = ๐.๕๒๒)

ผลการปรับปรุงกระบวนการพัฒนารฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยเน้นการพัฒนารฐานข้อมูลและการส่งเสริมศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กระบวนการนี้สามารถแบ่งออกเป็น ๘ ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ การสำรวจและรวบรวมข้อมูล

๑) สำรวจแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ดำเนินการโดยจัดทีมงานเพื่อสำรวจแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เช่น วัดโสธรวรารามวรวิหาร ตลาดบ้านใหม่ และวัดสมานรัตนาราม เก็บข้อมูลทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน และข้อมูลอื่น ๆ

๒) รวบรวมข้อมูลจากชุมชนและผู้เกี่ยวข้อง ดำเนินการโดยสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นและวิถีชีวิต เก็บข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวผ่านแบบสอบถามหรือการสนทนา

ขั้นตอนที่ ๒ การพัฒนาฐานข้อมูลดิจิทัล

๑) จัดระบบข้อมูล ดำเนินการจัดหมวดหมู่ข้อมูลที่รวบรวมได้ ประกอบด้วยข้อมูลทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน และข้อมูลอื่น ๆ และสร้างฐานข้อมูลกลางที่รวบรวมข้อมูลจากแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัด ฉะเชิงเทรา

๒) พัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัล ดำเนินการสร้างเว็บไซต์ที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และเพิ่มฟังก์ชันการใช้งาน เช่น แผนที่เส้นทางท่องเที่ยว เป็นต้น

๓) ใช้เทคโนโลยีเสริม ดำเนินการขออนุญาตจากเจ้าของพื้นที่สำหรับการติดตั้ง QR Code ในจุดที่สำคัญของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถสแกนและเข้าถึงข้อมูลเพิ่มเติมได้ และพัฒนาระบบเก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวเพื่อสอบถามความพึงพอใจและสิ่งที่ควรพัฒนา

ขั้นตอนที่ ๓ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก

๑) พัฒนาลสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ปรับปรุงห้องน้ำ ที่จอดรถ และจุดบริการข้อมูลนักท่องเที่ยว และจัดทำป้ายสื่อความหมายในหลายภาษาเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ

๒) จัดการสิ่งแวดล้อม เช่น จัดระบบการจัดการขยะและรักษาความสะอาดในแหล่งท่องเที่ยว และสร้างพื้นที่พักผ่อนและจุดชมวิที่สวยงาม

ขั้นตอนที่ ๔ การส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

๑) จัดกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น จัดงานเทศกาลทางวัฒนธรรม เช่น งานนมัสการหลวงปู่โสธร เทศกาลตรุษจีน และกิจกรรมไหวพระบูชาเทพ สร้างประสบการณ์เชิงลึก เช่น การสาธิตการทำอาหารพื้นบ้าน และการแสดงศิลปวัฒนธรรม

๒) พัฒนาทัวร์เชิงวัฒนธรรม ได้แก่ (๑) ออกแบบเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ เช่น “ทัวร์ ๓ ศรัทธา” (วัดโสธรฯ – ตลาดบ้านใหม่ – วัดสมานฯ) (๒) จัดฝึกอบรมยังไกด์ (Youth Guide) เพื่อให้บริการข้อมูลและนำเที่ยว

ขั้นตอนที่ ๕ การประชาสัมพันธ์และการตลาด

๑) ใช้สื่อออนไลน์และโซเชียลมีเดีย ได้แก่ (๑) สร้างเนื้อหาที่น่าสนใจ เช่น วิดีโอแนะนำสถานที่ บล็อกท่องเที่ยว และการถ่ายทอดสดกิจกรรม (๒) ใช้แพลตฟอร์มต่าง ๆ เช่น Facebook, Instagram, TikTok และ YouTube เพื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว

๒) สร้างแคมเปญการตลาด ได้แก่ (๑) จัดแคมเปญส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น “เที่ยวแปดริ้ว สัมผัสวัฒนธรรมไทย” (๒) ร่วมมือกับบริษัททัวร์และโรงแรมในการจัดแพ็คเกจท่องเที่ยว

ขั้นตอนที่ ๖ การสร้างความร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ได้แก่ (๑) ฝึกอบรมทักษะให้กับประชาชนในชุมชนในการให้บริการนักท่องเที่ยว (๒) สนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวและการขายสินค้าพื้นเมือง

๒) สร้างเครือข่ายความร่วมมือ ได้แก่ (๑) จัดตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่มีตัวแทนจากชุมชน ภาครัฐ และเอกชน (๒) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ขั้นตอนที่ ๗ การติดตามและประเมินผล

๑) ติดตามผลการดำเนินงาน ได้แก่ (๑) จัดทำระบบติดตามจำนวนนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจ (๒) เก็บข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากนักท่องเที่ยว

๒) ประเมินผลและปรับปรุง ได้แก่ (๑) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมและบริการต่าง ๆ (๒) ปรับปรุงกระบวนการและกิจกรรมตามผลการประเมิน

ขั้นตอนที่ ๘ การอนุรักษ์และพัฒนาอย่างยั่งยืน

๑) อนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ (๑) การรณรงค์การลดขยะและใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๒) ดูแลรักษาอาคารและศิลปกรรมดั้งเดิม

๒) ควบคุมผลกระทบจากการท่องเที่ยว ได้แก่ การสร้างแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ไม่รบกวนวิถีชีวิตของชุมชน

สรุปได้ว่า กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ต้องอาศัยการบูรณาการระหว่างการพัฒนาฐานข้อมูลดิจิทัล การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยว และการสร้างความร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างประสบการณ์ท่องเที่ยวที่สมบูรณ์และยั่งยืนให้นักท่องเที่ยว

๕.๒ อภิปรายผล

จากศึกษา เรื่อง กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

๕.๒.๑ สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรค ด้านฐานข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพสูงในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เนื่องจากมีสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เช่น วัดโสธรวรารามวรวิหาร ตลาดบ้านใหม่ และวัดสมานรัตนาราม ซึ่งแต่ละแห่งมีจุดเด่นเฉพาะตัวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้

เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม จังหวัดยังเผชิญกับปัญหาด้านฐานข้อมูลการท่องเที่ยวที่ยังไม่เป็นระบบ ข้อมูลกระจัดกระจาย และขาดการจัดเก็บที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การเข้าถึงข้อมูลและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเป็นไปอย่างไม่เต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับธนากร ทองธรรมสิริ และ โอษฐ์ญา บัวธรรม^๑ ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อสัมผัสประสบการณ์ท้องถิ่นในเขตพื้นที่เมืองเก่าบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า พื้นที่เมืองเก่าบุรีรัมย์เป็นเมืองเก่ามีศักยภาพของพื้นที่ตรงตามองค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยว ๕ ประการ ได้แก่ มีสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) การเดินทางสะดวก (Accessibility) มีบริการที่พัก (Accommodation) มีกิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities) และสิ่งอำนวยความสะดวก (Destination Amenities) ศักยภาพของเขตพื้นที่เมืองเก่าบุรีรัมย์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก และเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จะต้องได้รับความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ถึงสถานที่ภายในชุมชน ภาครัฐ และภาคเอกชนต้องช่วยเหลือด้านงบประมาณการจัดการทำนุบำรุงอาคาร สถานที่ ประชาชนในชุมชน ต้องมีการวางแผนกิจกรรมท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมในชุมชนให้เป็นที่รับรู้ของนักท่องเที่ยว และคนในชุมชนต้องช่วยรักษาสภาพชุมชนให้มีความสะอาด และให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ ภายในชุมชน และสอดคล้องกับสุเทพ สารบรรณ และคณะ^๒ ได้ศึกษาเรื่อง กระบวนการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนต่อการส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดพะเยา ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ ศักยภาพและเครือข่ายของชุมชนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดพะเยา ทั้ง ๓ วัด ส่วนใหญ่มีศักยภาพสิ่งอำนวยความสะดวกที่ค่อนข้างพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว ซึ่งแต่ละวัดมีสิ่ง ที่ควรพัฒนาแตกต่างกันเป็นอันดับต้น ๆ เช่น วัดศรีโคมคำ (วัดพระเจ้าตนหลวง ไม่มีแผ่นพับ/เอกสาร แนะนำแหล่งท่องเที่ยวรวมถึงเจ้าหน้าที่ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว วัดพระเจ้านั่งดินมีเส้นทาง การเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งมีถนนชำรุด เสื่อมสภาพ และติดกับแหล่งชุมชนที่พลุกพล่าน ทำให้การเดินทางไม่สะดวก และวัดอนาลโยทิพยาราม (ดอยบุษราคัม มีการก่อสร้างที่ใหม่ ๆ ซึ่งบดบัง สถานที่สำคัญของวัด และสภาพแวดล้อมโดยรอบเป็นป่าขึ้น ซึ่งมียุ่งหรือแมลงต่าง ๆ อาจจะไม่ปลอดภัยและสร้างความรำคาญแก่นักท่องเที่ยว

^๑ ธนากร ทองธรรมสิริ และโอษฐ์ญา บัวธรรม, แนวทางสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อสัมผัสประสบการณ์ท้องถิ่นในเขตพื้นที่เมืองเก่าบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์, วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑ (มกราคม – กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔), หน้า ๒๑-๓๔.

^๒ สุเทพ สารบรรณ และคณะ, กระบวนการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนต่อการส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดพะเยา, รายงานการวิจัย, (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตพะเยา, ๒๕๖๐), บทคัดย่อ

๕.๒.๒ การพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นกระบวนการที่ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการจัดการข้อมูลการท่องเที่ยว โดยใช้ phpMyAdmin และ MySQL ในการจัดเก็บข้อมูล เชื่อมโยงกับระบบ CMS เพื่อให้สามารถเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์และโซเชียลมีเดียได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้ Subdomain และ Web Hosting ช่วยเพิ่มเสถียรภาพของระบบ ทำให้สามารถให้บริการข้อมูลได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ผลจากการพัฒนานี้ช่วยให้แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดฉะเชิงเทราได้รับการประชาสัมพันธ์ที่ดีขึ้น เพิ่มโอกาสในการดึงดูดนักท่องเที่ยว และส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่น ต่อยอดไปสู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ยั่งยืนต่อไปในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับ**สมบูรณ์ เวสน์ และคณะ^๓** ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการบริหารจัดการและศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่สวนดุสิตและพื้นที่ต่อเนื่อง ผลการวิจัยพบว่า แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่สวนดุสิตและพื้นที่ต่อเนื่อง ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าและศักยภาพจำนวน ๔๗ แห่ง ผู้วิจัยจึงมีการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อสร้างแผนที่ข้อมูล ได้แก่ ข้อมูลเชิงประวัติศาสตร์ รูปแบบวัฒนธรรม และกิจกรรมของพื้นที่ โดยในส่วนของเรื่องราว ความเป็นมาและความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ได้นำมาลำดับเป็นแผนภาพข้อมูลแผนที่เชิงวัฒนธรรม โดยมีแนวทางการเพิ่มศักยภาพสำหรับแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่สวนดุสิตและพื้นที่ต่อเนื่อง ในด้านการเพิ่มคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว การปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพของแหล่งท่องเที่ยว พัฒนากิจกรรมทางการท่องเที่ยว พัฒนาศักยภาพด้านการรองรับการท่องเที่ยวทางด้านระบบโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมและการเชื่อมโยงระบบขนส่ง การให้ข้อมูลข่าวสารความรู้แก่นักท่องเที่ยว และมีแนวทางการจัดการตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่สวนดุสิตและพื้นที่ต่อเนื่องโดยการกำหนดกลยุทธ์การตลาด ตามหลักการของ STP คือ การแบ่งส่วนการตลาด การกำหนดเป้าหมาย และกำหนดจุดยืนของการตลาดสำหรับนักท่องเที่ยว มีแนวทางการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่สวนดุสิตและพื้นที่ต่อเนื่อง และสอดคล้องกับ**สิทธิชัย อุ่นสวน^๔** ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาระบบภูมิสารสนเทศของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดน่าน ผลการวิจัยพบว่า การใช้งานระบบภูมิสารสนเทศของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดน่าน โดยการนำเสนอผ่านเว็บไซต์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลช่วยในการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวเพื่อเผยแพร่ข้อมูลเชิงพื้นที่ (Spatial Database) ของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดน่าน โดยผู้วิจัยได้ออกแบบการสร้างเว็บไซต์เพื่อนำเสนอข้อมูลทั้งที่เป็นแผนที่รูปภาพให้กับนักท่องเที่ยวในรูปแบบเว็บไซต์ โดยใช้โปรแกรมเวิร์ด

^๓ สมบูรณ์ เวสน์ และคณะ, การพัฒนาการบริหารจัดการและศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่สวนดุสิตและพื้นที่ต่อเนื่อง, **รายงานการวิจัย**, (สำนักคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.), ๒๕๖๒), บทคัดย่อ.

^๔ สิทธิชัย อุ่นสวน, **การพัฒนาระบบภูมิสารสนเทศของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดน่าน**, รายงานการวิจัย, (วิทยาลัยสงฆ์นครน่าน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๒) หน้า ๑๓๓.

เพส (WordPress) ที่สนับสนุนการปรับแต่งเว็บไซต์ที่สร้างขึ้นให้ติดอันดับต้นๆ ในหน้าผลการค้นหา ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้ผู้ใช้บริการทั้งนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ ผู้ดูแลหลักของสถานที่ท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงสารสนเทศได้มากขึ้น อีกทั้งยังนำ URL ของเว็บไซต์ทำเป็น QR Code เพื่อให้ง่ายต่อการเข้าถึงหน้าเว็บไซต์ สำหรับให้นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจในการท่องเที่ยวจังหวัดน่าน ได้ศึกษาข้อมูลและเส้นทางที่ผู้วิจัยได้จัดทำไว้ และสอดคล้องกับ **ชัยทัศน์ เกียรติยากุล และคณะ^๕** ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาระบบฐานข้อมูลท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ตำบลแม่วิน อำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่าระบบที่พัฒนาขึ้นในรูปแบบเว็บแอปพลิเคชัน (Web-Based Application) โดยใช้ภาษาพีเอชพี (PHP) ร่วมกับระบบจัดการฐานข้อมูลมายเอสคิวแอล (MySQL Database Management System) ซึ่งสามารถเพิ่มข้อมูล การลบข้อมูล การค้นหาข้อมูล การปรับปรุงแก้ไขข้อมูล และการแสดงผลข้อมูลท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และผลจากการประเมินความพึงพอใจในการใช้งานระบบฐานข้อมูล พบว่าผู้ใช้งานฐานข้อมูลท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๘ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๓

๕.๒.๓ กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดพะเยา โดยเน้นการพัฒนาฐานข้อมูลและการส่งเสริมศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กระบวนการนี้สามารถแบ่งออกเป็น ๘ ขั้นตอน ดังนี้ (๑) การสำรวจและรวบรวมข้อมูล (๒) การพัฒนาฐานข้อมูลดิจิทัล (๓) การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก (๔) การส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (๕) การประชาสัมพันธ์และการตลาด (๖) การสร้างความร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (๗) การติดตามและประเมินผล และ (๘) การอนุรักษ์และพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดพะเยา ต้องอาศัยการบูรณาการระหว่างการพัฒนาฐานข้อมูลดิจิทัล การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยว และการสร้างความร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างประสบการณ์ท่องเที่ยวที่สมบูรณ์และยั่งยืนให้นักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับ **สมบูรณ์ เวสน์ และคณะ^๖** ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการบริหารจัดการและศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่สวนดุสิตและพื้นที่ต่อเนื่อง ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่สวนดุสิตและพื้นที่ต่อเนื่อง ประกอบด้วยกลยุทธ์ที่ ๑ การ

^๕ ชัยทัศน์ เกียรติยากุล และคณะ, การพัฒนาระบบฐานข้อมูลท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ตำบลแม่วิน อำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่, วารสารแม่โจ้เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม, ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๓ (กันยายน - ธันวาคม ๒๕๖๓): ๘๗-๙๙.

^๖ สมบูรณ์ เวสน์ และคณะ, การพัฒนาการบริหารจัดการและศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่สวนดุสิตและพื้นที่ต่อเนื่อง, รายงานการวิจัย, (สำนักคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.), ๒๕๖๒), บทคัดย่อ.

พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และสร้างประสบการณ์ที่ดีระหว่างการท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ ๒ การเตรียมความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวและการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของชุมชนผู้ประกอบการ และหน่วยงานภาครัฐ กลยุทธ์ที่ ๓ การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการท่องเที่ยวอย่างครบวงจรและการสร้างสรรค์ทางด้านการตลาด กลยุทธ์ที่ ๔ การจัดการความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน และนำเสนอเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่สวนดุสิตและพื้นที่ โดยวิเคราะห์ผ่านการประเมินจุดแข็ง จุดอ่อนของพื้นที่จนสร้างเส้นทางท่องเที่ยวจำนวน ๒ เส้นทาง คือ อิมเส้นทางสวนดุสิต “สยามใหม่” อิมเส้นทาง “ศิลปะ ดนตรี วิถีชนชาติ” และสอดคล้องงานวิจัยของ **สุมาลี นันทศิริพล**^๗ ได้ศึกษาเรื่อง ศักยภาพการจัดการบริการผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่า ชุมชนควรรักษาสถาปัตยกรรมดั้งเดิม สร้างการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวในกิจกรรมท่องเที่ยว จัดป้ายให้ความรู้แนะนำเส้นทางท่องเที่ยว สร้างความร่วมมือร่วมใจ ดูแลความสะอาด ควบคุมราคาการขนส่งและสินค้า เพิ่มรถประจำทาง จัดระเบียบร้านค้าและส่งเสริมการผลิตสินค้าท้องถิ่น

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะทั่วไป

๑) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการพัฒนา ระบบฐานข้อมูลกลาง ที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และกิจกรรมในจังหวัดฉะเชิงเทราให้เป็นระบบดิจิทัลที่เข้าถึงง่าย พร้อมทั้งอัปเดตข้อมูลอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ข้อมูลมีความถูกต้องและทันสมัย

๒) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว โดยนำสื่อดิจิทัล เช่น เว็บไซต์ แอปพลิเคชัน โซเชียลมีเดีย และระบบ GIS (แผนที่ออนไลน์) มาใช้ในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงข้อมูลได้สะดวกขึ้น และช่วยเพิ่มศักยภาพการตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัด

๓) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว โดยปรับปรุงและพัฒนา เส้นทางคมนาคม ที่จอดรถ ป้ายสื่อความหมาย ระบบรักษาความปลอดภัย และสาธารณูปโภคต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับปริมาณนักท่องเที่ยว รวมถึงสนับสนุนแนวคิดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนที่ช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

๔) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมบทบาทของชุมชนในฐานะผู้บริหารจัดการการท่องเที่ยว โดยให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ผ่านการ

^๗ สุมาลี นันทศิริพล, ศักยภาพการจัดการบริการผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม, วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-มิถุนายน ๒๕๖๐): ๑๓๘ – ๑๕๑.

พัฒนาหลักสูตรอบรม มัคคุเทศก์ท้องถิ่น การจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์วัฒนธรรม และการสนับสนุนให้ชุมชนมีรายได้จากกิจกรรมท่องเที่ยว เช่น การจำหน่ายสินค้าหัตถกรรม หรือการจัดกิจกรรมเชิงวัฒนธรรม

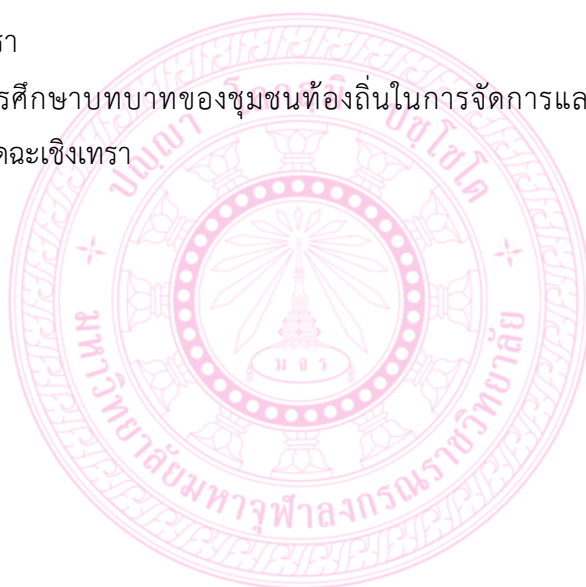
๕) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรผลักดันนโยบายและความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน โดยส่งเสริมความร่วมมือระหว่าง หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนท้องถิ่น ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เช่น การออกนโยบายสนับสนุนงบประมาณ การจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม และการพัฒนาโครงการเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในระยะยาว

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะการทําวิจัยในครั้งต่อไป

๑) ควรศึกษาการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

๒) ควรศึกษาศักยภาพและแนวทางการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบยั่งยืนในจังหวัดฉะเชิงเทรา

๓) ควรศึกษาบทบาทของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

บรรณานุกรม

๑. ภาษาบาลี - ไทย:

๑.๑ ข้อมูลปฐมภูมิ

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. มหาจุฬาเตปิฎก. กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๐๐.

_____. พระไตรปิฎกภาษาไทย. กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๓๙.

๑.๒ ข้อมูลทุติยภูมิ

๑.๒.๑ หนังสือภาษาไทย

กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. คู่มือการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์, ๒๕๕๗

กรมอุตุนิยมวิทยา. เอกสารวิชาการ อุตุนิยมวิทยานำร่องเพื่อการเกษตร จังหวัดฉะเชิงเทรา, ๒๕๕๙.

กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด. แผนพัฒนากลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัดสำนักงานจังหวัดฉะเชิงเทรา (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนปี ๒๕๖๗. กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัดฉะเชิงเทรา, ๒๕๖๗

กองแผนและงบประมาณ. แผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕). องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา, ๒๕๖๒.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. คือถิ่นฐาน คือบ้านเรา อบต. กับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แปลน โมติฟ, ๒๕๔๓

คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ. แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐). กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, ๒๕๖๖

ชนัญ วงษ์วิภาค. ชนัญ วงษ์วิภาค. การท่องเที่ยววัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๒

ชาญวิทย์ เกษตรศิริ. วิถีไทย : การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง มหาชน, ๒๕๔๐

ธรรมศักดิ์ โรจนสุนทร. สรุปผลการสัมมนาการพัฒนาการท่องเที่ยวภาคเหนือ. กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, ๒๕๔๘.

- นิคม จารุณี. การท่องเที่ยวอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร: แพร่พิทยา, ๒๕๕๓
- บุญยสฤษดิ์ อเนกสุข. ยล เยี่ยม เยือน เหยา แนวคิดและทฤษฎีว่าด้วยการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ ๒. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยเนรศวร, ๒๕๕๙
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร: บริษัท เพรส แอนด์ ดีไซน์ จำกัด, ๒๕๔๘.
- พยอม ธรรมบุตร. เอกสารประกอบการสอนสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม, ๒๕๔๙.
- พิมพ์พรณ สุจารินพงศ์. มัคคุเทศก์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๙.
- วิภา ศรีระทุ. ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์. ปริญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๕๑.
- วิวัฒน์ชัย บุญยภักดี. การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, ๒๕๕๐.
- ศรัญญา วรากุลวิทย์. ปฐมนิเทศอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. พระนครศรีอยุธยา: สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสกรี, ๒๕๔๖.
- เศกสรรค์ ยงวนิชย์. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ยั่งยืน แนวคิดหลักการและการจัดการ. ขอนแก่น: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๕๕.
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. รายงานขั้นสุดท้ายการดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, ๒๕๔๐.
- สมบัติ กาญจนกิจ. นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๔.
- สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการสำรวจพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของชาวไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๒). (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, ๒๕๖๒.
- สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว. การท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร: กองวิชาการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว, ๒๕๔๖.
- สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดฉะเชิงเทรา. รายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดฉะเชิงเทรา. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดฉะเชิงเทรา: กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, ๒๕๖๔.

สิทธิชัย ชูสำโรง. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการจัดการฐานข้อมูลและ ฐานข้อมูลภูมิ

สารสนเทศ 104333. พิษณุโลก, ๒๕๕๙.

สุดชีวัน นันทวัน ณ อยู่ธยา. การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยชุมชนเป็นศูนย์กลาง.

เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๑.

๑.๒.๒ รายงานการวิจัย

กฤษนันท์ แสงมาศ และคณะ. การพัฒนาระบบ GPS เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมปราสาท

โบราณจังหวัดสุรินทร์. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสุรินทร์, ๒๕๖๑.

กาญจนา สุระ. “การวิจัยเพื่อพัฒนาต้นแบบการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นจังหวัด

เชียงใหม่ ปีที่ ๓”. รายงานการวิจัย. สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.),
๒๕๕๖.

จารุณี กลิ่นดีปสี. “การประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

กรณีศึกษา : อุทยานแห่งชาติไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี”. ภาคนิพนธ์หลักสูตรการ
จัดการสิ่งแวดล้อม. สำนักพัฒนาบัณฑิตศึกษา: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์,
๒๕๕๑.

จุฑามาศ คงสวัสดิ์. “การศึกษาแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเมืองโบราณ อุทอง

จังหวัดสุพรรณบุรี”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา,
นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๖๐.

ชนัญฐ์ พงศ์ธราธิก. “การพัฒนากลยุทธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์”.

ปริญญานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ, คณะพล
ศึกษา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๖๔.

ดำเกิง โถทอง และคณะ. “เส้นทางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมในประเทศไทย กัมพูชา ลาว”.

กรุงเทพมหานคร: สำนักกองทุนสนับสนุนการวิจัย, ๒๕๕๐.

ทองคำ ดวงจันทร์เพชร และคณะ. “การพัฒนาศักยภาพของชุมชนและองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรมไทย – ลาว”. รายงาน
การวิจัย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่, ๒๕๖๑.

นภธร ศิวารัตน์. “การยกระดับการจัดการการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยชุมชนสร้างสรรค์ในกลุ่ม

จังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์”. ปริญญารัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต (รัฐประศาสน
ศาสตร์), บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, ๒๕๖๒.

นราวดี บัวขวัญ และปรัชญากรณ์ ไชยคช. “การสำรวจศักยภาพและพัฒนาฐานข้อมูลการท่องเที่ยว
โดยชุมชนของประเทศไทย ระยะที่ ๒”. รายงานการวิจัย, สำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.), ๒๕๖๒.

นราวดี บัวขวัญ. “แผนงานวิจัยแนวทางการพัฒนามาตรฐานที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวโดย
ชุมชนใน ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้สู่อาเซียน”. รายงานการวิจัย, สงขลา: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสงขลา, ๒๕๕๗.

ฟ้าพิไล ทวีสินโสภณ. กิตติศักดิ์ ทวีสินโสภณ. “แนวทางการฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมตำนานเมืองเก่า
เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ของหมู่บ้านหงส์ตาร จังหวัดตรัง”.
รายงานการวิจัย, วิทยาเขตตรัง: วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย, ๒๕๖๑.

วรารุช ช่างชัย. “การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กรณีศึกษา ย่านท่าช้าง – ท่า
พระจันทร์”. วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมภายในมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
ภายใน, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๓.

สมบูรณ์ เวสน์ และคณะ. “การพัฒนาการบริหารจัดการและศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
ในพื้นที่สวนดุสิตและพื้นที่ต่อเนื่อง”. รายงานการวิจัย, สำนักคณะกรรมการส่งเสริม
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.), ๒๕๖๒.

สิทธิชัย อุ่นสวน. การพัฒนาระบบภูมิสารสนเทศของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดน่าน. รายงานการ
วิจัย. วิทยาลัยสงฆ์นครน่าน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๒.

สุเทพ สารบรรณ และคณะ. “กระบวนการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนต่อการส่งเสริม การ
ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดพะเยา”. รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง
กรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตพะเยา, ๒๕๖๐.

อัครพร เถลิ้มชิต. “การจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมบนแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของจังหวัด
ชายแดนไทย-ลาวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”. รายงานการวิจัย, มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, ๒๕๖๒.

๑.๒.๓ เว็บไซต์

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม. “เศรษฐกิจสร้างสรรค์สู่การท่องเที่ยวชุมชนเชิงวัฒนธรรม”.
<http://www.culture.go.th/culture_th/ewt_news.phd?nid=3972&filename=index>. เมษายน ๒๕๖๒.

Cotactic Media Digital Marketing Agency. **WORDPRESS คืออะไร? ทำไมส่วนใหญ่จึงนิยมใช้สร้างเว็บไซต์ (2023).** <<https://www.cotactic.com/blog/what-is-wordpress/>>.

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖.

Thanatcha Veeravattanayothin. **PHP คืออะไร? มาทำความรู้จักภาษาคอมพิวเตอร์ที่ได้รับความนิยมและวิธีติดตั้งบน Ubuntu.** <<https://blog.openlandscape.cloud/php-ubuntu>>. ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖.

World Tourism Organization. **World Tourism Trends and Forecasts.** Madrid. Spain: World Tourism Organization. 2002). p. 22.

เจ าะ ลี ก **Open Source (โอเพนซอร์ซ) .** <<https://downloaddd.in.th/knowledge/computer/open-source>>. ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖.

๑.๒.๔ วารสาร

ชัยทัศน์ เกียรติยากุล และคณะ. การพัฒนาระบบฐานข้อมูลท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ตำบลแม่วิน อำเภอแม่จางจังหวัดเชียงใหม่. **วารสารแม่โจ้เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม.** ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๓ (กันยายน - ธันวาคม ๒๕๖๗): ๘๗-๙๙.

ธนากร ทองธรรมสิริ และโอษฐ์ญา บัวธรรม. “แนวทางสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อสัมผัสประสบการณ์ท้องถิ่นในเขตพื้นที่เมืองเก่าบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์”. **วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.** ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑ (มกราคม – กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔): ๒๑-๓๔.

นุชนารถ รัตนสูงค์ชัย. “กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”. **วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.** ปีที่ ๑๘ ฉบับที่ ๑ (ม.ค.-มิ.ย. ๒๕๕๔). หน้า ๓๑-๕๐.
พิชิต วิจิตรบุญรักษ์. “HTML: ภาษาเขียนเว็บ”. **วารสารนักบริหาร มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.** ๓๑(๓) (๒๕๕๔): หน้า ๑๙๙-๒๐๒.

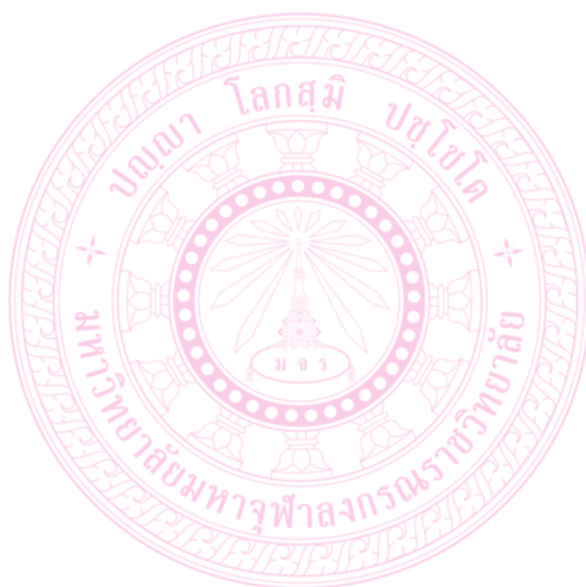
วัลลภ ทองอ่อน. การเชื่อมโยงทางพื้นที่ของการท่องเที่ยวเขตมรดกโลกกลุ่มเมืองประวัติศาสตร์สุโขทัยและเมืองบริวารด้วยการประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และการสร้างคู่มือการท่องเที่ยว. **การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ ๕.** นครราชสีมา: มหาวิทยาลัย ราชภัฏนครราชสีมา. ๒๕๕๘). หน้า ๒๐.

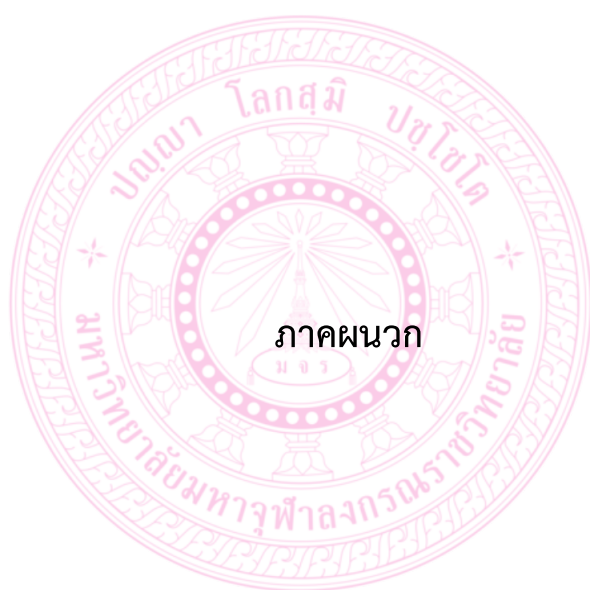
คันสนีย์ ฒยาภรรีกุล. “มาตรฐานการท่องเที่ยว ยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยว”. **For Quality.** ๑๕ (๑๓๘). ๒๕๕๒): ๘๕-๘๘.

สินธุ์ สโรบล และคณะ. “การจัดการการท่องเที่ยวชุมชน”. **ประชาคมวิจัย**. ๑๐(๕๗). ๒๕๕๗): ๑๕ – ๒๑.

สุมาลี นันทศิริพล. ศักยภาพการจัดการบริการผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม. **วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**. ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-มิถุนายน ๒๕๖๐): ๑๓๘ – ๑๕๑.

อุดมลักษณ์ เพ็ญรพัฒน์. “ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดศรีสะเกษ”. **วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย**. ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม - ธันวาคม ๒๕๖๐): ๒๘-๔๓.

ภาคผนวก ก
หนังสือรับรองการวิจัยในมนุษย์

**ใบรับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย
เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัยและไบนินยอม**

หมายเลขข้อเสนอการวิจัย ว.๒๖๗/๒๕๖๗

ข้อเสนอการวิจัยนี้และเอกสารประกอบของข้อเสนอการวิจัยตามรายงานการแสดงด้านล่าง ได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยแล้ว คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่าข้อเสนอการวิจัยที่จะดำเนินการมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามข้อเสนอการวิจัยนี้ได้

ชื่อข้อเสนอการวิจัย: กระบวนการการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

(The Process of Development a Database and the Potential to Promote Cultural Tourism in Chachoengsao Province)

รหัสข้อเสนอการวิจัย: MCU RS 800767019

สถาบันที่สังกัด: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร

ผู้วิจัยหลัก: นายพรภิรมย์ ยอดบุญ

เอกสารที่พิจารณาพบทวน

๑. แบบเสนอโครงการวิจัย	ฉบับที่ วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๗
๒. เอกสารชี้แจงข้อมูลผู้เข้าร่วมการวิจัย	ฉบับที่ วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๗
๓. หนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัย	ฉบับที่ วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๗
๔. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	ฉบับที่ วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๗

(พระมหาสมบุรณ์ วุฑฒิกโร, รศ.ดร.)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๗

หมายเลขใบรับรอง: ว.๒๖๗/๒๕๖๗

วันที่ให้การรับรอง: ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๗

วันหมดอายุใบรับรอง: ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๘

ที่ อว ๘๐๐๗/ว.๒๖๗

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐
โทรศัพท์ ๐ ๓๕๒๔ ๘๐๐๐-๕ โทรสาร ๐ ๓๕๒๔ ๘๐๓๔
www.mcu.ac.th

๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง รับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย

เจริญพร นายพรภิรมย์ ยอดบุญ / นักวิจัย วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร

ตามที่ท่านได้มีหนังสือขอใบรับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย เพื่อทำการวิจัยในเรื่อง “กระบวนการการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย ได้พิจารณาเครื่องมือการวิจัยของท่าน โดยให้มีการแก้ไขปรับปรุง/เพิ่มเติมเอกสาร ตามเอกสารแนบ

จึงเจริญพรมาทราบและดำเนินการต่อไป.

ขอเจริญพร

(พระมหาสมบุญ วุฑฒิกโร, รศ.ดร.)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยว
เชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

คำชี้แจง

๑. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำวิจัย เรื่อง กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยขอความกรุณาท่านให้ข้อมูลและความเห็นของท่านตามความเป็นจริง ซึ่งคำตอบของท่านจะใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้นไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดีและขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

๒. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น ๕ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๕ ข้อ

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน ๔๒ ข้อ

๓. โปรดตอบแบบสอบถามโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง () ในแต่ละข้อคำถามให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง หรือตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

๔. ข้อมูลที่ท่านได้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับและไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อท่านทั้งสิ้น

๕. ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่าน ที่ได้สละเวลาและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านมา ณ โอกาสนี้

นายพรภิรมย์ ยอดบุญ
หัวหน้าโครงการวิจัย ย่อยที่ ๑

ตอนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ท่านเลือกให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. เพศ

() ชาย () หญิง

๒. อายุ

() ต่ำกว่า ๒๐ ปี () ๒๐-๓๐ ปี
() ๓๑-๔๐ ปี () ๔๑-๕๐ ปี
() ๕๑-๖๐ ปี () ๖๑ ปี ขึ้นไป

๓. ระดับการศึกษา

() ประถมศึกษา () มัธยมศึกษาตอนต้น
() มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. () อนุปริญญา/ปวส.
() ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี

๓. อาชีพ

() เกษตรกร () รับจ้าง () ธุรกิจส่วนตัว
() ข้าราชการ () พนักงานรัฐวิสาหกิจ () พนักงานบริษัทเอกชน
() นักเรียน/นักศึกษา () อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)

๔. รายได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยต่อเดือน

() ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท () ๕,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท
() ๑๐,๐๐๑-๒๐,๐๐๐ บาท () ๒๐,๐๐๑-๓๐,๐๐๐ บาท
() มากกว่า ๓๐,๐๐๑ บาท

๕. ชื่อสถานที่ท่องเที่ยว

() วัดโสธรวราราม วรวิหาร () ตลาดบ้านใหม่ ๑๐๐ ปี
() วัดสมานรัตนาราม

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมใน จังหวัดฉะเชิงเทรา

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องคำตอบที่เหมาะสมและเป็นจริงกับตัวท่านมากที่สุด เพียงข้อ
เดียว โดยคำตอบมี ๕ ตัวเลือก คือ

เห็นด้วยมากที่สุด	หมายถึง	๕ คะแนน
เห็นด้วยมาก	หมายถึง	๔ คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	หมายถึง	๓ คะแนน
เห็นด้วยน้อย	หมายถึง	๒ คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	หมายถึง	๑ คะแนน

ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. การส่งเสริมการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว					
๑.๑ การส่งเสริมคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม					
๑. ความเป็นเอกลักษณ์ด้านวิถีชีวิต ภูมิปัญญา และ องค์ความรู้					
๒. มีการจัดกิจกรรมสืบสานวัฒนธรรมประเพณี และ จัดต่อเนื่องกันทุกปี					
๓. ความงดงามทางด้านศิลปวัฒนธรรม หรือการสร้าง ความประทับใจแก่ผู้พบเห็น					
๔. ความสามารถในการสืบทอดภูมิปัญญาและองค์ ความรู้อย่างต่อเนื่อง					
๕. ความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณีที่สืบค้นได้					
๖. มีความสัมพันธ์กับชุมชน เช่น การมีประเพณี ความเชื่อ ตำนาน นิทานพื้นบ้าน นิทานปรัมปรา โดย ชุมชนมีการจัดงานหรือพิธีการ เป็นประจำทุกปี					
๗. ความเข้มแข็งในการรักษาเอกลักษณ์ เช่น มีการ จัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์วัฒนธรรม					

ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑.๒ การส่งเสริมศักยภาพทางกายภาพและการจัดกิจกรรม					
๘. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีทางเข้าถึงได้สะดวกด้วยรถขนาดใหญ่ ได้แก่ รถโดยสารหรือรถทัศนอาจร					
๙. ความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว เช่น ไม่มีเหตุอันตราย ๑-๒ ครั้ง ในรอบ ๑๐ ปี หรือนานกว่า					
๑๐. นอกเหนือจากการเที่ยวชมแหล่งวัฒนธรรม ยังมีกิจกรรมการท่องเที่ยวชนิดอื่นภายในแหล่งวัฒนธรรม					
๒. การส่งเสริมศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยว					
๑๑. แหล่งท่องเที่ยวมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานซึ่งสามารถรองรับนักท่องเที่ยวในปัจจุบันได้อย่างสะดวกสบาย และยังสามารถพัฒนาต่อไปได้อีก					
๑๒. มีหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรท้องถิ่น ร่วมกันให้การสนับสนุนและจัดการด้านนโยบาย งบประมาณ และบุคลากรในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว					
๓. การส่งเสริมศักยภาพด้านการบริหารจัดการ					
๓.๑ การส่งเสริมการจัดการด้านการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว					
๑๓. มีการจัดการด้านการรักษาสภาพและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ					
๑๔. การกำหนดเขตการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยว เช่น มีการแบ่งเขตพื้นที่สงวน พื้นที่นันทนาการ และพื้นที่พักอาศัย					
๑๕. การกำหนดช่วงเวลาในการเข้าพื้นที่ที่เหมาะสมตามช่วงเวลาของวันและ/หรือฤดูกาล					

ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑๖. การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว ให้พอเหมาะกับศักยภาพของพื้นที่และการบริการ					
๑๗. มีแผนการดำเนินงาน มีการเก็บข้อมูลการเปลี่ยนแปลงตามแผนการดำเนินงาน มีการประเมินผล มีการปรับปรุงและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องทุกปี					
๓.๒ การส่งเสริมการจัดการด้านการบริการและสาธารณูปโภคแก่นักท่องเที่ยว					
๑๘. มีจำนวนบุคลากรด้านบริการเพียงพอต่อการให้บริการนักท่องเที่ยว					
๑๙. มีระบบเตือนภัย และระบบรักษาความปลอดภัย แก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว					
๒๐. มีการจัดการด้านสิ่งก่อสร้างและสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว และต้องมีความเหมาะสมกลมกลืนกับสภาพพื้นที่					
๒๑. มีการจัดการด้านอาหารและโภชนาการที่พอเพียงและถูกสุขลักษณะ					
๒๒. มีการจัดการด้านที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม เช่น มีการออกแบบและใช้วัสดุก่อสร้างที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมประหยัดพลังงาน และมีระบบกำจัดของเสียที่ได้มาตรฐาน					
๓.๓ การส่งเสริมการจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว					
๒๓. กิจกรรมการท่องเที่ยวไม่มีผลกระทบต่อพื้นที่สงวนและพื้นที่อนุรักษ์ของแหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์					
๒๔. กิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นที่ยอมรับของคนในท้องถิ่น ไม่รบกวนความสงบสุขของคนส่วนใหญ่ใน					

ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
พื้นที่ และไม่ขัดต่อกฎหมายศีลธรรมอันดี หรือ วัฒนธรรมของชาติ					
๒๕. มีการศึกษา วิจัยสภาพแวดล้อมของพื้นที่ และ นำข้อมูลที่ได้มาวาง แนวทางที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบ ต่อแหล่งวัฒนธรรม					
๒๖. มีการศึกษา วิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมในท้องถิ่น และนำข้อมูลที่ได้มาวางแนวทางการดำเนินการ ท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ประเพณีของคนใน ท้องถิ่น					
๒๗. กิจกรรมการท่องเที่ยวไม่ส่งผลให้แหล่ง วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์เกิดความเสื่อมโทรม เช่น ไม่ทำให้เกิดปริมาณขยะและของเสียที่ขัดต่อ ทัศนียภาพ					
๓.๔ การส่งเสริมการจัดการด้านการให้ความรู้และ การสร้างจิตสำนึก					
๒๘. มีศูนย์บริการหรือมีการกำหนดพื้นที่เพื่อเป็น ศูนย์บริการอย่างชัดเจน และมีเจ้าหน้าที่ประจำ					
๒๙. มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องวัฒนธรรมและ ประวัติศาสตร์ให้บริการ ด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว และชุมชนโดยรอบ					
๓๐. มีการจัดเส้นทางศึกษาแหล่งวัฒนธรรมและป้าย สื่อความหมาย บนเส้นทางเพื่อให้ความรู้กับ นักท่องเที่ยว					
๓๑. มีการจัดอบรมเจ้าหน้าที่ ผู้ประกอบการ และ ชุมชนเป็นระยะ ๆ ตามความเหมาะสม เกี่ยวกับ คุณค่า ของแหล่งท่องเที่ยว และการอนุรักษ์					

ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๓๒. มีสื่อหลากหลายประเภททั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ นิทรรศการ เป็นต้น					
๓.๕ การส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว					
๓๓. ชุมชนท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น การนำเที่ยวการให้บริการต่าง ๆ					
๓๔. ชุมชนได้รับข้อมูลข่าวสารและมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตน					
๓๕. ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการวางแผนหรือบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว					
๓๖. ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการวางแผนหรือบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว					
๓๗. มีการก่อตั้งองค์กรหรือโครงการอนุรักษ์ต่างๆ ที่เกิดจากท้องถิ่นซึ่งมีบทบาทหลักต่อการจัดการการท่องเที่ยว					
๓.๖ การส่งเสริมให้ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว					
๓๘. ชุมชนมีรายได้หรือเงินเดือนจากการถูกจ้างงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว					
๓๙. ชุมชนมีรายได้จากการนำเที่ยวและให้บริการในกิจกรรมการท่องเที่ยว					
๔๐. ชุมชนมีรายได้จากการขายอาหารและสินค้าพื้นเมือง					
๔๑. ชุมชนมีรายได้จากการให้บริการด้านที่พัก เช่น การจัดโฮมสเตย์					
๔๒. ชุมชนมีรายได้จากการแสดงศิลปะพื้นเมือง					

ขอขอบคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
เรื่อง กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยว
เชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

คำชี้แจง

๑. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการศึกษาวิจัย เรื่อง “การศึกษาฐานข้อมูลและศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ภายใต้แผนงานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา”

๒. แบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น ๗ ตอนดังนี้

ตอนที่ ๑ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลผู้ตอบแบบสำรวจ

ตอนที่ ๒ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว

ตอนที่ ๓ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว

ตอนที่ ๔ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก

ตอนที่ ๕ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน

ตอนที่ ๖ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลอื่น ๆ

ตอนที่ ๗ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการวิเคราะห์ฐานข้อมูลและศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ผู้วิจัยหวังว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสำรวจด้วยดีและขอขอบคุณให้ความร่วมมือ

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านมา ณ โอกาสนี้

นายพรภิรมย์ ยอดบุญ

หัวหน้าโครงการวิจัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
เรื่อง กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยว
เชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

คำชี้แจง : แบบสัมภาษณ์นี้ แบ่งออกเป็น ๗ ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ ๑ ข้อมูลผู้ตอบแบบสำรวจ

ชื่อ.....ฉายา/นามสกุล.....อายุ.....ปี
 ตำแหน่ง.....เบอร์โทรศัพท์.....
 ที่อยู่ / สถานที่ทำงาน.....

ตอนที่ ๒ ข้อมูลทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว

๒.๑ ชื่อแหล่งท่องเที่ยว

- ☐ วัดโสธรวราราม วรวิหาร ☐ วัดสมานรัตนาราม
☐ ตลาดบ้านใหม่ ๑๐๐ ปี

๒.๒ วันที่ก่อตั้งแหล่งท่องเที่ยว

วันที่.....

๒.๓ ประวัติความเป็นมาและรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง (รีวิวลแหล่งท่องเที่ยว)

.....

๒.๓ ที่อยู่

เลขที่..... หมู่..... หมู่บ้าน..... ซอย.....
 ถนน..... ตำบล..... อำเภอ.....
 จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

๒.๔ ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของแหล่งท่องเที่ยว

- ☐ เว็บไซต์.....
☐ อีเมล.....

- ☐ เฟซบุ๊ก.....
- ☐ ไลน์.....
- ☐ อินสตาแกรม.....
- ☐ อื่นๆ:

๒.๕ เบอร์โทรศัพท์ติดต่อ

.....

๒.๖ วัน เวลา เปิดทำการ เช่น เปิดทุกวันเฉพาะเดือนมกราคมถึงเดือนกรกฎาคม เวลา ๐๘.๐๐-๒๐.๐๐ น.

.....

๒.๗ ช่วงเดือนที่เหมาะสมต่อการท่องเที่ยว

☐ มกราคม	☐ กุมภาพันธ์	☐ มีนาคม	☐ เมษายน
☐ พฤษภาคม	☐ มิถุนายน	☐ กรกฎาคม	☐ สิงหาคม
☐ กันยายน	☐ ตุลาคม	☐ พฤศจิกายน	☐ ธันวาคม

๒.๘ ขนาดพื้นที่ เฉพาะบริเวณพื้นที่บริการท่องเที่ยว โดยระบุหน่วยวัด เช่น ตารางเมตร, ตารางวา, ไร่ เป็นต้น

.....

๒.๙ การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวต่อวัน หากเลือก "จำกัด" ให้เลือก "อื่นๆ" อีกหนึ่งช่อง เพื่อระบุจำนวนนักท่องเที่ยวที่จำกัด ก็คน/วัน

- ☐ ไม่จำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว
- ☐ จำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว.....คน/วัน

๒.๙ การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเมื่อเลือกช่องทางการเข้าถึงแล้ว ให้เลือก "อื่นๆ" อีกหนึ่งช่อง เพื่อระบุรายละเอียดของการเดินทาง เช่น เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัวหรือรถยนต์โดยสารประจำทาง แล้วไปต่อเรือสปีดโบ๊ต เป็นต้น

- ☐ ทางบก
- ☐ ทางน้ำ
- ☐ ทางอากาศ
- ☐ อื่นๆ:

๒.๑๐ ลักษณะเด่นของแหล่งท่องเที่ยว

.....

๒.๑๑ งานเทศกาลหรือประเพณีที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว (ระบุชื่องานพร้อมช่วงเวลาจัดงาน)

.....

ตอนที่ ๓ : กิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว

๓.๑ กิจกรรมนันทนาการ

☐ ถ่ายภาพ	☐ เดินเล่น	☐ ซ้อมปิ้ง
☐ กิจกรรมกีฬา	☐ กิจกรรมสนุกสนาน	☐ ชมคอนเสิร์ต / การแสดง
☐ รับประทานอาหาร / เครื่องดื่ม	☐ พักผ่อน	☐ อื่นๆ:

๓.๒ กิจกรรมเชิงนิเวศ

☐ ดำน้ำ	☐ ปลุกป่า	☐ ส่องสัตว์
☐ ดูนก / พรรณไม้ / ผีเสื้อ	☐ ล่องแก่ง	☐ เดินป่า
☐ กิจกรรมเรียนรู้ธรรมชาติ	☐ อื่นๆ:	

๓.๓ กิจกรรมทางศาสนา

☐ นั่งสมาธิ	☐ สวดมนต์	☐ ละหมาด
☐ ไหว้พระทำบุญ	☐ อื่นๆ:	

๓.๔ กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ

☐ อาหารเพื่อสุขภาพ	☐ นวดแผนโบราณ	☐ อบสมุนไพร
☐ สปา	☐ อื่นๆ:	

๓.๕ กิจกรรมอื่นๆ

☐ กิจกรรมเพื่อการเกษตร	☐ กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์
☐ กิจกรรมเพื่อการเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน	☐ กิจกรรมเพื่อการศึกษาเรียนรู้
☐ อื่นๆ:	

ตอนที่ ๔ : สิ่งอำนวยความสะดวก

๔.๑ ด้านกายภาพ

☐ ที่นั่งพักผ่อน	☐ ลานจอดรถ	☐ ลานกางเต็นท์
☐ ลานกิจกรรม	☐ ห้องน้ำ	☐ ถังขยะ
☐ ธนาคาร	☐ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	
☐ อื่นๆ:		

๔.๒ ด้านอารยสถาปัตย์ (สำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการ)

☐ ทางลาด	☐ รวจับบริเวณทางเดิน	☐ รถเข็นวีลแชร์
☐ ที่จอดรถสำหรับผู้พิการ	☐ ทางเดินลักษณะพิเศษ	☐ ลิฟต์
☐ ห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการ		☐ ป้ายแสดงสำหรับผู้พิการ

☐ อื่นๆ:

๔.๓ ด้านประชาสัมพันธ์

- ☐ แผ่นพับ ☐ ป้ายสื่อความหมาย ☐ ป้ายบอกทาง
☐ เว็บไซต์ ☐ เฟซบุ๊ก ☐ แผ่นผังแหล่งท่องเที่ยว
☐ ป้ายชื่อแหล่งท่องเที่ยว ☐ ศูนย์บริการข้อมูล
☐ อื่นๆ:

๔.๔ ด้านบริการ

- ☐ ตู้บริการเอทีเอ็ม ☐ มัคคุเทศก์/ผู้นำชม ☐ ที่พัก/ที่พักแรม
☐ ร้านค้าและร้านขายของที่ระลึก ☐ ร้านอาหาร ☐ ร้านกาแฟ
☐ บริการพาหนะในแหล่งท่องเที่ยว ☐ ประชุมสัมมนา
☐ สถานีบริการน้ำมัน (รัศมี ๕ กิโลเมตร)
☐ อื่นๆ:

ตอนที่ ๕ : ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน

๕.๑. ระบบขนส่งในแหล่งท่องเที่ยว

- ☐ รถราง ☐ รถจักรยาน ☐ อื่นๆ:

๕.๒ ระบบกำจัดขยะ

- ☐ เต้าเผาขยะ ☐ รีไซเคิลขยะ ☐ ฝังกลบขยะ ☐ คัดแยกขยะ
☐ อื่นๆ:

๕.๓ ระบบไฟฟ้า

- ☐ เครื่องปั่นไฟ ☐ การไฟฟ้า ☐ อื่นๆ:

๕.๔ ระบบน้ำใช้

- ☐ น้ำบาดาล ☐ น้ำประปา ☐ แหล่งน้ำธรรมชาติ
☐ อื่นๆ:

๕.๕ ระบบรักษาความปลอดภัย

- ☐ กล้อง CCTV ☐ ทางออกฉุกเฉิน ☐ ถังดับเพลิง
☐ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ☐ หน่วยปฐมพยาบาล ☐ สัญญาณเตือนภัย
☐ อื่นๆ:

๕.๖ ระบบการสื่อสาร

- ☐ สัญญาณ wifi ☐ โทรศัพท์สาธารณะ ☐ สัญญาณโทรศัพท์
☐ สัญญาณอินเทอร์เน็ต ☐ ไปรษณีย์ ☐ อื่นๆ:

๕.๗ ระบบบำบัดน้ำเสีย

- ☐ มี ☐ ไม่มี

ตอนที่ ๖ : ข้อมูลอื่นๆ

๖.๑ ห้องน้ำ

จำนวนที่จุด..... กี่ห้อง.....

๖.๒ ที่พัก

จำนวนที่จุด..... กี่ห้อง.....

๖.๓ ลานกางเต็นท์

จำนวนที่จุด..... พื้นที่รวมโดยประมาณ.....

๖.๔ ถังขยะ

จำนวนที่จุด..... กี่ถัง.....

๖.๕ หน่วยปฐมพยาบาลหรือโรงพยาบาลที่ใกล้

ชื่อ..... ระยะห่างจากแหล่งท่องเที่ยว.....กิโลเมตร

๖.๖ ปั๊มน้ำมัน

ระยะห่างจากแหล่งท่องเที่ยว.....กิโลเมตร

๖.๗ สถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียง

ชื่อแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง..... และระยะห่างจากแหล่งท่องเที่ยว.....

๖.๘ ผลกระทบจากภัยธรรมชาติในรอบ ๑๐ ปี หากเลือก "มี" ให้เลือก "อื่นๆ" อีกข้อหนึ่ง เพื่อระบุรายละเอียด ประเภทภัยธรรมชาติ และ จำนวนครั้งที่เกิด

- ☐ ไม่มี ☐ มี
☐ อื่นๆ:

ตอนที่ ๗ วิเคราะห์ สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรคด้านฐานข้อมูลและศักยภาพการ
ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

๗.๑ ด้านฐานข้อมูลเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

๗.๑ ในชุมชน/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีฐานข้อมูลเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
ในลักษณะใดบ้าง

.....

.....

.....

๗.๒ มีการบริหารจัดการฐานข้อมูลอย่างไร

.....

.....

.....

๗.๓ มีปัญหาอุปสรรคในการบริหารจัดการฐานข้อมูลอย่างไร

.....

.....

.....

๗.๔ กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัด
ฉะเชิงเทรา ควรมีองค์ประกอบอะไรบ้าง

.....

.....

.....

๗.๒ ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

๗.๑ ในชุมชนของท่านมีกระบวนการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

๗.๒ ทรัพยากรเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในชุมชนของท่านมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

๗.๓ ปัญหา อุปสรรคในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในชุมชนของท่านมี
อะไรบ้าง

.....

.....

.....

๗.๔ ท่านมีแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในชุมชน
ของท่านอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

๗.๕ ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในชุมชนของท่าน

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์

ผู้สัมภาษณ์

(.....)
...../...../.....

แบบประเมินกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

คำชี้แจง

๑. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำวิจัย เรื่อง “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยท่านสามารถพิจารณารายละเอียดจากเอกสารที่แนบมาด้วยโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการพิจารณาปรับปรุงระบบต่อไป โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังต่อไปนี้

๕ หมายถึง เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับ มากที่สุด

๔ หมายถึง เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับ มาก

๓ หมายถึง เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับ ปานกลาง

๒ หมายถึง เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับ น้อย

๑ หมายถึง เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับ น้อยที่สุด

สิ่งที่ส่งมาด้วย

๑. เอกสารประกอบการประเมินระบบ

๒. ผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างยิ่งที่เมตตาประเมิน “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา”

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านมา ณ โอกาสนี้

นายพรภิรมย์ ยอดบุญ

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อย ๑

ตอนที่ ๑ สถานภาพผู้ทรงคุณวุฒิประเมินกระบวนการ

ชื่อผู้ประเมิน.....

ตำแหน่ง.....

สถานที่ทำงาน.....

ตอนที่ ๒ รายละเอียดส่วนประกอบหลักของกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ข้อ	กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา	ระดับความเหมาะสม				
		๕	๔	๓	๒	๑
๑. ด้านเนื้อหา						
๑	มีความชัดเจน ถูกต้อง น่าเชื่อถือ และข้อมูลมีการปรับปรุงอยู่เสมอ					
๒	การประชาสัมพันธ์ข่าวสาร ภาพ ในเว็บไซต์มีความเหมาะสม น่าสนใจ					
๓	ปริมาณเนื้อหาไม่เพียงพอกับความต้องการ					
๔	การจัดลำดับเนื้อหาเป็นขั้นตอน มีความต่อเนื่อง อ่านแล้วเข้าใจ					
๕	มีการจัดหมวดหมู่ให้ง่ายต่อการค้นหาและทำความเข้าใจ					
๖	ข้อความในเว็บไซต์ถูกต้องตามหลักภาษา และไวยากรณ์					
๗	เนื้อหากับภาพมีความสอดคล้องกัน					
๒. ด้านการออกแบบและการจัดรูปแบบเว็บไซต์						
๘	การจัดรูปแบบในเว็บไซต์ง่ายต่อการอ่านและการทำงาน					

ข้อ	กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา	ระดับความเหมาะสม				
		๕	๔	๓	๒	๑
๙	หน้าโฮมเพจมีความสวยงาม มีความทันสมัย น่าสนใจ					
๑๐	สีสันทันในการออกแบบเว็บไซต์มีความเหมาะสม					
๑๑	สีพื้นหลังกับสีตัวอักษรมีความเหมาะสมต่อการอ่าน					
๑๒	ขนาดตัวอักษร และรูปแบบตัวอักษร มีความสวยงามและอ่านได้ง่าย					
๑๓	มีความเร็วในการแสดงผล ภาพ ตัวอักษร และข้อมูลต่าง ๆ					
๑๔	ภาพประกอบสามารถสื่อความหมายได้					
๑๕	ความถูกต้องในการเชื่อมโยงภายในเว็บไซต์					
๑๖	ความถูกต้องในการเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์อื่น					
๓. ด้านประโยชน์และการนำไปใช้						
๑๗	เนื้อหา มีประโยชน์ต่อผู้ใช้งาน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้					
๑๘	เป็นสื่อในการเผยแพร่ข่าวประชาสัมพันธ์ และการศึกษา					
๑๙	สามารถเป็นแหล่งความรู้ได้					
๒๐	เป็นแหล่งข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้งาน					

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อการปรับปรุงกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้าพเจ้า.....ได้ทำการประเมินความเหมาะสมกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทราเรียบร้อยแล้ว

(.....) กระบวนการมีความเหมาะสมดีแล้ว

(.....) กระบวนการมีความเหมาะสม แต่ควรปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

ลงนาม.....ผู้ทรงคุณวุฒิ

(.....)

...../...../.....

ภาคผนวก ค
หนังสือนำ

ที่ พิเศษ/๒๕๖๗

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือ

เรียน นายกฤษ วิชาญสิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารการวิจัย ๓ บท จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบหาคคุณภาพเครื่องมือ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำโครงการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยในหัวข้อดังกล่าว

ในการวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาของแบบสอบถาม และให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดีและขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ ๑

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๗

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตตรวจเครื่องมือ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชิน นิธิไชโย

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารการวิจัย ๓ บท จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบหาคุนภาพเครื่องมือ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำโครงการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยในหัวข้อดังกล่าว

ในการวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาของแบบสอบถาม และให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดีและขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ ๑

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๗

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

เรื่อง ขอมติขอความเห็นชอบโครงการวิจัย

เรียน อาจารย์ณัฐ สบายสุข

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารการวิจัย ๓ บท จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบหาคุณภาพเครื่องมือ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำโครงการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยในหัวข้อดังกล่าว

ในการวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความเห็นชอบจากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาของแบบสอบถาม และให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดีและขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ ๑

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๗

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๒๑ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห้ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

นมัสการ พระมหาประยอม กลยาโณ เจ้าอาวาสวัดชมโพธาราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน ๓๐ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำโครงการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง “กระบวนการพัฒนารฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยในหัวข้อดังกล่าว

ในการวิจัยเรื่องนี้ ได้ดำเนินการถึงขั้นทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย จึงใคร่ขออนุญาตเคราะห้จากท่าน โปรดอนุญาตให้คณะผู้วิจัยได้ทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัยกับประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวัด/ชุมชนของท่าน ซึ่งผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์แก่งานวิชาการต่อไป

จึงน้อมสการมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห้ด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

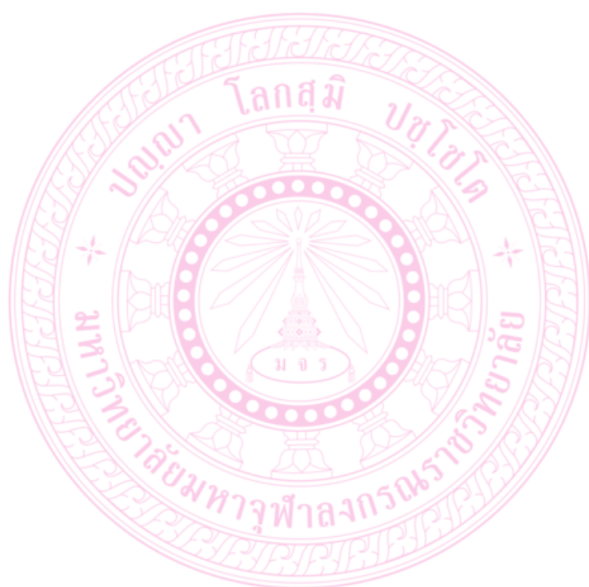
ขอนมัสการด้วยความเคารพ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ ๑

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๗

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๕๐๐๐

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่สัมภาษณ์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

นมัสการ พระครูพินิจวรกิจพิมล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำโครงการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยในหัวข้อดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ คณะผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านเป็นผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงน้อมส่งมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

ขอนมัสการด้วยความเคารพ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ ๑

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๗

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์สัมภาษณ์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

นมัสการ พระครูโสภณสรกิจ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำโครงการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยในหัวข้อดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ คณะผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงน้อมสการมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

ขอนมัสการด้วยความเคารพ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ ๑

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๗

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่สัมภาษณ์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

นมัสการ พระครูศรีปริยัติวิมล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำโครงการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยในหัวข้อดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ คณะผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านเป็นผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก ซึ่งจะประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงน้อมสมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

ขอแสดงความเคารพ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ ๑

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๗

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่สัมภาษณ์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

นมัสการ พระครูภาวนากิจพิลาส

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำโครงการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยในหัวข้อดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ คณะผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านเป็นผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงน้อมสมการมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

ขอนมัสการด้วยความเคารพ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ ๑

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๗

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตเสนอคำสัมภาษณ์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

นมัสการ พระมหาพิชัยมก์ ปริบุญโน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำโครงการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยววัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยววัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยในหัวข้อดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ คณะผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านเป็นผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงน้อมส่งมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

ขอนมัสการด้วยความเคารพ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ ๑

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๗

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่สัมภาษณ์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ประสาน จันทมาลา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำโครงการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยในหัวข้อดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ คณะผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านเป็นผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

เรียนมาด้วยความนับถือ

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Poraporn Yodboon'.

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ ๑

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๗

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่สัมภาษณ์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายสุวัฒน์ สว่างเวียง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำโครงการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยในหัวข้อดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ คณะผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านเป็นผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

เรียนมาด้วยความนับถือ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ ๑

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๗

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๕๐๐๐

๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่สัมภาษณ์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

นมัสการ พระครูสิริวิริยธาดา ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดโสธรวราราม วรวิหาร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำโครงการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยในหัวข้อดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ คณะผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านเป็นผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงน้อมสการมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

ขอนมัสการมาด้วยความเคารพ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ ๑

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๗

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่สัมภาษณ์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

กราบนมัสการ พระเดชพระคุณ พระราชวชิรประชานาถ เจ้าอาวาสวัดสมานรัตนาราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำโครงการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยในหัวข้อดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ คณะผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านเป็นผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงกราบนมัสการมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

ขอนมัสการมาด้วยความเคารพ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ ๑

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๗

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่สัมภาษณ์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คุณสุรัสวดี มหาวิริโยทัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำโครงการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยในหัวข้อดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ คณะผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านเป็นผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

เรียนมาด้วยความนับถือ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ ๑

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๘

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๒๒ มกราคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่สัมภาษณ์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
นมัสการ พระครูสังฆรักษ์พงษ์ศักดิ์ วรสุโข
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำโครงการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยววัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยววัฒนธรรมของเยาวชนใน จังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยในหัวข้อดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ คณะผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านเป็นผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงน้อมส่งมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

ขอนมัสการด้วยความเคารพ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ ๑

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๘

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๒๒ มกราคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่สัมภาษณ์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

นมัสการ อังปัดศรายุทธ เพื่อกตติง (จันทนะ), ดร.

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำโครงการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยววัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยววัฒนธรรมของเยาวชนใน จังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยในหัวข้อดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ คณะผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านเป็นผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก ซึ่งจะประโยชน์ในทาง วิชาการต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทาง วิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงน้อมสการมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

ขอนมัสการด้วยความเคารพ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ ๑

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๘

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๒๒ มกราคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่สัมภาษณ์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน คุณทับทิม กักสุวรรณ ประธานชุมชนตลาดบ้านใหม่
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา
วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำโครงการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง
“กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา”
ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนใน
จังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth
Interview) เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยในหัวข้อดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ คณะผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ
ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านเป็นผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในทาง
วิชาการต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทาง
วิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

เรียนมาด้วยความนับถือ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ ๑

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๘

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๒๒ มกราคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่สัมภาษณ์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คุณยุวดี กิตาการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำโครงการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยววัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยววัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยในหัวข้อดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ คณะผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านเป็นผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก ซึ่งจะประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

เรียนมาด้วยความนับถือ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ ๑

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๘

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๒๒ มกราคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตสัณนิษฐานเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คุณศาสตราจารย์พรชัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำโครงการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยในหัวข้อดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ คณะผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านเป็นผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

เรียนมาด้วยความนับถือ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ ๑

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๘

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๒๒ มกราคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่สัมภาษณ์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คุณธัญชยา ภริรักษ์จิรบุรณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำโครงการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง “กระบวนการพัฒนารฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยในหัวข้อดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ คณะผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านเป็นผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

เรียนมาด้วยความนับถือ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ ๑

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๘

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๒๓ มกราคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่สัมภาษณ์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.คณิตศาสตร์ มั่นในบุญธรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำโครงการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยในหัวข้อดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ คณะผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านเป็นผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

เรียนมาด้วยความนับถือ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ ๑

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๘

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๒๓ มกราคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์สัมภาษณ์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายปิติวัฒน์ โคยะทา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำโครงการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยในหัวข้อดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ คณะผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

เรียนมาด้วยความนับถือ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ ๑

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๘

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๒๓ มกราคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คุณประเสริฐ ผู้เพชร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำโครงการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยววัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยววัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยในหัวข้อดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ คณะผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านเป็นผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก ซึ่งจะประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

เรียนมาด้วยความนับถือ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าโครงการวิจัยย่อยที่ ๑

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๘

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)
กราบนมัสการ พระครูสุตธรรมมาภรณ์, ผศ.ดร. รองเจ้าคณะจังหวัดฉะเชิงเทรา

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำแผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อศึกษาการพัฒนาสื่อสร้างสรรค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา และเพื่อศึกษาการเสริมสร้างแหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในวันศุกร์ที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๕๐๙ ชั้น ๕ อาคารพระพรหมคุณาภรณ์ วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงกราบนมัสการมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

กราบนมัสการด้วยความเคารพอย่างสูง

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าแผนงานวิจัย

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๘

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

นมัสการ พระครูสิริวิริยธาดา ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดโสธรวราราม วรวิหาร

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำแผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อศึกษาการพัฒนาสื่อสร้างสรรค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา และเพื่อศึกษาการเสริมสร้างแหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในวันศุกร์ที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๕๐๙ ชั้น ๕ อาคารพระพรหมคุณาภรณ์ วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงน้อมส่งมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

นมัสการด้วยความเคารพ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าแผนงานวิจัย

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๘

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เรียน นางนุชนาถ ธงทองทิพย์ วัดโสธรวราราม วรวิหาร

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำแผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อศึกษาการพัฒนาสื่อสร้างสรรค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา และเพื่อศึกษาการเสริมสร้างแหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในวันศุกร์ที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๕๐๙ ชั้น ๕ อาคารพระพรหมคุณาภรณ์ วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

เรียนมาด้วยความนับถือ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าแผนงานวิจัย

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๘

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เรียน นายกิจจา คงเจริญ กรรมการมูลนิธิโรงพยาบาลวัดสมานรัตนาราม

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำแผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อศึกษาการพัฒนาสื่อสร้างสรรค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา และเพื่อศึกษาการเสริมสร้างแหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในวันศุกร์ที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๕๐๙ ชั้น ๕ อาคารพระพรหมคุณาภรณ์ วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

เรียนมาด้วยความนับถือ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าแผนงานวิจัย

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๘

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๕๐๐๐

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เรียน นางพวงผกา วิมลภักตร์ วัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำแผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อศึกษาการพัฒนาสื่อสร้างสรรค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา และเพื่อศึกษาการเสริมสร้างแหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน หรือผู้แทน เข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในวันศุกร์ที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๕๐๙ ชั้น ๕ อาคารพระพรหมคุณาภรณ์ วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

เรียนมาด้วยความนับถือ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าแผนงานวิจัย

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๘

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เรียน ท้องเที่ยวและกีฬาจังหวัดฉะเชิงเทรา

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำแผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อศึกษาการพัฒนาสื่อสร้างสรรค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา และเพื่อศึกษาการเสริมสร้างแหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน หรือผู้แทน เข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในวันศุกร์ที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๕๐๙ ชั้น ๕ อาคารพระพรหมคุณาภรณ์ วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

เรียนมาด้วยความนับถือ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าแผนงานวิจัย

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๘

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เรียน อาจารย์วิชิตพงศ์ มณีนันทวัฒน์ รองผู้อำนวยการศูนย์ศิลปะวัฒนธรรมและท้องถิ่น

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำแผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อศึกษาการพัฒนาสื่อสร้างสรรค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา และเพื่อศึกษาการเสริมสร้างแหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในวันศุกร์ที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๕๐๙ ชั้น ๕ อาคารพระพรหมคุณาภรณ์ วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

เรียนมาด้วยความนับถือ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าแผนงานวิจัย

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๘

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)
เรียน นายสรพงษ์ สุรพิพิธ คณะกรรมการ ชมรมรักตลาดบ้านใหม่” ฝ่ายประชาสัมพันธ์

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำแผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อศึกษาการพัฒนาสื่อสร้างสรรค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา และเพื่อศึกษาการเสริมสร้างแหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในวันศุกร์ที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๕๐๙ ชั้น ๕ อาคารพระพรหมคุณาภรณ์ วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

เรียนมาด้วยความนับถือ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าแผนงานวิจัย

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๘

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เรียน นางสาวสุภัทสร ประภาเลิศ ผู้อำนวยการกลุ่มยุทธศาสตร์และเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำแผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อศึกษาการพัฒนาสื่อสร้างสรรค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา และเพื่อศึกษาการเสริมสร้างแหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในวันศุกร์ที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๕๐๙ ชั้น ๕ อาคารพระพรหมคุณาภรณ์ วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

เรียนมาด้วยความนับถือ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าแผนงานวิจัย

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๘

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เรียน นางนุชนาถ ธงทองทิพย์

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำแผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อศึกษาการพัฒนาสื่อสร้างสรรค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา และเพื่อศึกษาการเสริมสร้างแหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านเข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในวันศุกร์ที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๕๐๙ ชั้น ๕ อาคารพระพรหมคุณาภรณ์ วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

เรียนมาด้วยความนับถือ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าแผนงานวิจัย

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๘

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เรียน นางสาวธารทิพย์ สุบิน

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำแผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อศึกษาการพัฒนาสื่อสร้างสรรค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา และเพื่อศึกษาการเสริมสร้างแหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในวันศุกร์ที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๕๐๙ ชั้น ๕ อาคารพระพรหมคุณาภรณ์ วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

เรียนมาด้วยความนับถือ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าแผนงานวิจัย

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๘

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เรียน นายวิทยาพล เป้าเปี่ยมทรัพย์

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำแผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อศึกษาการพัฒนาสื่อสร้างสรรค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา และเพื่อศึกษาการเสริมสร้างแหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในวันศุกร์ที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๕๐๙ ชั้น ๕ อาคารพระพรหมคุณาภรณ์ วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

เรียนมาด้วยความนับถือ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าแผนงานวิจัย

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

ที่ พิเศษ/๒๕๖๘

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร
๑๕๘ ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง
อ.เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา
๒๔๐๐๐

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เรียน นายมานิช เถาว์เพ็ง

ด้วยข้าพเจ้า นายพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดทำแผนงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อศึกษาการพัฒนาสื่อสร้างสรรค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา และเพื่อศึกษาการเสริมสร้างแหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านเข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในวันศุกร์ที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๕๐๙ ชั้น ๕ อาคารพระพรหมคุณาภรณ์ วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

เรียนมาด้วยความนับถือ

(นายพรภิรมย์ ยอดบุญ)

หัวหน้าแผนงานวิจัย

ติดต่อประสานงาน

มือถือ ๐๙ ๔๐๐๙ ๖๔๘๙

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)
 โครงการวิจัยย่อยที่ ๑ เรื่อง กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยว
 เชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา
 ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาสื่อสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเยาวชน
 ในจังหวัดฉะเชิงเทรา
 วันศุกร์ที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔ เวลา ๐๙.๐๐ น. เป็นต้นไป
 ณ ห้องประชุม ๔๐๙ วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

ที่	ชื่อ นามสกุล	ตำแหน่ง	ลายเซ็น
๑	พระครูสุตธรรมาภรณ์, ผศ.ดร.	รองเจ้าคณะจังหวัดฉะเชิงเทรา	
๒	พระครูสิริวิริยธาดา	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดโสธรวราราม วรวิหาร	
๓	นางพวงผกา วิมลภักตร์	ผู้แทนสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา	
๔	นางสาวสุนทรี เจียสุวรรณ	ผู้แทนสำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดฉะเชิงเทรา	
๕	อาจารย์ธเนศ ศิริพัลลภ	รองคณบดี ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์	
๖	อาจารย์วัชรพงศ์ มณีนันทวัฒน์	รองผู้อำนวยการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมและท้องถิ่น	
๗	นางนุชนาถ ธงทองทิพย์	วัดโสธรวราราม วรวิหาร	
๘	นายสรพงษ์ สุรพิพิธ	คณะกรรมการชมรมรักษตลาดบ้านใหม่ฝ่ายประชาสัมพันธ์	
๙	นายวิทยาพล เป้าเปี่ยมทรัพย์	กรรมการมูลนิธิโรงพยาบาลวัดสมานรัตนาราม	
๑๐	นายมานิช เถาว์เพ็ง	กรรมการมูลนิธิโรงพยาบาลวัดสมานรัตนาราม	
๑๑	คุณธารทิพย์ สุบิน	ตัวแทนจากตลาดบ้านใหม่	
๑๒	คุณสุภัตสร ประภาเลิศ	นอช. ๕๓๖๔๓๖๐	
๑๓			
๑๔			

ภาคผนวก ง
ภาพประกอบ

คู่มือการใช้งานฐานข้อมูลส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

<https://sothorn.mcu.ac.th/ctdcp>

ฐานข้อมูลส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา
e-mail: ctdcp.mcu@gmail.com

CTDCP

[หน้าหลัก](#)
[องค์ความรู้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม](#)
[ฐานข้อมูล](#)
[ดาวน์โหลด](#)

🔍

**ฐานข้อมูลส่งเสริมการท่องเที่ยว
เชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา**

Cultural Tourism Database of Chachoengsao Province

sothorn.mcu.ac.th/ctdcp

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร

พ.ศ. ๒๕๖๗

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์

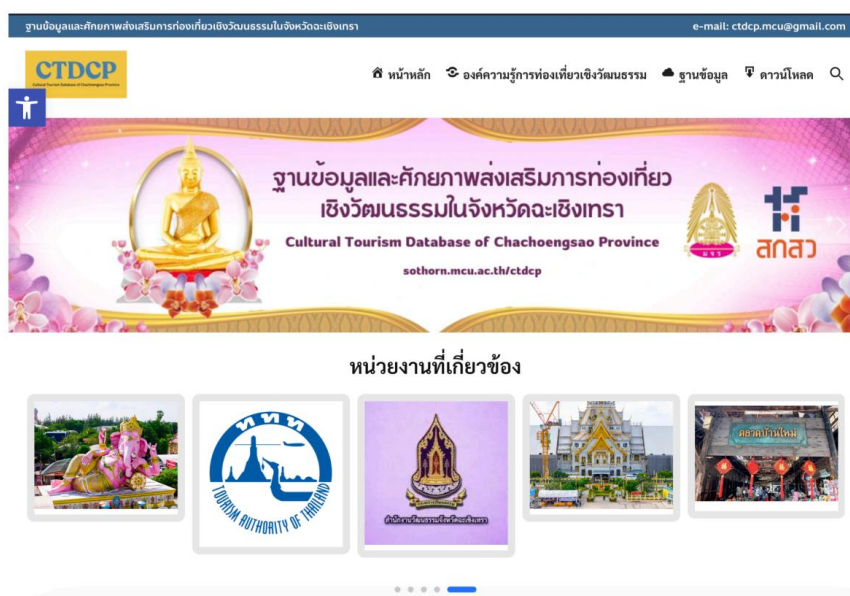
วิจัยและนวัตกรรม (สทสว.)

MCU RS 800767019

คู่มือการใช้งานฐานข้อมูลส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

1. หน้าหลักของระบบ

เข้าถึงได้ที่ <https://sothorn.mcu.ac.th/ctdcp/> ประกอบด้วยข้อมูลต่าง ๆ ออกแบบเป็น Landing Page ง่ายสำหรับการเลื่อนดูข้อมูลในหน้าเดียว

ฐานข้อมูลและศักยภาพเพื่อเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

e-mail: ctdcm.mcu@gmail.com

CTDCP

Center for Tourism Development and Cultural Promotion

หน้าหลัก

องค์ความรู้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ฐานข้อมูล

ดาวน์โหลด

เพื่อศึกษาระบบการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

เพื่อศึกษาการพัฒนาสื่อสร้างสรรค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา

เพื่อศึกษาการเสริมสร้างแหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

วัตถุประสงค์การวิจัย

คณะผู้วิจัย

...

นางสาวกมล โพธิ์ทอง

ผู้จัดโครงการวิจัย

Message us

ฐานข้อมูลและศักยภาพเพื่อเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

e-mail: ctdcm.mcu@gmail.com

CTDCP

Center for Tourism Development and Cultural Promotion

หน้าหลัก

องค์ความรู้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ฐานข้อมูล

ดาวน์โหลด

อีบุ๊คที่เกี่ยวข้อง
CTDCP Ebook

ความโดดเด่นอื่นๆที่เกี่ยวกับ ระบบฐานข้อมูลส่งเสริมการท่องเที่ยว
เชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเชียงใหม่
(Cultural Tourism Database of Chachoengsao Province).

ฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

e-mail: ctddp.mcu@gmail.com

CTDDP

หน้าหลัก | องค์ความรู้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม | ฐานข้อมูล | ความใหม่ |

แบบประเมินความพึงพอใจเว็บไซต์ฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา

** ข้อมูลของท่านจะช่วยให้ฐานข้อมูลสมบูรณ์มีประโยชน์มากขึ้น **

แบบประเมินความพึงพอใจเว็บไซต์ฐานข้อมูล
และศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง
วัฒนธรรม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา

คลิกที่นี่เพื่อเข้าสู่ระบบ | ดูข้อมูลเพิ่มเติม

* กรุณาเป็นค่าตามที่จำเป็น

1. เพศ *

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ *

0-10

11-20

21-30

31-40

41-50

51-60

61-70

71-80

81-90

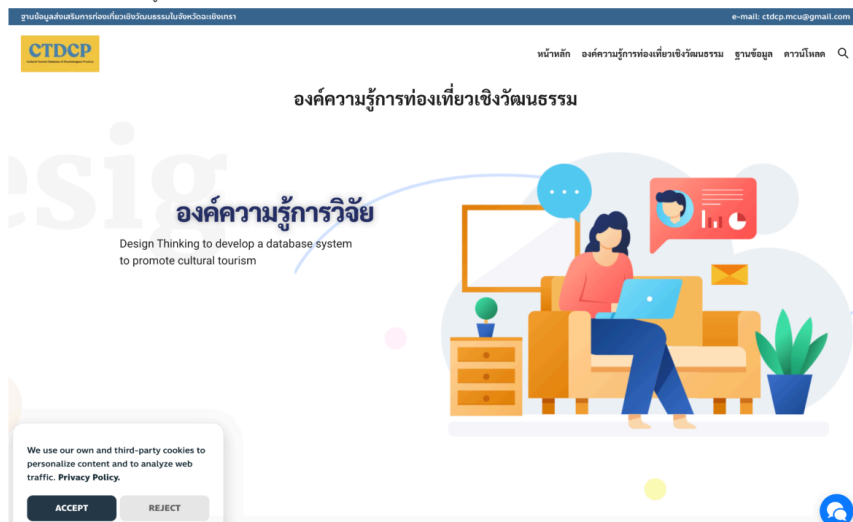
91-100

©2025 SOTHORN.MCU.AC.TH. ALL RIGHTS RESERVED.

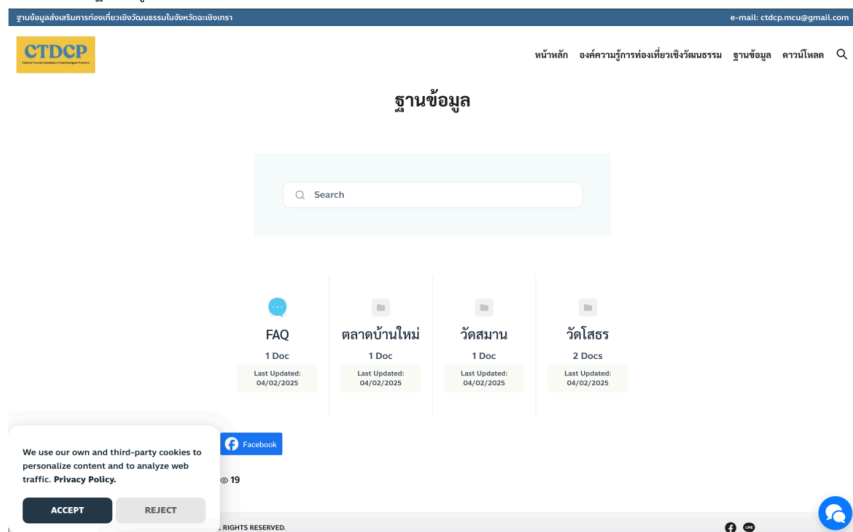
Message us

2.เมนูต่าง ๆ

2.1 องค์ความรู้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

2.2 ฐานข้อมูล

2.3 คิวไอโฮลด

ฐานข้อมูลสารสนเทศเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมกับจิตวิญญาณของชา

e-mail: ctdcp.mcu@gmail.com

CTDCP

หน้าหลัก องค์ความรู้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ฐานข้อมูล คิวไอโฮลด

อีบุ๊กที่เกี่ยวข้อง

CTDCP Ebook

คิวไอโฮลดอีบุ๊กที่เกี่ยวข้องกับ ฐานข้อมูลเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกับจิตวิญญาณของชา (Cultural Tourism Database of Chachoengsao Province)

Featured Downloads

Download "e-book วัฒนธรรมชาวมอญ" วัฒนธรรมชาวมอญ-1.png - Downloaded 0 times - 833.74 KB

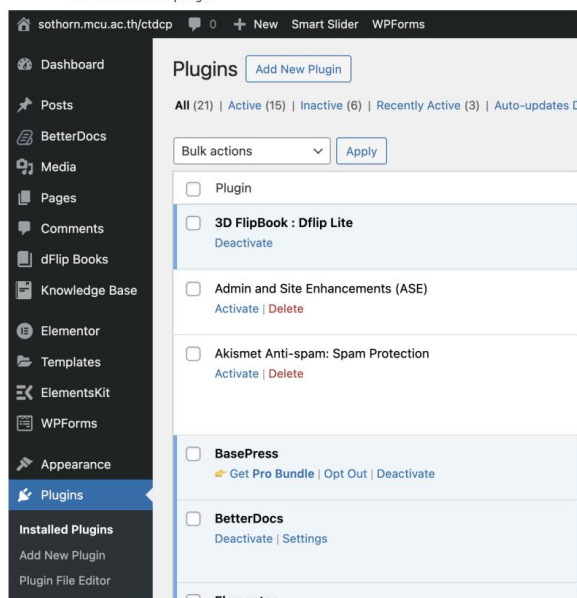
We use our own and third-party cookies to personalize content and to analyze web traffic. [Privacy Policy](#).

ACCEPT REJECT

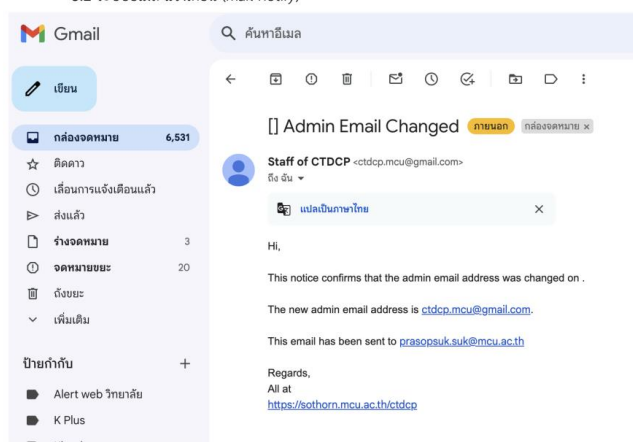
RIGHTS RESERVED

3.ระบบหลังบ้าน Backend สำหรับผู้ดูแลระบบ

3.1 ระบบอัปเดต plugin

3.2 ระบบอีเมลแจ้งเตือน (Mail notify)

3.3 ระบบบริการถาม-ตอบ

Connect with your favourite people

Continue as ประสพสุข สุขสำวัน

[Switch accounts](#)

ภาคผนวก จ
การนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์:

- ☒ ด้านวิชาการ
☐ ด้านเศรษฐกิจ/พาณิชย์/อุตสาหกรรม
☒ ด้านสังคม/ชุมชน
☐ ด้านนโยบาย

หน่วยงานร่วมดำเนินการและการบริหารจัดการ:

ประเภท	ชื่อหน่วยงาน	โทรศัพท์	หนังสือยินยอม	จัดการ
-	-	-	-	-

ประโยชน์ที่ได้จากการร่วมมือกับภาคเอกชน:

- ☐ พัฒนาบุคลากร
☐ ถ่ายทอดองค์ความรู้
☐ แลกเปลี่ยนประสบการณ์และถ่ายทอดเทคโนโลยี
☐ อื่น ๆ (กรุณาอธิบาย)

หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์:

- ๑) วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 ๒) วัดโสธรวราราม วรวิหาร
 ๓)
 ๔)

รายละเอียดการใช้ประโยชน์:

๑. วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร สามารถนำกระบวนการและผลการศึกษาวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาสังคมศึกษา ในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง นำผลการศึกษาไปสะท้อนข้อมูลในพื้นที่ศึกษา เกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา
๒. วัดโสธรวราราม วรวิหาร นำฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ได้จากการวิจัยมาเป็นแหล่งข้อมูลความรู้เพื่อประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวผ่านเพจ Facebook ของทางวัดโสธรวราราม วรวิหาร และนำองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกและศักยภาพการท่องเที่ยวภายในวัด

ภาคผนวก ฉ
บทความวิจัย

กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

The Process of Developing a Database and The Potential to Promote Cultural Tourism in Chachoengsao Province

¹พรภิรมย์ ยอดบุญ ²พระมหาประสพสุข ปิยาภาณี ³พระมหาปิยะ ปิยาวตฺถโน และ ⁴นฤมล โพธิ์ทอง

¹Pornpirom Yodboon ²Phramaha Prasopsuk Piybhani ³Phramaha Piya
Piyawatthano and ⁴Naruemol Photong

วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Buddhasothorn Buddhist College, Mahachulalongkornrajavidyalaya University,
Thailand.

¹E-mail: pornpirom.yod@mcu.ac.th, ²prasopsuk.suk@mcu.ac.th ³Piya.bua@mcu.ac.th

⁴naruemol.pho@mcu.ac.th

Tel. 0940096489

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และอุปสรรคของฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม พัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และเสนอกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยว 400 คน และผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากภาครัฐ เอกชน และผู้นำชุมชน รวม 21 คน พร้อมทั้งสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ 11 คน เครื่องมือวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามและสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบัน ปัญหา และอุปสรรค พบว่า วัดโสธรวราราม วรวิหาร ตลาดบ้านใหม่ และวัดสมานรัตนาราม ยังขาดฐานข้อมูลที่เป็นระบบ ข้อมูลกระจัดกระจาย ไม่มีแพลตฟอร์มดิจิทัลที่มี

ประสิทธิภาพ ส่งผลให้การเผยแพร่ข้อมูลและการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวไม่ทั่วถึง อีกทั้งยังมีปัญหาการจราจรติดขัด และขาดมัคคุเทศก์

2. การพัฒนาฐานข้อมูลใช้เทคโนโลยี Open Source (phpMyAdmin) เพื่อสร้างฐานข้อมูล MySQL และเชื่อมโยงกับ CMS และ Google Map นำไปเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์และโซเชียลมีเดีย พร้อมใช้ Web Hosting ที่มีความเสถียรสูง

3. เสนอกระบวนการพัฒนาแบ่งเป็น 8 ขั้นตอน ได้แก่ สำรวจข้อมูล พัฒนาฐานข้อมูลดิจิทัล ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมกิจกรรม ประชาสัมพันธ์ สร้างความร่วมมือ ติดตามประเมินผล และอนุรักษ์เพื่อความยั่งยืน การบูรณาการฐานข้อมูลและการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบจะช่วยให้เพิ่มศักยภาพและสร้างประสบการณ์ที่ดีให้นักท่องเที่ยว

องค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย คือ ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคการพัฒนาฐานข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: ฐานข้อมูล; ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยว; การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

Abstract

This research aims to study the current situation, problems, and obstacles related to database management and the promotion of cultural tourism. It also seeks to develop a database and enhance the capacity for promoting cultural tourism, as well as propose a process for database development and tourism promotion in Chachoengsao Province. The study employs a research and development (R&D) approach, collecting data from 400 tourists and 21 key informants from government agencies, the private sector, and community leaders, along with a focus group discussion involving 11 experts. The research instruments include questionnaires and in-depth interviews. Quantitative data were analyzed using frequency, percentage, mean, and standard deviation, while qualitative data were analyzed through content analysis.

The research findings reveal that:

1. The current situation, problems, and obstacles indicate that Wat Sothon Wararam Worawihan, Ban Mai Market, and Wat Saman Rattanaram lack a systematic database, resulting in fragmented and unorganized information. The absence of an

efficient digital platform hinders information dissemination and accessibility for tourists. Additionally, issues such as traffic congestion and a shortage of tour guides persist.

2. The database development utilizes Open Source technology (phpMyAdmin) to create a MySQL database, which is integrated with a Content Management System (CMS) and Google Maps. The information is disseminated through websites and social media, supported by a high-stability web hosting service.

3. The proposed development process consists of eight steps: data collection, digital database development, infrastructure improvement, tourism activity promotion, marketing and public relations, collaboration with stakeholders, monitoring and evaluation, and sustainable conservation. The integration of a structured database system with tourism development enhances efficiency and enriches tourist experiences.

The research contributes valuable insights into the challenges and obstacles of cultural tourism database development, the potential for tourism promotion, and recommendations for sustainable development.

Keywords: Database; Tourism Promotion Potential; Cultural Tourism

บทนำ

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นปัจจัยสำคัญในการกระตุ้นเศรษฐกิจและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของแต่ละพื้นที่ งานวิจัยของ Richards (2022) ชี้ให้เห็นว่า แนวโน้มการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทั่วโลกเพิ่มขึ้นกว่า 30% ภายใน 5 ปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะในประเทศที่มีทรัพยากรทางวัฒนธรรมเข้มแข็ง จากการศึกษาของ Phayom et al. (2023) พบว่า การบริหารจัดการข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในประเทศไทย ซึ่งขาดระบบฐานข้อมูลที่เป็นระบบและสามารถบูรณาการได้ ส่งผลต่อความยั่งยืนของการท่องเที่ยว ปัจจุบันกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารายงานว่า มีเพียง 45% ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีฐานข้อมูลดิจิทัลที่สามารถเข้าถึงได้โดยนักท่องเที่ยว (กระทรวง

การท่องเที่ยวและกีฬา, 2566) ซึ่งนำไปสู่ความจำเป็นในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านฐานข้อมูล เพื่อเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการและส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาทักษะการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม การเรียนรู้ทักษะการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมจะช่วยให้แก่นักเรียนเข้าใจและจัดการกับความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นจากความแตกต่างทางมุมมองหรือความเข้าใจผิด

จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสูง โดยมีแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ เช่น วัดโสธรวราราม วรวิหาร ตลาดบ้านใหม่ 100 ปี และวัดสมานรัตนาราม ปัญหาหลักที่พบ คือ การขาดฐานข้อมูลที่สามารถรองรับการบริหารจัดการและประชาสัมพันธ์ข้อมูลได้อย่างครบถ้วนและเป็นระบบ งานวิจัยของ Thanakul et al. (2022) ระบุว่า การพัฒนาฐานข้อมูลดิจิทัลสามารถช่วยเพิ่มอัตราการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ถึง 25% ภายในหนึ่งปี นักวิจัยมีประสบการณ์ทำงานร่วมกับชุมชนท้องถิ่นและหน่วยงานภาครัฐในการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของพื้นที่ โดยเน้นการพัฒนาฐานข้อมูลดิจิทัลที่สามารถตอบโจทย์การบริหารจัดการการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบ Research and Development (R&D) ในการศึกษา วิเคราะห์ และพัฒนาฐานข้อมูล ผ่านการเก็บข้อมูลภาคสนาม การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม ใน 3 พื้นที่ ได้แก่ วัดโสธรวราราม วรวิหาร ตลาดบ้านใหม่ และวัดสมานรัตนาราม โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสร้างฐานข้อมูลที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย และส่งเสริมประสบการณ์การท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

บทความวิจัยนี้นำเสนอกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ (1) การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและปัญหาของฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (2) การพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (3) นำเสนอกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว และเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของจังหวัดฉะเชิงเทราในระดับประเทศและระดับนานาชาติ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรคด้านฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

2. เพื่อพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

3. เพื่อเสนอกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทราเสนอกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดทฤษฎีการจัดทำฐานข้อมูล

1.1 ความหมายและความสำคัญของการจัดการฐานข้อมูล การจัดการฐานข้อมูล (Database Management) หมายถึงกระบวนการบริหารและจัดเก็บข้อมูลให้เป็นระบบเพื่อให้สามารถเรียกใช้และจัดการข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สิทธิชัย ชูสำโรง, 2559) ระบบฐานข้อมูล (Database System) เป็นโครงสร้างที่ใช้จัดเก็บข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ให้สามารถเข้าถึงและใช้งานได้อย่างสะดวก โดยมีการใช้ซอฟต์แวร์ที่เรียกว่าระบบจัดการฐานข้อมูล (DBMS: Database Management System) เป็นตัวกลางในการจัดการข้อมูล

1.2 ประเภทของฐานข้อมูล ฐานข้อมูลสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภทหลัก ได้แก่ ฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์ (Relational Database) เป็นการจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบตาราง (Table) โดยใช้คีย์หลักที่เหมือนกันระหว่างตารางเป็นตัวเชื่อมโยงข้อมูล (สิทธิชัย ชูสำโรง, 2559) ฐานข้อมูลแบบลำดับชั้น (Hierarchical Database) จัดเก็บข้อมูลในรูปแบบโครงสร้างต้นไม้ (Tree Structure) โดยมีลักษณะความสัมพันธ์แบบพ่อ-ลูก (Parent-Child Relationship) ฐานข้อมูลแบบเครือข่าย (Network Database) ข้อมูลถูกจัดเก็บเป็นระเบียน (Record) และสามารถเชื่อมโยงระหว่างระเบียนหลายชุดทำให้สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนกว่าแบบลำดับชั้น

1.3 ความสัมพันธ์ของข้อมูล (Data Relationships) ในระบบฐานข้อมูล ข้อมูลจะถูกจัดเก็บและเชื่อมโยงกันผ่านความสัมพันธ์หลัก 3 รูปแบบ ได้แก่ ความสัมพันธ์แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One-to-One: 1:1) เช่น นักศึกษาแต่ละคนมีรหัสนักศึกษาเพียงรหัสเดียว ความสัมพันธ์แบบหนึ่งต่อกลุ่ม (One-to-Many: 1:M) เช่น ลูกค้านึงคนสามารถมีใบเสร็จหลายใบ ความสัมพันธ์แบบกลุ่มต่อกลุ่ม (Many-to-Many: M:M) เช่น นักศึกษาหลายคนสามารถลงทะเบียนเรียนในหลายวิชา

1.4 ระบบฐานข้อมูลและซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้อง ปัจจุบันมีการใช้ระบบฐานข้อมูลแบบโอเพ่นซอร์ส (Open Source) อย่างแพร่หลาย เช่น MySQL และ PostgreSQL ซึ่งนิยมใช้ในระบบเว็บแอปพลิเคชัน (เจาะลึก Open Source, 2566) Content Management System (CMS) อย่าง WordPress ที่ช่วยจัดการเนื้อหาบนเว็บไซต์ได้ง่ายขึ้น (Cotactic Media, 2023)

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

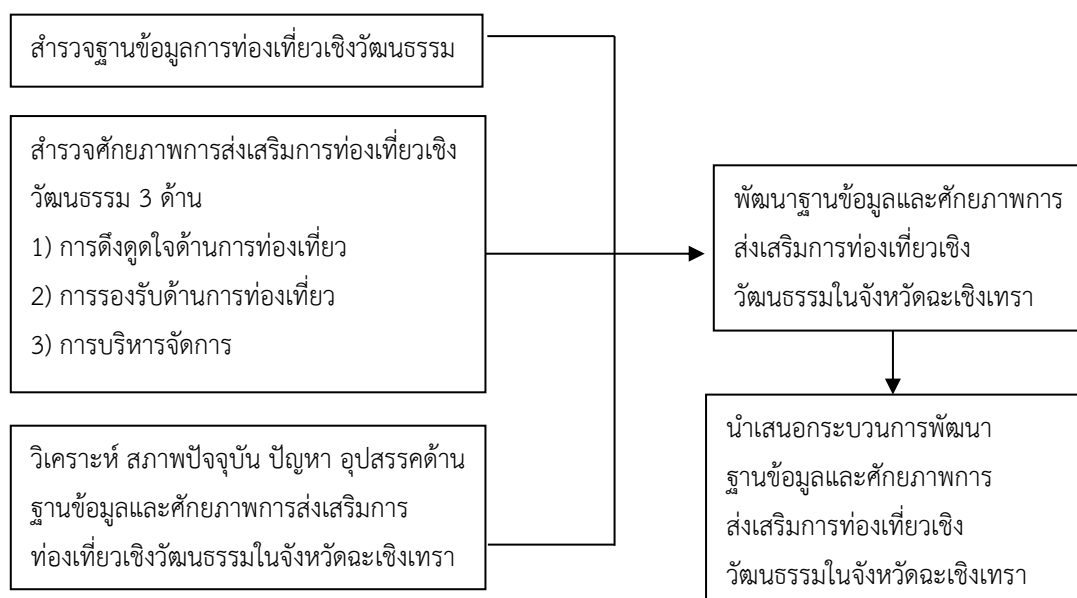
2.1 ความหมายของศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหมายถึงขีดความสามารถของแหล่งท่องเที่ยวในการรองรับนักท่องเที่ยวและสร้างประสบการณ์ที่มีคุณค่า ศักยภาพดังกล่าวครอบคลุมปัจจัยต่างๆ เช่น ทรัพยากรทางวัฒนธรรม โครงสร้างพื้นฐาน และการมีส่วนร่วมของชุมชน

2.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ทรัพยากรทางวัฒนธรรม – โบราณสถาน ศิลปะพื้นบ้าน และวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์ โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก – ถนน ที่พัก ร้านอาหาร และระบบขนส่ง การจัดการและการมีส่วนร่วมของชุมชน – การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโดยคนในพื้นที่ (สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว, 2546) และควรให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยี VR มาสร้างสภาพแวดล้อมเสมือนจริง เช่น วัด โบราณสถาน เป็นต้น (พิชิต เชาวชาญ และศักดิ์ดา งานหมั่น, 2567)

การวิจัยครั้งนี้จะนำแนวคิดเกี่ยวกับฐานข้อมูลและการท่องเที่ยวมาผสมผสานกันเพื่อพัฒนากลยุทธ์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยการพัฒนาฐานข้อมูลที่สามารถช่วยให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวถูกจัดการอย่างเป็นระบบและสามารถเข้าถึงได้ง่าย ซึ่งจะเป็นการเติมเต็มช่องว่างของความรู้ที่ยังไม่ได้รับการศึกษาอย่างเพียงพอในอดีต

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษากระบวนการพัฒนาฐานข้อมูล และศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทราแล้วนำมาวิเคราะห์ประมวลองค์ความรู้ ได้กำหนดเป็นกรอบแนวคิด (Conceptual Framework) เพื่อประกอบการศึกษาตามโครงสร้าง ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) พื้นที่วิจัย คือ วัดโสธรวราราม วรวิหาร ตลาดบ้านใหม่ และวัดสมานรัตนาราม ประชากร คือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาทางเยือนจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 470,647 คน (สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา, 2556) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาทางเยือนจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 400 คน ได้มาโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยมีการคำนวณขนาดตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่างตามสูตรการหาขนาดของทาโร ยามาเน (Taro Yamane) (อภิรักษ์ จันตะนี และคณะ, 2545) คำนวณกลุ่มตัวอย่างระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้วิธีการสุ่มโดยบังเอิญ (Accidental sampling) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ(In-depth interview) ได้แก่ ตัวแทนกลุ่มภาครัฐ ตัวแทนกลุ่มภาคเอกชน และผู้นำชุมชนหรือประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา พื้นที่ละ 7 รูป/คน รวมผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 21 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญสำหรับการสนทนากลุ่ม (Focus group) ได้แก่ ตัวแทนกลุ่มหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 3 คน ผู้นำชุมชนหรือประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 6 คน ตัวแทนกลุ่มนักวิชาการ จำนวน 2 คน รวมผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 11 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ชนิด ได้แก่ 1) แบบสอบถาม วิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และแบบเติมข้อความ ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยต่อเดือน ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 42 ข้อ โดยใช้ข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ ตามหลักการของลิเคิร์ท (Likert) ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับอยู่ที่ระดับ 0.983 ใช้ศึกษาศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา 2) แบบสัมภาษณ์ กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยแบ่งแบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 7 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก ตอนที่ 5 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน ตอนที่ 6 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลอื่น ๆ และตอนที่ 7 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการสภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรคด้านฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัด

ฉะเชิงเทรา 3) การสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สังเคราะห์ข้อมูลและพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา แล้วนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อร่วมกันวิเคราะห์และนำเสนอกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทราต่อไป รวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างเดือน ตุลาคม 2566 ถึง 28 กุมภาพันธ์ 2568 นำข้อมูลเชิงปริมาณมาวิเคราะห์ด้วยสถิติด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิจัยเอกสาร วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลแล้วนำมาเขียนบรรยายเชิงพรรณนา

จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

การวิจัยในครั้งนี้ได้รับการรับรองจริยธรรมการวิจัยจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หมายเลขการรับรอง ว.267/2567

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา” ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาวิเคราะห์ สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรคด้านฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ดังนี้

1.1 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวม

ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม		n = 400		
ในจังหวัดฉะเชิงเทรา			S.D.	ระดับ
1. ด้านการส่งเสริมการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว	3.67	0.653	มาก	
2. ด้านการส่งเสริมศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยว	3.56	0.932	มาก	
3. ด้านการส่งเสริมศักยภาพด้านการบริหารจัดการ	3.52	0.760	มาก	
รวม		3.59	0.711	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.59,

S.D. = 0.711) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก พบว่า อันดับหนึ่ง ด้านการส่งเสริมการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว ($\bar{Q}_5 = 3.67$, S.D. = 0.653) อันดับสอง ด้านการส่งเสริมศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยว ($\bar{Q}_5 = 3.56$, S.D. = 0.932) และอันดับสาม ด้านการส่งเสริมศักยภาพด้านการบริหารจัดการ ($\bar{Q}_5 = 3.52$, S.D. = 0.760) ตามลำดับ

1.2 ผลการวิเคราะห์ สภาพปัจจุบัน ด้านฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ดังนี้

สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรค ด้านฐานข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สำคัญ แต่ยังขาดระบบฐานข้อมูลที่เป็นมาตรฐาน ข้อมูลกระจัดกระจายและไม่มีการจัดเก็บอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในสถานที่หลัก เช่น วัดโสธรวราราม วรวิหาร ที่ขาดเว็บไซต์ทางการและข้อมูลประวัติ สถาปัตยกรรม และกิจกรรมที่ครบถ้วน อีกทั้งยังประสบปัญหาการจราจรและการหลอกลวงนักท่องเที่ยว ตลาดบ้านใหม่ แม้มีเอกลักษณ์ด้านวิถีชีวิตไทย-จีน แต่ขาดแพลตฟอร์มออนไลน์ที่รวมข้อมูลร้านค้าและกิจกรรม ทำให้การเข้าถึงข้อมูลเป็นไปอย่างลำบาก วัดสมานรัตนาราม แม้เป็นจุดท่องเที่ยวสำคัญ แต่ยังขาดระบบฐานข้อมูลดิจิทัลที่ทันสมัย ทำให้การเผยแพร่ข้อมูลและการอัปเดตกิจกรรมเป็นไปอย่างล่าช้า

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ดังนี้

2.1 แนวทางการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน และข้อมูลอื่น ๆ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากจากสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ตัวแทนกลุ่มภาครัฐ ตัวแทนกลุ่มภาคเอกชน และผู้นำชุมชนหรือประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา พื้นที่ละ 7 รูป/คน รวมผู้ให้ข้อมูลสำคัญ รูป/21 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งศึกษาจากเอกสารข้อมูล เว็บไซต์ข้อมูลการท่องเที่ยว และโปรแกรมสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต (Internet) ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา เครื่องมือที่ใช้ในการออกแบบฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยได้นำเทคโนโลยี Open Source (phpMyAdmin) มาสร้างฐานข้อมูล (MySQL) และนำมาเชื่อมโยงกับซอฟต์แวร์ช่วยจัดการข้อมูลบนเว็บไซต์ (Content Management System: CMS) โดยใช้ภาษา PHP และผสมผสาน (Integrate) กับกูเกิลแมป (Google Map) เพื่อแสดงแผนที่รูปภาพ นำมาจัดทำฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

2.2 ผลการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

การพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา มีกระบวนการพัฒนาระบบเครือข่ายได้ดังนี้

1. กระบวนการสร้างเว็บไซต์จำลอง เป็นขั้นตอนการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อรวบรวมและนำเสนอข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยใช้ Content Management System (CMS) เช่น WordPress เว็บไซต์นี้จะจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรม และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ พร้อมออกแบบ Landing Page ให้ดึงดูดความสนใจของผู้เข้าชม รวมถึงสร้างช่องทางประชาสัมพันธ์ผ่าน โซเชียลมีเดีย อย่าง Facebook เพื่อช่วยให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทางได้ง่ายขึ้น

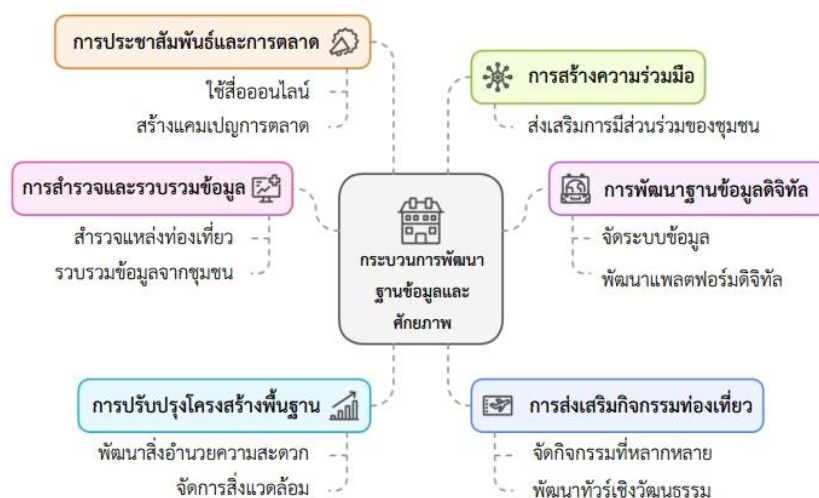
2. กระบวนการขอใช้โดเมนย่อย (Subdomain) เพื่อให้เว็บไซต์สามารถเข้าถึงได้ง่าย ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอใช้ Subdomain กับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยเลือกใช้ชื่อ CTDCP (Cultural Tourism Database of Chachoengsao Province) เพื่อสื่อถึงฐานข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดฉะเชิงเทรา การใช้ Subdomain ช่วยให้อ่านและเข้าถึงเว็บไซต์ผ่านระบบ Domain Name System (DNS) ได้สะดวก

3. กระบวนการขอใช้เว็บโฮสติ้ง ผู้วิจัยดำเนินการขอใช้บริการพื้นที่จัดเก็บข้อมูลเว็บไซต์ (Web Hosting) ของมหาวิทยาลัย เพื่อให้เว็บไซต์สามารถออนไลน์ได้ตลอด 24 ชั่วโมง ระบบนี้มี SSL Certificate ซึ่งช่วยเพิ่มความปลอดภัยในการเข้าถึงข้อมูล และมีการดูแล Hosting อย่างต่อเนื่อง ทำให้เว็บไซต์มีเสถียรภาพ รองรับการใช้งานของนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 3 ผลการนำเสนอกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ดังนี้

ผลการปรับปรุงกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา จากการสนทนากลุ่มโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 รูป/คน โดยเน้นกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา สามารถแบ่งออกเป็น 8 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสำรวจและรวบรวมข้อมูล คือ สำรวจแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เช่น วัดโสธรา ตลาดบ้านใหม่ และวัดสมานฯ พร้อมเก็บข้อมูลด้านกิจกรรม สาธารณูปโภค และความต้องการของนักท่องเที่ยวผ่านการสัมภาษณ์และแบบสอบถาม
2. การพัฒนาฐานข้อมูลดิจิทัล คือ จัดหมวดหมู่ข้อมูล จัดทำฐานข้อมูลกลาง และพัฒนาเว็บไซต์ที่รวมข้อมูลท่องเที่ยว พร้อมติดตั้ง QR Code ณ จุดสำคัญเพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงข้อมูลได้สะดวก
3. การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน คือ ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ และป้ายสื่อความหมายหลายภาษา รวมถึงการจัดการขยะและสร้างจุดชมวิว
4. การส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยว คือ จัดเทศกาลทางวัฒนธรรม เช่น งานนมัสการหลวงพ่อโสธร เทศกาลตรุษจีน และจัดทัวร์เชิงวัฒนธรรม เช่น “ทัวร์ 3 ศรีทธา” พร้อมฝึกอบรม Youth Guide
5. การประชาสัมพันธ์และการตลาด คือ ใช้ Facebook, Instagram, TikTok, YouTube ประชาสัมพันธ์ผ่านวิดีโอ บล็อก และไลฟ์สด รวมถึงจัดแคมเปญ “เที่ยวแปดริ้ว สัมผัสวัฒนธรรมไทย” และร่วมมือกับบริษัททัวร์
6. การสร้างความร่วมมือกับชุมชน คือ ฝึกอบรมชุมชนให้มีทักษะบริการนักท่องเที่ยว ส่งเสริมการขายสินค้าพื้นเมือง และจัดตั้งคณะกรรมการบริหารแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน ภาครัฐ และเอกชน
7. การติดตามและประเมินผล คือ เก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจ วิเคราะห์ผลการดำเนินงาน และปรับปรุงกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว
8. การอนุรักษ์และพัฒนาอย่างยั่งยืน คือ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อนุรักษ์ศิลปกรรมดั้งเดิม และควบคุมผลกระทบจากการท่องเที่ยวเพื่อไม่ให้เกิดวิถีชีวิตชุมชน

ภาพที่ 3 แสดงกระบวนการพัฒนารูขี้นข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ในจังหวัดฉะเชิงเทรา

อภิปรายผลการวิจัย

จากศึกษา เรื่อง กระบวนการพัฒนารูขี้นข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยสามารถนำอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรค ด้านฐานข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพสูงในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เนื่องจากมีสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เช่น วัดโสธรวรารามวรวิหาร ตลาดบ้านใหม่ และวัดสมานรัตนาราม ซึ่งแต่ละแห่งมีจุดเด่นเฉพาะตัวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม จังหวัดยังเผชิญกับปัญหาด้านฐานข้อมูลการท่องเที่ยวที่ยังไม่เป็นระบบ ข้อมูลกระจัดกระจาย และขาดการจัดเก็บที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การเข้าถึงข้อมูลและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเป็นไปอย่างไม่เต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับธนาคาร ท่องธรรมสิริ และโอชัยญา บัวธรรม (2564) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อสัมผัสประสบการณ์ท้องถิ่นในเขตพื้นที่เมืองเก่าบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืนต้องอาศัยความร่วมมือจากภาครัฐ เอกชน และชุมชน โดยเฉพาะการประชาสัมพันธ์สถานที่ผ่านช่องทางออนไลน์และออฟไลน์ นอกจากนี้ยังต้องได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณจากภาครัฐเพื่อทำนุบำรุงอาคารสถานที่ รวมถึงการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชน เช่น การแสดงศิลปะพื้นบ้านและการจำหน่ายสินค้าท้องถิ่น ซึ่งจะช่วยให้ดึงดูดนักท่องเที่ยวและสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน และสอดคล้องกับสุเทพ สารบรรณ และคณะ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง กระบวนการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนต่อการส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดพะเยา ผลการวิจัยพบว่า ชุมชนในพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว แต่ยังขาดการบริหารจัดการที่ดี โดยเฉพาะการให้ข้อมูลและเอกสารแนะนำแหล่งท่องเที่ยว เช่น วัดศรีโคมคำไม่มี

ข้อมูลสื่อสิ่งพิมพ์สำหรับนักท่องเที่ยว วัดพระเจ้านั่งดินมีเส้นทางเข้าถึงที่ชำรุดและไม่สะดวกต่อการเดินทาง ส่วนวัดอนาลโยทิพยารามเผชิญปัญหาสิ่งปลูกสร้างใหม่บดบังโบราณสถาน และมีปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น ยุงและแมลงรบกวน งานวิจัยนี้เสนอว่าการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพะเยาควรมีการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาแนวทางการจัดการร่วมกับชุมชนเพื่อให้เกิดการอนุรักษ์ที่ยั่งยืน

2. การพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดพะเยา เป็นกระบวนการที่ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการจัดการข้อมูลการท่องเที่ยว โดยใช้ phpMyAdmin และ MySQL ในการจัดเก็บข้อมูล เชื่อมโยงกับระบบ CMS เพื่อให้สามารถเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์และโซเชียลมีเดียได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้ Subdomain และ Web Hosting ช่วยเพิ่มเสถียรภาพของระบบ ทำให้สามารถให้บริการข้อมูลได้ตลอด 24 ชั่วโมง ผลจากการพัฒนานี้ช่วยให้แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดพะเยาได้รับการประชาสัมพันธ์ที่ดีขึ้น เพิ่มโอกาสในการดึงดูดนักท่องเที่ยว และส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่น ต่อยอดไปสู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ยั่งยืนต่อไปในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับสิทธิชัย อุ่นสวน (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาระบบภูมิสารสนเทศของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดน่าน ผลการวิจัยพบว่า การใช้ QR Code และ WordPress ช่วยให้นักท่องเที่ยวสามารถดูรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ กิจกรรม และเส้นทางเดินทางได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ระบบฐานข้อมูลดิจิทัลยังช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถบริหารจัดการข้อมูลนักท่องเที่ยวและวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมากขึ้น และสอดคล้องกับชัยทัศน์ เกียรติยากุล และคณะ (2567) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาระบบฐานข้อมูลท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ตำบลแม่วิน อำเภอแม่อายจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า การออกแบบเว็บแอปพลิเคชัน (Web-Based Application) ที่ใช้ PHP และ MySQL ในการจัดเก็บและจัดการข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว งานวิจัยพบว่าระบบที่พัฒนาขึ้นสามารถเพิ่มข้อมูลค้นหา แก้ไข และแสดงผลข้อมูลการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังรองรับการใช้งานผ่านอุปกรณ์พกพา เช่น สมาร์ทโฟนและแท็บเล็ต ซึ่งช่วยเพิ่มความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวและผู้ดูแลระบบ ฐานข้อมูลนี้ยังสามารถช่วยให้ชุมชนสามารถจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่นและใช้เป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวได้อย่างเป็นระบบ

3. กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดพะเยา พบว่า มีกระบวนการพัฒนา 8 ขั้นตอน ดังนี้ (1) การสำรวจและรวบรวมข้อมูล (2) การพัฒนาฐานข้อมูลดิจิทัล (3) การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก (4) การส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (5) การประชาสัมพันธ์และการตลาด (6) การสร้างความร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (7) การติดตามและประเมินผล และ (8) การอนุรักษ์และพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งกระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัด

ฉะเชิงเทรา ต้องอาศัยการบูรณาการระหว่างการพัฒนาฐานข้อมูลดิจิทัล การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยว และการสร้างความร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างประสบการณ์ท่องเที่ยวที่สมบูรณ์และยั่งยืนให้นักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับสมบูรณ์ เวสน์ และคณะ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการบริหารจัดการและศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่สวนดุสิตและพื้นที่ต่อเนื่อง ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่สวนดุสิตและพื้นที่ต่อเนื่อง ได้แก่ (1) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ โดยการออกแบบกิจกรรมท่องเที่ยวที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยว (2) การเตรียมความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การพัฒนาระบบขนส่งและสิ่งอำนวยความสะดวก (3) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์ เช่น การพัฒนาเว็บไซต์และแอปพลิเคชันเพื่ออำนวยความสะดวกในการค้นหาข้อมูล และ (4) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ระหว่างหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และชุมชน งานวิจัยชี้ให้เห็นว่าการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวสามารถช่วยเพิ่มศักยภาพของพื้นที่และดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากขึ้น และสอดคล้องงานวิจัยของสุมาลี นันทศิริพล (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ศักยภาพการจัดการบริการผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่า ชุมชนควรรักษาสถาปัตยกรรมดั้งเดิม สร้างการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวในกิจกรรมท่องเที่ยว จัดป้ายให้ความรู้แนะนำเส้นทางท่องเที่ยว สร้างความร่มรื่น ดูแลความสะอาด ควบคุมราคาการขนส่งและสินค้า เพิ่มรถประจำทาง จัดระเบียบร้านค้า และส่งเสริมการผลิตสินค้าท้องถิ่น

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการศึกษากระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นองค์ความรู้ได้ดังนี้

ภาพที่ 4 แสดงองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

จากภาพที่ 4 แสดงถึงองค์ความรู้ที่ได้จากการการวิจัยสามารถอธิบายโดยสังเขปดังนี้

1. ฐานข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม คือ ข้อมูลในจังหวัดฉะเชิงเทราขาดมาตรฐานและกระจัดกระจาย ควรรวบรวมข้อมูลด้านแหล่งท่องเที่ยว ประวัติ กิจกรรม และสิ่งอำนวยความสะดวก พร้อมพัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อการเข้าถึงที่ง่ายขึ้น

2. ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม คือ ขาดแหล่งข้อมูลกลาง ทำให้การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง ปัญหาการบริหารจัดการ เช่น การจราจรและมัคคุเทศก์ไม่เพียงพอ ส่งผลต่อคุณภาพการท่องเที่ยว นอกจากนี้ ชุมชนยังมีบทบาทจำกัดในกระบวนการพัฒนา

3. ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม คือ ฉะเชิงเทรามีศักยภาพสูงด้านการดึงดูดนักท่องเที่ยวและอนุรักษ์วัฒนธรรม แต่ต้องปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก ระบบขนส่ง และคำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตชุมชน

4. การพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม คือ การใช้ Big Data และ AI ช่วยวิเคราะห์พฤติกรรมนักท่องเที่ยวและวางแผนพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ ควรเชื่อมโยงฐานข้อมูลเข้ากับ Google Maps และโซเชียลมีเดีย และส่งเสริมบทบาทของภาคเอกชนและมัคคุเทศก์ท้องถิ่น

5. ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน คือ จัดตั้งศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ส่งเสริม Creative Tourism ที่ให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมกับวัฒนธรรมท้องถิ่น และพัฒนาหลักสูตรอบรมบุคลากรด้านการจัดการการท่องเที่ยว

สรุป

บทความวิจัยนี้มุ่งเน้นการศึกษากระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหา และอุปสรรคของฐานข้อมูลท่องเที่ยว พร้อมทั้งนำเสนอแนวทางการพัฒนาฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพผ่านเทคโนโลยี Open Source และระบบ CMS เพื่อเพิ่มการเข้าถึงข้อมูลของนักท่องเที่ยว โดยการบูรณาการฐานข้อมูลดิจิทัลเข้ากับการจัดการท่องเที่ยวสามารถช่วยแก้ไขปัญหการกระจายข้อมูลที่ไม่เป็นระบบ และเสริมสร้างศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในด้านการประชาสัมพันธ์ โครงสร้างพื้นฐาน และการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ยั่งยืนและเพิ่มขีดความสามารถของจังหวัดฉะเชิงเทราในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวระดับประเทศและนานาชาติ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการพัฒนา ระบบฐานข้อมูลกลาง ที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ แหล่งท่องเที่ยว วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และกิจกรรมในจังหวัดฉะเชิงเทราให้เป็นระบบดิจิทัลที่เข้าถึงง่าย พร้อมทั้งอัปเดตข้อมูลอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ข้อมูลมีความถูกต้องและทันสมัย

2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว โดยปรับปรุงและพัฒนา เส้นทางคมนาคม ที่จอดรถ ป้ายสื่อความหมาย ระบบรักษาความปลอดภัย และสาธารณูปโภคต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับปริมาณนักท่องเที่ยว รวมถึงสนับสนุนแนวคิดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนที่ช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

3) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมบทบาทของชุมชนในฐานะผู้บริหารจัดการการท่องเที่ยว โดยให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ผ่านการพัฒนา หลักสูตรอบรม มัคคุเทศก์ท้องถิ่น การจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์วัฒนธรรม และการสนับสนุนให้ชุมชนมีรายได้จากกิจกรรมท่องเที่ยว เช่น การจำหน่ายสินค้าหัตถกรรม หรือการจัดกิจกรรมเชิงวัฒนธรรม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

2) ควรศึกษาศักยภาพและแนวทางการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบยั่งยืนในจังหวัดฉะเชิงเทรา

3) ควรศึกษาบทบาทของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2566). *แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566–2570)*. สืบค้นเมื่อ 11 กันยายน 2567, จาก <https://planning.dusit.ac.th/main/wp-content/uploads/2023/06/แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ-ฉบับที่-3-พ.ศ.2566-2570.pdf>

เจาะลึก Open Source. (2566). *Open Source คืออะไร?*. สืบค้นเมื่อ 11 กันยายน 2567, จาก <https://downloaddd.in.th/knowledge/computer/open-source>

ชัยทัศน์ เกียรติยากุล และคณะ. (2567). การพัฒนาระบบฐานข้อมูลท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ตำบลแม่วิน อำเภอแม่จางจังหวัดเชียงใหม่. *วารสารแม่ใจเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม*, 10(3), 87-99.

- ธนากร ทองธรรมศิริ และโอชัยญา บัวธรรม. (2564). แนวทางสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อสัมผัสประสบการณ์ท้องถิ่นในเขตพื้นที่เมืองเก่าบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์. *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*, 3(1), 21-34.
- พิชิต เชาว์ชาญ และศักดิ์ดา งานหมั่น. (2567). นวัตกรรมการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาในศตวรรษที่ 21 : การผสมผสานเทคโนโลยีกับธรรมะ. *วารสาร มจร พุทธโสธรปริทรรศน์*, 4(2), 160 – 174.
- สมบูรณ์ เวสน์ และคณะ. (2562). *การพัฒนาการบริหารจัดการและศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่สวนดุสิตและพื้นที่ต่อเนื่อง*(รายงานการวิจัย). สำนักคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.).
- สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว. (2546). *การท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: กองวิชาการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว.
- สิทธิชัย ชูสำโรง. (2559). เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการจัดการฐานข้อมูลและฐานข้อมูลภูมิสารสนเทศ 104333. พิษณุโลก.
- สิทธิชัย อุ่นสวน. (2562). *การพัฒนาระบบภูมิสารสนเทศของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดน่าน*(รายงานการวิจัย). วิทยาลัยสงฆ์นครน่าน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สุเทพ สารบรรณ และคณะ. (2560). *กระบวนการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดพะเยา*(รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตพะเยา.
- สมาลี นันทศิริพล. (2560). ศักยภาพการจัดการบริการผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม. *วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 12(1), 138 – 151.
- Cotactic Media Digital Marketing Agency. (20 ตุลาคม 2566). *WordPress คืออะไร? ทำไมส่วนใหญ่จึงนิยมใช้สร้างเว็บไซต์*. สืบค้นเมื่อ 11 กันยายน 2567, จาก <https://www.cotactic.com/blog/what-is-wordpress/>
- Phayom, S., et al. (2023). Cultural Tourism Management in Thailand: Challenges and Opportunities. *Journal of Tourism Studies*, 15(2), 78-95.
- Richards, G. (2022). Cultural Tourism Trends and Strategies. *Journal of Cultural Economics*, 34(4), 45-60.
- Thanakul, P., et al. (2022). Digital Database Development for Enhancing Cultural Tourism Accessibility. *International Journal of Tourism Management*, 20(3), 55-70.

ประวัติหัวหน้าโครงการวิจัย

๑. ชื่อ (ภาษาไทย) ดร.พรภิรมย์ ยอดบุญ
ชื่อ (ภาษาอังกฤษ) Dr. Pornpirom Yodboon
๒. ตำแหน่ง อาจารย์
๓. หน่วยงานที่ติดต่อได้ วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ๒๔๐๐๐
โทรศัพท์ ๐๙๔-๐๐๙-๖๔๘๘
E-mail: pornpirom.yod@mcu.ac.th

๔. ประวัติการศึกษา

- ๔.๑ สำเร็จการศึกษาเปรียญธรรม ๗ ประโยค สำนักเรียนวัดโสธรวราราม จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๕๕๒
๔.๒ ปริญญาตรี พุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา (พธ.บ.) ห้องเรียนวัดโสธรวราราม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๓
๔.๓ ปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา (ศษ.ม.) มหาวิทยาลัยปทุมธานี พ.ศ. ๒๕๕๔
๔.๓ ปริญญาเอก ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา (ค.ด.) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๗

๕. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน

- ๕.๑ ผู้ร่วมโครงการวิจัย เรื่อง แนวทางการบริหารร่างกายที่เหมาะสมสำหรับพระสงฆ์ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๔ (แหล่งทุน วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร)
๕.๒ ผู้ร่วมโครงการวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพของพระสงฆ์ในอำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓ (แหล่งทุน วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร)
๕.๓ ผู้ร่วมโครงการวิจัย เรื่อง แนวทางการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อการสื่อสารและเผยแผ่พระพุทธศาสนาสำหรับพระภิกษุ-สามเณรในจังหวัดฉะเชิงเทรา ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ (แหล่งทุน วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร)
๕.๔ ผู้ร่วมโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาคุณภาพชีวิตตามแนวพระพุทธศาสนาของพนักงานในนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดฉะเชิงเทรา ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑ (แหล่งทุน สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มจร)

ประวัติผู้ร่วมวิจัย

๑. ชื่อ (ภาษาไทย) พระมหาประสพสุข ปิยภาณี (สุขล้วน)
ชื่อ (ภาษาอังกฤษ) Phramaha Prasopsuk Piybhani (Sukluan)
๒. ตำแหน่งวิชาการ นักวิชาการคอมพิวเตอร์
๓. หน่วยงานที่ติดต่oได้ ๑๕๘ วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ถนนศรีโสธร ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ๒๔๐๐๐
โทรศัพท์/โทรสาร ๐๓๘-๘๒๐๙๑๖
มือถือ ๐๖๑-๕๔๒-๔๕๓๙ E-mail: prasopsuk.suk@mcu.ac.th

๔. ประวัติการศึกษา

- ๔.๑ สำเร็จการศึกษา (วุฒิมหาบัณฑิต) น.ธ. เอก, ป.ธ.๔
- ๔.๒ ปริญญาตรี พุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (พธ.บ.) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑
- ๔.๓ ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ (วท.บ.) มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ พ.ศ. ๒๕๕๘
- ๔.๔ ปริญญาโท พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (พธ.ม.) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๖

๕. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน

- ๕.๑ หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง การประยุกต์ใช้ระบบคลาวด์เพื่อการบริหารงานมหาวิทยาลัยสงฆ์ (แหล่งทุน สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มจร) ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘

ประวัติผู้ร่วมวิจัย

๑. ชื่อ (ภาษาไทย) พระมหาปิยะ ปิยาวตฺตโน (บัวอ่อน)
ชื่อ (ภาษาอังกฤษ) Phramaha Piya Piyawatthano (Bua On)
๒. ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษา
๓. หน่วยงานที่ติดต่อได้ วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ๒๔๐๐๐
โทรศัพท์ ๐๙ ๑๒๓๐ ๗๓๕๖
E-mail: Piya.bua@mcu.ac.th

๔. ประวัติการศึกษา

- ๔.๑ สำเร็จการศึกษา เปรียญธรรม ๓ ประโยค สำนักเรียนวัดโสธรวราราม วรวิหาร
จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๕๕๗
๔.๒ ปริญญาตรี พุทธศาสตรบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ (พร.บ) วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๐
๔.๓ ปริญญาโท รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. ๒๕๖๕

ประวัติผู้ร่วมวิจัย

๑. ชื่อ (ภาษาไทย) นางสาวนฤมล โพธิ์ทอง
ชื่อ (ภาษาอังกฤษ) Miss. Naruemol Photong
๒. ตำแหน่ง นักวิชาการการเงินชำนาญการ
๓. หน่วยงานที่ติดต่อได้ วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ๒๔๐๐๐
โทรศัพท์ ๐๘ ๕๖๖๘ ๘๐๕๓
E-mail: naruemol.pho@mcu.ac.th

๔. ประวัติการศึกษา

๔.๑ ปริญญาตรี หลักสูตรบัญชีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี (บช.บ.) มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

๕. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน

๕.๑ หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง ปัญหาและอุปสรรคในการเบิกจ่ายเงินงบประมาณของผู้รับผิดชอบโครงการและกิจกรรมของวิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (แหล่งทุน วิทยาลัยสงฆ์พุทธโสธร มจร) ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๐